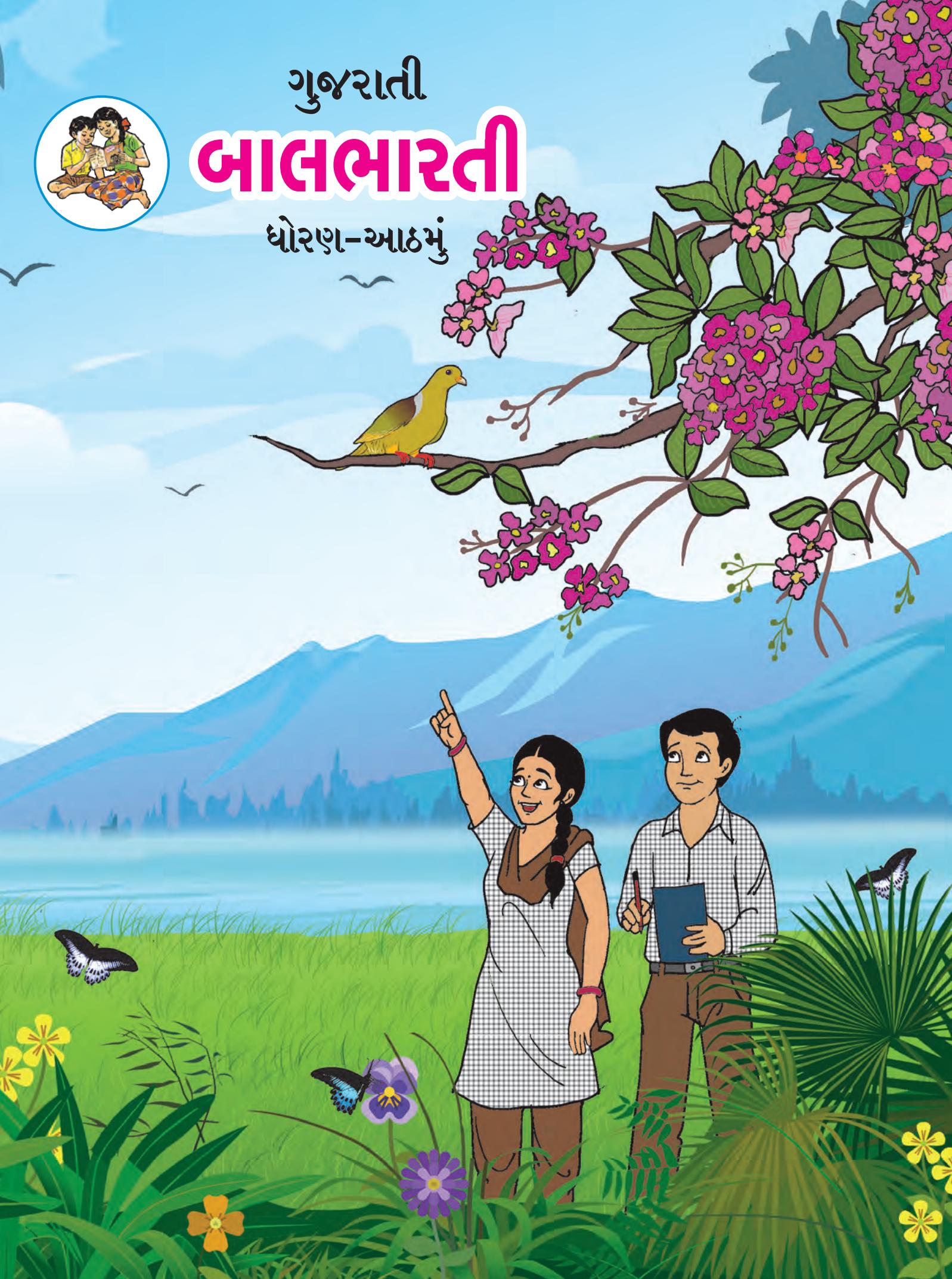

ગુજરાતી

બાળભારતી

ધોરણ-આઠમું

ભારતનું સંવિધાન

ભાગ ૪ ક

નાગરિકોના મૂળભૂત કર્તવ્યો

અનુચ્છેદ ૫૧ ક

મૂળભૂત કર્તવ્ય - ભારતના પ્રત્યેક નાગરિકનું એ કર્તવ્ય છે કે તેણે -

- (ક) સંવિધાનનું પાલન કરવું. સંવિધાનના આદર્શો, રાજ્યાધ્યક્ષ અને રાજ્યગીતનો આદર કરવો.
- (ખ) સ્વતંત્ર્ય ચળવળની પ્રેરણા આપનારા આદર્શોનું પાલન કરવું.
- (ગ) દેશના સાર્વભૌમત્વ, એકતા અને અખંડતા સુરક્ષિત રાખવા પ્રયત્નશીલ રહેવું.
- (ધ) આપણા દેશનું રક્ષણ કરવું, દેશની સેવા કરવી.
- (ઝ) દેરેક પ્રકારના બેદભાવને ભૂલીને એકતા અને બંધુત્વની ભાવના વિકસાવવી. સ્ત્રીઓના સન્માનને ઠેસ પહોંચાડનારી પ્રથાઓનો ત્યાગ કરવો.
- (ચ) આપણી સંમિશ્ર સંસ્કૃતિના વારસાનું જતન કરવું.
- (છ) નૈસર્જિક પર્યાવરણનું જતન કરવું. સજીવ પ્રાણીઓ પ્રત્યે દ્યાભાવ રાખવો.
- (જ) વૈજ્ઞાનિક દાખિલા, માનવતાવાદ અને જિજ્ઞાસાવૃત્તિ કેળવવી.
- (ઝ) સાર્વજનિક ભાલમત્તાનું જતન કરવું. હિંસાનો ત્યાગ કરવો.
- (અ) દેશની ઉત્તરોત્તર પ્રગતિ માટે વ્યક્તિગત તેમજ સામૂહિક કાર્યમાં ઉત્તમતા-શ્રેષ્ઠતાનું સ્તર જળવી રાખવાનો પ્રયત્ન કરવો.
- (ઋ) દથી ૧૪ વય જૂથના બાળકોને તેમના વાતીએ શિક્ષણની તક પૂરી પાડવી.

શાસન નિર્ણય ક્રમાંક : અભ્યાસ - 2116/(પ્રક.43/16) એસડી-4 હિનાંક 25-4-2016 અન્વયે સ્થાપિત થયેલ સમન્વય સમિતિની દિનાંક 29-12-2017 રોજની બેઠકમાં આ પાઠ્યપુસ્તક નિર્ધારિત કરવાની માન્યતા આપવામાં આવી છે.

ગુજરાતી

બાળભારતી

ધોરણ-આઠમું

મહારાષ્ટ્ર રાજ્ય પાઠ્યપુસ્તક નિર્ભિતિ અને અભ્યાસક્રમ સંશોધન મંડળ, પુણે - 411 004.

8C5M2V

તમારાં સ્માર્ટફોનમાં DIKSHA App દ્વારા પાઠ્યપુસ્તકનાં પહેલા પાનાં પરના Q.R. Codeથી ડિજિટલ પાઠ્યપુસ્તક અને દરેક પાઠમાં આપેલા Q.R. Codeથી તે સંબંધિત પાઠનાં અધ્યયન-અધ્યાપન માટે ઉપયોગી દશ્ય-શ્રાવ્ય સાહિત્ય ઉપલબ્ધ થશે.

પ્રથમાવૃત્તિ : ૨૦૧૮

© મહારાષ્ટ્ર રાજ્ય પાઠ્યપુસ્તક નિર્મિતિ અને અભ્યાસક્રમ સંશોધન મંડળ, પુણે ૪૧૧ ૦૦૪.

પુનર્મુદ્રણ : ૨૦૨૨

મહારાષ્ટ્ર રાજ્ય પાઠ્યપુસ્તક નિર્મિતિ અને અભ્યાસક્રમ સંશોધન મંડળ પાસે આ પુસ્તકના બધા હક્ક રહેશે. આ પુસ્તકનો કોઈપણ ભાગ સંચાલક, મહારાષ્ટ્ર રાજ્ય પાઠ્યપુસ્તક નિર્મિતિ અને અભ્યાસક્રમ સંશોધન મંડળની લેખિત પરવાનાની વગર છાપી શકાશે નહિ.

ગુજરાતી ભાષા
સમિતિ સદસ્ય

સુશ્રી કલ્યાન મહેતા, અધ્યક્ષ
દૉ. મધુ સંપટ
શ્રીમતી ભગવતી પંડ્યા
શ્રીમતી પ્રતિમા પંડ્યા

ગુજરાતી
અભ્યાસ જીથ

નિર્મિત

સદસ્ય-સંયોજક

સંયોજન પ્રમુખ

શ્રી. પ્રકુલ આર. શાહ
શ્રીમતી જનક દાવડા
શ્રીમતી હીના લિલાઝી
શ્રીમતી વંદના પંચાલ
શ્રીમતી કિલ્લા કાપડિઆ
શ્રીમતી મંજુરી ગુમાસ્તે
શ્રીમતી વીર્ભિલા શાહ
શ્રીમતી ધર્મિકા ધીરેન દોશી
શ્રી. ધીરેન મનસુલાલ દોશી

શ્રીમતી કેતકી નિતેશ જાની

શ્રીમતી કેતકી નિતેશ જાની
વિરોધાધિકારી, ગુજરાતી વિભાગ
પાઠ્યપુસ્તક મંડળ, પુણે -૦૪.

ચિત્ર
નિર્મિત

અક્ષરાંકન

કાગળ
મુદ્રણાદેશ
મુદ્રક

પ્રકાશક

પ્રસ્તાવના

પ્રિય વિદ્યાર્થી મિત્રો,

આપ સૌનું આદમા ધોરણમાં સ્વાગત છે. ધોરણ આદનું આ પુસ્તક આપનાં હાથમાં મૂકૃતા અમને અતિશય આનંદ થાય છે.

મિત્રો, આ પાઠ્યપુસ્તકમાં બોધાત્મક, ગુણાત્મક, શાનાત્મક, ફૂતિઓ સાથે રાષ્ટ્રીયતાને પોષક, મૂલ્યનિષ્ઠ, રોચક અને લાગણીસભર ફૂતિઓનો સમાવેશ કરવામાં આવ્યો છે. આ પાઠ્ય પુસ્તકનાં આપેલ પાઠ અને કવિતા વાંચીને તમારાઓ સર્વદર્મ સમભાવ, જી-પુરુષ સમાનતા, નૈતિકતા, સંવેદનશીલતા, બહાદુરી, રમ્ભૂ-વૃત્તિ તેમજ આધુનિક તંત્રજ્ઞાન વિકસણે.

પુસ્તકમાં આવતાં નવાં-નવાં શબ્દો, ડિફ્રેયોગો અને કહેવતો થકી તમારી ભાષા સમૃદ્ધ વધશે, તેવી અપેક્ષા છે.

પુસ્તકમાં આપેલ ભાષિક સમજ, વિવિધ સ્વાધ્યાય તમારી મૌલિકતાને ગતિ આપશે.

આ પુસ્તક દ્વારા વિદ્યાર્થીઓની સર્જનશીલતા, વિચારશક્તિ, તર્કશક્તિ અને પૃથક્કરણ કરવાની આવદત વિકસણે, તેવી ખાતરી છે.

વિદ્યાર્થીઓને અવાર-નવાર વ્યક્તિગત રીતે તેમજ સામૃદ્ધિક રીતે નાનાં કે મોટાં જીથમાં કામ કરવાનો-ભણવાનો અવસર મળે અને અધ્યયન પ્રક્રિયામાં મદદગ્રદ્ધ બને એવું પાઠ્યપુસ્તક બનાવવાનો પ્રયત્ન કરવામાં આવ્યો છે.

ગુજરાતી ભાષા શીખતી વખતે નૈતિક મૂલ્યો આત્મસાત કરવા, સામાજિક સમસ્યાનું સમાધાન કરવા માટે આ પુસ્તક માર્ગદર્શક બની રહેશે.

‘એપ’ના માધ્યમથી જ્યૂ. આર. કોડ દ્વારા પ્રત્યેક પાઠ સંબંધિત વધુ માહિતી માટે આપને દર્શા-શાબ્દ્ય સાહિત્ય ઉપલબ્ધ થશે. તે અભ્યાસ માટે ચોક્કસ ઉપયોગી સાબિત થશે.

આશા છે કે આ પાઠ્યપુસ્તકનાં ઉપયોગ દ્વારા અધ્યયન-અધ્યાપન પ્રક્રિયા સરળ તેમજ રોચક બનશે.

આ પાઠ્ય પુસ્તક ક્ષતિરહિત બનાવવાનો સંનિષ્ઠ પ્રયત્ન કર્યો છે છતાં પણ કોઈ બાબતે ક્ષતિ જણાય તો તે માટેના સૂચનો આવકાર્ય છે.

આપ સર્વેને શુભેચ્છા !

પુણે

તા. : ૧૮ એપ્રિલ ૨૦૧૮, અભાત્રીજ

(ડૉ. સુનિલ મગર)

ભારતીય સૌર દિનાંક :

૨૮ ચૈત્ર, ૧૯૮૦

સંચાલક

મહારાષ્ટ્ર રાજ્ય પાઠ્યપુસ્તક નિર્મિતિ
અને અભ્યાસક્રમ સંશોધન મંડળ, પુણે.

ભારતનું સંવિધાન

આમુખ

અમે ભારતના લોકો ભારતને એક સાર્વભૌમ સમાજવાદી બિનસાંપ્રદાયિક લોકતંત્રાત્મક પ્રજાસત્તાક તરીકે સંસ્થાપિત કરવાનો

તથા તેના સર્વ નાગરિકોને :

સામાજિક, આર્થિક અને રાજકીયન્યાય

વિચાર, અભિવ્યક્તિ, માન્યતા,

ધર્મ અને ઉપાસનાનીસ્વતંત્રતા

દરજજા અને તકનીસમાનતા

પ્રાપ્ત થાય તેમ કરવાનો,

અને તેઓ સર્વમાં

વ્યક્તિનું ગૌરવ અને રાષ્ટ્રની

એકતા અને અખંડતા સુદૃઢ કરે એવીબંધુતા

વિકસાવવાનો

ગંભીરતાપૂર્વક સંકલ્પ કરીને

અમારી સંવિધાન સભામાં રક નવેમ્બર, ૧૯૪૮ના રોજ

આથી આ સંવિધાન અપનાવી, તેને અધિનિયમિત કરી

અમને પોતાને અર્પિત કરીએ છીએ.

રાષ્ટ્રગીત

જનગણમન - અધિનાયક જય હે
ભારત-ભાગ્યવિધાતા :
પંજાબ, સિંધુ, ગુજરાત, મરાಠા,
દ્રાવિડ, ઉત્કલ, બંગા,
વિધ્ય, હિમાચલ, થમુના, ગંગા,
ઉચ્છ્વલ જલધિતરંગ,
તવ શુભ નામે જાગો, તવ શુભ આશિષ માગો,
ગાયે તવ જય ગાથા,
જનગણમંગલદાયક જય હે,
ભારત ભાગ્ય વિધાતા ।
જય હે, જય હે, જય હે,
જય જય જય જય હે ॥

પ્રતિજ્ઞા

ભારત મારો દેશ છે. બધા ભારતીયો મારાં
ભાઈબહેન છે.

હું મારા દેશને ચાહું છું અને તેના સમૃદ્ધ અને
વૈવિધ્યપૂર્ણ વારસાનો મને ગર્વ છે. હું સદાય તેને
લાયક બનવા પ્રયત્ન કરીશ.

હું મારાં માતાપિતા, શિક્ષકો અને વડીલો પ્રત્યે
આદર રાખીશ અને દરેક જણા સાથે સભ્યતાથી
વર્તીશ.

હું મારાં દેશ અને દેશબાંધવો પ્રત્યે વફાદારી
રાખવાની પ્રતિજ્ઞા લઉં છું. તેમનાં કલ્યાણ અને
સમૃદ્ધિમાં જ મારું સુખ સમાયેલું છે.

ધોરણ આઠમું - ગુજરાતી અધ્યયન નિષ્પત્તિ

અધ્યયન - અધ્યાપન પ્રક્રિયા	અધ્યયન નિષ્પત્તિ
<p>દેશક વિદ્યાર્થીઓને (જુદી રીતે સક્ષમ વિદ્યાર્થીઓ સહિત) વ્યક્તિગત અથવા સામૂહિક સ્વરૂપે નીચેની બાબતો માટે પ્રોત્સાહિત કરવા.</p> <ul style="list-style-type: none"> • પોતાની ભાષામાં બોલવાની તેમજ ચર્ચા તથા વિશ્વેષણ કરવાની તક આપવી. • ભાષાના સૌંદર્ય અને સૂક્ષ્મ પાસાઓ વિશે ચર્ચા કરવાની તક આપવી. • જૂથમાં કાર્ય કરતી વખતે એકબીજના કામોની ચર્ચા કરવી, મત લેવો-આપવો, પ્રશ્ન પૂછવાનું સ્વાતંત્ર્ય આપવું. • ગુજરાતીની સાથે પોતાની ભાષાનું સાહિત્ય વાંચવાનું સ્વાતંત્ર્ય આપવું. • પોતાના પરિવાર અને સમાજ સાથે સંબંધિત વિવિધ સાહિત્યનું વાંચન અને તેના વિશે ચર્ચા કરવાની તક આપવી. • પોતાની ભાષા વાંચતી વખતે લખવાના સંદર્ભમાં ઇતિઓ આયોજિત કરવી. જેમ કે- શાફ્ટરમટ, કવિતા, ગીત, પત્ર વગેરે. • સહીય અને જગૃત બનાવવા માટે તૈયાર કરવામાં આવતું સાહિત્ય (જેમ કે – વર્તમાનપત્ર, પત્રિકા, ચલચિત્ર, દશ્યશ્રાવ્ય સાહિત્ય વગેરે) જ્ઞેવાની, સાંભળવાની, વાંચવાની, લખવાની તક આપવી. • કલ્પના શક્તિ અને સર્જનાત્મકતાનો વિકાસ કરનારી ડિયા, સર્જનાત્મક લેખ, વિવિધ પરિસ્થિતિઓમાં સંવાદ વગેરેનું આયોજન કરવું અને તેની તૈયારી સંબંધિત લેખિત સાહિત્ય તથા અહેવાલ લેખનની તક આપવી. 	<p>વિદ્યાર્થીઓ</p> <p>08.05.01. વિવિધ વિષયો પર આધારિત વિવિધ પ્રકારનું સાહિત્ય વાંચીને ચર્ચા કરે છે. દા.ત. પાઠ્યપુસ્તકમાં એકાદ પક્ષી વિશે માહિતી મેળવીને પક્ષી વિશે લખાયેલ પુસ્તક વાંચે છે અને ચર્ચા કરે છે.</p> <p>08.05.02. ગુજરાતી ભાષાનું વિવિધ પ્રકારનું સાહિત્ય (વર્તમાનપત્રો, માસિકો, વાર્તા, ઇન્ટરનેટ પર ગ્રાસિદ્ધ થતું સાહિત્ય) સમજુને વાંચે છે. તે વિશે મૌખિક, લેખિત, સાઉંડિટ ભાષામાં પ્રતિક્રિયા આપે છે.</p> <p>08.05.03. વાંચેલા સાહિત્યનું ચિંતન કરીને વધુ આકલન માટે પ્રશ્ન પૂછે છે.</p> <p>08.05.04. પોતાના પરિસરમાંની લોકકથા અને લોકગીતો વિશે માહિતી આપે છે.</p> <p>08.05.05. અપરિચિત ઘટના અને પરિસ્થિતિની કલ્પના કરે છે અને તેના વિશે મૌખિક પ્રતિક્રિયા આપે છે.</p> <p>08.05.06. વિવિધ સંવેદનશીલ મુદ્રા (દા.ત.ન્યાય, ધર્મ, લિંગ, વર્ણ, રીતરિવાજ) વિશે પોતાના ભિત્ર, શિક્ષક અને કુટુંબના સભ્યોને પ્રશ્ન પૂછે છે. દા.ત.પોતાના પરિસરની વ્યક્તિત્વોની ઉત્સવ-તહેવાર ઉજવવાની પદ્ધતિ વિશે ચર્ચા કરે છે.</p> <p>08.05.07. કોઈ સાહિત્ય વાંચીને તેના સાહિત્યિક, સામાજિક મૂલ્યો વિશે ચર્ચા કરે છે, તેના કારણો જ્ઞાનવાનો પ્રયત્ન કરે છે. દા.ત.રામૂકાકાની છીકરી શાળાએ શા માટે જરૂરી નથી ?</p> <p>08.05.08. વિવિધ પ્રકારનું સાહિત્ય દા.ત.વાર્તા, કવિતા, લેખ, અહેવાલ, વૃત્તાંત, નિબંધ વગેરેનું જીણવટપૂર્વક વાંચન કરીને તેના વિશે અનુમાન કરે છે. તેનું વિશ્વેષણ કરે છે, તેમાંના મુખ્ય મુદ્રા શોધે છે.</p> <p>08.05.09. વાંચેલા સાહિત્યમાંના નવા શબ્દો, ડિફ્રેયોગ, કહેવતોનો અર્થ સમજુને તેનો આસ્વાદ લે છે.</p> <p>08.05.10. કવિતા, વાર્તા વાંચીને લેખનના વિવિધ પ્રકાર અને શૈલી ઓળખે છે. દા.ત. વર્ણનાત્મક, વિવેચનાત્મક, ભાવાત્મક, નિસર્ગ વર્ણનાત્મક વગેરે.</p> <p>08.05.11. વિવિધ રચનાઓ વાંચીને તેનો આસ્વાદ લે છે અને પોતાના સ્તર અનુસાર મૌખિક લેખિત ડ્રિપમાં પોતાના વિચારો રજૂ કરે છે.</p> <p>08.05.12. પાઠ્યપુસ્તકનો અભ્યાસ કરતી વખતે આકલન માટે આવશ્યકતા અનુસાર ભિત્ર/ શિક્ષકની સહાયતાથી ઉપયુક્ત સંદર્ભ સાહિત્ય (શબ્દકોશ, વિશ્વકોશ, ઇન્ટરનેટ વગેરે) અને અન્ય પુસ્તકોની મદદ લે છે.</p> <p>08.05.13. વાચન અને લેખનના ઉદ્દેશને ધ્યાનમાં રાખીને પોતાનો મત પ્રભાવી રીતે રજૂ કરે છે.</p> <p>08.05.14. ભાષાની સૂક્ષ્મતા, નિયમનો લેખનમાં ઉપયોગ કરે છે. દા.ત. કવિતાના શબ્દો બદલીને અર્થ અને લય સમજે છે.</p> <p>08.05.15. વિવિધ પ્રસંગે અથવા સંદર્ભમાં બીજાને કહેલી વાતોને પોતાની ભાષામાં લખે છે. દા.ત.શાળાના કોઈ કાર્યક્રમનો અહેવાલ તૈયાર કરવાનો પ્રયત્ન કરે છે.</p> <p>08.05.16. પોતાના અનુભવ પોતાની ભાષાશૈલીમાં લખે છે. લેખનના વિવિધ પ્રકાર અને શૈલીનો ઉપયોગ કરીને પોતાના અનુભવો લખે છે. દા.ત. વાર્તા, કવિતા, નિબંધ વગેરે.</p> <p>08.05.17. ફેનિક લુબન કરતાં જુદી ઘટનાઓ, અનુભવો વિશે સર્જનાત્મક લેખન કરે છે. દા.ત. સોશિયલ મિડિયા પર લખે, સંપાદકને પત્ર લખે વગેરે.</p> <p>08.05.18. વિવિધ કલા જેમકે- હસ્તકલા, વાસ્તુકલા, ફુષ્ટિકલા, નૃત્યકલા અને કલામાં વપરાતી ભાષાનો સર્જનાત્મક ઉપયોગ કરે છે. દા.ત. મનમોહક નૃત્યમુદ્રા, નવરસોની અનુભૂતિ વગેરે.</p>

અનુકૂમણિકા

ક્રમ	પાઠ/કવિતાનું નામ	લેખક/કવિનું નામ	પૃષ્ઠ ક.	અપેક્ષિત પિસ્યાડ
૧.	સખી નહિ બોલું કાનુંડો ન જાણે મારી પ્રીત	દ્યારામ મીરાબાઈ	૧ ૪	૬ ૨
૨.	સેલ્ફી વૉટ્સએપને છોડ	યોસેફ મેકવાન દિલીપ રાવલ	૫ ૧૧	૮ ૨
★	વિભક્તિ	વ્યાકરણ	૧૨	૩
૩.	સીમ અને ઘર કૃષી-વિકાસ	ઉમાશંકર જેશી	૧૪	૬
૪.	અણાનુંબંધ સપૂત્ર	સંકલિત	૧૭	૨
★	સંધિ	કલ્યાણ જીતેન્દ્ર	૧૮	૮
૫.	ગુજરે જે શિરે... લાવી છું	શામળ વ્યાકરણ	૨૫ ૨૭	૨ ૬
૬.	હીરાદ્વાર પહાડી ચિત્રકળા	બાલાશંકર કંથારિયા દેવિકા ધ્રુવ	૨૮ ૩૧	૬ ૨
★	સમાસ	દુર્ગેશ શુક્લ	૩૨	૮
૭.	હાઈકુ મુક્તક	સંકલન : રાજેશ્રી પ્રશાંત દાણી	૪૧	૨
૮.	આવ, ભાણા આવ ! તેનાલીરામ	વ્યાકરણ હરિભાઈ કોઠારી	૪૩ ૪૫	૬ ૬
૯.	નથી રે જુદ્ધાઈ પ્રભુ એટલું આપજે	હર્ષદ ત્રિવેદી, ૨મણભાઈ	૪૭	૨
૧૦.	રાયચંદ્રભાઈ ગાયકની માનવતા	શાહબુદ્દીન રાઠોડ સંકલિત	૪૮ ૫૫	૮ ૨
૧૧.	ચારણકન્યા દીકરી	બાલમુકુંદ દવે	૫૬	૬
૧૨.	લવિન આર્મ્સ મારા અનાથ મિત્રો	સંકલિત	૬૦	૨
૧૩.	ચાલ મન થાય છે	મહાત્મા ગાંધીજી	૬૧	૮
૧૪.	હું આવી કેમ ? માની શીખ	સંત પુનિત અવેરચંદ મેધાણી	૬૬ ૬૭	૨ ૬
★	છંદ	હર્ષદ ચંદ્રરાણા	૭૧	૨
૧૫.	વાદળ વાયડાઈ મેલો વાદળની રેલગાડી	શિશિર રામાવત જિમ કોર્બેટ	૭૨ ૭૮	૮ ૨
૧૬.	સાચું ધી તો પણ	વિપિન પરીખ જ્યા મહેતા	૭૯ ૮૨	૬ ૨
★	પુસ્તક સમીક્ષા	શરીફા વીજળીવાળા ઇલા પાઠક	૮૩ ૮૨	૮ ૨
		વ્યાકરણ નેહા પુરોહિત	૮૩	૮
		કૃષણ દવે	૮૪	૬
		ગિરીશ ગણાત્રા	૧૦૦	૮
		જેસેફ મેકવાન	૧૦૪	૨
			૧૦૬	૩
			કુલ	૧૭૦

૧. સખી નહિ બોલું

દ્યારામ

૧૬ ઓગસ્ટ, ૧૯૭૭ના રોજ નર્મદા નહીને કિનારે આવેલા ચાણોદમાં તેમનો જન્મ થયો હતો. મધ્યકાલીન ગુજરાતી સાહિત્યના છેલ્લા શ્રેષ્ઠ કવિ નાગર બ્રાહ્મણ હતાં. અલ્પમાત્રામાં શિક્ષણ લીધું હતું. તેઓ શાસ્ત્રીય હવેલી સંગીતના જાણકાર હતાં. પ્રેમલક્ષ્મા ભક્તિનાં કાવ્યો તેમણે રચ્યાં છે. તેમણે રચેલી ‘ગરબી’ ઓચે તેમને ગુજરાતી સાહિત્યમાં અનેરું સ્થાન અપાવ્યું છે. ગરબી શૈલીમાં ગીતો રચનારા પ્રથમ મધ્યકાલીન ગુજરાતી કવિ હતા. તેમની કેટલીક જાણીતી કૃતિમાં ‘શ્યામ રંગ સમીપે ન જવું’, ‘હવે સખી નહિ બોલું’, ‘ઓ વજનારી’ વગેરેનો સમાવેશ થાય છે. ઈ.સ. ૧૮૫૭માં તેઓ અવસાન પાખ્યા હતાં.

સૂર કૃતિનો

પ્રસ્તુત ગરબીમાં કવિએ રાધા-કૃષણના મીઠા જઘાની વાત કરી છે. રાધા પોતાની સખીને ફરિયાદ કરતાં કહે છે કે, ‘કૃષણ મને ‘શશીવદ્ધની’ કહીને ચીડવે છે તે જરાપણ ગમતું નથી. કારણ કે ચંદ્રની કળા તો વધતી-ઘટતી રહે છે. તે હંમેશાં પૂર્ણ રીતે પ્રકાશતો નથી. વળી ચંદ્રમાં ડાધ છે. તેને દર છ મહિને રાહુ ગ્રહ ગળી જાય છે. માટે મારા મુખને ચંદ્ર સાથે સરખાવે ત્યારે મારા હદ્દયને ઠેસ લાગે છે. માટે હું હવેથી કયારેય તેની સાથે બોલવાની નથી. આમ રીસાયેલી રાધાના મનોભાવને કવિ પોતાની પ્રેમલક્ષ્મા ભક્તિના માધ્યમ દ્વારા ગોપીભાવે પ્રકટ કરે છે.

હવે સખી નહિ બોલું, નહિ બોલું, નહિ બોલું રે...

હવે સખી નહિ બોલું, નહિ બોલું, નહિ બોલું રે...

કદાપિ નંદુંવરની સંગે

હો મુને શશીવદ્ધની કહી છેઠે

ત્યારની દાજ લાગી છે રે મારે હૈયે

હવે સખી નહિ બોલું, નહિ બોલું...

ચંદ્રબિંભમાં લાંછન છે વળી રાહુ ગળે ખદ્દ માસે રે

પક્ષે વધે ને પક્ષે ઘટે કળા

પક્ષે વધે ને પક્ષે ઘટે કળા નિત્ય ન પૂર્ણ પ્રકાશે રે

હવે સખી નહિ બોલું, નહિ બોલું...

દ્યાના પ્રીતમને કહે સખી જેવું શશીમુખ સરખું સુખ પાશે

કોટિ પ્રકારે હું નહિ આવું
કોટિ પ્રકારે હું નહિ આવું એવા પુરુષથી અડાશો રે

હવે સખી નહિ બોલું, નહિ બોલું...
નહિ બોલું નહિ બોલું, નહિ બોલું રે...

અધ્યાપન સેકેત

પ્રસ્તુત કૃતિના અધ્યાપનની શરૂઆતમાં ‘ગરબા-ગરબી’ વચ્ચેનો ભેદ સંક્ષિપ્તમાં સુમજબવો. રાધા-કૃષણના અન્ય ગીતો કે કાવ્યોના ઉદાહરણ આપીને પ્રસ્તુત કાવ્યની સ્પષ્ટતા ફરવી. કૃષણની બાળકીલાના જુદાજુદા પ્રસંગોની ચર્ચા કરવી. સાથે સાથે રાધા-કૃષણના નિસ્વાર્થ અને નિર્બંજ ગ્રેમની સમજ આપવી. બધી ગોપીઓ માટે કૃષણના હૃદયમાં ગ્રેમ હતો તેનાથી વિશેષ રાધા માટે હતો તે સ્પષ્ટતા કર્યા પછી ‘કૃષણ-રાધા’ નહિ પણ ‘રાધા-કૃષણ’ કહેવાય છે તેની ભાહિતી આપવી. આપણા ધાર્મિક વારસાનું જતન કરવાનો પરોક્ષ ગ્રયતન કરવો.

સ્વાધ્યાય

સ. ૧. નીચેના શબ્દો માટે કાવ્યમાં વપરાયેલા શબ્દ શોધો :

(૧) સાહેલી	(૨) સમાન	(૩) કરોડ	(૪) મહિનો
(૫) પખવાડિયું	(૬) ડાધ	(૭) ઇ	(૮) દરરોજ

સ. ૨. કાવ્યમાંથી શબ્દસમૂહ માટે એક શબ્દ આપો :

(૧) સો લાખની સંખ્યા -	(૨) અધૂરું કે ઓછું નહિ એવું -
(૩) દર પંદર દિવસે ચંદ્રની વધતી-ઘટતી કળા -	(૪) ચંદ્ર જેવા મુખવાળી વ્યક્તિ -
(૫) પંદર દિવસનો સમૂહ -	

સ. ૩. મોટા શબ્દના અક્ષર લઈને નાના ચાર-ચાર શબ્દ બનાવો :

(૧) શશીવદની	(૨) શશીમુખ

સ. ૪. ‘નંદુંવર’ માટે આવડે તેટલા બીજા નામ લખો.

સ. ૫. ‘વધ-વટ’ જેવા બીજા પાંચ જોડશબ્દો લખો.

સ. ૬. યોગ્ય વિકલ્પ પસંદ કરી વાક્ય ફરીથી લખો :

(૧) ક્યારેય _____ સાથે નહિ બોલવાની વાત છે.	(અ) નંદુંવર	(આ) સખી	(ઇ) ગોપી
(૨) ‘સખી નહિ બોલું’ એમ કહે છે _____ .	(અ) ગોપી	(આ) રાધા	(ઇ) યશોદા

- (3) રાધાને ગુસ્સો આવ્યો છે કારણ કે _____.
 (અ) નંદકુલર તેને ચીડવે છે (આ) નંદકુલર તેની સાથે બોલતો નથી
 (ઇ) નંદકુલર તેને ‘શશીવદની’ કહીને ચીડવે છે
- (4) રાધાને ‘શશીવદની’ શબ્દ ગમતો નથી, કારણ કે _____.
 (અ) અમાસને દિવસે ચંદ્ર હોતો નથી (આ) પૂનમને દિવસે જ ચંદ્ર પૂર્ણ હોય છે
 (ઇ) ચંદ્રની કળામાં રોજ વધ-ઘટ થાય છે અને તેમાં ડાધ છે

સ. ૭. કાવ્યપંક્તિને યોગ્ય ક્રમમાં ગોઠવો :

- (૧) કોટિ પ્રકારે હું નહિ આવું (૨) કદાપિ નંદકુલરની સંગે
 (૩) દ્વાના પ્રીતમને કહે સખી (૪) પક્ષે વધે ને પક્ષે ઘટે કળા

સ. ૮. નીચેના અર્થ દર્શાવતી પંક્તિ લખો :

- (૧) ચંદ્રમાં ડાધ છે અને રાહુ તેને છ મહિને ગળી જય છે. (૨) કૃષણ મને શશીવદની કહીને ચીડવે છે.
 (૩) મારા હૃદયમાં બહુ દુઃખ થાય છે. (૪) અનેક પ્રકારે વિનવવા છતાં હું નહિ જ આવું.

સ. ૯. કૌંસમાં આપેલા પ્રશ્નવાચક શબ્દને દ્વાનમાં રાખી લખો :

- (૧) આ કાવ્યના કવિ (કોણા) (૨) ડાધ-લાંઘન છે (શેમાં)
 (૩) રાધા કૃષણ સાથે નહિ બોલવાની વાત કરે છે (કોને) (૪) કૃષણએ રાધાને કહી છે (કેવી)
 (૫) ચંદ્રને ગળી જય છે (કોણા) (૬) બંને પક્ષમાં વધે-ઘટે છે (શું)

સ. ૧૦. કાવ્યનો ભાવાર્થ તમારા શબ્દમાં લખો.

સંભાષણા

વિદ્યાર્થીઓના જૂથ બનાવી કૃષણની બાળલીલાના બેથી ત્રણ પ્રસંગો પસંદ કરી સમૂહમાં ચર્ચા કરો.

પ્રકલ્પ

સુદ બીજ, સુદ આઠમ, પૂનમ, વદ બીજ, વદ આઠમ, અમાસની ચંદ્રકળા દર્શાવતી આકૃતિ દોરો અને નીચે તેનું સ્પષ્ટીકરણ લખો.

ઉપક્રમ

દ્વારામની અન્ય કોઈપણ બે ગરબીઓ શોધો.

ભાષિક સમજ

★ ‘કદાપિ’ એટલે ‘ક્યારે પણ’ તેમ નીચેનાના અર્થ લખી વાક્યમાં ઉપયોગ કરો :

દા.ત. : કોઈની સાથે કદાપિ ઝઘડા નહિ કરું.

- (૧) કદીય (૨) ક્યારેય (૩) તોય (૪) છતાંય

★ બહુવચનમાં રૂપાંતર કરો :

- (૧) હું શ્યામ સાથે નહિ બોલું.
 (૨) હું સુખ પામું છું.
 (૩) હું કોઈપણ રીતે નહિ આવું.
 (૪) મને દ્યારામની ગરબી ગમે છે.

★ કાવ્યના આધારે યોગ્ય ડિયાપદ લખી વાક્ય પૂર્ણ કરો.

- (૧) મારા હૈયે દાજ _____.
 (૨) ચંદ્રબિંભમાં _____.
 (૩) પક્ષે-પક્ષે ચંદ્રકળા _____.
 (૪) શ્યામ મને શશીવદ્ધની કહીને _____.

હું વાંચું તમે પણ વાંચો.

કાનુડો ન જાણો મારી પ્રીત

(રાગ : આશાગોડી, તાત - લાવણી)

કાનુડો ન જાણો મારી પ્રીત,
 બાઈ અમે બાળકુંવારાં રે (ટેક)

જળ રે જમુનાનાં, હું તો ભરવાને ગઈ'તી રે,
 કાનુડે ઉડાડ્યાં આછાં નીર...
 ઉડ્યા ફ ૨ ૨ ૨ ૨ ૨ રે કાનુડો.

જમુનાને કઠિ વહાલે, રાસ રચ્યો છે રે,
 સોળસે ગોપીનાં જાત્યાં ચીર....
 ફાટ્યાં ચ ર ૨ ૨ ૨ ૨ ૨ રે કાનુડો.

હું રે વરણાગી કાના ! તારા રે નામની રે,
 કાનુડે તાણી માર્યા તીર...
 વાગ્યા અ ૨ ૨ ૨ ૨ ૨ રે કાનુડો.

બાઈ મીરાં કહે ગિરધરના ગુણ વહાલા,
 કાનુડે બાળી કીધાં ખાક....
 ઉડી ફ ૨ ૨ ૨ ૨ ૨ રે કાનુડો.

- મીરાબાઈ

ન બોલે તેને સામેથી બોતાવવા - એ જ સાચો વિવેક.

૨. સેલ્ફી

યોસેલ્ફ મેડિવાન

૨૦ ડિસેમ્બર, ૧૯૪૦ના રોજ અમદાવાદમાં તેમનો જન્મ થયો હતો. ગુજરાત યુનિવર્સિટીમાંથી એમ.આ., બી.ડે. કરીને શિક્ષક તરીકે કાર્યરત રહ્યાં હતાં, ‘સ્વાગત’, ‘સૂરજનો હાથ’, ‘અલખના અસવાર’, ‘અવાજના એક્સ-રે’ તેના કાવ્યસંગ્રહો છે. ‘તોફિન’, ‘ડિગ-ડૉન્ગ-ડિગ’ તેમના બાળ કાવ્ય સંગ્રહો છે. તો ‘વાહ રે વાર્તા વાહ’ બાળવાર્તા સંગ્રહ છે. આ ઉપરાંત તેમણે નિબંધ સંગ્રહ અને અનુવાદના પુસ્તકો પણ આપ્યા છે. ગુજરાતી સાહિત્ય પરિષદ તરફથી જ્યંત પાઈક એવોડ્ડ તથા ગુજરાત સરકાર અને ગુજરાત સાહિત્ય અકાદમીના વિવિધ પુરસ્કારો દ્વારા તેઓ સન્માનિત થયાં છે.

સૂર કૃતિનો

પ્રસ્તુત ટૂંકી વાર્તામાં આધુનિક તંત્રજ્ઞાનની વાત કરતા લેખક આજના યુવાવર્ગમાં સેલ્ફી લેવાની ઘેલણા પ્રવર્તી રહી છે તેના તરફ આપણું ધ્યાન દોરે છે.

સેલ્ફીની શરૂઆત કર્યારે અને કેવી રીતે થઈ તેની પણ અહીં વાત કરવામાં આવી છે.

શબનમને તેના અભ્યા મોબાઇલની ગિફ્ટ આપે છે ત્યારે તેના ચાચા સાબાન અલી એક ગ્રીક વાર્તા દ્વારા સમજવે છે કે મોબાઇલથી સતત સેલ્ફી લેવી તે માનસિક રોગ છે. શીકનો સુંદર યુવાન નાર્સિસિસ પોતાના જ રૂપ પર મોહિત થઈને પોતાના મૃત્યુનું કારણ બને છે.

વાર્તાના અંતમાં કટાક્ષ દર્શાવતા વાક્યના માધ્યમથી લેખક સંકેત આપે છે કે ઉપદેશ આપતાં પહેલાં પોતે તેનું પાલન કરવું અનિવાર્ય છે. અહીં ચોક્કસ પ્રક્રિયા ઉદ્ભબવે કે આધુનિક તંત્રજ્ઞાન વરદાન કે અભિશાપ તે આપણો તેનો કેવો ઉપયોગ કરીએ છીએ તેના પર આધારિત છે.

સેલ્ફી એટલે નાર્સિસિકા !

શબનમ જાગી. પથારીમાં ચત્તીપાટ પડી રહી. તેની નજર વોલકલોક પર પડી. પોતે રોજ કરતાં થોડી મોડી ઊઢી, તેની ખબર પડી. ગઈકાલની સાંજ તેનું સંભારણું બની ગઈ હતી. તેનું અંજન તેની આંખોમાં ઘબકતું હતું. તેવું તેણે અનુભવ્યું.

તેની ઉંમર પંદર વર્ષની હતી. રાજ્યક્ષાની એથ્લેટિક્સની સ્પર્ધામાં તેણે ભાગ લીધો હતો. તેમાં તે પ્રથમ આવેલી. તેથી તેના અભ્યાજન રમજનઅલીએ અને અમ્ભીજન નૂરબાનુએ ઘરના પ્રાંગણમાં નાનકડી પાર્ટી રાખેલી. અંગત જેવા પંદર-વીસ લોકોને આમંત્રા હતા. કોઈએ શબનમને પુસ્તકની ગિફ્ટ આપી હતી. કોઈએ મધમધતો બૂકે આપ્યો હતો. આવી નાનકડી પાર્ટી પ્રેરણાનાં બીજ રોપી જતી હોય છે. શબનમને અને ઘરના સૌને ખૂબ મજ પડી. સૌને સારું લાગ્યું હતું.

શબનમ પથારીમાં બેઠી થઈ. મોટું બગાસું ખાધું. પછી પ્રાતઃકિયા પતાવી ફેશ થઈ હળવેથી ડાઇનિંગ ટેબલ પર બધાંની વચ્ચે આવી.

અમ્મીજનને ચાની ચૂસકી લીધી. પછી ત્રાંસી નજરે શબનમ સામે જેણું. કહ્યું, ‘વેલકમ બેટા શબનમ ! ગઈ સાંજનો થાક ઉત્તર્યો ને !’ અભ્યાજન પણ તરત બોલ્યા, ‘ચુ લૂક ફેશ ! હેવ એ નાઈસ ટે !’

‘થેન્ક્યૂ અભ્યાજન !’ બોલતાં શબનમ નાનાભાઈ રજાક પાસે બેઠી, રજાકની બીજી તરફ બેઠેલાં સકીના બુઝા શબનમ તરફ મોં ફેરવતાં બોલ્યાં. ‘બેટા શબનમ ! તારી ઉમરે તારા અભ્યા પણ દોડમાં પહેલા આવેલા. આજે મને એ યાદ આવે છે !’

‘હું અભ્યાજન, ખરેખર ?’ શબનમે આશ્રયથી પૂછ્યાં.

રમજનઅલી હસી પડ્યા. ‘બેટા હમારા વો એક સમય થા. હમ બહોત આગે જ સકતે થે... પણ હવે એ બધું તો ધંધાના કામમાં ગયું. એમાં રચ્યોપચ્યો રહેત તો... આજે આ બધું ન હોત !’

વાતાવરણમાં થોડીવાર મૌનની શીતળતા પ્રસરી રહી.

ત્યાં તેમણે એક ગિફ્ટ બોક્સ કાઢ્યું. શબનમ સામે ધરતાં કહ્યું, ‘બેટા શબનમ, હમ સબકી ઓરસે યે ગિફ્ટ !’

અમ્મીજન નૂરબાનુ તરત બોલ્યાં, ‘તો પછી કાલે સાંજે જ આ ગિફ્ટ આપવી’ તીને બધાં વચ્ચે ! યે ક્યા બાત હુઈ !’

અને બધાં હસી પડ્યાં.

શબનમ તો ગિફ્ટ પેકેટ ખોલવા લાગી. બધાં ઉત્સુક નજરે જોઈ રહ્યાં. તેનાથી બબડી જવાયું... ‘આ કેવું પેક કર્યું છે... જાણો કઢી ખોલવાનું જ ના હોય !’

પાછું બધાં વર્ચે હાસ્યનું હળવું મોજું ફરી વખ્યું. ત્યાં પૈકેટ ખૂલી પણ ગયું. શબનમ તો જેતાં જ બોલી પડી, ‘વાવ ! ક્યા બાત હૈ, અભ્યુન્ન, આટલો સરસ મોબાઈલ. થેન્ક યૂ વેરિમચ !’ અને એ મોબાઈલ આમતેમ ફેરવી જેવા લાગી આંખોમાં અદ્ભુત ચમક આવી ગઈ. તે જેઈ રમજનઅલીના અને નૂરબીબીના ચહેરા પર ભીતરનો આનંદ અળહળી રહ્યો.

‘અભ્યા, તમે તો કહ્યા કરો છો કે બાળકોએ મોબાઈલ ન વાપરવો જેઈએ... ને આજે તમે જ મને.’

‘હવે તું સમજદાર થઈ ને એટલે...’ અભ્યાને વર્ચેથી જ ઉત્તર વાખ્યો ને ઉમેર્યું, ‘મોબાઈલ વાપરતા પહેલાં સમજદાર થવું પડે !’

આમ વાતો થતી હતી, ત્યાં તેના સાબાનઅલી ચાચા અને ખુરશીદ ચાચી આવી પહોંચ્યાં.

શબનમે તેમની સામે મોબાઈલ ધર્યો બોલી, ‘દેખો ચાચાજી, અભ્યાને યે મોબાઈલ હિયા ગિફ્ટ મેં, તમે કાલે સાંજે પેનનો સેટ આપ્યો, આજે અભ્યુએ... આ !’

ત્યાં તો નાનો ભાઈ રજાક બોલ્યો, ‘સબ ફોનમે સેફલી લેતે હું... અબ તું ભી અપની લેના... મેરે સાથ.’

એનું બોલવું સાંભળી બધાં ખડખડાટ હસી પડ્યાં. શબનમે રજાકનો ખભો પકડ્યો તેને હૃલબલાયો ને હસીને બોલી, ‘મેરે છોટે ભાઈ રજાક સેફલી નહીં... પણ સેલ્ફી... સેલ્ફી કહેવાય ! બોલ... તો... સેલ્ફી !’

રજાક બૂલ સુધારતા બોલ્યો, ‘સેલ્ફી !’

અને તરત શબનમ બોલી, ‘હવે હુંથ મારી સેલ્ફી લઈશા.’

‘ના... ના... નો બેટા શબનમ’ ચાચા સાબાનઅલી તરત આવેશમાં આવી બોલ્યા, ‘જે તારે સેલ્ફી લેવી હોય તો... બડે ભાઈનન, મોબાઈલ વાપસ લે લો. સાચું કહું છું... એ માનસિક રોગ છે. વાતે વાતે આ જુવાનિયા સેલ્ફી લેતા હોય છે... બસ એમ પોતાને જ જેવાની ટેવ પડી જય છે... એમનો માનસિક વિકાસ અટકી જય છે... !’

‘હા બેટા શબનમ, સાબાનઅલી સાચું કહે છે.’ ચિંતા વ્યક્ત કરતાં અમ્ભીન્ન બોલ્યાં, ‘કેટલાં બધાં લોકોએ સેલ્ફી લેવા જતાં જન ખોયા છે. છાપામાં આપણે નથી વાંચતાં ?’ પછી ભાર દઈને ઉમેર્યું. ‘આ તારા પ્રોફેસર ચાચા તો પહેલેથી જ એનો વિરોધ કરે છે.’

સાબાનઅલી બોલ્યા, ‘આવી માનસિકતા માણસને સેલ્ફ સેન્ટર’ બનાવે છે.

‘એટલે શું ચાચાજી ?’ શબનમે પ્રશ્ન કર્યો.

‘જે બેટા, વાત આખી કહું તો બે પિરિયડ જય.’ સાબાનઅલી ખુરશીમાં સ્વસ્થ થતાં બોલ્યા. બધાં સાંભળવા આતુર બન્યાં. સાબાનઅલીએ આગળ ચલાવ્યું. ‘વર્ષો પહેલાંની આ એક ગ્રીક કથા છે. એ દેશમાં એક ખૂલ્ય રૂપાળો બાળક જન્મ્યો. મોટો થતો ગયો તેમ વધુ ને વધુ ફુટડો બન્યો. તેને જે જુઓ તે તેના તરફ ખેંચાય. તેને બેટી લેવાનું મન થાય ! તેની માતાને તેની ચિંતા થવા લાગી. આ છોકરાનું શું થશે ? તેને પોતાના દીકરાનું ભવિષ્ય જાણવાની તીવ્ર ધીચઢા થઈ. તે પુત્રને લઈ ભવિષ્યવેત્તા પાસે ગઈ. તેને કહ્યું, ‘આ મારા દીકરા નાર્સિસિસનું ભવિષ્ય કહેને... મારે જાણવું છે. તેના જીવન વિશે...’

ભવિષ્યવેત્તાએ નાર્સિસિસની ટિપ્પણી બનાવી, ગ્રહો જેથા, ગણતરી કરી, પછી વિચાર કરતાં તે બોલ્યો, ‘તારા દીકરાનું ભવિષ્ય થોડું ચિંતાજનક છે.’

‘હું, કેવી રીતે ? એવું શું છે ?’ મા બોલી.

ભવિષ્યવેત્તાએ કહ્યું, ‘આ છોકરો જે પોતાના રૂપ પર મોહી નહીં પડે તો સારું જીવશે... સારી રીતે જીવશે.

‘એટલે ? મને સમજન્વો...’ માઝે ચિંતાતુર અવાજે કહ્યું.

‘જે બેટા’, ભવિષ્યવેત્તાએ તેને સમજન્વતાં કહ્યું, ‘તારો દીકરો ખૂબ સ્વરૂપવાન છે. હજુ વધુ થશે. એ જે પોતાનો ચહેરો જેશે ને તેના મોહમાં નહીં પડે તો... લાંબુ જીવશે. પણ જે...’

‘પણ શું ?’ મા જાણવા માટે અધીરી બની ગઈ.

‘એટલે કે જે તે પોતાના રૂપ પર મોહી પડશે... ને વારંવાર તે રૂપ વિશે વિચારતો થઈ જશે... ને એમાંથી બહાર નહીં નીકળે તો ખલાસ... !’

‘એવું કહ્યું પેલા ભવિષ્યવેત્તાએ ?’ સાંભળીને સકીના બૂધાથી રહેવાયું નહિ. તે બોલી પડ્યાં. ‘ક્યા બાદ મેં ઐસા હોતા હૈ ભાઈજન !’

રસભંગ થતા નૂરબાનુ બોલ્યા, ‘બૂધા, બીચમેં મત બોલો, સૂનો.’ પછી સાબાનઅલી તરફ જેતાં બોલ્યાં, ‘પછી શું થયું ?’

સાબાનઅલીએ આગળ ચલાવતાં કહ્યું, ‘પછી શું ?’ નાર્સિસિસને લઈ તેની મા ઘેર પાછી ફરી. તે દિવસ-રાત તેની ચિંતામાં રહેવા લાગી. નાર્સિસિસ જેમ મોટો થતો ગયો તેમ પોતાના રૂપ પાઇળ ગાડો બન્યો. તે કોઈને ગણકારતો નહીં. બધાંને હડધૂત કરતો. આમ તે એક દિવસ જંગલમાં પહોંચ્યો. ત્યા જરણા તટે પડી રહ્યો. પાણી પીવા જરણા પાસે ગયો... પાણી તરફ ઝૂક્યો... ને પોતાનું પ્રતિબિંબ જેયું. જેતો જ રહી ગયો ને.... પોતાના પ્રેમમાં પડી ગયો. રાતદિવસ આમ તે જેવામાં જ રચ્યોપચ્યો રહ્યો...’

આમ બોલી સાબાનઅલી અટક્યા. બધાંની સામે જેયું.

‘અરે અટકો નહીં.... ભાઈજન આગળ શું થયું ?’ સકીના બૂધાએ ઈંતેજરી બતાવી.

‘ચાલો છોડો બાકી કી કહાની કલ બતાઉંગા...’ સાબાનઅલીએ હસીને કહ્યું.

‘નહીં ચાચાળ, વાત પૂરી કરો.’ શબનમે ભારપૂર્વક કહ્યું : રજાક બોલ્યો, ‘ચાચાળ, હો.... હું તમારું કોઈ કામ નહીં કરું. કહી દઉં છું.’

સાબાનઅલી હસીને બોલ્યા, ‘પછી એક દિવસ નાર્સિસિસ આમ પોતાનું પ્રતિબિંબ જેતાં... પાણીની સપાઠી પર ઝૂકી પોતાને જ ચુંબન કરવા ગયો... તે પડ્યો પાણીમાં ઢૂબ્યો... ગરકાવ થઈ ગયો !’

‘હાય અલ્લાહ !’ સકીના બૂધાથી બોલાઈ ગયું, ‘જે ઝુદ કે ખાર મેં જુતે હૈ ઉસકા યહી હાલ હોતા હૈ, વિના મોતે જ મરે ને !’

સાબાનઅલીએ કહ્યું, ‘નાર્સિસિસની આ વાત આ સેલ્ફીના સંબંધે ધણીવાર મારા સ્ટુડન્ટસને કહી છે. નાર્સિસિસ સેલ્ફ્સેન્ટર્ડ થઈ ગયેલો. આ સેલ્ફી એનું જ આધુનિક નામ છે. એટલે સેલ્ફીનો અર્થ થાય નાર્સિસિકા !’

‘સેલ્ફી લેવા જતા કેટલાય નાર્સિસિસની જેમ નથી મર્યા !’ છેવટે રમજનઅલી પણ બોલ્યા ને ઉમેર્યું, ‘બેટા શબનમ, જે તું નાર્સિસિકાનો - આઈ મીન સેલ્ફીનો મોહ ન રાખવાની હોય તો જ મોબાઈલ આપું...’ શબનમ બોલી, ‘ના અબબાજન ! હું મોબાઈલનો આવો ઉપયોગ નહીં જ કરું. સેલ્ફી તો... એટલે કે નાર્સિસિકા તો નહીં જ એંચું. બસ પ્રોમિસ !’

સાબાનઅલી ચાચાએ વધુ સ્પષ્ટ કર્યું. કહ્યું, ‘આ આત્મરતિ એટલે નિનંદ. જે આમાં પડે છે તે સમાજને ભૂલે છે, પોતાનાને વીસરે છે...’ થોડું અટકીને ઉમેર્યું. આ પોતાની આઈદેન્ટીટી ગુમાવવાનું એક ઘાતક શસ્ત્ર છે.’

ખુરશીદ ચાચી બોલ્યાં, ‘આત્મરતિમાં રચ્યાપચ્યાં લોકો જ આ તરફ જય. બેટા શબ્દનમ, યાદ રાખજો.’

‘જ ચાચી...!’

‘લો, આ વાત પર બધાં આમાંથી જલેબી ખાવ.’ બોતાં નૂરબાનુએ જલેબીનો થાળ ટેબલ પર મૂક્યો... બોલ્યાં. ‘ચાચાજીએ કરેલી આ વાત બધા જલેબીની જેમ મનમાં ગાઠી બાંધજો.’

અને બધાંને એ સ્વીકાર્ય હોય એમ દરેકના હાથ જલેબી તરફ લંબાયા...!

અને સાબાનઅલી ચાચાએ પોતાના મોબાઈલમાં પોતાની સાથે બધાં જલેબી ખાતાં હોય એવો સેલ્ફી... એટલે કે નાર્સિસિકા બેંચી લીધો !

અધ્યાપન સંકેત

પ્રસ્તુત ફૂતિનું અધ્યાપન કરાવતા પહેલા આધુનિક તંત્રજ્ઞાન અને આધુનિક ઉપકરણો વિશે વગ્ભમાં ખુલ્લા મને ચર્ચા કરવી. મોબાઈલના વિવિધ ઉપયોગો વિશે ચર્ચા કરી વિદ્યાર્થીઓના જ્ઞાનની ચકાસણી કરવી. જરૂર જણાય તે માહિતી આપવી. આધુનિકતા કે પરિવર્તન હંમેશાં આવકાર્ય છે પણ તેનો ઉપયોગ જે વિવેકબુદ્ધિથી કરવામાં આવે તો જ તેનો ફાયદો થાય. તે મુદ્દાને સરળ અને સ્પષ્ટ શબ્દોમાં સમજાવવો. વિવેકબુદ્ધિ વગર તેનો આડેઘડ ઉપયોગ કરવાથી થતાં નુકસાનનું ઉદાહરણ આપી સ્પષ્ટ કરવું. આ ફૂતિ દ્વારા વૈજ્ઞાનિક દિશાઓનો યોગ્ય દિશામાં વિકાસ કરવો. પ્રાચીન સાધનો અને આધુનિક સાધનોનો ઉચિત સમન્વય સાધીને પ્રગતિની કેડી કંડારી શકાય છે તેનો ખ્યાલ આપવો.

સ્વાધ્યાય

સ. ૧. નીચેના શબ્દો માટે પાઠમાં વપરાયેલા શબ્દો શોધો :

(૧) યાદગીરી	(૨) ઉત્કટ	(૩) આંગણું	(૪) યુવાન
(૫) આતુર	(૬) પ્રતિકાર	(૭) તિરસ્કાર	(૮) પડછાયો

સ. ૨. શબ્દસમૂહ માટે એક શબ્દ આપો :

(૧) ભવિષ્યના બનાવની અગાઉથી જાણ કરી શકે તે -	(૨) મનને લગતો રોગ -
(૩) પોતાના જ અંતરનો આંનંદ -	(૪) મોત નીપજાવે તેવું -

સ. ૩. દ્વિપ્રયોગના અર્થ શબ્દકોશનો ઉપયોગ કરીને લખો :

(૧) રસભંગ થવો	(૨) હડધૂત કરવું	(૩) અધીરા બનવું
(૪) રચ્યાપચ્યા રહેવું	(૫) હાસ્યનું મોજું ફરી વળવું	(૬) મનમાં ગાંઠ બાંધવી

સ. ૪. અક્ષરો ઉલટાવીને બનતો નવો શબ્દ લખો. પછી તે નવા શબ્દનો અર્થ લખો :

દા.ત. વાદ નવો શબ્દ - દવા અર્થ = ઔષધ

(૧) જરા	(૨) મીન	(૩) દીન	(૪) ઢ્રે	(૫) તારા

સ. ૫. અર્થ બદલ્યા વગર વાક્યનું ઢ્રેપાંતર કરો :

- (૧) વનની દેવી આપણી રક્ષક છે.
 (૩) મુરતીધર સંજેગોથી નિરશાવાદી થયો નહિન.
- (૨) બ્રિટિશ વસાહતમાં બધે અસલામતી છે.
 (૪) પર્યાટકો આપણા દેશથી પરિચિત નહોતા.

સ. ૬. પાઠના આધારે ખાલી જગ્યા પૂરો :

- (૧) પોતાના દીકરાનું _____ જાણવાની તીવ્ર ઈચ્છા થઈ.
 (૨) નાર્સિસિસ જેમ મોટો થતો ગયો તેમ પોતાનાં _____ પાઇળ ગાંડો બન્યો.
 (૩) _____ રચ્યાંપચ્યાં લોકો જ આ તરફ જય.
 (૪) આવી નાનકડી પાર્ટી _____ બીજ રોપી જતી હોય છે.
 (૫) મોબાઈલ વાપરતાં પહેલાં _____ થવું પડે.

સ. ૭. (અ) લખો : શબ્દનમને મળેલી લેટ : -----, -----, -----, -----

(બ) શબ્દનમના પરિવારનો કોઠો પૂર્ણ કરો :

ક્રમ	સંબંધ	નામ	ક્રમ	સંબંધ	નામ
૧.		સાબાનઅલી	૨.		રઝાક
૩.	પિતા		૪.	ફેદ	
૫.		નૂરબાનુ	૬.		ખુરશીદ

સ. ૮. સમજુને લખો :

- (૧) શબ્દનમે ભાગ લીધો હતો...
 (૩) શબ્દનમના ચાચા છે...
 (૨) નાર્સિસિસ આ દેશમાં જન્મ્યો...
 (૪) શબ્દનમના પિતા પહેલાં આવ્યા હતા...

સ. ૯. (અ) જગ્યાબ અંકમાં લખો :

- (૧) શબ્દનમને પારિતોભિક મળ્યું - (૨) પાર્ટીમાં આમંત્રિત મહેમાનો - (૩) શબ્દનમની ઉંમર -

(બ) નીચેનાં વાક્યોને યોગ્ય ક્રમમાં ગોઠવો :

- (૧) સાબાનઅલીએ સેલ્ફીના ગેરલાભ સમજાવ્યા.
 (૩) શબ્દનમ રાજ્યકક્ષાની એથલેટિક્સની સ્પર્ધામાં પ્રથમ આવી.
 (૨) શબ્દનમને અભ્યાસે મોબાઈલ બેટ આપ્યો.
 (૪) રમજનઅલીએ નાનકડી પાર્ટી રાખી.

સ. ૧૦. આ પાઠ શીખ્યા પછી તમારા વિચારોમાં ને પરિવર્તન આવ્યું હોય તે તમારા શરૂદોમાં લખો.

સંભાષણા

‘આજકાલ થતાં મોબાઈલના સદૃપ્યોગ અને દુરુપ્યોગ’ વિશે વર્ગમાં બે જૂથ બનાવી ચર્ચા કરો.

પ્રકટન્ય

વોટ્સએપના લાભાલાભનું વર્ણન કરતું એક ભીતપત્રક બનાવો.

ઉપક્રમ

ઇન્ટરનેટનો ઉપયોગ કરીને ‘મોબાઈલની શોધ’ વિશે વિસ્તૃત માહિતી મેળવો.

★ યોગ્ય વિરામચિહ્નો મૂકી વાક્યો ફરીથી લખો :

- (૧) બેટા શબ્દનમ તારી ઉભરે તારા અબ્બા પણ દોડમાં પહેલા આવેલા
- (૨) હું કેવી રીતે એવું શું છે મા બોલી
- (૩) એટલે મને સમજનો માચે ચિંતાતુર અવાજે કહ્યું
- (૪) આ સેલ્ફી એનું જ આધુનિક નામ છે એટલે સેલ્ફીનો અર્થ થાય નાર્સિસિકા

★ નાર્સિસિસ માટે પાઠમાં વપરાયેલા વિશેખણો લખો.

★ નીચેના વાક્યોનું બહુવચનમાં રૂપાંતર કરો :

(૧) બાળક ઘણું ઝપાળું હતું.	(૨) પ્રેરણાનું બી બાળકમાં રોપવું જેઈએ.
(૩) તારો દીકરો હોશિયાર છે.	(૪) નાનો ભાઈ મોબાઈલ માટે જિદે ચહ્યો.

હું વાંચું તમે પણ વાંચો.

વોટસએપને છોડ

વોટસએપને છોડ અને
 ફેસબુકને મૂક હવે તડકે,
 ભીજનવા માંડ ચાલ,
 ચોમાસું હાથમાંથી સરકે.
 આકાશો વાદળની પોસ્ટ એક મોકલી છે,
 એને પણ લાઈક્સ એક આપને,
 ટેકનોની દુનિયાથી બહાર સહેજ નીકળ,
 ને લાગણીનો પંથ હવે કાપને...
 સ્માર્ટલીને છોડ અલ્યા,
 સાચુકલાં હોટ અહીં મલકે,
 ચોમાસું હાથમાંથી સરકે !
 છબદ્ધબને જાણ જરા, ફોરાને માણ જરા
 લથબથ થવાની મોજ માણને
 છત્રીને રેઇનકોટ આધા મેલીને જરા
 નીતરતાં નીતરતાં ચાલને
 વીજણી યે કે' છે કે
 ડાબી આ આંખ મારી ફરકે
 ચોમાસું હાથમાંથી સરકે !
 - દિલીપ રાવલ

8CNF46

આત્મહિલાધા નહિ-આત્મવિશ્વાસુ બનો.

વિભક્તિ

★ નીચેનું વાક્ય વાંચો :

મા દીકરી શિખામણ આપ.

તમે જેશો કે અહીં માત્ર શબ્દો છે. તેથી વાક્યનો બોધ થતો નથી. કારણ કે તેમાં એક પદને બીજી પદની સાથે જોડનારી કરી ખૂટે છે. જેમ કે,

માએ દીકરીને શિખામણ આપી.

‘એ’ અને ‘ને’ બે પદ વચ્ચેનો સંબંધ નક્કી કરે છે. આવા ઘટકને ‘વિભક્તિ પ્રત્યય’ કહેવાય છે. તે વાક્યમાં કર્તા, કર્મ, કિયાપદ સાથે જોડાઈને અર્થ નિશ્ચિત કરે છે.

વિભક્તિ પ્રત્યયો (અનુગ્રા)નો કોડો.

ક્રમ	વિભક્તિનું નામ	પ્રત્યય (અનુગ્રા)	ઉદાહરણ
પ્રથમા	કર્તા વિભક્તિ	‘ઓ’, ‘ને’, ‘એ’	(૧) ગીતા સરસ ગાય છે. (૨) ગીતાને આજે ભજન ગાવું છે.
દ્વિતીય	કર્મ વિભક્તિ	‘ઓ’, ‘ને’	(૧) શિરીષ પ્રદર્શનમાં ચિત્રો જુએ છે. (૨) ભરત વિદ્યાર્થીઓને શીખવે છે.
તૃતીયા	કરણ વિભક્તિ	‘થી’, ‘એ’	(૧) સુથાર કરવતથી લાકડાં કાપે છે. (૨) તેને માથે ટોપી છે.
ચતુર્થ	સંપ્રદાન વિભક્તિ	‘ને’	(૧) બા બ્રાહ્મણને દાન આપે છે. (૨) ડૉક્ટર દર્દીને દવા આપે છે.
પંચમી	અપ્રદાન વિભક્તિ	‘થી’	(૧) હું ધરેથી વહેલો નીકળ્યો. (૨) તે હંડીથી ધૂલે છે.
ષષ્ઠી	સંબંધ વિભક્તિ	‘નો, ના, ની, નું, નાં’	(૧) તેને ગણિતનો દાખલો આવડતો હતો. (૨) ભાઈની દીકરી હોશિયાર છે.
સપ્તમી	અધિકરણ વિભક્તિ	‘માં’, ‘એ’	(૧) મુંબઈમાં મેટ્રો ટ્રેન છે. (૨) ઓણે માથે સાફ્ફો બાંધ્યો છે.
	સંબોધન વિભક્તિ	‘એ’	(૧) એ ક્યાં જય છે ?

નોંધ :-

- જેટલી વિભક્તિ છે તેટલાં પ્રત્યયો નથી.
- ષષ્ઠી વિભક્તિના પ્રત્યયો ‘નું’ ના પરિવર્તનીય રૂપ છે જે નામનાં લિંગ, વચ્ચન અનુસાર બદલાય છે.

★ યાદ રાખો :

અ.ક્ર.	વિભક્તિ	પ્રત્યય	ઉદાહરણ
(૧)	કર્મ, સંપ્રદાન	'ને'	ભાઈ કૂતરાને ખવડાવે છે. દાદાજી બાળકોને વાર્તા કહે છે.
(૨)	કરણ, અપાદાન	'થી'	બાપુજી સૂડીથી સોપારીના ટુકડા કરે છે. દું ઘરેથી ઓંકિસે જવા નીકળ્યો.
(૩)	કરણ, અધિકરણ	'એ'	શિક્ષકે વિદ્યાર્થીઓને દાખલા ગણાવ્યા. તળાવને કંઠે ઘટાદાર ઝાડ હતું.

નોંધ :-

- ‘કર્તા’ વિભક્તિને ‘૦’ પ્રત્યય છે. ક્યારેક ‘ને’ પ્રત્યય લાગે.
- સંબોધન વિભક્તિને પણ ‘૦’ પ્રત્યય છે. ક્યારેક ‘એ’ પ્રત્યય લાગે.

 સ્વાધ્યાય

★ વિભક્તિ પ્રત્યય લગાડીને વાક્યને અર્થપૂર્ણ બનાવો :

(૧) ગાડી સ્ટેશન _____ સમયસર છૂટી.	(૨) વિદ્યાર્થીઓ મોટે _____ વાતો કરે છે.
(૩) છોકરા _____ પાઠ મોટેથી વાંચ્યો.	(૪) શિક્ષકે વિદ્યાર્થી _____ શાબદી આપી.
(૫) તેના ઘર _____ કોઈ નથી.	(૬) મોહન _____ કમ્પ્યુટર શીખવું છે.
(૭) ભાઈ _____ બંગલો ઘણો મોટો છે.	(૮) પુસ્તકાલય _____ પુસ્તકો સંભાળીને રાખો.

★ વિભક્તિને તેના નામ સાથે જોડો.

‘અ’ વિભાગ ‘બ’ વિભાગ

(૧) દ્વિતીયા વિભક્તિ	(અ) અધિકરણ વિભક્તિ
(૨) ચતુર્થી વિભક્તિ	(આ) અપાદાન વિભક્તિ
(૩) પંચમી વિભક્તિ	(ઇ) કરણ વિભક્તિ
(૪) સપ્તમી વિભક્તિ	(ઇ) સંપ્રદાન વિભક્તિ
(૫) તૃતીયા વિભક્તિ	(ઉ) કર્મ વિભક્તિ

★ ઓળખીને વિભક્તિનું નામ લખો :

- (૧) નામના લિંગ, વચ્ચન અનુસાર પ્રત્યય બદલાય તે વિભક્તિ
- (૨) શૂન્ય પ્રત્યય લાગે તેવી પ્રથમા વિભક્તિ
- (૩) શૂન્ય પ્રત્યય લાગે તેવી છેલ્લી વિભક્તિ

- _____
- _____
- _____

૩. સીમ અને ઘર

ઉમાશંકર જોશી

આ જ્ઞાનપીઠ પુરસ્કાર વિજેતા કવિનો જન્મ ૨૧ જુલાઈ, ૧૯૧૧ના રોજ સાબરકાંદા જિલ્લાના બામણા ગામે થયો હતો. શાળાકીય શિક્ષણ બામણામાં અને કોલેજમાં શિક્ષણ અમદાવાદ તથા મુંબઈમાં લીધું. મુંબઈની શાળા તથા કોલેજમાં થોડો સમય અધ્યાપન કર્યા પછી અમદાવાદમાં નિવાસ કર્યો. તેઓ ગુજરાત યુનિવર્સિટી તથા કોલકતાની ‘વિશ્વભારતી’ના ફુલપતિ તરફિક રહી ચૂક્યા છે.

‘વિશ્વશાંતિ’, ‘ગંગોત્રી’, ‘નિશીથ’ વગેરે કાવ્યસંગ્રહો, ‘સાપના ભારા’ અને ‘હવેલી’ એકાંકી, ‘શ્રાવણી મેળો’ વાર્તાસંગ્રહ, ‘ઉધાડી બારી’ નિબંધસંગ્રહ જેવા પુસ્તકો તેમની પાસેથી ગુજરાતી સાહિત્ય જગતને સાંપડ્યા છે. ગુજરાતી સાહિત્ય પરિષદ તથા સાહિત્ય અકાદમીના પ્રમુખસ્થાને પણ તેઓ રહી ચૂક્યા છે. ‘રણજિતરામ’ સુવર્ણચંદ્રક, ‘નર્મદ’ સુવર્ણચંદ્રક, સોવિયેત લેન્ડ નહેરુ એવોડ જેવા સન્માનોથી તેઓ વિભૂષિત થયા છે. ૧૯ ડિસેમ્બર, ૧૯૮૮ના રોજ મુંબઈમાં તેમનું અવસાન થયું હતું.

સૂર કૃતિનો

પ્રસ્તુત સોનેટ કાવ્યમાં કવિએ સીમ અને ઘર વચ્ચેની ભેદરેખા સ્પષ્ટ કરી છે, આખો દિવસ ચરીને સંધ્યા સમયે પશુઓ પોતાના ઘરની દિશામાં પાછા વળતાં હેખાય છે. પશુઓ પેટ ભરીને ચર્ચા હોવા છતાં સીમ તો લીલીછમ જ લાગે છે.

બપોરે વડના જાડ નીચે બેસીને વાગોળતાં વાગોળતાં તેઓ એકાદ ઝોકુ પણ ખાઈ લેતા હોય છે, સીમની શાંતિ જાણે તેમની રગેરગમાં વણાઈ જય છે. તેઓ જાણતા હોય છે કે ગમાણમાં તો ખૂંટીએ બંધાવાનું જ છે, બગાઈઓના આકમણનો સામનો કરવાનો છે અને અંધારામાં ધૂંટાવાનું જ છે તો સીમમાં આનંદ માણી લેવાનો.

છેલ્લી બે પંક્તિઓમાં કાવ્યનો ભાવ બદલાઈ જય છે. ઘરની ગમાણમાં પ્રવેશતાં જ પોતાના વાછરડાં/ બચ્ચાં તેમને દૂધ પીવા વળગે છે ત્યારે જે આનંદ અને સંતોષ અનુભવાય છે તે સીમના આનંદ કરતાં પણ અનેકગણો વધારે છે. સાચે જ જ્યાં વાત્સલ્ય છે ત્યાં આનંદ છે - પ્રેમ છે અને શાંતિ તેમજ સંતોષ પણ છે.

હજ્ય લીલીછમ સીમ બાડી,
કુમે ન ખૂટે, ભરપેટ ખાધી.
અલોપ થાશે હમણાં નિશામાં,
ચાલ્યાં ધણો સૌ ઘરની દિશામાં.

બપોરવેળા વડલા તળે ત્યાં
વાગોળતાં, ઝોકુંય ખાઈ લેતાં,

અસીમ શી શાંતિ હસી રહી હતી,
નસે નસે સીમ ધસી રહી હતી.

ઘરે ગમાણે બમાણે બગાઈઓ,
ને ભૂખની ઉઘડતી જ ખાઈઓ,
અંધારું આંખો મહી મેશ ધૂટે
બંધાઈ, જૈને ઘડી માંહી ઘૂટે.

જ્યાં આંચળોમાં મુખ નાખ્યું વાછે,
સારીય તે સીમનું હીર ત્યાં દે.

અધ્યાપન સેકેટ

પ્રસ્તુત કાવ્યનો પ્રકાર સોનેટ છે. અધ્યાપનની શરૂઆત કરતાં પહેલાં ‘સોનેટ’ કાવ્યપ્રકાર વિશે ટ્રેકમાં સમજનવં. સીમની સંકલ્પના દઢ કરાવવા ચાર્ટ-ચિત્રનો ઉપયોગ કરવો. સીમના દર્શનનું અક્ષરશા: વર્ણન કહી સંભળાવવું. ત્યાં થતી પ્રવૃત્તિઓની માહિતી આપવી, કાવ્યના વિષયવસ્તુને તુલનાત્મક પદ્ધતિથી સમજનવં. બાળકોના પૂર્વજ્ઞાન પ્રમાણે ગ્રન્થો પૂર્ણીને તેમને સહી રાખવાનો પ્રયત્ન કરવો. પ્રાણીઓના હૃદયની ભાવનાને તાદ્શ કરવા યથોચિત પ્રયત્ન કરી જીવદ્યા અને પ્રાણીહૃદ્યા માટે પ્રેરિત કરવા. પશુઓના હૃદયમાં માતાની ભમતા અને પિતાનું વાત્સલ્ય છલકાતું હોય છે તે સ્પષ્ટ કરવં. અર્થાત્ પ્રાણીઓ પણ સંવેદના અનુભવે છે તેની પ્રતિતિ કરાવવી.

સ્વાધ્યાય

સ. ૧. નીચેના શબ્દો માટે કાવ્યમાં વપરાયેલા શબ્દ શોધો :

(૧) રાત	(૨) ખીણ	(૩) કાજળ	(૪) વાછરું
(૫) ગૃહ	(૬) અદશ્ય	(૭) અમન	(૮) રગ

સ. ૨. નીચેના શબ્દોનો વાક્યમાં ઉપયોગ કરો :

(૧) લીલીએમ	(૨) અલોપ	(૩) ભરપેટ	(૪) ઝોકુ	(૫) અંધારું

સ. ૩. નીચેના શબ્દો માટે વપરાતા અન્ય ત્રણ-ત્રણ નામ લખો :

(૧) સીમ - પાદર, સીમા, સીમાડો	(૨) શાંતિ
(૩) અંધારું	(૪) નીશા

સ. ૪. સમૂહવાચક શબ્દો લખો : દા.ત. : ગાયોનું - ધણ

(૧) ચાવીનો	(૨) કૂલોનો	(૩) કપડાંની	(૪) લકડાંનો
(૫) માણસોનું	(૬) સૈનિકોનું	(૭) યાત્રાળું	(૮) વહાણનો
(૯) બાવાની	(૧૦) વણજારાની	(૧૧) કેળાંની	(૧૨) ધાસની

સ. ૫. કૌંસમાંના શબ્દનો ઉપયોગ કરી શબ્દસમૂહ માટે એક શબ્દ આપો. (બગાઈ, વાગોળવું, અલોપ, ગમાણ)

- (૧) ધાસના મોટા ટુકડાઓ ગળીને પછી નિરાંતે એક જગ્યાએ બેસી તેને ફરી મોઢામાં લાવીને ચાવવાની કિયા -
- (૨) રાતે સીમ દેખાતી નથી એટલે કે શાંત થઈ જવું -
- (૩) ગાયને રહેવાની જગ્યા -
- (૪) પશુઓને હેરાન કરતું માખી જેવું જતું -

સ. ૬. કાબ્યપંજિ પૂર્ણ કરો :

(૧) હજુ લીલીછમ _____.	(૨) _____ હમણાં નિશામાં.
(૩) અસીમ શી શાંતિ _____.	(૪) જગ્યાં આંચળોમાં મુખ _____.

સ. ૭. યોગ્ય વિકલ્પ પસંદ કરી વિધાન પૂર્ણ કરો :

(૧) સીમ હજુ પણ _____ છે.	(અ) સૂકી	(આ) લીલીછમ	(ઇ) ભીની
(૨) પશુઓના ઘણા _____ દિશામાં જય છે.	(અ) ઘરની	(આ) સીમની	(ઇ) ગમાણની
(૩) પશુઓ _____ વડ નીચે બેસી વાગોળતાં હતાં.	(અ) સવારે	(આ) બપોરે	(ઇ) સાંજે
(૪) પશુઓ વડ નીચે _____ ખાઈ લેતાં.	(અ) નાસ્તો	(આ) ભાણું	(ઇ) ઝોકું
(૫) આંખોમાં _____ મેશ બની ઘૂંઠી રહ્યું છે.	(અ) ઊંઘ	(આ) અંધારું	(ઇ) થાક

સ. ૮. નીચેની પંજિઓને યોગ્ય ક્રમમાં ગોઠવો :

(૧) ને ભૂખની ઊધડતી જ ખાઈઓ.	(૨) અલોપ થાશો હમણાં નિશામાં.
(૩) વાગોળતાં, ઝોકું ખાઈ લેતાં.	(૪) સારીય તે સીમનું હીર ત્યાં દે.

સ. ૯. નીચેના અર્થ દર્શાવતી પંજિ લખો :

(૧) બપોરે પશુઓ શાંતિથી આરામ કરતાં કરતાં વાગોળતાં.	(૨) અંધારું થતાં જ પશુઓના ઘણા ઘર તરફ જશે.	(૩) ગમાણમાં બગાઈઓ પશુઓને હેરાન કરે છે.

સ. ૧૦. ગામડાંની સીમના દશ્યનું વર્ણન તમારા શબ્દમાં કરો.

સંભાષણ

★ ‘પ્રાણીઓનાં દૂધ પર તેનાં બચ્ચાનો હક છે.’ વર્ગમાં સમૂહચર્ચા કરો.

પ્રકલ્પ

★ પુસ્તકાલયમાંથી ઉમાશંકર જ્ઞાનીના કાબ્યસંગ્રહ ‘ગંગોત્રી’માંથી એક પ્રકૃતિકાબ્ય અને એક સોનેટ પસંદ કરો. બંને કાર્ડપેપરમાં લખો. વર્ગમાં ચોંટાડો.

ઉપક્રમ

★ કૌંસમાં આપેલા પ્રક્રિયાચક શબ્દની મદદથી પ્રક્રિયા બનાવો.

દા.ત. : સીમ લીલીછમ છે. (કિવી)

: સીમ કેવી છે ?

(૧) ઘણા ઘરની દિશામાં જય છે. (ક્યાં)

(૨) ગમાણમાં બગાઈઓ ઘણી છે. (ક્યાં)

(૩) પશુઓ બપોરે વડ નીચે ઝોક ખાઈ લે છે. (કયારે)

(૪) વાછરડાને દૂધ પીવડાવતાં પશુઓને સીમમાં થયો હતો તેવો જ આનંદ થયો. (કોને)

★ વાક્યોનું ભૂતકાળમાં રૂપાંતર કરો :

(૧) સીમ લીલીછિમ છે.	(૨) ગમાણમાં અંધારું છે.
(૩) વાઈરડાં ગાયના આંચળે વળગે છે.	(૪) પશુઓ જાડ નીચે બેસી વાગોળે છે.

★ જાતિ બહલો :

(૧) ગાય	(૨) સિંહ	(૩) પોપટ	(૪) અકલી	(૫) સાંઢણી

★ થોરય વિરામચિહ્ન મૂકો :

(૧) અધઘ કેટલું મોટું તરબૂચ	(૨) તમને વાંચનનો શોખ છે ખરો
(૩) ગોવાળો ગાય બેંસ બકરી ઘેટાંને ચરાવવા લઈ જય છે	(૪) ગાયની આપણો પૂજન કરીએ છીએ

હું વાંચું તમે પણ વાંચો.

કૃષિ-વિકાસ

આધુનિક સમયમાં કૃષિ ક્ષેત્રે નવી કાંતિનો આરંભ થયો. ઐતી માટે સૌથી મહત્ત્વનું અને ઉપયોગી સાધન તરીકે ટ્રેક્ટર પુરવાર થયું છે.

ટ્રેક્ટર સાથે વિવિધ ઉપકરણો જોડી ઐતીને લગતાં વિવિધ કામો કરી શકાય છે. જેવા કે ઐડ કરવી, ભૂમિ સરખી કરવી, બી વાવવા, ખાતર નાંખવું, દવા છાંટવી, લણણી કરવી વગેરે.

કૂંડાં કે શિંગોમાંથી અનાજ અથવા બીજ ધૂટા પાડવા માટે ટ્રેક્ટર સાથે શ્રેશ્ઠનો પણ ઉપયોગ કરવામાં આવે છે. તેનો ઉપયોગ પાણી પાવામાં પણ થાય છે. પાકની હેરફેર કરવા માટે ટ્રોલી સાથેના ટ્રેક્ટરનો ઉપયોગ થાય છે. યંત્રોની મદદથી ઐતી કરવામાં ખૂબ ઝડપ અને સરળતા પણ રહે છે.

બી સુધારણા, પોષક દ્રવ્યો, રાસાયણિક ખાતર, જંતુનાશક દવાઓ વગેરેની સાથે દવા છાંટવાના તથા ખાતર વાપરવાનાં સાધનોનો વિકાસ થયો. કૂવામાંથી પાણી ખેંચવા માટે પંપો શોધાયા. પણ્ણિમના દેશોમાં નાના વિમાનો તથા હેલિકોપ્ટરો દ્વારા પણ દવાનો છંટકાવ થાય છે. આજના સમયમાં ઐતીની સાધન સામગ્રીનો વૈજ્ઞાનિક રીતે વિકાસ થતાં અનાજ ઉત્પાદનમાં વધારો કરવાનું શક્ય બન્યું છે. હજુ પણ સંશોધનો ચાલ્યાં જ કરે છે.

કૃષિક્ષેત્રે ઘણાં વૈજ્ઞાનિક સંશોધનો, રાસાયણિક ખાતરો, જંતુનાશક અને રોગનાશક દવાઓનો તથા જૈવ-ખાતરો (bio-fertilizers) નો ઉપયોગ થવા માંડચો છે.

કૂવારા પદ્ધતિ, ટપક સિંચાઈ પદ્ધતિના અમલ પછી પાણીના પ્રક્રસ્તનું નિરાકરણ થઈ શક્યું છે. કૃષિ જૈવ તકનીક (agri-biotechnology)ના વિકાસથી ભારતમાં કૃષિક્ષેત્રે કાંતિકારી પરિવર્તનો થઈ રહ્યાં છે.

- સંકલિત

પશુઓ પણ માણસ જેવી જ સંવેદના અનુભવે છે.

8CXB5T

૪. કાણાનુભંધ

કલ્પના જીતેન્દ્ર

૧ નવેમ્બર, ૧૯૫૦ના રોજ કલ્પના જીતેન્દ્ર વ્યાસનો જન્મ ગુજરાતના ધોરાળમાં થયો હતો. એમ.એ. સુધીનો અભ્યાસ તેમણે ભાવનગર અને અમદાવાદમાં કર્યો. તેમનો પ્રથમ વાર્તાસંગ્રહ ‘અપને પરાયે’ ૨૦૦૭માં પ્રકાશિત થયો હતો. તેમની વાર્તાઓ વિવિધ પ્રતિષ્ઠિત સામયિકોમાં છપાઈ છે. તેઓ વિવિધ દૈનિક વર્તમાનપત્રોમાં કટાર લેખન પણ કરે છે. તેમની વિવિધ વાર્તાઓને પારિન્દત એવોડ, શબ્દલોક પુરસ્કાર, દલિત ચેતના પારિતોષિક જેવા સન્માનોથી વિભૂષિત કરવામાં આવી છે.

સૂર ફૂતિનો

પ્રસ્તુત ફૂતિમાં લોહીની સગાઈ કરતાં પણ લોહી વિનાની સગાઈને સવાઈ બતાવી છે. પિતા યશવંતભાઈની કિડનીનું ટ્રાન્સપ્લાન્ટ કરાવવાનું અનિવાર્ય બને છે ત્યારે પિતાને કિડની કોણ આપે? તેવો પ્રક્રિયા ઉદ્ભબે છે. પિતાને નાના પુત્ર ઉપર ભરોસો છે. પરંતુ નાનો પુત્ર વાસ્તવમાં મતલબી નીકળે છે. તે કિડની મેચ થાય છે કે નહિ તેની ટેસ્ટ કરાવવા પણ પરાણે તૈયાર થાય છે અને મેચ થઈ જવાથી પોતાના ભવિષ્યની વાત કરીને સ્પષ્ટ નકાર ભણી હોય. જ્યારે મોટો ઢીકરો ટેસ્ટ કરાવ્યા પછી કિડની મેચ થાય છે ત્યારે પિતૃઋણ ચૂકવવાનો અવસર સમજુને કિડની આપવા ઉત્સુક બને છે. તેને પોતાના ભવિષ્યની ચિંતા કરતાં પણ પિતાને કિડની આપવાનું વધુ યોગ્ય લાગે છે, અને તે આપે પણ છે. ખરી ચરમસીમાં તો એ છે કે મોટો પુત્ર દત્તક લીધેલો છે અને નાનો પુત્ર તેમનો પોતાનો છે. સંબંધોમાં સ્વાર્થ ભજે ત્યારે નબળા બને છે આ હકીકત આ વાર્તા દ્વારા પ્રગટ થાય છે. કુટુંબીજનોને હંમેશા મદદૃપ થવાનો સંદેશ આપતી આ ફૂતિ દ્વારા લેખિકા આપણને સમાજનો અરીસો બતાવે છે.

યશવંતભાઈએ આંખ ખોલી, વળી પાઈ બિડાઈ ગઈ. હજુ મેજર એનેસ્થેસિયાની અસર છે. કિડની ટ્રાન્સપ્લાન્ટનું મેજર તથા કિટિકલ ઓપરેશન પૂરું થયું. અર્ધ-બેભાનાવસ્થા ને ઘેનની અસરમાં પૂરા પાંચ દિવસ આઈ.સી.યુ.માં વીતાવ્યા.

પાંચ દિવસ પછી આજે કિટિકલ પિરિયડ પૂરો થતાં આઈ.સી.યુ.માંથી સ્પેશ્યલ રૂમમાં આવ્યા પછી કોઈ કોમ્પ્લિક્શન ઊભા થવાની શક્યતા ઓછી છે. છતાંય માથું ફાટે છે ને પોપચાં પર એકદમ ભાર! ખૂલતાંની સાથે જ ફળી પડે છે.

સુમનબહેને માથે હાથ ફેરવ્યો. ‘કેમ છે તમને? હવે સારું લાગે છે ને?’

યશવંતભાઈના કાનમાં શબ્દો તો પહોંચ્યા. માંડ માંડ નજર સ્થિર કરીને ક્ષીણ અવાજે કહ્યું, ‘હા, ઢીક છે.’ હાશ! ગળામાંથી અવાજ તો નીકલ્યો! કદાચ બોલી પણ નહિ શકાય એવું લાગતું હતું.

યશવંતભાઈને પૂરા ભાનમાં આવવાની રાહ જોઈને ઊભેલાં સગાસંબંધીને હાશ થઈ ! એમનાં તણાયેલાં ચહેરા પર મલકાટ આવ્યો. તંગ રેખાઓ હળવી બની. શાઢ્યોની જગ્યાએ હાથ અને આંખની સંજાથી જ કેમ છો ? સારું છે ને? પૂછી લીધું.

યશવંતભાઈની નજર અહીંતહીં ફરી વળી ધીમાં અવાજે કહ્યું, ‘કેમ છે હવે નાનાને ?’

‘નાનાને ?’ એમનો પિતરાઈ જરા ચમક્યો. ત્યાં તો સુમનબહેને ઝડપથી જવાબ આપી દીધો. ‘સારું છે.’ ને સાથે જ પિતરાઈને આંખની સંજા કરી મૌન રહેવા કહ્યું.

‘મારે જવું છે એની પાસે.’

‘ન જવાય. તમારે કમ્પલીટ બેડરેસ્ટ લેવાનો છે.’

‘તો સ્ટ્રેચરમાં સુવરાવીને લઈ જવ ! દીકરાનું મોં નહીં જોઉં ત્યાં સુધી મને ચેન નહિં પડે. ગમે તે કરો ! મને લઈ જવ !’ બોલતાં બોલતાં એ હાંઝી ગયા.

‘યશવંતભાઈ ! હવે સૂઈ જવ ! શું નાના છોકરાની જેમ રફ લઈને બેઠા છો ?’ પિતરાઈએ જરા મોટા અવાજે કહ્યું.

સહેજ જંખવાઈ જઈ, અચકાતા સૂરે બબડ્યા, ‘મારો છોકરો ઘરડા બાપને બચાવવા કિડની આપે ને બાપ એની ખબર કાઢવા ન જય ? કયાં રાખ્યો છે એને ? ડૉક્ટરને પૂછીને અહીંયા જ રૂમમાં રાખોને ! બાપ દીકરો બેય સામ-સામે.’

‘કહું છું. હમણાં ડૉક્ટરને વાત કરું છું. તમે ચૂપચાપ આરામ કરો. આટલા મેજર ઓપરેશન પછી તમારે બિલકુલ ટેન્શન લેવાનું નથી.’

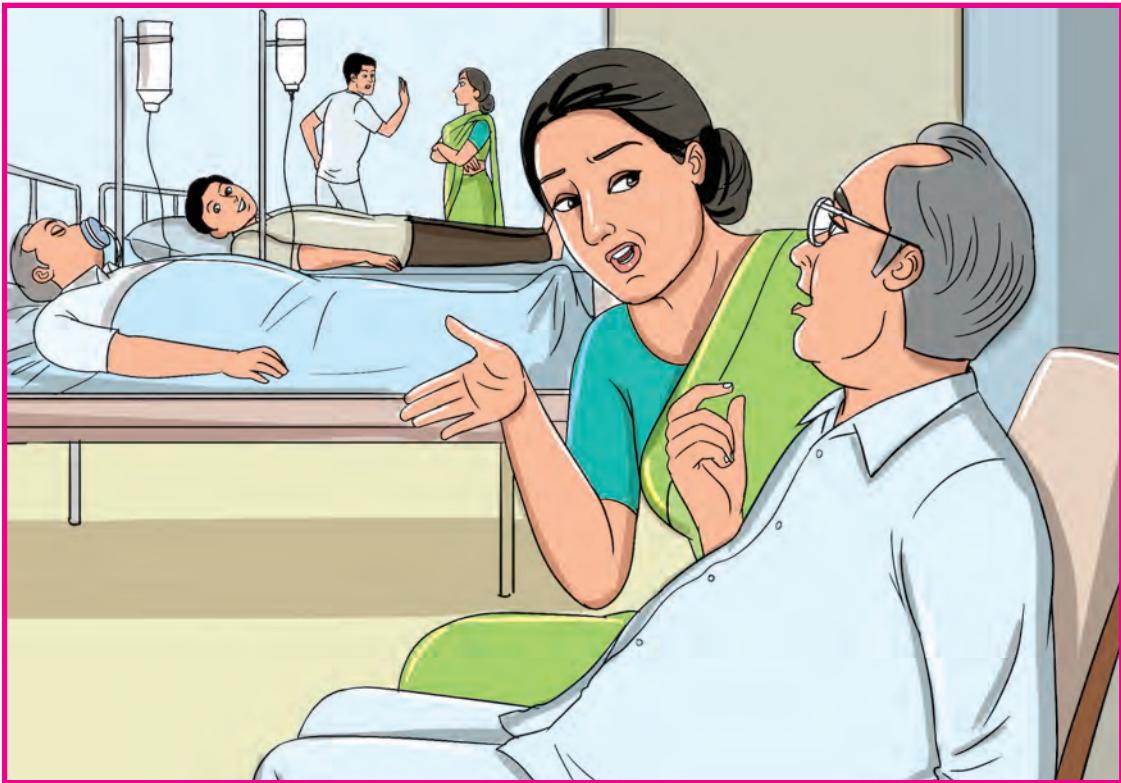
સુમનબહેને સહેજ ધમકાવતા સૂરે કહ્યું ને યશવંતભાઈને પણ થાક લાગ્યો હતો. એટલે આંખ બંધ કરી પડ્યા રહ્યા.

નર્સ આવી, બી.પી.માઘ્યું. થોડી ટેબલેટ્સ ને ઇન્જેક્શન આપ્યાં, યશવંતભાઈ ફરી ઊંઘમાં સરી પડ્યા.

સુમનબહેને યશવંતભાઈને હા એ હા કરી, એ તો એનું મન મનાવવા, વાસ્તવમાં એ શક્ય જ નહોતું.

શક્ય એટલા માટે નહોતુંકે યશવંતભાઈ તદ્દન અંધારામાં જ હતા. એમને સાચી પરિસ્થિતિની જાણ કરવામાં આવી નહોતી. એ માનતા હતા કે કિડની નાના દીકરાએ આપી છે. મનમાં ઈરછા પણ એવી હતી કે નાનાની જ અપાય. છેલ્લે કિડની ટ્રાન્સપ્લાન્ટનો નિર્ણય લેવાયો ત્યારે એમની તબિયત અત્યંત નાજુક હતી. એમની સાથે ચર્ચા કરવાનો કોઈ અવકાશ જ નહોતો. અર્ધભાનાવસ્થામાં ને દવાઓના ધેનમાં એમના કાને જે સાંભળ્યું તે એ કે દીકરાની કિડની આપવાના છે ને એમણે નાનાની જ મેચ થઈ શકે એવું માની લીધું હતું. આટલા મેજર ઓપરેશન પછી હજુ શારીરિક-માનસિક સ્થિતિ એટલી સ્વસ્થ નથી. ડૉક્ટરની સૂચના છે કે મગજ પર તાણ પહોંચે એવી કોઈ વાતચીત તેમની સાથે કરવી નહિં.

આમ તો ઘણાં સમયથી એ યાતનામાંથી પસાર થતા રહ્યા છે. વર્ષોથી ડાયાબિટીસની તકલીફ, સાતેક વર્ષથી બલડપ્રેશર પણ હાઈ રહેવા માંડયું. આની સીધી અસર કિડની પર પડી. પહેલાં એક કિડની ફેરિલ થઈ ને ધીરે ધીરે બીજી પણ !

પરિવારજનો માટે આકરી પરીક્ષાના દિવસો હતા. કિડની ટ્રાન્સપ્લાન્ટ એ એક માત્ર રસ્તો હતો. નજુકના સગાની જ મેચ થાય ને લેવાય તો વધુ સારું એવો ડૉક્ટરનો અભિપ્રાય હતો. નજુકના સગામાં તો પત્ની સુમન બહેન, બે દીકરા હેમંત અને શિશિર. નામ તો સરસ મજલનાં રાખેલાં પણ ઓળખાય મોટા અને નાનાથી. પણ સુમનબહેનની કિડની મેચ ન થઈ અને સુખદ આશ્રય કે બન્ને દીકરાની મેચ થઈ ગઈ.

વાસ્તવમાં કિડની મેચ થવાની કે આપવાની વાત તો દૂર રહી, નાનો તો કોઈ પણ જતના ટેસ્ટ આપવા તૈયાર નહોતો. પરાણે પરાણે ટેસ્ટ આપ્યા પછી કિડની મેચ થઈ ત્યારે તેને આનંદ થવાને બદલે દુઃખ થયું. પખ્પાને સહર્ષ કિડની આપવાનું સ્વીકારવાને બદલે દલીલ કરી :

‘મમ્મી ! પખ્પાને આપવાનો કશો જ વાંધો નથી. મારી ફરજ પણ છે. હજુ મારા લગ્ન નથી થયાં. એક કિડની વાળા યુવાનને પરણવા કઈ છોકરી તૈયાર થશે ?’

સુમન બહેન જરા વિચારમાં તો પડી ગયાં, વાત તો સાચી ! પચીસ વર્ષનો ફૂટડો યુવાન, એનાં માગા પણ આવે છે. એ સાથે જ એકદમ સુઝ્યું ! માગાં તો મોટાના પણ આવે છે. એના મનમાં તો આવો કોઈ પ્રશ્ન ન આવ્યો. એણે તો બધા ટેસ્ટ સહર્ષ કરાવી લીધા. એને પોતાના સ્વાર્થનો કોઈ વિચાર ન આવ્યો, ન એણે કોઈ ચર્ચા કરી કે ન તો કશું વિચારવાનો સમય લાગ્યો. કિડની મેચ થઈ તો એ ખુશ થયો ને આપવા માટે તો અત્યંત આતુર ! અઠચાવીસ વર્ષનો હજુ અપરિણિત છે. એના લગ્ન સમયે કોઈ પ્રશ્ન નહીં ઊભો થાય ? બે-ત્રણ વર્ષથી એ પોતે જ લગ્નનું આગળ ઠેલ્યાં કરે છે. પખ્પાની તબિયત બગડતાં બિજનેસની જવાબદારી એને માથે આવી. એણે વિચાર્યુ કે બિજનેસ બરાબર જભી જશે પછી લગ્નનું વિચારીશું. નાનો રમતિયાળ, અતિશય લાડમાં ઊછેયો, મમ્મી એને બિજનેસમાં જોડાવાનું કહે તો કહેશે, ‘અભ્યાસ પૂરો થયા પછી વિચારીશ.’ મોટાભાઈ પણ કહેશે ભલે, ‘એ એનો અભ્યાસ પૂરો કરે પછી તો એ બધું સંભાળવાનો જ છે ને ? આમ બિજનેસ અને ધરની જવાબદારીના કારણે જ એ હજુ અપરિણિત રહ્યો છે.

અત્યારે નાનાની વાત સાંભળી સુમનબહેન ચમક્યાં. માનું હૃદય છે ને ? નાનો ભલે લાડકો છે. એ જન્મ્યા પછી પતિ એને વિશેષ લાડ કરતાં. જે કે મોટો ઘણો સમજુ ને ડાહ્યો ! કોઈ દિવસ એના મનમાં ઓછપ ન આવી. ઉલટો એ પણ નાનાને લાડ કરતો. જે દલીલ નાનાએ સુમનબહેનને કરી એ જ વાત સુમન બહેને સામેથી મોટાને કરી, ‘બેટા ! તું કિડની આપવા ભલે તૈયાર થયો પણ તારે હજુ ભવિષ્યનો વિચાર કરવાનો છે, તને પરણાવવાનો છે. મારે એ બધું વિચારવાનું તો ખરુને ?’

‘મમ્મી ! ભવિષ્યની વાત ભવિષ્યમાં, એક કિડનીથી પણ જીવી શકાય છે. એટલે મારા માટે તો કોઈ પ્રશ્ન જ નથી. પણાને બીજી કોની કિડની મેચ થાય ? મારા માટે તો સદ્ગ્રાહીયની વાત છે. તું બીજુ કોઈ ચિંતા ન કર.’

‘પણ બેટા ! મારી ફરજ ખરી કે નહિ ? તારું સારું નરસું વિચારવાનું...’

‘તું ચિંતા ન કરીશ, મમ્મી !’ મોટાએ વાત અધવર્ચ્યે જ ઉપાડી લીધી, ‘મને કશું જ નથી થવાનું. કિડની કાઢવાનું ઓપરેશન એટલું જોખમી નથી. એક કિડની વાળાને કન્યા આપતાં કોઈ વિચાર કરે એવું વિચારવાને બદલે એવું વિચાર કે કોઈ એવું પણ વિચારશે કે ‘આ યુવાન કેટલો સારો છે. પોતાની સામે આખી નિંદગી પડી છે તોય એણે પિતાને કિડની આપી. એવું પણ બને કે આવા સદકાર્યથી આકર્ષાઈ કોઈ કન્યા સામેથી જ આવશે ... !’ આ સદકાર્ય કરું છું કે આવો શબ્દપ્રયોગ કરું છું એ તો તમારું મન રાખવા જ. બાકી મારા મનમાં એવો કોઈ ભાર નથી. બિલકુલ નથી. આ તો મારી ફરજ છે. એક પુત્રનું પિતા પ્રત્યેનું કર્તવ્ય છે. પિતૃપણ અદા કરવાનો માંડ મને અવસર સાંપડયો છે, મમ્મી !’

‘બેટા !’ સુમનબહેન ગળગળાં થઈ ગયાં, ‘હાશ ! મારા દીકરા ! મને પોરસ ચઠે છે. પણ પિતૃપણ તો નાનો પણ અદા કરી શકે છે. એની કિડની પણ મેચ થાય છે.’

‘મમ્મી ! અમે બન્ને દીકરા સદ્ગ્રાહી છીએ... પણ તું તો ‘ધાર્મિક પ્રકૃતિની ને શાસ્ત્રની જાણકાર. આપણાં શાસ્ત્રોમાં પણ પહેલો અધિકાર મોટા પુત્રને જ અપાયો છે. કિડની આપવાનો અધિકાર મારો છે. પણાને હું જ આપીશ..’

‘પણ ... બેટા...’

‘પણ ને બણા ! એક વાત કર મમ્મી, હું તારો મોટો ને પહેલો પુત્ર ખરો કે નહિ ? બીજું કશું જ નહિ. મારે માત્ર એક વાતનો જવાબ જોઈએ છે, હું તારો મોટો પુત્ર ખરો કે નહિ ?’

‘હા ખરો ! સાડી સાત વાર ખરો.’ સુમનબહેન દીકરાને બાથમાં લઈ રડી પડ્યા. રંધાતા સ્વરે જ કહ્યું, ‘તારા પણાને કિડની તું જ આપજે. બસ !’

અંતે કિડની મોટાએ જ આપી. નાનાની આપવાની દુચ્છા જ નહોતી ને મોટાએ સહર્ષ પોતાનું સદ્ગ્રાહી ગળીને આપી.

પણ યશવંતભાઈ નાનાએ આપી છે એવા જ ભ્રમમાં છે ને એને મળવાની રટણા લઈ બેઠા છે.

પાંચ સાત દિવસ એમ ને એમ જવા દીધા. હવે એ બિલકુલ સ્વસ્થ થયાં ને વળી નાનાના ગુણ ગાવા માંડ્યા કે સુમનબહેનથી રહેવાયું નહિ. કહી દીધું. તમને કિડની મોટાએ આપી છે નાનાએ નહિ.’

એ સહેજ ચમક્યા... ‘એ... મ ? મોટાએ આપી છે ? ઢીક, નાનાની મેચ નહિ થઈ હોય..’

હવે એ સાંભળી ન શક્યાં, ‘નાનાની મેચ તો થતી હતી... પણ એણે આપવાની ના પડી..’

‘ના પાડી ! શું કહે છે તું ? નાનાએ મને કિદની આપવાની ના પાડી?’

‘હા ! અને મોટાએ ધરાર આપી. હું મોટો છું ને મારો પહેલો અધિકાર છે. પિતૃજાળ અદા કરવાનો અવસર માંડમાંડ સાંપડચો છે કહીને આપી.’

‘એ તો છે જ !’ ધીમા અવાજે કહી પાછા બોલવા માંડચા ‘એ તો નાનાને બીજું કંઈક કારણ હશે...!’ કંઈક હશે ! મને કહેશે પાછળથી... તું જે જે ને...?’

‘શું જેવાનું ? ધૂળ ને ફેફા !’ સુમનબહેન બરાબર ખીજવાયાં. ‘આપવાની વાત તો પછી, એ તો કોઈ પણ જતના ટેસ્ટ કરાવવા તૈયાર નહોતો. રખેને કદાચ મેચ થઈ જય તો ! અને થયું પણ એવું જ. મેચ થઈ તો તેણે આપવાની ના પાડી દીધી. બોલો, હવે શું કહેવું છે તમારે ?’

એ મુંગામંતર થઈ ગયા. કશું બોલાય એવું હતું જ ક્યાં?

‘ચાલો, હવે જૂની વાત ઉભેળવાથી શું ફાયદો... પણ સાચું કહેજે હો ! નાનાના જન્મ પછી મોટો તમને પરાયો થઈ ગયો હતો ને ? તમે કેવું ઓરમાયું વર્તન રાખતા હતા ? એવું ન માનશોકે તે કશું સમજતો નહોતો. બધી વાત એને સમજતી હતી ને નાનપણથી એ જણે જ છે કે પોતે દંતક લીધેલો પુત્ર છે, એને લીધા પછી નાનાનો જન્મ થયો.’

‘એ..મ? ને તોય એણે...?’ હવે ચોંકવાનો વારો યશવંતભાઈનો હતો. કેટલીય વાર પૂતળાની માફક સ્થિર બેસી રહ્યા. ધીરેથી શબ્દ નીકળી પડ્યાં, ‘કાશ ! નાનાનો જન્મ જ ન થયો હોત !’

અધ્યાપન સેકેન્ટ

પ્રસ્તુત કૃતિનું અધ્યાપન કરાવતા પહેલાં સમૂહમાં ‘મા-બાપને ભૂલશો નહિ’ ગીત ગવડાવવું. તેની ચર્ચા પણ કરવી. ઉદાહરણ આપીને માતૃજાળ અને પિતૃજાળની સમજ આપવી. શ્રવણની વાતાનો ઉલ્લેખ કરી તે બાબત વિદ્યાર્થીઓને જૂથમાં સંકિય ચર્ચા કરાવવી. લઘુપ્રક્રિયા પૂછીને સમગ્ર કૃતિનું અધ્યાપન કરવું. ત્યારપછી આ વાર્તા વિદ્યાર્થીઓ પાસે તેમના શબ્દોમાં કહેવાની પ્રેરણા આપવી. ‘બાગબાન’ અને ‘અવતાર’ ફિલ્મ વિશે ચર્ચા કરી જે વિદ્યાર્થીઓએ આ ફિલ્મો ન જોઈ હોય તો જેવા માટે પ્રેરિત કરવા. ગત વર્ષે શીખી ગયેતા ‘લોહી વિનાની સગાઈ’ પાઠનું સ્મરણ કરાવીને પરિવર્તન પામતા જતાં સમાજનું દર્શન કરાવી, માતા-પિતા પ્રત્યે અહોભાવ પ્રગટાવવા પ્રેરિત કરવા.

સ્વાધ્યાય

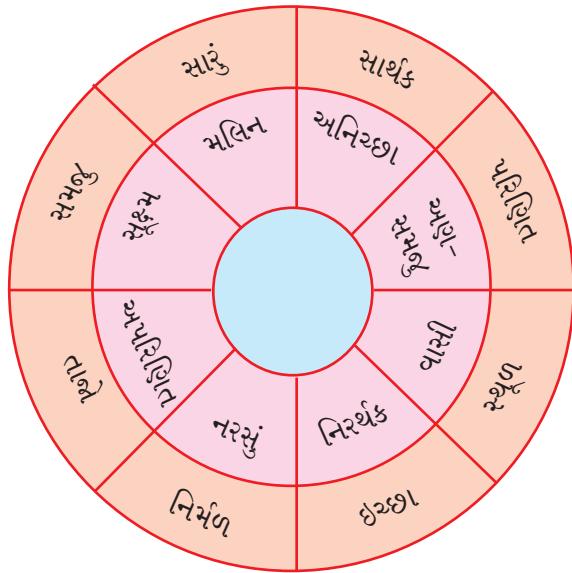
સ. ૧. નીચેના શબ્દો માટે પાઠમાં વપરાયેલા શબ્દો શોધીને લખો :

(૧) નબળું	(૨) ઈશારો	(૩) પીડા	(૪) મત
(૫) કરજ	(૬) સાવદું	(૭) ફરજ	(૮) ચૂપ

સ. ૨. શબ્દસમૂહ માટે એક શબ્દ આપો :

(૧) પગથી માથા સુધી -	(૨) જેમાં દોષ નથી તે -
(૩) જેનામાં સ્વાર્થ ન હોય તેવી વ્યક્તિ -	(૪) પિતૃઓ પ્રત્યેનું કરજ -

સ. ૩. આકૃતિમાં યોગ્ય જોડી બનાવો.

સ. ૪. રેખાંકિત શબ્દ પરથી બીજે યોગ્ય શબ્દ બનાવી ખાલી જગ્યા પૂરો.

(મૌખિકારી, જાણકાર, જેરાવર, નાનપણ, ભણતર)

- (૧) સુમનબહેન શાસ્ત્ર જ્ઞાણે છે તેઓ સારા _____ છે.
- (૨) નાનો દીકરો _____ થી જ રમતિયાળ છે.
- (૩) તમારો દીકરો ભણ્યો છે. તે _____ ને શોભાવે છે.
- (૪) તેનામાં ઘણું જેર છે. એટલે કે તે _____ છે.
- (૫) વસ્તુઓ મૌખી છે. તેથી _____ માં બચત થતી નથી.

સ. ૫. ડ્રિફ્ટયોગનો અર્થ લખી વાક્યમાં ઉપયોગ કરો :

(૧) મન મનાવવું	(૨) હા એ હા કરવી	(૩) ગળગળું થવું
(૪) પોરસ ચાડવો	(૫) માગાં આવવા	(૬) ધરાર આપવું

સ. ૬. કોણ તે ઓળખો :

(૧) કિડની ટ્રોન્સપ્લાન્ટનું ઓપરેશન કરાવનાર -	(૨) પિતાને કિડની આપનાર -
(૩) કિડની ન આપવા માટે દલીલ કરનાર -	(૪) યશવંતભાઈની આંખ પરથી પડ્યો હટાવનાર -

સ. ૭. યોગ્ય વિકલ્પ પસંદ કરી વાક્ય ફરીથી લખો :

- (૧) યશવંતભાઈના સગાંસંબંધીને હાશ થઈ. કારણ કે...
 - (અ) ઓપરેશન સફળ થતાં યશવંતભાઈ ભાનમાં આવ્યા
 - (આ) યશવંતભાઈ પાંચ દિવસ સુધી આઈ.સી.યુ.માં હતાં
 - (ઇ) ભાનમાં આવતાં યશવંતભાઈ બોલી શક્યા

- (૨) મોટા કરતાં નાનો દીકરો...
 (અ) કુટડો અને અભિમાની હતો
 (આ) મા-બાપને વધુ માનતો હતો
 (ઇ) રમતિયાળ, બેજવાબદાર અને સ્વાર્થી હતો
- (૩) કિડની આપવા મોટા દીકરાએ માતાને કહ્યું કે...
 (અ) મારા લગ્ન જલ્દી થઈ જશે
 (આ) પિતૃઅણ અદા કરવાની મને સુંદર તક મળી છે
 (ઇ) સમાજમાં બધાં મારી વાહવાહ કરશે
- (૪) યશવંતભાઈ મૂંગામંતર થઈ ગયા. કારણ કે...
 (અ) નાના દીકરાએ કિડની આપવાની ના પાડી દીધી
 (આ) મોટા દીકરાએ કિડની આપી તેમનો જીવ બચાવ્યો
 (ઇ) પોતે ઓરમાયું વર્તન રાખ્યું છતાં મોટા દીકરાએ તેનું કર્તવ્ય બનાવ્યું હતું

સ. ૮. (અ) નીચેના પાત્રોની વિશેષતા લખો : (૧) સુમનબહેન (૨) હેમંત (૩) શિશિર

(બ) સમજ વિચારિને લખો :

- (૧) ધણા સમયથી યશવંતભાઈ જે યાતનાથી પીડાતા હતાં તે યાતના -
 (૨) ડૉક્ટરે આપેલી સૂચના -
 (૩) કિડની ટ્રોન્સપ્લાન્ટ માટે ડૉક્ટરનો અભિપ્રાય - (૪) કિડની ન આપવા નાના દીકરાએ આપેલું કારણ -

સ. ૯. (અ) કોને તે લખો :

- (૧) શાસ્ત્રોમાં પહેલો અધિકાર આપેલો છે - (૨) સુમનબહેને સંજ્ઞાથી મૌન રહેવા કહ્યું -
 (૩) નર્સે બી. પી. માપીને ઈન્જેક્શન આપ્યું - (૪) યશવંતભાઈ મળવાની રટણા લઈને બેઠા-

(બ) અંકમાં જવાબ લખો :

- (૧) યશવંતભાઈને દીકરા હતાં - (૨) હેમંતની ઉંમર હતી -
 (૩) યશવંતભાઈ આઈ. સી. યુ. માં રહ્યા - (૪) શિશિરની ઉંમર હતી -

સ. ૧૦. નીચેના વાક્યોને ક્રમમાં ગોઠવો :

- (૧) મોટા પુત્રએ પિતૃઅણ અદા કરવાનો મોકો ઝડપી લીધો.
 (૨) યશવંતભાઈને પશ્વાતાપ થયો.
 (૩) નાના પુત્રએ ટેસ્ટ પરાણે કરાવ્યા.
 (૪) યશવંતભાઈની બંને કિડની ફેલ થઈ ગઈ.

સ. ૧૧. હેમંત અને શિશિર બંનેમાંથી તમે જેની સાથે સહમત હો તે સકારણ લખો.

સંભાષણા

★ સાતમા ધોરણમાં ભણી ગયેલા ‘લોહી વિનાની સગાઈ’ પાઠ વિશે સમૂહમાં ચર્ચા કરો.

પ્રકલ્પ

જેમ કિડની ટ્રોન્સપ્લાન્ટ થઈ શકે છે તેમ શરીરના બીજા ક્યા ક્યા અવયવોનું પ્રત્યારોપણ થઈ શકે તેની માહિતી ઇન્ટરનેટ પરથી મેળવીને એક ચાર્ટ બનાવો.

ઉપક્રમ

‘રક્તદાન શિબિર’ની એક જાહેરખબર તૈયાર કરો.

ભાષિક સમજ**★ નીચેનાં વાક્યોને વર્તમાનકાળમાં બદલો :**

દા.ત. : નાના દીકરાએ કિડની આપી નથી. જવાબ : નાનો દીકરો કિડની આપતો નથી.

(૧) મોટા દીકરાએ કિડની આપીને પિતૃના ચૂક્કાયું. (૨) મેં ડૉક્ટરને વાત કરી હતી.

(૩) પાંચ-સાત દિવસ એમને એમ જવા દીધાં. (૪) તમે તો ઓરમાયું વર્તન રાખ્યું હતું.

★ સંધિવિશ્વાહ કરો :

(૧) બેભાનાવસ્થા

(૨) સદ્ગાર્થ

(૩) મનોહર

(૪) પરીક્ષા

(૫) મહેશ

(૬) સિંધૂમિ

★ નમૂનાપ્રમાણે ‘..... વાનું’ નો ઉપયોગ કરીને વાક્ય બનાવો :

દા.ત. : તું ધંધો સંભાળે છે. જવાબ : તારે ધંધો સંભાળવાનો છે.

(૧) હું તારું સારું - નરસું વિચારું છું. (૨) આમાં કોમ્પ્લીક્શન ઊભા થાય છે.

(૩) હું તને પરણાવું છું. (૪) તું બિજનેસમાં જેડાય છે.

(૫) નાનો દીકરો કિડની આપતો નથી.

હું વાંચ્યું તમે પણ વાંચો.

સપૂત

સપૂત તેહ કહેવાય, જે સીધે મારગ ચાલે;

સપૂત તેહ કહેવાય, અધર્મને જે ટાળે;

સપૂત તેહ કહેવાય, જે સ્વજનને સુખ આપે;

સપૂત તેહ કહેવાય, દીનનાં દુઃખાં કાપે;

વળી સપૂત તેનું નામ છે, જેણે પ્રભુને પ્રીતે અરચિયા;

શામળ કહે સપૂત નરે, દામ પરમારથ અરચિયા.

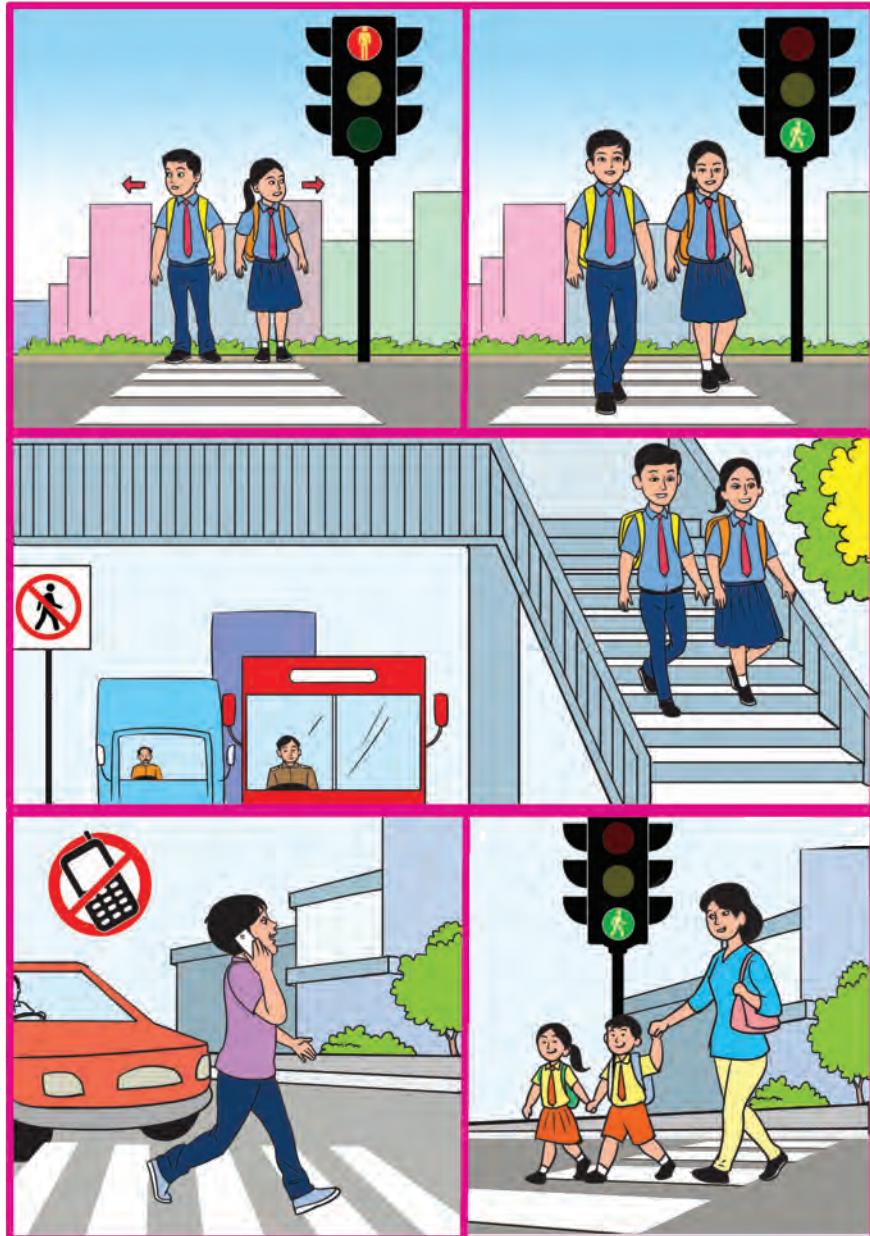
સપૂત તેહ કહેવાય, પુણ્ય કરે હરિ અર્થ;

સપૂત તેહ કહેવાય, વેપારથી જેડે ગર્થ;

સપૂત તેહ કહેવાય, ચોરીચાડી નવ કરતો;
 સપૂત તેહ કહેવાય, અપયશથી રહે ડરતો;
 સપૂતને સુખ છે સ્વર્ગમાં, જેતાં સદ્ગુણ અતિ ધણા;
 શામળ કહે આ અવનિમાં, ધન્ય અવતાર છે સપૂત તણા !

- શામળ

★ નીચેના ચિત્રોનું નિરીક્ષણ કરી તમારા મનોભાવ વર્ણવો.

8D777G

દેવતાણા, અધિકારણા અને પિતૃતાણાને અદા કરવું એ આપણી નૈતિક ફરજ છે.

સંધિ

★ સ્વરસંધિ :

- અ + અ = આ, અ + આ = આ, આ + અ = આ
ઉદા. સમ + અંતર = સમાંતર
(૧) એક + અન્ત = ----- (૨) સહ + અનુભૂતિ = -----
(૩) વિવેક + આનંદ = ----- (૪) જલ + આશય = -----
(૫) વિદ્યા + અભ્યાસ = ----- (૬) કદા + અપિ = -----
- અ/આ + ઈ/ઈ = એ
ઉદા. હર + ઈન્ડ્ર = હરેન્ડ્ર મહા + ઈશ = મહેશ
(૧) કર્મ + ઈન્ડ્ર = ----- (૨) રામ + ઈશ્વર = -----
(૩) યોગ + ઈન્ડ્ર = ----- (૪) રમા + ઈશ = -----
- ઈ + ઈ/ઈ = ઈ
ઉદા. રવિ + ઈન્ડ્ર = રવીન્ડ્ર રજની + ઈશ = રજનીશ
(૧) કવિ + ઈશ્વર = ----- (૨) નારી + ઈશ્વર = -----
(૩) હરિ + ઈન્ડ્ર = ----- (૪) યોગી + ઈશ્વર = -----
- અ/આ + ઉ/ઊ=ઓ
ઉદા. પર + ઉપકાર = પરોપકાર મહા + ઉદ્ઘય = મહોદ્ઘય
(૧) પુરુષ + ઉત્તમ = ----- (૨) વિદ્યા + ઉપાસના = -----
(૩) પ્રાણ્ય + ઊર્મિ = ----- (૪) મહા + ઊર્મિ = -----
- ઉ + ઉ = ઊ
ઉદા. સુ + ઊકિ = સૂક્તિ સિન્ધુ + ઊર્મિ = સિન્ધૂર્મિ
(૧) ભાનુ + ઉદ્ઘય = ----- (૨) મધુ + ઊર્મિ = -----
(૩) ગુરુ + ઉત્તમ = ----- (૪) લઘુ + ઊર્મિ = -----
- અ/આ + એ = ઐ
ઉદા. હિત + એષી = હિતેષી તથા + એવ = તથૈવ
(૧) એક + એકતા = ----- (૨) સદા + એવ = -----
(૩) પુત્ર + એષણા = ----- (૪) મહા + એષણા = -----
- અ/આ + ઓ = ઔ
ઉદા. જલ + ઓધ = જલૌધ
(૧) અધર + ઓઝ = ----- (૨) મહા + ઓધ = -----
- ઈ/ઈ + વિજાતીય સ્વર = ય્ય
ઉદા. અતિ + અન્ત = અત્યન્ત
(૧) પ્રતિ + ધાત = ----- (૨) પ્રતિ + ઉત્તર = -----
- ઉ/ઊ + વિજાતીય સ્વર = વ
ઉદા. મનુ + અન્તર = મન્વન્તર
(૧) હેતુ + અર્થ = ----- (૨) અનુ + એષણ = -----

પ. ગુજરે જે શિરે

બાળાણંકર કંથારિયા

૧૭ મે, ૧૮૫૮ના રોજ નિદ્યાદમાં નાગરકુળમાં તેમનો જન્મ થયો હતો. કોલેજના પહેલા વર્ષ સુધી અભ્યાસ કરનાર આ કવિ ફારસી, અરબી, સંસ્કૃત, વ્રજ તથા હિંદી ભાષાના જાણકાર હતાં. અર્વાચીન કવિતા અને ગજલના તેઓ મુખ્ય પ્રણોત્તા ગણાય છે. ‘કલાન્ત કવિ’, ‘ભાલ’ જેવા ઉપનામથી તેઓ પોતાનું સાહિત્ય સર્જન કરતાં, તેમણે ‘કલાન્ત કવિ’, ‘હરિપ્રેમ’, ‘પંચદશી’ જેવા કાવ્યસંગ્રહો આપ્યા છે. તો ‘કર્પૂરમંજરી’, ‘મૃચ્છકટિક’, સૂક્ષી ગજલોના અનુવાદ કર્યા છે. પ્રસ્તુત ફૂતિ તેમની અત્યંત લોકપ્રિય બનેલી ગજલ છે.

સૂર ફૂતિનો

પ્રસ્તુત ગજલમાં કવિ જીવનને ઉત્તમ રીતે જીવવાની ગુરુચાવી આપે છે, જીવનમાં આવતી મુશ્કેલીને પ્રેમપૂર્વક સ્વીકારી તેનો સામનો કરીને પણ આનંદમાં રહેવાની કવિ શીખ આપે છે. કોઈના અસત્યથી થતાં દુઃખને લીધે પણ પોતાના અંતરના આનંદમાં કદી ઓટ આવવા દેવી નહિ તેવી કવિ ભલામણ કરે છે. શાંતિપૂર્વક, નિર્મળ ચિત્ત હંમેશા સંતોષી રહેવું. પોતાના સુખ કે દુઃખની વાત કોઈને ન કરવાનું કવિ કહે છે.

કોધ આપણો સૌથી મોટો દુશ્મન છે તેનાથી થતા નુકસાનને લાલબત્તી ગણાવી કવિ તેને ત્યજી દેવાનું કહે છે. આપણાથી કોઈ ભલાઈનું કાર્ય થાય તે જ આપણી સાચી મૂડી છે-લક્ષ્મી છે-મહાલક્ષ્મી છે.

બીજના કડવા વચન સાંભળવા છતાં આપણે મીઠા વચનો જ બોલવા જેઈએ. બીજની મૂર્ખતા માટે પણ આપણે આપણા મુખેથી કડવું ક્યારેય બોલવું નહિ.

નસીબના વિશ્વાસે રહેવાની કવિ સ્પષ્ટ ના પાડે છે. કારણ કે તે કદી હાથમાં આવતું નથી. કવિ ખુમારી બતાવતા કહે છે કે, તેઓ નિજનંદમાં મસ્ત રહે છે. આપણે પણ નિજનંદમાં જ મસ્ત રહેવું જેઈએ.

(ગજલ)

ગુજરે જે શિરે તારે જગતનો નાથ તે સહેજે,
ગણ્યું જે ખાસું ખારાએ અતિ ખાસું ગણી લેજે.
દુનિયાની જૂઢી વાણી વિશે જે દુઃખ વાસે છે,
જરાએ અંતરે આનંદ ના ઓછો થવા દેજે.
રહેજે શાંતિ સંતોષે સદાયે નિર્મળે ચિત્તે,
દિલે જે દુઃખ કે આનંદ કોઈને નહિ કહેજે.
વસે છે કોધ વૈરી ચિત્તમાં તેને તજ દેજે,
ઘડી જયે ભલાઈની મહાલક્ષ્મી ગણી લેજે.

કટુ વાણી સુણે જે કોઈની, વાણી મીઠી કહેજે,
પરાઈ મૂર્ખતા કાજે મુખે ના એર તું લેજે.
અરે પ્રારબ્ધ તો ઘેલું રહે છે દૂર માગે તો,
ન માગે હોડતું આવે ન વિશ્વાસે કદી રહેજે.
કવિરાજ થયો શી છે પછી પીડા તને કાંઈ ?
નિજનંદિ હંમેશાં ‘બાલ’ ભસ્તીમાં ભજા લેજે.

અધ્યાપન સંકેત

પ્રસ્તુત કૃતિનું અધ્યાપન કરાવતા પહેલા ‘ગજલ’ના સ્વરૂપ વિશે સંક્ષિપ્તમાં માહિતી આપવી. જીવન જીવવાના સકારાત્મક અભિગમ માટે ઉદ્ઘારણો આપવા અથવા કોઈ મહાન વિભૂતિના જીવનનો એકાદ પ્રસંગ કહેવો.

ગજલના દરેક શેરની ભાષા અત્યંત સરળ છે તેથી પ્રક્રિયા દરેક શેરની સમજૂતી વિદ્યાર્થીઓ પાસેથી પણ કરાવી શકાશે. જરૂર પડે ત્યાં માર્ગદર્શકની ભૂમિકા જરૂર બજાવવી. કાવ્યમાં ઉલ્લેખ થયો છે તેવા શબ્દો કોધડુપી દુશ્મન, કડવી અને મીઠી વાણી, પ્રારબ્ધ, આનંદ, સંતોષ, શાંતિ, નિર્મણ ચિત્ત વગેરે બાબત સમૂહમાં ચર્ચા કરી વિસ્તૃત રીતે સમજાવવી.

સ્વાધ્યાય

સ. ૧. નીચેના શબ્દો માટે કાવ્યમાં વપરાયેલા શબ્દ શોધો :

(૧) ભસ્તક	(૨) ભરોસો	(૩) દુઃખ	(૪) નસીબ
(૫) દિલ	(૬) દુશ્મન	(૭) સ્વરંધ	(૮) વિષ

સ. ૨. અર્થ બદલ્યા વગર વાક્યનું રૂપાંતર કરો :

(૧) મનને નિર્મણ રાખો	(૨) બીજની બુરાઈ કરો નહિ
(૩) કડવી વાણી કોઈને ગમતી નથી	(૪) જીવનમાં સંતોષ રાખવો જોઈએ.
(૫) ખરી વસ્તુનો હંમેશા આગ્રહ રાખો	(૬) જૂં કદી બોતવું નહિ.

સ. ૩. ‘આઈ’ પ્રત્યય લગાડી શબ્દ બનાવો અને તેનો વાક્યમાં ઉપયોગ કરો :

દા.ત. : ભલું - ભલાઈ જવાબ : ભલાઈ કરવી એ શ્રેષ્ઠ માનવ ધર્મ છે.

(૧) ધાવકું	(૨) બૂરું	(૩) જુંકું	(૪) મોટું

સ. ૪. જુદા પડતાં શબ્દ ફરતે ગોળ કરો :

દા.ત. નાથ	-	સ્વામી	જગત	પતિ
(૧) પીડા	-	દુઃખ	વિદ્યન	યાતના
(૩) ખુલ્લું	-	ભોરું	ઉધારું	જહેર
(૫) જગત	-	ધરતી	હુનિયા	સૂચિ

(૨) પાત્ર	-	વાસણ	યોગ્ય	પડદા
(૪) ગુરુ	-	મોટું	શિક્ષક	લાંબું
(૬) અંતર	-	મન	દિલ	ડિલ

સ. ૫. નીચેના શબ્દોને વર્ણાક્ષરના કમ પ્રમાણે ગોઠવો :

સંતોષ, આનંદ, ભલાઈ, મહાલક્ષ્મી, વાણી, પ્રારંભ, વિશ્વાસ, નિજનંદ, દુનિયા, મૂર્ખતા

સ. ૬. યોગ્ય વિકલ્પ શોધી વાક્ય ફરીથી લખો :

(૧) જે કોઈ મુસીબત આવી પડે તો... : (અ) હસતા મુખે સામનો કરી આગળ વધવું	(શ) બધાંની પાસે રોઢણા રોવા
(આ) ગભરાઈને શાંત બેસી રહેવું	
(૨) દુનિયાની ખોટી વાતો સાંભળી... (અ) ખૂબ દુઃખી થવું (આ) આનંદ ઓછો થવા હેવો નહિ (શ) હસીને વાત ઉડાવી દેવી	
(૩) પોતાના સુખ-દુઃખની વાત.... : (આ) બધાંને જણાવવી જોઈએ	
(આ) કોઈને કહેવી નહિ - મનમાં જ રાખવી (શ) બીજને કહી તેને પોતાના ભાગીદાર બનાવવા	
(૪) કટુ વાણી સાંભળીને પણ.... (અ) ગુસ્સો કરવો (આ) ચૂપ બેસી રહેવું (શ) મીઠી વાણી જ બોલવી	
(અ) નિજનંદમાં મસ્ત રહેવું (આ) દુનિયાની પીડા માથા પર ન લેવી (શ) પોતાના ભવને સુધારવો	

સ. ૭. નીચેના અર્થને સાર્થક કરતી પંક્તિ લખો :

- (૧) ખોટી વાતો સાંભળવા છતાં શાંતિ રાખી આનંદમાં રહેવું.
(૨) કોધ તળ દઈને બીજ માટે ભલાઈ દાખવવી.
(૩) નસીબના ભરોસે કયારેય ન રહેવું કારણકે તે હાથમાં આવતું નથી.

સ. ૮. ઓળખો :

- (૧) કવિ મનમાં રહેલા જે દુશ્મનને ત્યલ દેવા કહે છે તે- (૨) ભલાઈની ઘડીને કવિએ ગણાવી છે -
(૩) કવિ વિશ્વાસે ન રહેવા કહે છે - (૪) કવિ હંમેશા મન લેવાનું કહે છે -

સ. ૯. યોગ્ય રીતે જોડો.

વિભાગ ‘અ’	વિભાગ ‘બ’
(૧) ગણ્યું જે ખ્યારું ખ્યારાએ	(અ) પછી પીડા તને કાંઈ ?
(૨) રહેને શાંતિ સંતોષે	(આ) ન વિશ્વાસે કહી. રહેને
(૩) કવિરાજ થયો શી છે	(શ) મુખે ના ઝેર તું લેજે
(૪) ન માગો દોડતું આવે	(ઈ) અતિ ખ્યારું ગણી લેજે
(૫) પરાઈ મૂર્ખતા કાંજે	(ઉ) સદાએ નિર્મળે ચિત્તે

સ. ૧૦. પ્રસ્તુત ગજલનો તમને ગમતો કોઈપણ એક શેર લખો અને તેને તમારા શબ્દમાં સમજાવો.

સંભાષણા

‘સિદ્ધ તેને જઈ વરે જે પરસેવે નહાય’ આ ઉક્તિને સ્પષ્ટ કરવા સમૂહમાં ચર્ચા કરો.

પ્રકલ્પ

કેલાસ પંડિત તેમજ મનોજ ખેડેરિયાની એક એક ગજલ પુસ્તકાલયમાંથી અથવા ઇન્ટરનેટની મદદથી મેળવીને કાર્ડપેપર ઉપર લખો.

ભાષિક સમજ

★ કાવ્યના આધારે યોગ્ય વિશેષણ લખો :

(૧) _____ ઘારું	(૨) _____ વાળી	(૩) _____ ચિત્ત
(૪) _____ મૂર્ખતા	(૫) _____ પ્રારંભ	(૬) _____ ઘડી

★ વિશેષણ ઉપરથી ભાવવાચક નામ બનાવો.

(૧) મૂર્ખ	(૨) સુંદર	(૩) મધુર	(૪) કટુ	(૫) એક

★ સંધિવિશ્રહ કરો :

(૧) સંતોષ	(૨) નિર્મળ	(૩) નિજનંદ	(૪) સ્વાનંદ

હું વાંચું તમે પણ વાંચો.

લાવી છું.

સોનેરી એક સાંજની આ વાત લાવી છું.
તારા મહેલી રાતનું આકાશ લાવી છું.
સૂરો નથી, કે સાજ ને સરગમ નથી છતાં,
જુદે હવા લળી લળી એ રાગ લાવી છું.
હો પાનખર બધે, ને છો સૂકી હવા વને,
ફરફરતું એક લીલું પાન લાવી છું.
પુષ્પો છે શાબ્દ કેરા ને પાંખડી છે પ્રેમની,
સાથે અહીં હું લાગણીના હાર લાવી છું
ના માનશો નયન થકી આંસુ વહી ગયું,
સત્કારવાને ભાવભીની આંખ લાવી છું.
મન છે, નમન છે, હોઠ તો બસ બંધ છે અહીં,
પણ ગાન મખમલી પ્રભુ સો વાર લાવી છું....

- દેવિકા ધ્રુવ

8DG394

પુરુષાર્થ એ જ પારસમણી

૬. હીરાદ્વાર

દુર્ગશ શુક્તિ

૬ સપ્ટેમ્બર, ૧૯૧૧ના રોજ સૌરાષ્ટ્રના રાણપુરમાં તેમનો જન્મ થયો હતો. તેમનો ઉછેર પાલનપુરમાં થયો. ભાવનગરમાં બી.એ.સુધીનું શિક્ષણ લીધા પછી શિક્ષક તરીકે મુંબઈમાં કામ કર્યું. તે દરમ્યાન શાળામાં ભજવવા માટે નાટકો લખ્યા. તે ‘ઉત્સવિકા’ નામે પુસ્તકમાં છપાયાં છે. તે ઉપરાંત ‘પૂજના ફૂલ’, ‘ધારા’, ‘પલ્લવ’ વગેરે એમના વાર્તાસંગ્રહો છે. ‘ઉર્વશી અને યાત્રી’ તથા ‘ઝંકૂતિ’ તેમના કાવ્યસંગ્રહો છે. ‘સુંદરવન’, ‘પલ્લવી પરણી ગઈ’, ‘ઝે રંગે રાણી’, ‘અંતે ધરભણી’ જેવા નાટકોનું સર્જન પણ તેમણે કર્યું છે. તેઓ માનવહદ્યના મૂહુભાવો સારી રીતે નિર્ઝે છે.

સૂર ઝૂતિનો

પ્રસ્તુત ઝૂતિમાં હીરાધર શિલ્પીના સ્થાપત્ય કળાના ઉત્તમ નમૂનાનું સાચું સૌંદર્ય વ્યક્ત કરવામાં આવ્યું છે. નાટકાના સ્વરૂપમાં ગુલાભ પ્રજની માનસિકતા કેવી હૃદયમચી જથું છે. તેનું વેઘક શબ્દોમાં વર્ણન કરવામાં આવ્યું છે. તેઓ કલાની સમજ તો ખોઈ બેસે છે જ પરંતુ પોતાની સંસ્કૃતિનું ગૌરવ પણ ભૂલી જથું છે. પોતાના જ પૂર્વલેના ઉત્તમોત્તમ કલાવારસાનાં તેમને ભન કોઈ જ મહત્વ રહેતું નથી.

મહાજનમંડળ જે કલાકૃતિઓને પથરા ગણીને તેના નિકાલ માટે સંમતિ આપે છે તે ખરેખર તો સ્થાપત્ય કળાના ઉત્તમ નમૂના છે. આ કળાના સાચા પારખુ તરીકે અહીં બે જણાને બતાવ્યા છે - એક અંગ્રેજ અધિકારી ફોંબર્સ અને બીજા સોમેશ્વર શાસ્ત્રી.

અંતમાં નાનકડા મોહનનું પાત્ર આવે છે જે ભવિષ્યનો શિલ્પી અને હીરાધરનો વંશજ પણ છે. શાસ્ત્રીજ ફોંબર્સસાહેબને કળાના નમૂના લઈ જવાની છૂટ આપે છે પણ કળાના ઘડવૈયાને નહિ. તેમની આ ભાવના ફોંબર્સસાહેબ પણ સારી રીતે સમજે છે.

પાત્રો

ફોંબર્સ

સોમેશ્વર શાસ્ત્રી

મોહન

નોકર અને દ્વાળ

મહાજનના ચાર શેઠ

(ફોંબર્સસાહેબ હીરાદ્વાર પર કોતરેલી યક્ષકન્યાઓનાં શિલ્પ જોઈ રહ્યા છે.)

ફોંબર્સ : (પ્રશંસાપૂર્વક) કેવી સુંદર કમાન ! કેવી કોતરણી ! પથર ઘડચા છે, તે જણો હાથીદાંત ન ઘડચા હોય ! શિલ્પી હીરાધર ! તારી કલાથી તેં ડભોઈને અમર કર્યું છે. ગુજરાતને ગૌરવ અપાવ્યું છે. તું યુરોપની ભૂમિ પર જનમ્યો હોત, તો આ જગતના શ્રેષ્ઠ કલાકાર તરીકે પૂજયો હોત. આ હતભાગ્ય દેશમાં, આજે તું વીસરાઈ ગયો છે. તારી કોઈને કદર રહી નથી. કેવી દશા !

(આંટા મારે છે.)

ને ભારે હવે ડબોઈ છોડવું પડશે. કિલ્તાની ફૂચીઓ સોંપી દેવાનો કંપની સરકારનો હુકમ આવી ગયો છે. પણ કોણ જાણે કેમ આ, જગા છોડી જતાં જીવ ચાતતો નથી ! આ જમીન સાથે હદ્ધય જડાઈ રહ્યું હોય એમ લાગ્યા કરે છે. આ ભૂમિ પર કુદરત અને કલા બન્નેની સરખી કૃપા ઉત્તરી છે. પેલાં સુંદર તળાવો, પવનની લહેરીઓમાં ઝૂલતાં કમળો, લીલીછમ ટેકરીઓ, કેવી કુદરતની મહેર વરસી છે ! ને આ કમાનો, આ સ્તંભો, આ મૂર્તિઓ ! કેવી કોતરણી ! પ્રશંસા કરવા શબ્દો પણ જડતા નથી ! હીરાધર ! તારી પાસે માથું ઝૂકી જય છે.

- નોકર** : (પ્રવેશ કરી) નામદાર, ડબોઈનું મહાજનમંડળ આપને મળવા અહીં આવ્યું છે.
- ફોષર્સ** : શું ? મહાજનમંડળ આવ્યું છે ? કેમ ?
- નોકર** : સાહેબ હવે ડબોઈ છોડી જવાના છે. તેથી સલામે આવ્યું છે.
- ફોષર્સ** : ભલે, ભલે, આવવા દે મહાજનમંડળને (મહાજનમંડળ પ્રવેશો છે.)
- ફોષર્સ** : પધારો ગૃહસ્થો, બોલો શો હુકમ છે ?
- પહેલો શેઠ** : અમારો તે હુકમ હોય સાહેબ, હુકમ તમારો. અમે તો તમારા દાસ છીએ.
- બીજો શેઠ** : અમે સાહેબની સલામે આવ્યા છીએ.
- ત્રીજો શેઠ** : આપ તો હવે જવાના છો તેથી અમારી કંઈ યાદગીરી આપવા આવ્યા છીએ.
- ચોથો શેઠ** : આપે અમારી બહુ કાળજી રાખી.
- ફોષર્સ** : એ તો મારી ફરજ છે.
- પહેલો** : તમે અમને ભારે સુખશાંતિ આપી. પહેલાં તો બહારવટિયાનાં ઘાડાં ચોથ ઉધરાવવા આવતાં, ને બધું લૂંટી જતાં. નિરાંતે જંપીને બેસવા દેતાં નહિ.
- બીજો** : હા સાહેબ, તમે આવ્યા ને શાંતિ ફેલાઈ. વેપાર રોજગાર વધ્યા.
- ત્રીજો** : એ ઉપકારનો બદલો તો વાળી શકાય તેમ નથી. પણ અમારું આટલું નજરાણું સ્વીકારો.
- ચોથો** : હા સાહેબ, એટલી કિરપા કરો.
- પહેલો** : અલ્યા દ્યાળ, લાવ થાળી, મેલ સાહેબના મોઢા આગળ. (દ્યાળ થાળી લાવી સાહેબના પગ પાસે મૂકે છે.)
- ફોષર્સ** : (હસીને) અહોહો ! કંઈ અમદાવાદી અતલસ, ને સૂરતી ગજી, કંઈ ધાટદાર ધરેણાં ! તમે તો મને ઉપકાર તળે જ દાટી દીધો, શેડિયાઓ !
- પહેલો** : એમાં ઉપકાર શાનો સાહેબ ?
- બીજો** : તમે ક્યાં ઓછા ઉપકાર કર્યા છે ! કીમ બોલ્યા નહિ શેઠ ?
- ત્રીજો** : એ હા, બાપા હા, આ તો કંઈ નથી.
- ચોથો** : અમારી ગરીબ બેટ સ્વીકારો એટલે બસ.
- ફોષર્સ** : (હસીને) ન સ્વીકારું તો ?
- પહેલો** : અરર, એ શું બોલ્યા મારા સા 'બ.
- બીજો** : એ તે કંઈ ચાલે ?

- ત્રીજે** : લેવું જ પડે.
ચોથો : એટલી અમારી યાદ તો લેતા જાઓ.
ફોષ્ટર્સ : પણ શેઠિયા, મારે મન આની કશી કિમત નથી.
પહેલો : હું ! શું બોલ્યા ?
બીજે : આ તો ફૂલની પાંખડી છે, મારા સાહેબ.
ત્રીજે : યથારાક્તિ છે.
ફોષ્ટર્સ : એ માટે હું નથી સ્વીકારતો એમ નહિ.
પહેલો : ત્યારે ?
બીજે : કારણ તો હશે ના કંઈ ?
ત્રીજે : પાંચ-પચીસ હજરનો વધારો કરી દઈએ.
ફોષ્ટર્સ : પાંચ-પચીસ હજરનો સવાલ નથી. મહાજનો, મારું કહેવું જુદું છે. મને આ નજરાણું ન જોઈએ. મારે જોઈએ...
પહેલો : બોલો બોલો, મારા સાહેબ !
ફોષ્ટર્સ : નહિ આપી શકો.
પહેલો : ન શું અપાય ? આ બધુંય તમારું છે.
બીજે : ના સાહેબ, મોંમાંથી વચન કાઢો ઈ ભેગું આપી દઈએ.
ફોષ્ટર્સ : તમારા ધર્મમાં વાંધો ન આવે તો...
ત્રીજે : પહેલાં કહો તો ખબર પડે.
ફોષ્ટર્સ : મને.... આ હીરાદ્વાર છે ને...
ત્રણે : હા..
ફોષ્ટર્સ : એની કોતરણીના તૂટી ગયેલા ટુકડાઓ જોઈએ.
પહેલો : અરરર ! એમાં તે શું માંગ્યું !
બીજે : વાહ રે ! આ કંઈ માગણી છે, મારા સાહેબ !
ત્રીજે : બે પૈનીયે કિમત નઈ !
ફોષ્ટર્સ : ને તમારા હીરાધર શિલ્પીએ ઘડેલી કોઈ મૂર્તિઓ હાથ લાગે તો મેળવી આપો.
પહેલો : ભાઈ, આ તો અજબ વાત કરી !
બીજે : પણ મારા સાહેબ, આવું મામૂલી માંગો તે કંઈ અપાય ?
ત્રીજે : આવા તો ડેંક ટુકડા રખે છે. જેટલા જોઈએ એટલા આલીશું. પણ એની કિમત કેટલી ?
ફોષ્ટર્સ : મહાજનો, તમારે મન જેની કશી કિમત નથી તે મારે મન અમૂલ્ય છે. આપવું હોય, તો મેં કહ્યું તે આપો. બીજું મારે કશું જ ન જોઈએ.
પહેલો : પણ સાહેબ !
ફોષ્ટર્સ : ના શેઠિયા, આટલું જ. બીજું કશું નહિ. આપી શકો તો આપો, નહિ તો કંઈ નહિ.

- પહેલો :** ભલે સાહેબ, જેવી તમારી ઈચ્છા.
- બીજો :** (વિચાર કરી) અમે જરા સોમેશ્વર શાસ્ત્રીને પૂછી જોઈએ.
- ત્રીજો :** હા સાહેબ, ધરમની વાત કહેવાય.
- ચોથો :** ખંડિત દેવતાની મૂર્તિ રહી, તે પૂછવું જોઈએ.
- ફોર્થ્સ :** જરૂર પૂછી જુઓ. કહો તો સોમેશ્વર શાસ્ત્રીને બોલાવીએ.
- પહેલો :** હા સાહેબ, બહુ વિદ્ઘાન છે.
- બીજો :** ઈ બોલે ઈ શાસ્ત્રર વચન.
- ત્રીજો :** સોણ આના ને બે પાઈ. બોલ મિથ્યા થાય નહિ.
- ફોર્થ્સ :** ભલે ત્યારે. શાસ્ત્રીજીને બોલાવો ને પૂછી જુઓ. હું એટલી વારમાં બહાર જઈ આવું (જય છે.).
- પહેલો :** એલા દ્વારા, શાસ્ત્રીજીને ‘જરા બોલાવી લાવ.’ (દ્વારા જય છે.) માગી માગીને આ શું માંગ્યું !
- બીજો :** પથરામાં જીવ ધાત્યો !
- ત્રીજો :** મારી બેંસની ગમાણમાં આમાંની કેટલીય મૂર્તિઓ છે. આ પથરા પડ્યા છે તે, ગાયો ચારતા ગોવાળો અહીં બેસી મજન કરે છે.
- ચોથો :** ને ઢોરો ઉપર છાણ કરે છે.
- પહેલો :** એવા પથરા શું જોઈને માંગ્યા હશે ?
- બીજો :** ભાઈ, ગોરાની વાતો ન સમજાઈ.
- ત્રીજો :** લ્યો આવ્યા સોમેશ્વર શાસ્ત્રી. એ આવો આવો શાસ્ત્રીજ ! (શાસ્ત્રીજ આવે છે. સૌ હાથ જોડે છે.)
- શાસ્ત્રી :** કેમ બોલાવવો પડ્યો, મહાજન ?

- પહેલો :** મોટું કામ પડચું છે, મહારાજ ! શાસ્તરની વાત નીકળી તે તમને પૂછવા પર રાખવું પડચું. આપણા ફરબસસાહેબ વિલાયત જય છે. એમને નજરાણું દેવા આવ્યા, પણ સાહેબ કહે, નજરાણું ન જોઈએ.
- શાસ્ત્રી :** શું માણ્યું ગોરાએ ?
- બીજે :** હીરાદ્વારના કોતરણીવાળા પથરા, ને ખંડિત મૂર્તિઓ.
- શાસ્ત્રી :** અરે !
- ત્રીજે :** તે અમે કહ્યું શાસ્ત્રીજીને પૂછીએ. ધરમમાં બાધ નહિ આવે તો આપી દઈશું. હવે તમારો શો ભત પડે છે ?
- ચોથો :** તમે કહેતા હો તો આલીએ. અહીં એની કિંમત શી છે ? જ્યાં ત્યાં પગે અથડાય છે. છો લઈને રાજ થતા.
- પહેલો :** ધરમમાં વાંધો ન હોય તો.
- બીજે :** હા ધરમ પહેલો.
- શાસ્ત્રી :** (દુઃખથી) તમારે હીરાધર શિલ્પીની ખંડિત મૂર્તિઓ આપી દેવી છે ? ઢીક (નિઃશ્વાસ નાખી) ભાઈ હીરાધર, આ વાત સાંભળતો હોય, તો કાનમાં આંગળીઓ ખોસી દે�杰ે. તારાં મધુર સ્વર્ણને પદ્ધથરમાં ઉતારી, ડભોઈની પ્રજનને સૌંદર્યનું પાન કરાવી જવાની તારી આશા નકામી હતી, એ ભાન થતાં તને ઘણું દુઃખ થશે.
- પહેલો :** ઈ શું બોલ્યા, શાસ્ત્રીજી ?
- શાસ્ત્રી :** કશું જ નહિ. આ હીરાદ્વાર ! શિલ્પી હીરાધરની અમૂલ્ય કલાકૃતિ ! આ યક્ષકન્યાઓ, હીરાધરની સ્વર્ણસુંહરીઓ, કેવો સૌંદર્યનો બંડાર આટલાં વર્ષો સુધી ડભોઈમાં ભયો હતો ! આજે તે બંડાર લૂંટાઈ રહ્યો છે. પ્રજનની દાના સૌંદર્યની પારખુ નથી રહી. સંસ્કાર અને સંસ્કૃતિના આવા અમૂલ્ય અવશેષોની એને કશી જ કિંમત નથી. એમને મન આ પથરા છે ! હીરાધરની શિલ્પમૂર્તિઓ રબારીના વાડામાં, લુહારની કોઢમાં, ઉકરડાના ઢગલામાં રજળતી દેખાય છે. આ પ્રજનને એની કશી જ કિંમત રહી નથી. શિવ શિવ !
- બીજે :** તો ત્યારે તમારો શો ભત પડે છે ?
- શાસ્ત્રી :** મારો ભત ? હા, એક સરસ હીરામંદિર બંધાવો. રખડતા ખંડિત ટુકડાઓ, રજળતી મૂર્તિઓ ભેગી કરો. એને એ મંદિરમાં સાચવી રાખો. નહિ તો, ભવિષ્યની પ્રજન આ આણમૂલ વારસાને વેડફી દેવા બહલ તમને ધિક્કારશે.
- બધા :** હું !
- શાસ્ત્રી :** હા, ભવિષ્યની પ્રજન આ ખંડિત મૂર્તિઓને ગુજરાતની સાચી સંસ્કારતદ્ધિ માની સત્કારશે; તમારા ધનના ઢગલાને નહિ પૂજે.
- પહેલો :** શું બોલો છો, શાસ્ત્રીજી ? કંઈ સમજતું નથી.
- બીજે :** ઝટ હા કે ના કહી ધો ને. ગોરાને કંઈ ખાલી કઢાશો ? માંયું છે તે આલવું તો જોઈએ ને ?

- ત્રીજે :** હા શાસ્ત્રીજી, આતી દઈએ. ગોરાને સારું લાગશે. ને આ પથરા અહીં તહીં અથડાતા રહેશે.
- શાસ્ત્રી :** (નિરાશાથી) ભલે, આપવા બેઠા છો તો આપી દો.
- ચોથો :** પણ ધરમ કે'તો હોય તો -
- શાસ્ત્રી :** તમારો ધરમ કિડીઓને લોટ નાંખવામાં સમાઈ ગયો છે, પ્રજનની સંસ્કૃતિ સાચવવામાં કે એનું ગૌરવ વધારવામાં નથી રહ્યો.
- પહેલો :** સંસ્કૃતિ ને ગૌરવ, કંઈ સમજય એવું તો બોલો, મહારાજ,
- બીજે :** આપણાને ઈ ન સમજય, ધરમની વાત કરો.
- શાસ્ત્રી :** એમ કરો. તમારા ગોરાસાહેબની સાથે હું વાત કરું છું એને પૂછી જેઉં ને પછી નિર્ણય આપું.
- ત્રીજે :** હા, હા, શાસ્ત્રીજી, એ ઠીક બોલ્યા, સારામાં સારો માર્ગ. સાહેબ હમણાં અહીં આવશે. તમે જરા રોકાવ, ને મોઢામોઢ જવાબ આતીને જ જલ્દ. (સોમેશ્વર જરા દૂર હીરાદ્વાર નજુક જય છે.)
- પહેલો :** આ ઠીક થયું.
- બીજે :** હાસ્તો. આલવાની વાત એમને મોઢેથી નીકળશે.
- ત્રીજે :** ને પાપપૂન એમને ચોપે ચડશે. આપણે ન લેવા ન દેવા.
- શાસ્ત્રી :** ગુજરાત, તારી ધરતીમાં કેંક રત્નો પાક્યાં છે, પણ તને એની કિમત રહી નથી. હીરાધર જેવા શિલ્પીઓ જગતભરમાં શોદ્યા જઈ એમ નથી. દેલવાડાનાં દેરાંની કારીગરી કરનારા સોમપરા સલાટ-શિલ્પીઓ, રાજગઢીઓના લાકડાંના ઝડ્ઝાઓ કોતરનાર સુથારો, સંગીત-નૃત્યના જ્ઞાણકાર ભોજક તરગાળાઓ, ઘાતુની કારીગરીમાં કુશળ પંચાલો- સૌ તારાં મહામૂલ્ય રત્નો છે. પણ આજ એ ઢંકાયેલા પડ્યાં છે. હીરાપારખુ હોવાનો ગુજરાતનો દાવો કેટલો ખોટો છે, એ ઘૂળમાં તો નજરે જેનારને જ સમજય.
- (નિઃશાસ નાખી આમતેમ આંટા મારે છે. થોડી વારે -)
- હીરાધર, ક્ષમા કરજે, મેં અંતરથી નિર્ણય કરી લીધો છે. તારા પ્રાણ સમી આ પ્રતિમાઓ પરદેશ મોકલાઈ જશે. જેણે એ માર્ગી છે તે એનો જ્ઞાણકાર છે. કળાનો પારખુ છે. નહિ તો ઘનના ઢગલા મૂકી, આ ખંડિત મૂર્તિઓ ન માગત. ભલે આ કલાકૃતિઓ સુપાત્રને હાથે ચઢતી.
- પહેલો :** લો, આ સાહેબ પદ્ધાર્યા. (ફોબ્સ પ્રવેશો છે.)
- બીજે :** હવે તમારે મોઢે જ હા કે ના સંભળાવી દો એટલે પત્યું.
- શાસ્ત્રી :** ફોબ્સ સાહેબ, હીરાધરની કલાકૃતિઓ આપને અમે આપી શકીશું.
- ફોબ્સ :** તમારો હું કેટલો ઉપકાર માનું ? શાસ્ત્રીજી, આપની આ ભેટ હું જીવનભર સાચવી રાખીશ.
- શાસ્ત્રી :** તમારી પાસે સચવારો એ આશયથી તો આપને આપવા હું તત્પર થયો છું. અહીં કાળના ઘસારા સહી સહી, સંભાળ વિના આ કૃતિઓ નાશ પામે, તે પહેલાં એ કોઈ કલાપ્રિય આત્માની સંભાળ પામે તે જરૂરનું છે. આપ એનું શું કરશો ?
- ફોબ્સ :** હું શું કરીશ ? એનું વર્ણન કરવાની ભારામાં શક્તિ નથી. પણ સાચું કહું ? આ મૂર્તિઓને જેતાં ભારા હૃદયમાં જે ઉર્મિઓ જગે છે, તે ઉર્મિઓ એવી સુખદાયક છે, કે આખું હૃદય અગાધ આનંદસાગરમાં દૂબી જય છે. ચેતના એક પ્રકારના અનુપમ, અવિનાશી સૌંદર્યદર્શનની સમાધિમાં લીન થઈ જય છે.

મારી આસપાસ ઇપ, રંગ, આનંદના કુવારા ઊડતા અનુભવું છું. આ ફૃતિઓને જેતાં જ મારું ચિત્ત એવી કોઈ મનોહર ભૂમિમાં વિહરતું થઈ જય છે, કે જેનું વણન કરી શકાય તેમ નથી.

શાસ્ત્રી : સમર્થ કલાકારની એ ખૂબી છે, કે દેશી યા પરદેશી સૌનાં હદ્યમાં આવા ભાવો પેદા કરે. હીરાધરે ઘડેલી યક્ષકન્યાઓ મારી નજર સામે જીવતી ખડી થાય છે, ત્યારે હું પણ એની કટિમેખલાની ઘૂધરીઓ રણકતી સાંભળું છું. પગનાં નૃપુરનો ઝણકાર સાંભળું છું; મુખ પર પથરાતા સિમતની છટા જેઉં છું; અને કલ્પના કરું છું, કે હીરાધર શિલ્પી આ યક્ષકન્યાઓથી ઘેરાઈને બેઠો હશો, ત્યારે એના મોં ઉપર પણ કેવો આનંદ, કેવો સંતોષ પથરાતો હશો !

ફોર્પર્સ : શાસ્ત્રીજી, તમે લોકો આ મૂર્તિઓ બેગી કરી સાચવતા કેમ નથી ?

શાસ્ત્રી : સાહેબ, એ પ્રયત્ન મિથ્યા છે. વિવેકભષ્ટોનો વિનિપાત શતમુખ હોય છે. આ ધરતી હવે એની કલાને સાચવી શકે તેમ નથી. પરતંત્રતાએ આપેલી ગુલામ મનોહરાએ લોકોને બીજને કાને સાંભળતા, બીજને હૈયે અનુભવતા કર્યા છે. એમને એમની પોતાની દષ્ટિ નથી. પોતાનું હૈયું નથી. એમને મન તો આ બધા અહીંતાં રજૂનતા પથરા છે. એના પર છોકરાં થૂંકશો. ઢોર ચરાવતા ભરવાડો બેઠકો બનાવશો. જ્યારે તમે એ સાચવશો.

ફોર્પર્સ : જરૂર સાચવીશ. શાસ્ત્રીજી, હું સ્કોટલેન્ડનો છું. મારો દેશ દુંગરાળ છે. ત્યાં કુદરતની ગોદમાં હીરાધર શિલ્પીની આ મૂર્તિઓ હું મૂકીશા. ત્યાંના લોકો આ મૂર્તિઓ જેશે અને હીરાધરની કલાને મસ્તક નમાવશો. આ મૂર્તિઓ આ દેશનું ગૌરવ દૂરદૂરના દેશોમાં ફેલાવશો.

શાસ્ત્રી : તમારા એ સત્કારથી હીરાધરનો ગત આત્મા પ્રસન્ન થશો. લોકવાયડા છે કે હીરાધર હજુથે આ ખંડેરોમાં ફરતો જેવામાં આવે છે, એના ટાંકણાનો ટક ટક અવાજ શાંત રાત્રિમાં હજુથે સંભળાય છે. સર્વભક્તી કાળ અને અણસમજૂ જનસમૂહે નાચ કરેલા એના આ સૌંદર્યભંડારોનાં ખંડેરોમાં ભટકતા એના આત્માને કેટલું દુઃખ થતું હશો ! જે પ્રજના આનંદ માટે એણે એની કલ્પનાનો વૈભવ છલકાવ્યો હતો. તે પ્રજાએ કરેલી અવગણના એના દિલમાં કેવા ધા કરતી હશો ! ફોર્પર્સ, હીરાધરની કદર આ ભૂમિને હવે રહી નથી. ધનની ઉપાસનામાં મગન આ લોકો શ્રી અને સરસ્વતીનો સમન્વય નથી કરતા, પણ સરસ્વતીની અવગણના કરે છે. અરે ! પરમાત્મા જેવા મહાન કલાકારે, જે નિત્યનવીન ઇપ પૃથ્વીને આપ્યું છે, તે જેવાનીએ કોઈને પડી નથી. ત્યાં હીરાધર જેવા મનુષ્યે રચેલી ફૃતિઓનું તો કહેવું જ શું ?

પહેલો : અલ્યા, શાસ્ત્રીએ જવાબ આપ્યો કે હજુ વાતો જ કર્યા કરે છે ?

બીજો : શાસ્ત્રીએ તો ગોરાને દંગ બનાવી દીધો. કેવું ઘડઘડાટ બોલે છે !

ત્રીજો : ત્યારે શાસ્ત્રી કાંઈ ઓછા વિદ્ધાન છે ? ભલાભલાને આંટી મારે.

ચોથો : પણ જવાબ શો આલ્યો ?

પહેલો : પેલું કોણ આવે છે ? રામજી સલાટનો દીકરો મોહન લાગે છે !

મોહન : સોમેશ્વરદાઢા, તમને તો શોધીશોધીને થાક્યો. જુઓ, જુઓ, આ પૂતળી કેવી બની છે ?

શાસ્ત્રી : અરે મોહન, સરસ બનાવી છે હો !

મોહન : પેલી તમે આપી હતી તે પૂતળી જોઈને બનાવી.

શાસ્ત્રી : બરાબર, આબેહૂબ બની છે. જુઓ ! ફોબર્સસાહેબ, છોકરાની કારીગરી.

ફોબર્સ : ખરેખર, શાસ્ત્રીજી, છોકરો ભવિષ્યમાં એક સારો શિલ્પી થશે. કેવી સુંદર મૂર્તિ ઘડી કાઢી છે ! છોકરા, આ મને આપીશ કે ?

મોહન : હા. એમાં શું, બીજી બનાવીશ સાહેબ !

શાસ્ત્રી : આ હીરાધર શિલ્પીનો વંશજ - હજુથે હીરાધરનું ટાંકણું એના વંશજે દ્વારા સતત ચાલુ જ રહ્યું છે - જંખું નથી.

ફોબર્સ : શાસ્ત્રીજી, આ છોકરાને મારી સાથે ઈંગ્લેન્ડ મોકલો; ત્યાં અભ્યાસ કરશે, દુનિયામાં નામ કાઢશે.

શાસ્ત્રી : ફોબર્સસાહેબ, કલાના નમૂનાઓ લઈ જવ તે તો ઢીક, પણ એના ઘડવૈયા લઈ જવ તે મને પસંદ નથી. પદ્ધ્યિમની કલાપદ્ધતિનો અનુકરણિયો હિંદ્યી કલાકાર કશું જ ચિંરજીલ સરળ શકશે નહિ. મારા આ નાના કલાકારને તો આ ખંડેર પ્રેરણા આપવા બસ છે. એ જ આ ખંડેરને ફરી સૌંદર્યધામમાં પલટાવી નાંખશે.

ફોબર્સ : તમારું એ સ્વપ્ન સફળ થાઓ, શાસ્ત્રી.

અધ્યાપન સંકેત

પ્રસ્તુત ફૂતિનું અધ્યાપન કરાવવાની શરૂઆતમાં વિદ્યાર્થીઓનું વિવિધ કલાઓ વિરોનું જ્ઞાન પ્રશ્નોત્તર દ્વારા જાણી લેવું. આવશ્યક કલાનું વિશેષ જ્ઞાન કથન દ્વારા આપવું ત્યાર પછી પ્રસ્તુત નાટિકાના વિષયવસ્તુને આત્મસાત કરાવવું. કલાવિષ્યક જે જે વિધાનો આપ્યા છે તે તે વિધાનોને સરળ ભાષામાં સમજાવવા. તેનો મર્મ સમજાવવો. આ ફૂતિના અધ્યયન દ્વારા વિદ્યાર્થીઓમાં કલા વિશેનો દસ્તિકોણ વિકસાવવો, કલા પ્રત્યે રૂચિ વધારવી અને કલાની કદર કરવાનો ગુણ કેળવવો. સોમેશ્વર શાસ્ત્રીની મનોવ્યથાને સાચી રીતે સ્પષ્ટ કરવી. મોહનના પાત્રના માધ્યમ દ્વારા કલાસર્જન માટે પ્રેરણા પૂરી પાડવી. આપણા ઐતિહાસિક સ્મારકોના સ્થાપત્ય વિશે પણ ચર્ચા કરવી. આપણા કલાકારોનો પણ સંક્ષિપ્તમાં પરિચય આપવો.

સ્વાધ્યાય

સ. ૧. નીચેના શબ્દો માટે ફૂતિમાં વપરાયેલા શબ્દો શોધો.

(૧) ચાવી	(૨) બક્સિસ	(૩) ભાવિ	(૪) ઝાંઝર
(૫) કંદોરો	(૬) ઉપેક્ષા	(૭) આરાધના	(૮) પાયમાલી

સ. ૨. નીચેના શબ્દસમૂહ માટે એક શબ્દ આપો :

(૧) લાંબાકાળ સુધી ટકનારું -	(૨) કમર પર પહેરવાનો કંદોરો -
(૩) સારાસારની સમજ-બુદ્ધિ ગુમાવી ચૂક્યા હોય તે -	(૪) સો મુખવાળું -
(૫) કલાયુક્ત રચના કે સર્જન કરનાર -	(૬) લોકો દ્વારા ચાલી આવતી પારંપારિક વાર્તા -

સ. ૩. નીચેના શબ્દમાંથી અક્ષરો લઈને બનતા બે અને ત્રણ અક્ષરવાળા વધુમાં વધુ શબ્દો બનાવો :

(૧) આનંદસાગર	(૨) મહાબ્લનમંડળ

સ. ૪. અર્થભેદ લખો : દા.ત.: ૨૮ - ધૂળ ; રેઝ - ફુઃખ

(૧) ખડ -	ખડ -	(૨) ભાડુ -	ભાડુ -
(૩) વડી -	વડી -	(૪) ગાડુ -	ગાડુ -
(૫) જ્યે -	જ્યે -	(૬) મદ -	મદ -
(૭) બાગ -	બાગ -	(૮) સત -	સત -
(૯) નંદી -	નંદી -	(૧૦) જગ -	જગ -

સ. ૫. અધોરેખિત શબ્દને બદલે બીજે શબ્દ વાપરીને અર્થ બદલ્યા વગર વાક્યનું રૂપાંતર કરો.

દા.ત. : જમતી વખતે પ્રસન્ન રહેવું. જવાબ : જમતી વખતે અપ્રસન્ન રહેવું નહિ.

(૧) મયંકને સ્વતંત્રતા ગમે છે.	(૨) કોઈએ કરેલા ઉપકારને ક્યારેય ભૂલવો નહિ.
(૩) મંદિરમાં ખંડિત મૂર્તિ પદ્ધરાવાય નહિ.	(૪) સભામાં વિદ્ધાનો પૂજય છે.

સ. ૬. (અ) સમજીને લખો :

(૧) ફોર્બસના મતે ડારોઈની ભૂમિ પર કૃપા ઉત્તરી છે. તેવા બે ઘટકો	અને	
(૨) મહાજન ફોર્બસ માટે નજરાણું લાવ્યા તે -		
અમદાવાદી -	સુરતી -	ઘાટદાર -
(૩) હીરાધરની શિલ્પકુટિઓ ડારોઈમાં રજીગતી જેવા મળે છે.		
રબારીના -	લુહારની -	ઉકરડાના -

(બ) ઓળખો :

(૧) ફોર્બસ સાહેબનું વતન -	(૨) રામજી સલાટનો ટીકરો -
(૩) ડારોઈમાં રહેતા વિદ્ધાન શાસ્ત્રી -	(૪) હીરાદ્વારની કોતરણી કરનાર શિલ્પી -
(૫) મહાજનમંડળ પાસે હીરાદ્વારની કોતરણીના તૂટી ગયેલા ટુકડાઓ માંગનાર -	

સ. ૭. (અ) પાઠના આધારે યોગ્ય રીતે જોડો :

વિભાગ 'અ'	વિભાગ 'બ'
(૧) દેલવાડાનાં દેરાની કારીગરી	(અ) ભોજક તરગાળાઓ
(૨) રાજગઢીઓના લાકડાના જરૂરાઓ	(આ) પંચાલો
(૩) સંગીત અને નૃત્યના જણકાર	(ઇ) સોમાપરા સલાટો
(૪) ધાતુની કારીગરીમાં કુશળ	(ઇ) સુથરાઓ

(બ) ખાલી જગ્યામાં યોગ્ય શબ્દ મૂકો :

(૧) શિલ્પી હીરાધરની કલાથી ડારોઈ	બન્યું છે.
(૨) ફોર્બસસાહેબને ડારોઈ છોડી દેવાનો હુકમ	સરકારે મોકલ્યો હતો.
(૩) બહારવટિયાઓના ધાડાં	ઉધરાવવા આવતાં.
(૪) પ્રજની દષ્ટિ	પારખુ રહી નહોતી.
(૫) ગુજરાતની ધરતીમાં કેક	પાક્યાં છે.

સ. ૮. યોગ્ય શર્ષદ મૂકી પરિચ્છેદ પૂર્ણ કરો.

હિરાધરની કલાકૃતિ મૂર્તિને જેતાં જ ફોર્ઝરના હદ્યમાં જગતી ઊર્મિઓ _____ તેનું હદ્ય અગાધ આનંદ-
સાગરમાં _____ તેની ચેતના સૌંદર્યદર્શનની સમાધિમાં _____ તેનું ચિત્ત મનોહર ભૂમિમાં _____.

સ. ૯. હિરાધરે ઘેલી યક્ષકન્યાઓને જેતાં જ સોમેશ્વર શાસ્ત્રીને જે અનુભવ થતો તે તમારા શર્ષદોમાં વર્ણવો.

સંભાષણ ★ પ્રસ્તુત નાટકના તમને ગમતાં સંવાદો વર્ગમાં આરોહ-અવરોહ સહિત છટાપૂર્વક બોલી બતાવો.

પ્રકલ્પ ★ 'દેલવાડાનાં દેરા' વિશે સંપૂર્ણ માહિતી ઇન્ટરનેટની મદદથી મેળવીને સરસ ચાર્ટ બનાવો.

ઉપક્રમ ★ તમારી શાળામાં યોજયેલા પુસ્તકમેળામાં જલેરજનતાને આમંત્રણ આપવા એક પત્રિકા તૈયાર કરો.

ભાષિક સમજ

★ નીચેના વાક્યોમાં યોગ્ય વિરામચિહ્નો મૂકો :

- (૧) કેવી સુંદર કમાન કેવી કોતરણી
(૨) પદારો ગૃહસ્થો બોલો શું હુકમ છે
(૩) આ નજરાણુંય ન જોઈએ મારે
(૪) ના શેઠિયા આટલું જ બીજું કશું નહિ આપી શકો તો આપો નહિ તો કંઈ નહિ

★ ફૂંકત ઓળખી તેનો પ્રકાર લખો :

- (૧) એની કોતરણીના તૂટી ગયેલા ટુકડાઓ જોઈએ.
(૨) આ પથરા અહીંતહી અથડાતા રહેશે.
(૩) ડાબોઈનું મહાજનમંડળ આપને મળવા અહીં આવ્યું છે.
(૪) દેલવાડાનાં દેરાંની કારીગરી કરનાર સોમપરા શિલ્પીઓ અમારાં રત્નો છે.
(૫) હિરાધર શિલ્પી આ યક્ષકન્યાઓથી ઘેરાઈને બેઠો હશે.

★ પાઠને આધારે નામની ચાયેના યોગ્ય વિશેષણ લખો :

- (૧) _____ કલાકૃતિ (૨) _____ તળાવો (૩) _____ મૂર્તિઓ (૪) _____ પંચાલો
(૫) _____ ઊર્મિઓ (૬) _____ ધૂધરીઓ (૭) _____ મનોદશા (૮) _____ જનસમૂહ

હું વાંચું તમે પણ વાંચો.

પહાડી ચિત્રકળા

પહાડી ચિત્રકળા એ રાજ્યપૂત ચિત્રકળાનો એક ભાગ છે. હિમાતયના પહાડી વિસ્તારો કાંગરા, જમ્મુ, ગઢવાલ, ચંબા, બસોલી જેવા પ્રદેશોમાં જે ચિત્રકળા વિસ્તાર પામી તેને પહાડી ચિત્રકળા કહેવાય છે. મોગલ સામ્રાજ્યમાં અકબરના શાસન દરમિયાન કલા તથા કલાકારોને ખૂબ જ માન-સંન્માન અને આદર મળતા. કલાના વિકાસ માટે ધણાં કલાકેન્દ્રો શરૂ કર્યા હતાં, પરંતુ ઔરંગજેબે તે બધી જ શાળાઓ બંધ કરી કલાકારોને

તડીપાર કર્યા ત્યારે કલાકારોએ જુદા જુદા સ્થળે આશ્રય મેળવ્યો. પ્રાકૃતિક સૌંદર્ય અને શાંતિથી આકર્ષાઈ ઘણા કલાકારોએ પહાડી ક્ષેત્રના રાજાઓને ત્યાં આશ્રય મેળવ્યો અને ત્યાંના રાજાઓ દ્વારા તેમની ચિત્રકળાને પ્રોત્સાહન આપી વિસ્તૃત કરાઈ જે પહાડી ચિત્રકળા તરીકે ઘ્યાતિ પામી.

પહાડી ચિત્રો બનાવવા સિયાલકોટ પેપર (બ્રાઉન પેપર) પર લાલ રંગ કરવામાં આવે છે પછી તેના પર સફેદ આવરણ કરી તેની સપાઈને ઘસી લીસી બનાવાય છે અને તેના પર કાળા અથવા કથર્ડ રંગથી ચિત્રો દોરવામાં આવે છે. મુખ્ય આકૃતિને નઢી તથા સ્પષ્ટ રૂપરેખા આપવામાં આવે છે. ત્યાર પછી રંગકામ કરવામાં આવે છે. પ્રાથમિક ચિત્ર, રંગકામ અને અંતિમ ઓપ જુદા જુદા કલાકારો દ્વારા કરવામાં આવે છે. પહાડી ચિત્રકળામાં સ્થાનિક અને મોગલ ચિત્રકળાનું મિશ્રણ જેવા મળે છે. તે સમયના વैષણવ સંપ્રદાયની તેના પર ઘણી અસર દેખાય છે. મીરબાઈ, તુલસીદાસ, કબીર, જયદેવ, ચૈતન્ય જેવા કવિઓની કવિતાના વિષયો પર તેનાં અદ્ભુત ચિત્રો જેવા મળે છે. જુદા જુદા રાજાઓના આશ્રય નીચે પહાડી ચિત્રકળા જુદી જુદી રીતે પ્રસ્તુત થઈ, પરંતુ તેના મુખ્ય લક્ષણો એક સરખાં જ હોય છે. પહાડી ચિત્રકળા મુખ્ય બે ભાગમાં વર્ગીકૃત થાય છે.

૧) કંગરા શૈલી : કંગરાના રાજ સંસારચંદ્ર (૧૭૭૫-૧૮૨૩)ના શાસન દરમિયાન તે ખૂબ વિસ્તાર પામી. પ્રકૃતિસૌંદર્ય તેમાં પ્રધાન રૂપે રહેલું હોય છે. પ્રાકૃતિક દશ્યો, સૌંદર્યથી ભરપૂર પહાડી વિસ્તારો, નઢીઓ, વૃક્ષવેલા, ધાર્મિક માન્યતાઓ, ઋતુચક્રો, સામાન્ય જનજીવન, રામાયણ, મહાભારત અને પુરાણોનાં દશ્યો, કૃષણભક્તિ, બિહારી સત્તસાઈ જેવા વિષયોનું ખૂબ જ સુંદર ચિત્રણ તેમાં જેવા મળે છે. પ્રેમ, ભક્તિ, આનંદ, દુઃખ જેવા ભાવો પણ તેમાં તાદૃશ રૂપે પ્રસ્તુત કરવામાં આવે છે. ફૂલો અને પક્ષીઓથી તેની પૃષ્ઠભૂમિકા તૈયાર કરવામાં આવે છે. રંગોની તેમાં ખૂબ જ વિવિધતા જેવા મળે છે, પરંતુ તે ખૂબ જ સૌખ્ય અને વધુ પ્રમાણમાં આછા ધેરા હોય છે.

વિરદ્ધીની, ભગવાન શંકરનું કૌટુંબિક દશ્ય, અભિસારિકા, વરસાદ સમયનો આશ્રય, વગેરે કંગરા શૈલીનાં પ્રઘાત ચિત્રો છે અને કુશનલાલ, હસ્તુ, પુરૂષ, સંજુ વગેરે તેના ઘ્યાતનામ ચિત્રકારો હતા.

૨) બસોલી શૈલી : જગ્મની શિવાલિક ટેકડીઓમાં બસોલી આવેલું છે. ૧૭મી સદીમાં સંગ્રામપાલ અને રાજ કૃપાલપાલના શાસન દરમિયાન તેનો ખૂબ વિકાસ થયો. આ ચિત્રકળામાં વસ્ત્રો અને સજવટમાં મોગલ શૈલીનો તથા ચહેરા અને રંગપૂરણીમાં ત્યાંની સ્થાનિક અસર જેવા મળે છે. ચિત્રોની કિનારીઓ ધેરા લાલ અથવા પીળા રંગની હોય છે. ચિત્રોમાં લાલ, લીલો, પીળો, ભૂરો જેવા આકર્ષક રંગોનો ઉપયોગ થાય છે. ધરેણામાં સોનેરી અથવા રૂપેરી રંગ કરવામાં આવે છે. રંગોનો ઉપયોગ પ્રતીકાત્મક રૂપે પણ થાય છે જેમ કે પ્રેમ તત્ત્વ અથવા ખાસ ઋતુ માટે પીળો, કૃષણ અને વાહણાં માટે ભૂરો વગેરે. કૃષણલીલા, રાધાકૃષણ, રસમંજરી, બારમાસ, આશ્રયદાતા રાજ તથા મહાલય વગેરે વિષયો પર ચિત્રો બનાવવામાં આવે છે. આ ચિત્રોમાં સંસ્કૃત શિલોકો પણ રહેલા હોય છે. પટિયાલા, ડોંગરા અને દિલહીના ઘ્યુક્ઝિયમમાં બસોલી શૈલીનાં ચિત્રો જેવા મળે છે. ચિત્રકાર મનકું દ્વારા બનેલા ગીત ગોવિંદ પરનાં ચિત્રો ખૂબ જ અદ્ભુત છે.

સંકલન : રાજેશ્રી પ્રશાંત દાણી

કલાની કદર કરીએ તો જ કલા ટકે, કલા ટકે તો જ સંસ્કૃતિ ટકે.

★ વાંચો અને વિચારો :

(૧) દાદાદાઈ - દાદા અને દાઈ	(૨) લાભાલાભ - લાભ કે અલાભ
(૩) નામદામ - નામદામ વગેરે	(૪) પંચામૃત - પાંચ અમૃતનો સમૂહ
(૫) ઘોડાગાડી - ઘોડા વડે ચાલતી ગાડી	(૬) ચોમાસું - ચાર માસનો સમૂહ

- ઉપરના શબ્દો વાંચતાં ધ્યાનમાં આવે છે કે દ્વેક શબ્દમાં બે કે વધુ પદો છે. તેમની વચ્ચેનો સંબંધ જુદો છે અને એ પદોને જોડાવાની રીત પણ જુદી છે. યાદ રાખો એકબીજ સાથે સંબંધિત બે વધારે પદો ભેગા થવાથી બનતા સ્વતંત્ર પદને 'સમાસ' - 'સામાસિક શબ્દ' કહે છે.

★ યાદ રાખો :

- સામાસિક શબ્દના પદોને છૂટાં પાડી તેમની વચ્ચેનો સંબંધ દર્શાવવાની રીતને સમાસનો વિગ્રહ કહેવાય છે.

★ સામાસિક શબ્દના પદો વિશે સામાન્ય સમજ.

- પહેલા પદને પૂર્વપદ અને બીજા પદને ઉત્તરપદ કહેવાય.
- બંને પદ સરખા મહત્વના - દા.ત. દાદાદાઈ - દાદા અને દાઈ.
- બંને પદ ગૌણ - ત્રીજા પદ પર આધારિત. દા.ત. ઘોડાગાડી - ઘોડા વડે ચાલતી ગાડી.
- પૂર્વપદ સંખ્યાવાચક વિશેષણ - સમૂહનો અર્થ - ચોમાસું - ચાર માસનો સમૂહ.

આ વર્ષે દ્વન્દ્વ સમાસ, દ્વિગુસ સમાસ અને મધ્યમપદલોપી સમાસ વિશે શીખવાનું છે.

(૧) દ્વન્દ્વ સમાસ :

દ્વન્દ્વ એટલે જોડકું - સરખા મહત્વના શબ્દોનું જોડકું - દ્વન્દ્વ સમાસ.

વિચારો :

(૧) ભાઈબહેન - ભાઈ અને બહેન	(૨) જ્ય પરાજ્ય - જ્ય કે પરાજ્ય
(૨) ભૂલચૂક - ભૂલચૂક વગેરે	

★ યાદ રાખો :

- દ્વન્દ્વ સમાસના શબ્દોના પદોનો વિગ્રહ એકસરખી રીતે થતો નથી.
- વિગ્રહ થાય તેના પરથી દ્વન્દ્વ સમાસના પેટા પ્રકાર પડે છે.

દા.ત. (૧) ભાઈ અને બહેન 'અને' ઈતરેતર દ્વન્દ્વ સમાસ

(૨) જ્ય કે પરાજ્ય - 'કે' વૈકલ્પિક દ્વન્દ્વ સમાસ

(૩) ભૂલચૂક વગેરે - 'વગેરે' સમાહાર દ્વન્દ્વ સમાસ

(૨) દ્વિગુસમાસ :

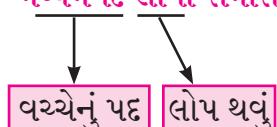
પૂર્વ પદ સંખ્યાવાચક વિશેષજી હોય અને આખો સમાસ સૂમહનો અર્થ દર્શાવે તેને દ્વિગુસમાસ કહેવાય.

દા.ત. (૧) ત્રિભુવન - ત્રણ ભુવનનો સમૂહ

(૨) પંચપાત્ર - પાંચ પાત્રનો સમૂહ

(૩) નવરાત્રિ - નવ રાત્રિનો સમૂહ

(૩) મધ્યમપદ લોપી સમાસ :

વચ્ચેનું પદ લોપ થવું

વચ્ચેના પદનું લોપ થવું તે મધ્યમપદ લોપી સમાસ. લોપ થયેલા પદને વિગ્રહ કરતી વખતે મૂકવામાં આવે છે.

દા.ત. (૧) સિંહાસન - સિંહની આકૃતિવાળું આસન (૨) ગજગામિની - ગજ જેવી ગતિવાળી સ્ત્રી

(૩) ગોળધાણા - ગોળમાં ભેળવેલા ધાણા.

સ્વાધ્યાય

સ. ૧. સમાસનો વિગ્રહ કરી પ્રકાર ઓળખો.

(૧) ત્રિમૂર્તિ	(૨) પાંચપચીસ	(૩) નીતિરીતિ	(૪) હવાપાણી
(૫) પંચામૃત	(૬) મધમાખી	(૭) ચાંદોસૂરજ	(૮) આગબોટ

સ. ૨. વિગ્રહ પરથી સામાસિક શબ્દ બનાવો :

(૧) ઓછું કે વત્તું	(૨) પાંચ વડનો સમૂહ	(૩) ઈચ્છા પૂરી કરનાર ધેનુ
(૪) શત્રુ અને ભિત્ર	(૫) સુખ કે દુઃખ	(૬) દાણોપાણી વગેરે

સ. ૩. યોગ્ય રીતે જોડીને અર્થપૂર્ણ સામાસિક શબ્દ બનાવીને લખો. તેનો વિગ્રહ કરો અને પ્રકાર ઓળખો :

'અ' વિભાગ	'બ' વિભાગ	શબ્દ	વિગ્રહ	પ્રકાર
(૧) રાધા	(અ) તોટો			
(૨) ખદ્	(આ) વૃક્ષ			
(૩) શાક	(ઈ) કુષણ			
(૪) કલ્પ	(ઈ) દર્શન			
(૫) નંદો	(ઉ) ભાળ			

૭. હાઈકુ

હરિબાઈ કોઠારી

૪ નવેમ્બર, ૧૯૭૮ના રોજ મુંબઈમાં તેમનો જન્મ થયો હતો. તેમણે પ્રાથમિક, માધ્યમિક તથા ઉચ્ચશિક્ષણ પણ મુંબઈમાં જ લીધું હતું. એમ.એ., બી.એડ. સુધીનો અભ્યાસ કરી કર્ય અને મુંબઈની શાળા તેમજ કોલેજમાં અધ્યાપન કર્ય કર્યું હતું. તત્ત્વજ્ઞાનની તેમની ઓંડી સમજ તેમના લેખનમાં જણાઈ આવે છે. તેમણે હાઈકુ સંગ્રહ, ગીતગઝલ સંગ્રહ, શૈક્ષણિક લેખમાળા સંગ્રહ ઉપરાંત ચિંતનાત્મક, કાવ્ય રસાસ્વાહ વગેરે પુસ્તકો આપ્યા છે. મનુષ્યના આધ્યાત્મિક ઉત્થાન માટે અસ્થાલિત વાણી પ્રવાહમાં જીવનનાં પરમ સત્યો તેઓ હસતાં હસતાં જણાવતા. ગુજરાત ગૌરવ સન્માન, જ્ઞાતિ રત્ન એવોડ જેવા અનેક સન્માનો દ્વારા તેઓ પુરસ્કૃત થયા હતાં. ૫ જન્યુઆરી, ૨૦૧૧ના રોજ તેમનું અવસાન થયું હતું.

સૂર્ય કૃતિનો

જાપાનીજ કાવ્ય પ્રકાર હાઈકુ ઢૂંકામાં ઢૂંકો કાવ્ય પ્રકાર છે. માત્ર ૧૭ અક્ષરના આ કાવ્યમાં ત્રણ લીટી હોય છે. પહેલી લીટીમાં પાંચ, બીજી લીટીમાં સાત અને ત્રીજી - છેલ્લી લીટીમાં પણ પાંચ અક્ષર હોય છે. આ કાવ્યપ્રકારમાં લાગણીની રજૂઆતની કોઈ શક્યતા નથી.

(૧) બીજના દોષ જેવામાં આપણે એટલા બધાં પારંગત છીએ કે તેમનામાં રહેલા ગુણને આપણે જોઈ શકતા નથી. વળી આપણને આપણા પોતાનામાં રહેલા અવગુણો પણ હેખાતા નથી.

(૨) ઉપમા અલંકારના માધ્યમ દ્વારા અહીં સૂચિત કરવામાં આવ્યું છે કે ભમરાઓ જેમ ફૂલો તરફ આકર્ષાય છે તેમ જ આ સમગ્ર જગત જ્ઞાનીઓ તરફ આકર્ષાય છે, તેમની જંખના કરે છે. કારણ કે તેમની પાસેથી કંઈક અવનવું જણાવા મળે.

(૩) અહીં માનવીની સ્વાર્થી વૃત્તિ તરફ નિર્દેશ કરતાં કહેવામાં આવ્યું છે કે, ‘આપણી ભૂલને બીજ માફ કરી દે તેવી અદ્ભુત ઠિચા ધરાવતા આપણે બીજનાઓની ભૂલ માફ કરવામાં ઉદારતા દર્શાવી શકતા નથી. આપણે જલદી કોઈને માફી બદ્ધતા નથી.

(૪) તદ્દન મામૂલી એવી નાની સરખી કેળાની છાલમાં ભલભલાને પાડી દેવાની તાકાત રહેલી છે. તેના પર પગ પડતાં જ ગમે તેટલા શક્તિશાળી માણસો લપસી પડે જ. અર્થાત् ‘નાનો પણ રાઈનો દાણો’. જે કહેવત અહીં સાર્થક થાય છે.

(૧)
દોષ જેવામાં
પારંગત આપણે
ગુણ ન જેતાં !

(૨)
જંખે છે વિશ્વ
જ્ઞાનીને, ભમરાઓ
જેમ પુણ્યને !

(3)	ક્ષમા ચાહતા આપણે, તો અન્યને કં ન આપતા !	{	(4)	માનવીને હે પાડી, છાલ કેળાની હો ભલે નાની !
-----	---	---	-----	---

અધ્યાપન સંકેત

પ્રસ્તુત કૃતિના અધ્યાપનની શરૂઆતમાં ‘હાઈકુ’ના કાવ્યપ્રકારની સમજ આપવી. તેની લાક્ષણિકતાઓ ઉપર ગ્રકાર પાડવો. ચારેય હાઈકુના વિષય લઈ તેના પર વિસ્તૃત ચર્ચા કરવી. ગાંધીજીનું ઉદાહરણ આપી સમજનવાનો પ્રયત્ન કરવો કે આંગળી કોઈની તરફ ચીધીએ ત્યારે ત્રણ આંગળી આપણા પોતા તરફ હોય છે. ‘વિદ્ધાન સર્વત્ર પૂજ્યતે’ ઉક્તિ વિશે ચર્ચા કરી જ્ઞાનીઓના મહત્ત્વને આદર આપવો. ‘ક્ષમા વીરનું ભૂષણ છે’ તે ઉક્તિને જીવનમાં ઉતારવા માટે વિદ્યાર્થીઓને પ્રેરિત કરવા. તેવી જ રીતે કોઈની પણ કિંમત ઓછી ન અંકવાની રીખ આપી કદરહાનીના ગુણને ખીલવવા પ્રોત્સાહન આપવું. ચારેય હાઈકુના વિષયને એકબીજી સાથે સાંકળી લઈને જીવન જીવવાની જડીબુદ્ધી પ્રદાન કરવી.

સ્વાધ્યાય

સ. ૧. નીચેના શબ્દો માટે કૃતિમાં વપરાયેલા શબ્દ લખો :

(૧) વાંક	(૨) ભ્રમણ	(૩) હોશિયાર	(૪) માઝી
(૫) ફૂલ	(૬) મનુષ્ય	(૭) કદળી	(૮) જગત

સ. ૨. ચાર-ચાર શબ્દો લખી અંતાકરી પૂરી કરો :

(૧) પારંગત	(૨) વિશ્વ	(૩) ભમરો	(૪) ક્ષમા

સ. ૩. અર્થ બદલ્યા વિના વાક્યને નકારાત્મક બનાવો :

(૧) માનવીમાં રહેલા ગુણ જુઓ.	(૨) મનની ભાવના ઉદાર રાખો.
(૩) બધા ઉપર ઉપકાર કરો.	(૪) વિદ્ધાનો બધે જ પૂજ્ય છે.

સ. ૪. અન્ય ત્રણ-ત્રણ સમાનાર્�ી શબ્દ લખો : દા.ત. : માનવી - માનવ, મનુષ્ય, માણસ

(૧) ભમરો	(૨) પુર્ણ	(૩) વિશ્વ

સ. ૫. યોગ્ય વિકલ્પ પસંદ કરી વાક્ય ફરીથી લખો :

(૧) માનવી	હોશિયાર હોય છે.		
(અ) બીજના દોષ જ્લેવામાં	(આ) બીજની નકલ કરવામાં	(ઇ) બીજનાં ગુણ જ્લેવામાં	
(૨) ભમરાઓ	પાસેથી મધ્ય મેળવે છે.		
(અ) પતંગિયાની	(આ) પુર્ણપની	(ઇ) પારિજલતની	
(૩) આપણી ભૂલ થાય ત્યારે આપણે ઈચ્છીએ છીએ કે			
(અ) તેની સભ ભોગવવી ન પડે	(આ) તેની કોઈ ટીકા ન કરે	(ઇ) આપણને તેની માઝી મળી જય	

- (૪) નાની વસ્તુ પણ નુકસાન પહોંચાડી શકે તે માટે ઉદાહરણ આપેલું છે.
 (અ) રાઈનું (આ) કેળાની છાલનું (ઇ) ક્ષમાનું

સ. ૬. સમજુને લખો :

- (૧) આપણે પારંગત છીએ - (૨) ભમરાઓ જંબે છે -
 (૩) આપણે ચાહીએ છીએ - (૪) માનવીને પાડી દે છે -

સ. ૭. ચારેય હાઈકુના વિષયો લખો.

સ. ૮. કોને તે કહો : (૧) વિશ્વ જંબે છે (૨) આપણે માફી આપતા નથી (૩) કેળાની છાલ પાડી દે છે

સ. ૯. જીવનમાં અપનાવવા જેવા સારા ગુણો વિશે ટૂંકમાં લખો.

સંભાષણ.

તમારા વર્ગમિત્રોમાં રહેલા સારા ગુણોની ચર્ચા તેમના નામ સાથે સમૂહમાં કરો.

પ્રકલ્પ.

તમારી આદર્શ વ્યક્તિનું શબ્દચિત્ર ચિત્ર સહિત લખી ભીતપત્રક બનાવી વર્ગમાં લગાડો.

ઉપક્રમ.

સત્ય, પ્રાર્થના, સહાનુભૂતિ, પ્રામાણિકતા, પરોપકાર જેવા કોઈપણ બે વિષય ઉપર હાઈકુ બનાવવાનો પ્રયત્ન કરી જુઓ.

ભાષિક સમજ

★ **વચન બદલો :** (૧) ભમરો (૨) દૂસ (૩) માનવી (૪) કેળું (૫) તું (૬) વિદ્યાર્થી

★ **કાળ ઓળખો :**

- (૧) કેળાની છાલ પર પગ પડશે તો લપસી જવાશે. (૨) વિશ્વમાં જ્ઞાનીઓની પૂજન થાય છે.
 (૩) ક્ષમા વીરનું ભૂષણ છે. (૪) જ્ઞાનીઓ કોઈના દોષ જેતા નથી હોતા.

હું વાંચું તમે પણ વાંચો.

૧) પિંજરાનું બારણું ખોલીને,
 પંખીને કહેવામાં આવ્યું,
 હવે તું તું મુક્ત છે.
 પંખીએ બહાર નીકળીને
 માણસ સામે જોયું -
 અને પાછું પિંજરામાં ભરાઈ ગયું.
 - હર્ષદ ત્રિવેદી

મુક્તક

૨) દળ ફરે, વાદળ ફરે,
 ફરે નહીનાં પૂર,
 પણ શૂરા બોલ્યા નવ ફરે
 પશ્ચિમ ઊરે સૂર
 - રમણભાઈ

‘સ્વ’ માં નહિ ‘સર્વ’ માં જીવો.

૮. આવ, ભાણા આવ !

શાહબુદ્દીન રાડો

૧૯ ડિસેમ્બર, ૧૯૭૭ના રોજ સુરેન્દ્રનગર જિલ્લાના થાનગઢમાં તેમનો જન્મ થયો હતો. થાનગઢની ૪૮ મ્યુનિસિપલ હાઈસ્ક્યુલમાંથી આચાર્ય તરીકે નિવૃત થયા હતાં.

સહજ, સરળ શૈલીમાં હાસ્યની હળવી વાતો અદ્ભુત રીતે રજૂ કરનાર હાસ્ય કલાકાર શાહબુદ્દીન ભાઈએ બહોળા પ્રમાણમાં લેખનકાર્ય પણ કર્યું છે. હાસ્ય : ‘મારે કથાં લખવું હતું’, ‘લાખ ડ્રિપિયાની વાત’, ‘આણભોલ આતિથ્ય’, ‘હસતાં-હસાવતાં’, ‘દુઃખી થવાની કળા’, ‘દેવું તો મર્દ કરે’, ‘મારો ગધેડો કથાંય દેખાય છે?’ ‘શો મસ્ટ ગો ઓન’, ‘હાસ્યનો વરઘોડો’ વગેરે તેમના પુસ્તકો છે.

સૂર ફૂતિનો

પ્રસ્તુત ફૂતિમાં લેખક પોતાના શૈશવના પ્રસંગનું વર્ણન રમૂલ શૈલીમાં કરે છે. આ રમૂલ દ્વારા ઘણી જગ્યાએ પ્રાચીન સમયના કુટુંબજીવનનું ઘોરણ કેવું હતું તે સારી રીતે સ્પષ્ટ થાય છે. તેવીજ રીતે કુટુંબવ્યવસ્થાનું ચિત્ર પણ દર્શિગોચર થાય છે. જૂના સમયના વ્યવસાયિક કારીગરોની કાર્ય પદ્ધતિનો પણ લેખક આપણને પરિચય કરાવે છે.

પોતાના દીકરાને બૂટ ખરીદવાના પેસા આપીને તરત જ મોકળા થઈ જય છે. પરંતુ પોતાને બાળપણમાં બૂટ ખરીદવા કેટકેટલી પ્રતીક્ષાના તબક્કાઓમાંથી પસાર થવું પડે છે. તેનું વર્ણન હળવી શૈલીમાં કરેલું છે. પોતે ઘણીવાર હતાશ થઈ જતા, ઘણીવાર પોતાને ગુસ્સો પણ આવતો છતાં પોતે સકારાત્મક દર્શિકોણથી વિચારતા અને ઉત્સાહને ટકાવી રાખતા. આમ આ ફૂતિ દ્વારા આપણને ઘણી બધી સારી બાબતો હસતાં-રમતાં જ સમજાઈ જય છે.

મારા નાના પુત્ર અફ્ઝલે મને કહ્યું, “પપ્પા, મારે બૂટ લેવા છે.”

મેં કહ્યું, “બૂટની કિંમત શી છે ?”

અફ્ઝલ કહે, ‘બસો ચાલીસ ડ્રિપિયા અને વીસ ડ્રિપિયા મોનંના.’

મેં તેને બસો સિસેર ડ્રિપિયા આપ્યા અને કહ્યું, “લઈ લેજે બૂટ-મોનં અને વધે તે રાખજો.”

એક કલાકમાં એ બૂટ-મોનં લઈ પાછો આવ્યો. એના ચહેરા પર આનંદ હતો અને આંખોમાં ઉલ્લાસ. તરત બૂટ-મોનં પહેરીને એ સ્કૂલે જવા રવાના થયો... એ સ્કૂલે ગયો અને હું મારા શૈશવનાં સ્મરણોમાં સરી પડ્યો. અફ્ઝલ જેવડી મારી બાર વર્ષની ઉભર, તે સમયની અમારા ગામની એ નાનકડી મોચી બજર - પાંચ-છ દુકાનો - તેમાં કામ કરતા જેડામામા, દુઢામામા, ભગતમામા-બધા મોચીને અમે મામા કહેતા. એ બજરમાં મેં બૂટ માટે જે ઘક્કા ખાદ્યા છે, જીવનમાં જે યાતના સહી છે, જે દુઃખો વેઠયાં છે તેનાં, સ્મૃતિમાં સંધરાઈને પડેલાં, ચિત્રો એક પછી એક મારા માનસપટ પરથી પસાર થવા લાગ્યાં.

સૌપ્રથમ તો બૂટ માટે મારે વડીલો પાસે વિધિસર માગણી રજૂ કરવી પડતી. પ્રથમ ભાઈ-છોટુભાઈ, પછી અમીનાબહેન, પછી બા સમક્ષ રજૂઆત કરતો, પછી બાપુજુને જણાવતો. પરિવાર સામે અસ્તિત્વ ટકાવી રાખવાના મહાન પડકાર સામે મારી સમસ્યા સૌને સાવ ક્ષુલ્લક લાગતી; એટલે કોઈ લક્ષ આપતું નહિ. સાતમ-આઠમનો મેળો, તરણેતરનો મેળો, ગણેશ-ઉત્સવ, નવરાત્રિ, લગ્નગાળો, શાળાના પ્રવાસો વગેરે બૂટ પહેરવાના પ્રસંગો ગણી શકાય. દિવાળી, બેસતું વરસ વગેરે પર્વોમાં બૂટ પહેરીને મહાલવાની તીવ્ર ઈચ્છા થતી; અને મારી માંગણી અવારનવાર નામંજૂર થવા છતાં હું નેપોલિયનની જેમ હિંમત હાર્યા વગર મારા પ્રયાસો ચાલુ રાખતો.

આખરે મારા બૂટ ખરીદવાનો પ્રશ્ન સમગ્ર પરિવાર માટે જટિલ સમસ્યા બની જય તેટલી હદે મારા પ્રયાસો પહોંચતા ત્યારે પરિવારના બધા સભ્યોની મિટિંગ મળતી. બૂટ કરતાં કઈ કઈ બાબતો વધુ મહત્વની છે તેની વિગતે ચર્ચા થતી.

મને બૂટ અપાવવા જોઈએ તેનો સૈદ્ધાંતિક સ્વીકાર થતો. પરંતુ સમગ્ર પરિસ્થિતિની સમીક્ષા કર્યા પછી સરવાળે સર્વાનુભતે નક્કી થતું કે, જૂના બૂટને રિપેર કરાવી, ફાટચા હોય ત્યાં થીગડાં મરાવી, નવી સગથળી નંખાવી, પાલીસ કરાવી, જેનાર ઓળખી ન શકે તેવા-નવા જેવા બનાવી દેવા. મને આ નિઃશ્વાસ સંભળાવવામાં આવતો. કોઈકે સમાં સાવ નિર્દોષ છૂટવાની આશા હોય તેને બદલે પાંચ વર્ષની ડેની સજ થાય ને આરોપી ઢીલોફ્ફ થઈ જય એમ કુટુંબીજનોનો નિર્ણય સાંભળી હુંયે ઢીલોફ્ફ થઈ જતો.

આખરે ‘મારે કર્મે લઘ્યું કથીર’ એમ વિચારીને જૂના જેડા રિપેર કરાવી લેતો. પછી તો રિપેર કરાવી-કરાવીને આડાંઅવળાં થીગડાં માર્યા પછી જેડાનો મૂળ આકાર જતો રહ્યો હોય. અંતે બાપુજુની પરવાનગીથી મેં એ જેડા સોમાને આપ્યા. તેણે પણ પ્રથમ હાથમાં લઈ, પરીક્ષણ કરી, અમને પગે લાગી, વિનયપૂર્વક પાછા મૂકી દીધા. ત્યારે મારી નવા બૂટ માટેની માંગણી પર મંજૂરીની મહોર મારવામાં આવી. “દુદામામાને ત્યાં જઈ પરમાણું નાખી આવજે.” એવો હુકમ કરવામાં આવ્યો અને મારી ખુશીનો પાર ન રહ્યો.

ઉમંગમાં ને ઉમંગમાં હું દોડીને દુદામામાની દુકાને પહોંચ્યો અને કહ્યું : “દુદામામા, મારા બૂટ સીવવાના છે. મારા બાપુજુએ કીદું છે. મારે લાલ બૂટ સિવડાવવા છે.” એકીશ્વાસે હું ઘણું બોલી ગયો. દુદામામાએ મને “આવ, ભાણા, આવ ! ” કહી, ચામડાં આધાંપાછાં કરી બેસવાની જગ્યા કરી આપી. પછી પિતાના, માતાના, ભાઈના-બધાના સમાચાર પૂછ્યા. મેં કહ્યું : “પણ પહેલાં પરમાણું લઈ લ્યો ને ! ” દુદામામાએ જેમ ડોક્ટર ટાઈફોર્ડના દર્દીની ઝીણી ઝીણી વિગતો કાળજીપૂર્વક જાણી લે તેવી રીતે બૂટ અંગેની વિગતો મને પૂછીને ધ્યાનમાં રાખી. લાલ કે કાળા, વાધરીવાળા કે વાધરીવગરના, અણીવાળા કે ગોળ બધું-વ્યવસ્થિત પૂછીને એમણે રેલવેનો એક તરફ લખાયેલો અને પાછળ કોરો એવો ચોપડો કાઢીને મને કહ્યું : “લે મૂક, ભાણા, પગ.” મેં પગ મૂકેલો એને જાડી પેન્સિલથી દુદામામાએ લીટી દોરીને પરમાણું લીધેલું. બૂટના પ્રોઝેક્ટનો પ્રાથમિક તબક્કો આ રીતે પૂરો થતો.

હું પૂછ્યા : ‘હું બૂટ કયારે લઈ જઉ ? ’

તે કહેતા : ‘જે ને, ભાણા, આજે જણે શનિવાર થયો. રવિ, સોમ, મંગળ અને જે બુધવાર પણ જવા દે. એમ કર, ગુરુવારે લઈ જઈ જાને. વાર પણ સારો ગણાય.’

એ પાંચ દિવસ પસાર કરવા મારે માટે અસહ્ય થઈ પડતા. વળી, ગુરુવારની કલ્યાણ કરતાં આનંદ થતો. શનિથી બુધ સુધીના દિવસો પસાર થશે, ગુરુવાર આવશે - હું બૂટ લઈ આવીશ; નવાનકોર, લાલ, વાધરીવાળા. પહેરીને નિશાળે જઈશ. છોકરા-છોકરીઓ જોઈ રહેશે.

પાંચ દિવસ પસાર કરી ગુરુવારે હું ઉત્સાહમાં દુદામામાની દુકાને પહોંચતો અને કહેતો : ‘મારા બૂટ ? લાવો, મારા બૂટ જલ્દી આપી દો.’

પરંતુ મારી આવી ઉત્કંઠાની દુદામામા માથે કાંઈ અસર થતી નહિ. કાયમની ટેવ પ્રમાણે તેઓ કહેતા : ‘આવ, ભાણા, આવ ! છોટુભિયાં ક્યાં છે ?’

હું કહેતો : ‘દ્વારકા પાસે બરડિયા સ્ટેશન છે ત્યાં સ્ટેશન માસ્ટર છે.’

‘હા, તો બરાબર.’ દુદામામાની લાંબી વાત શરૂ થતી : ‘અરે, ભાણા, હું તને કહેતાં ભૂલી ગયો. અમે ઘરનાં બધાં હમણાં જત્રાએ ગયાં’ તાં. એમાં દ્વારકા આવતાં કને છોટુભાઈ બેગો થઈ ગયો. અમને જોઈને શું ખુશ થયો છે ! મને કહે : ‘મામા, તમે આંઈ ક્યાંથી ?’ મેં કહું : ‘ઘરનાં સૌ જત્રાએ નીકળ્યાં છીએ. હજ આ ગાડીમાંથી ઊતર્યા જ છીએ.’ અમે સાથે ગરમ ચા પીધી. પછી મંદિરે દ્વારકાધીશનાં દર્શન કરાવ્યાં. આખું દ્વારકા ફેરવ્યાં અને છેલ્ટે સ્ટેશને આવી ગાડીમાં સારી જગ્યા ગોતી બેસાડી દીધાં તે અમે સીધાં આવતાં ર્યા. કાંઈ તકલીફ નો પડી. મોટો ઈ મોટો !’

દુદામામા એ લાંબી વાત એવી રસપૂર્વક કરતા કે મને બૂટ ભુલવાડી હેતા. પણ હું કહેતો : ‘પણ મારા બૂટનું શું ? બૂટ જટ આપો ને !’

‘અરે ભાણા, ઈ જ તો તને કહું છું. આ જત્રામાં થોડા દિવસ કામ નથી થયું એમાં રહી ગયા છે. કામ તો, ભાણા, આખી નિંદગી કરવું જ છે ને ? પણ જે, શુક્ર, શાનિ, રવિ - એમ કર, સોમવારે લઈ જાને, બસ ?’

હું રોવા જેવો થઈ જતો. ‘તમે ખોટેખોટા ઘક્કા ખવરાવો છો. બૂટ સીવી હેતા નથી !’ આવો બબડાટ કરી ભગનહદ્યે દરવાજે વટી જતો. ફરી મારી જતને ઉત્સાહમાં લાવવા પ્રયાસ કરતો : ‘આટલા દિવસ ગાય તો ત્રણ દિવસ વધુ, એમાં શું ?’

સોમવારે પાછો હું દુદામામાની દુકાને જતો. એ જ શાંતિ, એ જ સ્વસ્થતાથી દુદામામા કહેતા : ‘આવ, ભાણા, આવ !’ દોરાને મીણ ચડાવતાં ચડાવતાં એ મને આવકાર આપતા.

હું કહેતો : ‘બૂટ આપી દો. તમે સોમવારે લઈ જવાનું કહ્યું’તું. આજે સોમવાર છે.’

દુદામામા કહેતા : ‘અરે ભાણા, બેસ તો ખરો ! હં.... આ તારથી મોટો શું કરે છે ?’

હું કહેતો : ‘અત્યારે પરશુરામ પોટરીમાં નોકરી કરે છે.’

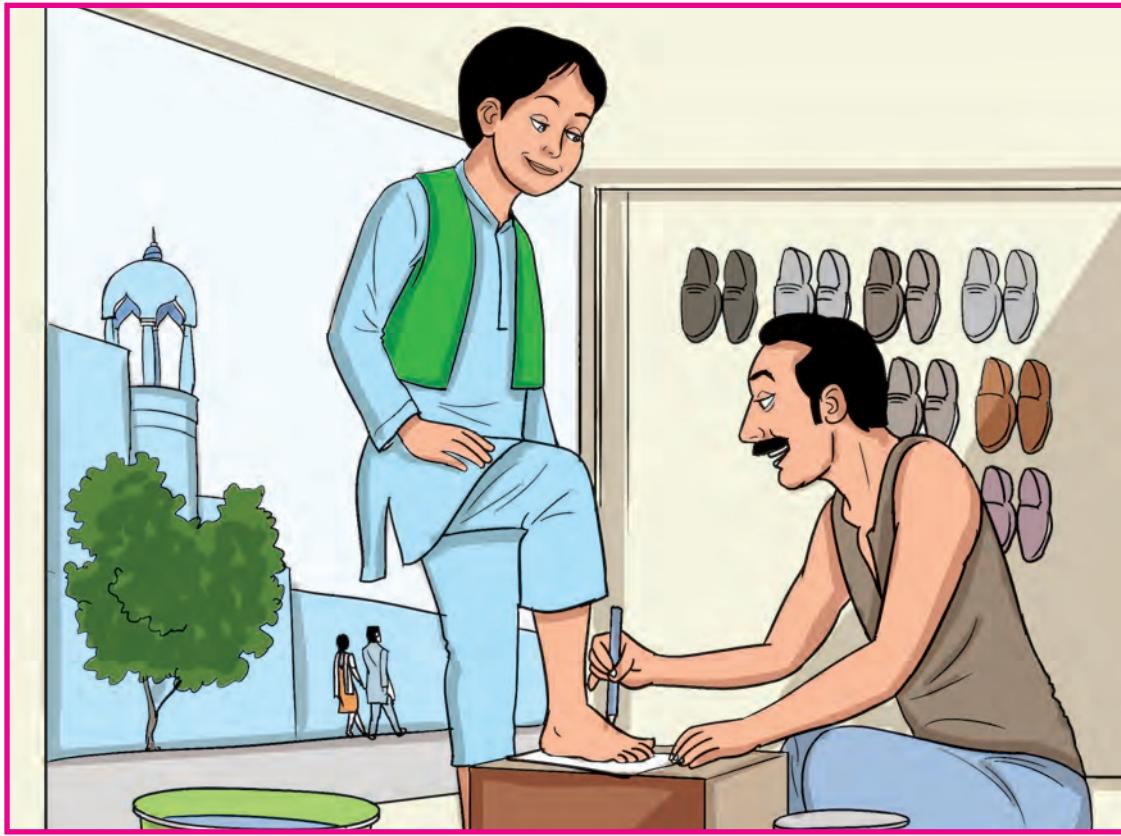
બસ. આટલું સાંભળતાં દુદામામાની વાત શરૂ થઈ જતી : ‘અરે ભાણા, કરીમભાઈ તે કાંઈ ભજન ગાય છે ! બધાં જૂનાં ભજન - ગંગાસતી અને પાનબાઈનાં, રવિસાહેબ અને ઝીમસાહેબનાં ! મોટો ભજન ગાય છે એ મને ખબર નહિ. મેં તો હમણાં સંતની જગ્યામાં સાંભળ્યાં !’

હું અધીરો થઈ દુદામામાને વરચે અટકાવી કહેતો : ‘અરે, પણ મારા બૂટ આપી દો ને !’

‘હવે ભાણા, તારુંય રિયું ને મારુંય રિયું. એમ કર; શુક્રવાર પાકો; જ. હવે વેણ ફરે તો કે’જે; બસ ?’

આમ મને ફરી વાયદો આપવામાં આવતો. હું આકેશ ઠાતવતો : ‘જે જે, શુક્રવારે હું બૂટ લીધા વગર જવાનો નથી. ન સીવવા હોય તો ના પાડી ધો, પણ ઘક્કા ખવરાવી ખવરાવી તોડી નાખો મા !’

દુદામામા કહેતા : ‘તું નારાજ થા મા, ભાણા ! હવે શુક્રવારનો શાનિવાર નો થાય, બસ !’

આમ બધું પાકે પાયે કરી હું દરવાજ સુધી પહોંચતો ત્યાં, ‘એ ભાણા !’ એમ હાક મારી દુદામામા મને પાછો બોતાવતા. ગંભીર થઈ મને કહેતા : ‘જે ભાણા, ઉધાડા પગે આવજે અને બૂટ પહેરીને જજે.’ આટલી સૂચના મળતાં હું એટલો લહેરમાં આવી જતો કે ઉમંગમાં ને ઉમંગમાં કુંવરજી વાધળની દુકાન વઠી ગયા પછી મને યાદ આવતું કે, ‘ઇ મહિનાથી હું ઉધાડે પગે તો છું જ !’

શુક્રવારે દુદામામા હવે શું બહાનું કાઢે છે તેનો પ્રથમ વિચાર કરીને, માનસિક રીતે તૈથાર થઈને, હું એમની દુકાને પહોંચતો. એ કાંઈ કહે તે પહેલાં હું કહી દેતો : ‘લાલો બૂટ.’

દુદામામા કહેતા : “ભાણા, કાળા કરવા છે કે લાલ ?”

હું કોધમાં ધૂજવા માંડતો, ‘અરે, તમને દસ વાર કીધું છે કે લાલ કરવાના છે ! પહેલે દિવસે જ નક્કી થયું છે ને અત્યારે પૂછ્યો છો - લાલ કરવા છે કે કાળા ?’

દુદામામા કહેતા : ‘હું તો લાલ કરતો’ તો પણ પછી થયું કે ફેશન કાળાની છે એટલે થયું ભાણાને પૂછીને પછી આગળ વધવું.’

‘અરે, લાલ... લાલ... લાલ... હવે કાંઈ ?’ હું કહીને ધૂંઆપૂંઆ થતો ભાગતો અને ‘ભાણા, સોમવારે લઈ જજે.’ એવી સૂચના સાંભળતો ઘેર આવતો.

વળી સોમવારે પહોંચીને કહેતો : ‘લાલો બૂટ.’

દુદામામા સામે દીવાલ પર ઓઢામાં ગોઠવી રાખેલ જેડ બતાવી કહેતા : ‘જે રહ્યા !’

હું જેઈ રહેતો... લાલ, ચમકતા, અણીવાળા, વાધરીવાળા... હું ઓઢા સાથે બૂટ લઈ જવા અધીરો થઈ આગળ વધતો, ત્યાં દુદામામા કહેતા : ‘ભાણા, બે દિવસ ઓઢામાં રાખવા પડશે, નહિતર શું થશે કે તને ડંખ પડશે;

સમજથો ?' મને એમની વાત વાજબી લાગતી. હું કહેતો : 'ભલે, રાખો ઓડામાં, બસ ! બે દિવસ પછી આવીને લઈ જઈશ.'

બે દિવસ પછી ગયો તો બૂટ પણ નહિ અને ઓંક પણ નહિ ! મેં કહ્યું : 'ક્યાં છે મારા બૂટ ?'

'અરે, ભાણા !' કહી દુદામામા શરૂ કરતા : 'વાત જણો એમ થઈકે સીતાપુરથી મગનભાઈનો સુરેશ આવ્યો' તો; ઈ આ બૂટ જોઈ ગયો, ને હઠ લીધી, મારે તો બસ, આ જ બૂટ જોઈએ.' તે શેરે કૂલળભાઈને મોકલ્યા. સુરેશ હારે આવ્યો અને બૂટ લઈ ગયો. મને થયું : ભાણાને આથી સારા બનાવી દઈશ. હવે જે, એમ કર, પરમ દિવસે મંગળવારે લઈ જાને, બે દિવસ આમ કે આમ...'

વળી મંગળવારે હાજર થયો ત્યારે દુદામામાએ એ જ સ્વસ્થતાથી, એ જ શાંતિથી, મેડામાંથી ચોપડો ઉતારી, ખોલી, મારી સામે મૂકતાં કહ્યું : 'મૂક, ભાણા પગ.'

હું અવાચક થઈ ગયેલો. આંખે અંધારાં આવી ગયેલાં. મારો અવાજ ફાટી ગયેલો : 'શા માટે ?' આટલું જ ખોલી શકેલો.

'આગલું પરમાણું હાથવગું નથી રિયું. મૂળ વાત આમ હતી. હું તને કહી નો'તો શકતો. મને એમ કે ભાણો બિનશે.'

આ રીતનાં બહાનાં અને મારા અવિરત ઘક્કાને અંતે આઠ મહિને મને બૂટ મળતા. મારી આકરી તપશ્ચિર્યાનો અંત આવતો. દુદામામા સાચે જ મને બૂટ આપતા. વડીલોની બારોબાર મળેલી સૂચના મુજબ બૂટ એક આંગળ મોટા સિવાતા, જેથી બે વર્ષ વધુ ચાલે. પણ મને તો બૂટ મળ્યાનો અનહંદ આનંદ હતો. એ પહેરીને હું નીકળતો ત્યારે મને બજાર સાંકડી લાગતી. જેકે મેળા, લગ્નગાળો, પરીક્ષા, દિવાળી એવા બૂટ પહેરવાના પ્રસંગો તો એમ ને એમ વીતી જતા. પણ છેવટે બૂટ મળ્યાના આનંદમાં અગાઉનો વિષાદ નાશ પામતો.

જ્યારે જ્યારે નવા બૂટની મારી માંગણી મંજૂર થતી ત્યારે ત્યારે અહીં વર્ણવેલાં બધાં દશ્યો ફરી ફરી અચૂક ભજવાતાં. વારનાં નામમાં ફેર પડે, પણ વાયદાની રીતમાં ફેર ન પડે. આજે ઘક્કા ખાધાનું દુઃખ ભુલાઈ ગયું છે, બૂટ મળ્યા વખતનો આનંદ યાદ રહ્યો છે. દુદામામાનો સ્નેહ નીતરતો અવાજ હજુય કાનમાં પડધાયા કરે છે : 'એમ કર ભાણા, સોમ, મંગળ અને જે, બુધવાર પણ જવા દે. એમ કર, ગુરુવારે લઈ જાને. વાર પણ સારો ગણાય.' આજે નવા બૂટ લેવાના થાય છે ત્યારે આ સ્નેહભીનો અવાજ અચૂક યાદ આવે છે. સાચું કહું છું. મોંધા બૂટ પહેરતાંથી એટલો આનંદ નથી થતો, જેટલો આનંદ દુદામામાએ અનેક વાયદા પછી સીવી આપેલા બૂટ પહેરીને થતો !

અધ્યાપન સેકેન્ટ

પ્રસ્તુત કૃતિના અધ્યાપનની શરૂઆત કરતાં પહેલાં વિદ્યાર્થીઓ પાસે રમ્ભલ ટ્ર્યક કહેવાયાના. 'વનેચંદ્રનો વરધોડો'ની ઓડિયો કેસેટ સંભળાવવી. આ રીતે વાતાવરણ આનંદમય બનાવ્યા પછી અધ્યાપનની શરૂઆત કરવી. લઘુપ્રશ્નો પૂછીને વિષયવસ્તુનો વિકાસ સાધવો. જરૂર જણાય ત્યાં જૂના અને આજના જમાનાનો તુલનાત્મક દાખિથી અભ્યાસ કરાવવો. વિદ્યાર્થીઓને કંજુસાઈ અને કરકસર વચ્ચેનો ભેદ સમજવા બે-ચાર વ્યાવહારિક ઉદ્ઘારણો આપવા. આજના સમય પ્રમાણે વ્યાવસાયિક કારીગરો વિશે વિસ્તૃત ચર્ચા દ્વારા તેમના પ્રતિ માનવતાની દાખિએ જેવા માટે પ્રેરણા પૂરી પાડવી.

સ્વાધ્યાય

સ. ૧. નીચેના શબ્દોને બદલે પાઠમાં વપરાયેલા શબ્દો લખો :

(૧) બાળપણ	(૨) તુચ્છ	(૩) ધ્યાન	(૪) તહેવાર
(૫) ગુનેગાર	(૬) માપ	(૭) ગુસ્સો	(૮) યોગ્ય

સ. ૨. અર્થ ન બદલાય તે રીતે હક્કારાત્મક વાક્યમાં ઢ્રેપાંતર કરો.

(૧) મારી રજ તેમણે મંજૂર કરી નહિ.	(૨) દુદામામા વાત ટ્રેકાવીને કહેતા નહિ.
(૩) હું કોઈ કાર્યમાં નિરુત્સાહી નહોતો.	(૪) મારું મન અશાંત નહોતું.
(૫) સાંકડાં રસ્તા પર ચાલવું સહેલું નથી.	(૬) શિયાળ ભોળું પ્રાણી નથી.

સ. ૩. કૌંસમાંના શબ્દનો ઉપયોગ કરીને શબ્દસમૂહ માટે એક શબ્દ આપો : (અનહંદ, સગથળી, થીગારું, અવિરત, ભગ્ન હદ્દ્ય)

(૧) ફિલેલાં કપડાં પર તેવી જ જાતનું કપડું મૂકી સીધવું -	(૨) ભાંગેલા હદ્દ્યવાળા -
(૩) વિરામ લીધા વિના -	(૪) હદ - વગરનું -
(૫) બૂટની અંદર નાંખવામાં આવતું નરમ દ્રોટું પડ -	

સ. ૪. કૌંસમાંથી શબ્દ લઈને તીવ્રતાર્થક શબ્દ બનાવો : (ધોર, દાટ, નકોર, ચણક, ટચ, બોળ)

(૧) નવું - _____	(૨) ચોખ્યું - _____	(૩) મોંઘું - _____
(૪) અંધારું - _____	(૫) ટાઢું - _____	(૬) ઢૂકું - _____

સ. ૫. ડ્રિફ્ટપ્રયોગ અને તેના અર્થને યોગ્ય રીતે જોડો :

વિભાગ 'અ'	વિભાગ 'બ'
(૧) ઢીલાઢ્ફ થઈ જવું	(અ) જલદી મળી જય તેટલું પાસે હોવું
(૨) પરમાણું નાખી આવવું	(આ) કામ પૂરું કરવાની મુદ્દત આપવી
(૩) ધૂંઘૂંઘૂંઘ થવું	(ઇ) ખોટું કારણ બતાવવું
(૪) વાયદો આપવો	(ઇ) માપ આપી આવવું
(૫) બહાનું કઢવું	(ઉ) નરમ પડી જવું
(૬) હાથવગું હોવું	(ઊ) ખૂબ ગુસ્સાથી આવેશમાં આવવું

સ. ૬. ઓળખો :

(૧) અફ્જલને બસો સિસેર ડ્રિપિયા આપનાર -	(૨) બૂટનું માપ આપવા જનાર -
(૩) બૂટ માટે ખોટા ઘક્કા ખવડાવનાર -	(૪) ગંગાસતી - પાનબાઈના ભજન ગાનાર -
(૫) લેખકને બદલે દુદામામા પાસેથી બૂટ લઈ જનાર -	

સ. ૭. યોગ્ય વિકલ્પ શોધીને વાક્ય પૂર્ણ કરો :

(૧) લેખકની બૂટ માટેની માગણી પર કોઈ ધ્યાન આપતું નહિ. કારણ કે...	
(અ) બધાને તેની મુશ્કેલી તુચ્છ લાગતી	(આ) બધાને મન તે સમસ્યા જ નહોતી
(ઇ) બધાં સમજતા કે બૂટ વગર તો ચાલે	

- (૨) કુટુંબીજનોના નિઝય સાંભળી હું ફીલોછ્છ થઈ જતો. કારણ કે...
(અ) કોઈ નવા બૂટ લેવાની વાત કરતું નહોતું (આ) કોઈ મારી લાગણી સમજતાં નહોતાં
(ઇ) બધાં જ બૂટનાં સમારકામની વાત કરતાં હતાં
- (૩) વડીલે બૂટ માટે પરવાનગી આપતાં હું દૂદામામા પાસે...
(અ) તૈયાર બૂટ લેવા ગયો (આ) પરમાણું આપવા ગયો (ઇ) જૂના બૂટ સીવડાવવા ગયો
- (૪) દૂદામામાએ બૂટ તૈયાર કર્યા નહોતા. કારણ કે...
(અ) બહારગામ જવાથી સમય મળ્યો નહોતો (આ) બૂટનું માપ ખોવાઈ ગયું હતું
(ઇ) બૂટ બનાવવાનો સામાન ખલાસ થઈ ગયો હતો
- (૫) દૂદામામાએ તૈયાર થયેલા બૂટ લઈ જવા ન દીધા. કારણ કે...
(અ) નવા બૂટમાં ડંખ પડે (આ) તેણે બૂટના પૈસા ન આપ્યા
(ઇ) તેની સાથે કોઈ વડીલ આવ્યા નહોતા

સ. ૮. નીચેનાં વાક્યોને યોગ્ય ક્રમમાં ગોઠવો :

- (૧) એક કલાકમાં એ બૂટ-મોંન લઈ પાછો આવ્યો. (૨) મારી આકરી તપશ્ચયાનો અંત આવતો.
(૩) બૂટના પ્રોજેક્ટનો પ્રાથમિક તબક્કો આ રીતે પૂરો થતો. (૪) આમ મને ફરી વાયદો આપવામાં આવતો.
(૫) વારનાં નામમાં ફેર પડે પણ વાયદાની રીતમાં ફેર ન પડે.

સ. ૯. નીચેના વાક્યો બોલનાર અને સાંભળનારના નામ લખો :

- (૧) 'મારા બૂટ સીવવાના છે.' - (૨) 'આવ, ભાણા આવ ! છોટુંમિયાં કયાં છે?' -
(૩) 'મારે બૂટ લેવા છે.' - (૪) 'મારે તો બસ, આ જ બૂટ જેઈએ.' -

સ. ૧૦. લેખકને બૂટ આપવામાં દૂદામામાએ ખવડાવેલા ધક્કા બાબત તમારા શબ્દમાં લખો.

સંભાષણ. ★ શાહબુદ્ધીન રાઠોડના કાર્યક્રમો અથવા સીડી સાંભળી હોય તેના પ્રસંગો વિશે વગ્નમાં સામૂહિક ચર્ચા કરો.

પ્રકલ્પ. ★ બૂટ-ચંપલના વિવિધ પ્રકારો અને તે બનાવતી કંપની વિશે માહિતી મેળવીને પ્રોજેક્ટ બનાવો.

ઉપક્રમ. ★ 'વનેચંદનો વરઘોડો' વિશે માહિતી મેળવો.

ભાષિક સમજ

★ સર્વનામનું યોગ્ય રૂપ ખાલી જગ્યામાં લખો :

- (૧) પપ્પા, (હું) _____ બૂટ લેવા છે.
(૨) (હું) _____ આવી ઉત્કઠાની (તેઓ) _____ માથે કાંઈ અસર થતી નહિ.
(૩) મોટો ભજન ગાય છે. એની (હું) _____ ખબર નહિ.
(હું) _____ તો હમણાં સંતની જગ્યામાં સાંભળ્યા.
(૪) (હું) _____ રહેવાયું નહિ. ગુસ્સો આવતાં મોટા અવાજે બૂટ માગ્યા.

★ નીચેના વાક્યોનું ભવિષ્યકાળમાં રૂપાંતર કરો :

(૧) હું દુદામામાને ત્યાંથી બૂટ લઈ આવ્યો.	(૨) બે દિવસ પછી આવીને બૂટ લઈ જઉ છું.
(૩) બધાં છોકરા-છોકરીઓ મારા નવા બૂટ જેઈ રહ્યાં.	(૪) નવા બૂટ પહેરીને હું નિશાળે ગયો.
(૫) મેં તેને બૂટ ખરીદવા અઢીસો રૂપિયા આપ્યા.	(૬) હું સ્વાધ્યાયના જવાબો લખું છું.

હું વાંચું તમે પણ વાંચો.

તેનાલીરામ

દક્ષિણ ભારતના વિજયનગરના રાજ કૃષ્ણદેવના દરભારનો પોતાના બુદ્ધિચાતુર્યથી તથા હસાવવાની શક્તિથી લોકોમાં વિખ્યાત બનેલો વિદ્વાષક.

એનું મૂળ નામ રામન્ હતું. પણ દક્ષિણમાં નામની આગળ ગામનું નામ જેડવામાં આવે છે. એ રીતે તે તેનાલી ગામના હોવાથી તેનાલીરામન્ કે તેનાલીરામ નામે જાણીતા થયા.

એ સમયે વિજયનગરના મહારાજ કૃષ્ણદેવ ખૂબ લોકપ્રિય શાસક હતા. એમણે પોતાના દરભારમાં વિક્રાનોને ઉચ્ચાં સ્થાન આપ્યું હતું. તેનાલીરામન્ નાનપણથી જ ખૂબ બુદ્ધિશાળી હતા. શબ્દોના અવનવા અર્થ બેસાડી, પોતાની આગવી બોલવાની છટાથી તે લોકોને પ્રસંન કરી હેતા હતા. કૃષ્ણદેવના દરભારમાં સ્થાન મેળવવાની તેમની તીવ્ર ઈચ્છા હતી. કૃષ્ણદેવના ગુરુ તથાચાર્ય જ્યારે હવાફેર માટે તેનાલી ગામ આવ્યા ત્યારે તેનાલીરામને એમની ખૂબ સેવા કરી અને રાજને પોતાની ભલામણ કરવા કહ્યું. પણ તથાચાર્યનો કોઈ સંદેશો ન આવ્યો. તેનાલીરામન્ સીધા કૃષ્ણદેવની સભામાં પહોંચી ગયા અને કોઈ કૂટ સમસ્યાને દણાંત આપી ઉક્લી આપી. આથી રાજાએ એમને દરભારમાં વિદ્વાષક તરીકે માનભર્યું સ્થાન આપ્યું.

હાજરજવાબી તેનાલીરામન્ વિશે અનેક વાતો પ્રચલિત છે. એક વાર કોઈ કારણસર રાજ તેના પર ગુસ્સે થયા અને કહ્યું; ‘જ, ક્યારેય તારું મોં ન બતાવતો’ ત્યારે બીજા દિવસે તે મહોરું પહેરીને દરભારમાં હાજર થયા ! રાજાએ સિપાઈને તેને પકડવાનો હુકમ કર્યો. ત્યારે તેમણે બચાવ કરતાં કહ્યું : ‘મેં કોઈ ગુનો કર્યો નથી, કારણ કે મહોરા પાઇણ મારું મોં રાખી મેં રાજને તે બતાવ્યું નથી.’

બીજા પ્રસંગમાં જ્યારે રાજાએ ચોરી બદલ તેમને મોતની સજફટકારી, ત્યારે ભરતાં પહેલાં એની સજની માફી સિવાય એની કોઈ પણ ઈચ્છા પૂરી કરવાનું રાજાએ કહ્યું, ત્યારે એણે માંગેલું : ‘હું કુદરતી મોતે મરું એવી મારી ઈચ્છા છે.’ રાજાએ એના બુદ્ધિચાતુર્યથી ખુશ થઈ એને છોડી મૂકેલો.

તેનાલીરામન્ વિશે તેલુગુમાં અનેક હાસ્યરચિક ટૂચકાઓ પ્રસિદ્ધ થયા છે. એમણે તેલુગુમાં કેટલાંક હાસ્યપ્રધાન અને બુદ્ધિચાતુરીનાં કાબ્યો પણ રચ્યાં છે.

સમગ્ર ભારતમાં જેવું બીરબલનું, ઉત્તર ભારતમાં જેવું ગોપાલ ભાંડનું, તેવું નામ-સ્થાન છે દક્ષિણ ભારતમાં તેનાલીરામન્નું.

- સંકલિત

કરકસર કરો, કંજૂસાઈ નહિં...

૬. નથી રે જુદાઈ

બાળમુકુંદ દવે

જ માર્ચ, ૧૯૧૬ના રોજ તેમનો જન્મ વડોદરા જિલ્લાના મસ્તુપુરામાં થયો હતો. મસ્તુપુરા-કુકરવાડાની ગુજરાતી સરકારી શાળા અને વડોદરાની શ્રી સચાળ હાઇસ્ક્યુલમાંથી પ્રાથમિક અને માધ્યમિક શિક્ષણ મેળવ્યું. અમદાવાદમાં થોડો વખત પત્રકારત્વ ક્ષેત્રે કામગીરી બજાવી અને પછી ‘નવજીવન’માં જેડાયા હતાં.

૧૦૩ કાવ્યોનો સંગ્રહ ‘પરિકમા’ તેમણે આપ્યો છે. તેમાં મુક્તક, સોનેટ, ખંડકાવ્ય, ગીત, ભજન જેવા વિવિધ કાવ્ય સ્વરૂપનો સમાવેશ થયો છે. તેમણે ‘સોનચંપો’, ‘અલ્લક-દલ્લક’ અને ‘ઝરમરિયાં’ એમ ત્રણ બાળકાવ્યોના સંગ્રહો પણ આપ્યા છે. ૧૯૪૬માં તેમને કુમારચંદ્રકથી સન્માનિત કરાયાં હતાં.
૨૮ ફેબ્રુઆરી, ૧૯૮૮ના રોજ તેમનું અવસાન થયું હતું.

સૂર ફૂતિનો

પ્રસ્તુત કાવ્યમાં સર્વધર્મ સમભાવનો સંદેશ વ્યક્ત થયેલો છે. પ્રત્યેક મનુષ્ય એક જ પિતાના સંતાન છે પછી તે રામ હોય કે રહીમ, ઈશ્વર હોય કે ખુદા, પ્રભુ હોય કે ઈસુ. માટે આપણે કોઈપણ જતના ઊંચનીયના બેદભાવ રાખવા જોઈએ નહિ. દરેક સાથે હળીમળીને રહેવું જોઈએ. માનવમાત્રમાં પ્રેમ, સહકાર, સંપ વગેરે વધે તેવા પ્રયત્નો કરવા જોઈએ. મનમાં કોઈના પ્રત્યે રાગ-દ્રેષ રાખ્યા વગર ભાઈચારાની ભાવનાથી સુખદૃઢભાવનાથી સાથે રહેવું જોઈએ. જીવનમાં માનવતાના ધર્મને અપનાવી ‘વસુધૈવ કુંભક્રમ’ની ભાવના હૃદયમાં વિકસાવવી જોઈએ. પ્રકાશ ફેલાવતા દીવાની પ્રગટતી જ્યોતને ક્યારેય બુઝાવવી જોઈએ નહિ કારણ કે તે અજ્ઞાનના અંધકારને દૂર કરી જ્ઞાનનો પ્રકાશ ફેલાવે છે.

ભલેને ઘડાયાં જુદાં ઓળિયાં,
જગમાં કાઈ નથી રે જુદાઈ;
હિન્દુ ઈસાઈ, મુસ્લિમાન હો,
એક છે કબીલો સૌનો ભાઈ !
આવો રે સાજન કે સતને જાણીએ.
એક રે ધરતીમાં પૂર્ણ વાસ ને
સૂલું તાણી સોડ અહીં આપ;
એની રે ભિદમતમાં ખુદા ભાળીએ:
એની રે સેવામાં પ્રભુના જપ.... આવો.૦

એક રે પિતાનાં ફરજંદ આપણે;
એક રે માતાનાં આપણે બાળ;
સુખદુઃખે સંપી રહીએ સંગમાં
સાંકડી ભાંગો રે કાંઠા-વાડ.... આવો.૦

વાંચી રે જુઓ આ ગીતાંલોકને
પઢી જુઓ કલમો રે કુરાન;
ઠસુની ઉક્કો વાણી, ગુજરતું
માનવતાનું મીઠું એક જ ગાન.... આવો.૦

કુંક રે મારીને નવ બુજાવીએ
જલતા દીવાની કદી વાટ;
રમવા રે હેળે ટમટમ કોડિયાં,
જગની જમુનાના શોભે ઘાટ.... આવો.૦

અધ્યાપન સંકેત

પ્રસ્તુત પ્રાર્થના કાવ્યના અધ્યાપનની શરૂઆતમાં ઊંચનીયના ભેદભાવ ન રાખતી કોઈપણ એક મહાન વિભૂતિના લુધનનો એકાદ પ્રસંગ કહેવો. સર્વધર્મ સમભાવ વિશે સામૂહિક ચર્ચા કરવી. આપણા દેશના પ્રચલિત ધર્મો, તેના ધર્મસ્થળો, ધર્મગ્રંથો તેમજ ધર્મ સંસ્થાપકો વિશે પ્રશ્નોત્તર કરવા. આવશ્યક જજ્ઞાય ત્યાં માહિતી પણ આપવી. વિદ્યાર્થીઓને પોતાના જન્મહિવસ ઉજવતી વખતે મીણબતી બુજાવવા કરતાં એકાદ નાના સદ્કાર્યકુપી દીવો પ્રગટાવવાની પ્રેરણા આપવી. સૂરજના પ્રકાશ અને કોડિયાંના દીવાના પ્રકાશની સરખામળી - તુલના વિદ્યાર્થીઓ પાસે કરાવવી. દરેક ધર્મોમાં માનવધર્મ-માનવતા જ શ્રેષ્ઠ છે તેવી ભાવના દઢ કરવી.

સ્વાધ્યાય

સ. ૧. નીચેના શબ્દો માટે કાવ્યમાં વપરાયેલા શબ્દો શોધો.

(૧) પરિવાર	(૨) સજજન	(૩) શરીર	(૪) માણસાઈ
(૫) વાચા	(૬) દિવેટ	(૭) ધરા	(૮) ખ્રિસ્તી

સ. ૨. નીચેના શબ્દોના બે જુદા જુદા અર્થ કહો :

ઉદ્દા. વાટ	એક અર્થ - દિવેટ	બીજો અર્થ - પ્રતીક્ષા	
(૧) ધાટ	(૨) કણી	(૩) દીપક	(૪) નવ

સ. ૩. અર્થ બદલ્યા વગર વાક્યને હકારાત્મક બનાવો :

દા.ત. કહવા બોલ બોલવા નહિ.	જવાબ : મીઠા બોલ બોલવા.
(૧) મનથી કંજૂસ રહેવું નહિ.	(૨) બીજાનું બૂરું કરો નહિ.
(૩) ઉપકારનો બદલો અપકારથી વાળો નહિ.	(૪) આણગમતાં કાર્યો કરવા નહિ.

સ. ૪. કાવ્યમાંથી પ્રાસવાળા શબ્દો શોધીને લખો.

સ. ૫. યોગ્ય રીતે જોડો :

‘અ’ વિભાગ	‘બ’ વિભાગ
(૧) ગીતાના	(અ) ઋચા
(૨) કુરાનની	(આ) શ્લોક
(૩) વેદની	(ઇ) કલમ

સ. ૬. યોગ્ય શબ્દ લખી કાવ્યપંક્તિ પૂર્ણ કરો :

- (૧) એની રે _____ ખુદા ભાળીએ.
- (૨) _____ મીઠું એક જ ગાન.
- (૩) રમવા રે દેણે _____ કોડિયાં.
- (૪) આવો રે _____ કે સતને જાણીએ.
- (૫) સાંકડી ભાંગો રે _____.

સ. ૭. નીચેના અર્થ દર્શાવતી પંક્તિ લખો :

- (૧) સૌ સજજનો ચાલો - આપણે સાથે મળીને સત્યને જાણીએ.
- (૨) માતૃભૂમિની સેવા એ જ પ્રભુ અને ખુદાની સાચી સેવા છે તેમ માનવું જોઈએ.
- (૩) આપણે સૌ એક જ માતા પિતાના સંતાન છીએ.
- (૪) દીવાની જ્યોતને ક્યારે પણ કૂંક મારીને બુઝાવાય નહિ.

સ. ૮. યોગ્ય વિકલ્પ પસંદ કરી વાક્ય ફરીથી લખો :

- (૧) કાવ્યમાં જગતને એક જ પરિવાર કહ્યો છે કારણ કે _____
 - (અ) હિંદુ, મુસલમાન, પ્રિસ્તી બધાં જુદા છે
 - (આ) જગતના બધા જ ધર્મો વચ્ચે કોઈ લેદભાવ નથી
 - (ઇ) હિંદુ, મુસલમાન, પ્રિસ્તી બધાં એક જ છે
- (૨) તમને ઈશ્વરના દર્શન ત્યારે જ થાય. જ્યારે _____
 - (અ) તમે એકબીજાને મહદ્વેપ થાઓ
 - (આ) તમે નિયમિત મંહિરમાં જાઓ
 - (ઇ) તમે ભક્તિ કરો

- (3) પ્રગટતા દીવાને બુજાવવાની કવિ ના પાડે છે કારણ કે _____
 (અ) તે અંધારાને દૂર કરે છે (આ) તે પ્રકાશ આપીને રાહ બતાવે છે (ઇ) તે તારાની જેમ ટમટમે છે
- (૪) આ કાવ્યનો મુખ્ય સંદેશ છે _____
 (અ) સર્વધર્મ સમભાવ (આ) સંપ અને સહકારથી રહેવું (ઇ) ભેદભાવ ટાળવા

સ. ૯. લખો :

- (૧) જગતમાં નથી - (૨) જુદાં ઘડાયા છે -
 (૩) એક જ પિતાના છીએ - (૪) ઈસુની વાણીમાં મીઠું ગીત છે -

સ. ૧૦. ‘સર્વધર્મ સમભાવ’ વિશે તમારા શબ્દોમાં લખો :

સંભાષણ.

★ ‘વસુધૈવ કુટુંબકમ્’ વિષય ઉપર વર્ગમાં સામૂહિક ચર્ચા કરો.

પ્રકલ્પ

★ ઇન્ટરનેટની મદદથી જુદાજુદા ધર્મના પ્રતીકો વિશે માહિતી મેળવીને તેના ચિત્રો સાથે ચાર્ટ બનાવો.

ઉપક્રમ

★ બાળમુર્કુદ દવેના અન્ય ત્રણ કાવ્યો મેળવીને તે વાંચો, સમજવાનો પ્રયત્ન કરો, તે કાવ્યોનો વિષય સમજો.

ભાષિક સમજ

★ ‘તા’ પ્રત્યય લગાડી ભાવવાચક નામ બનાવી તેનો વાક્યમાં ઉપયોગ કરો :

દા.ત. : માનવ - માનવતા વાક્ય : માનવતા સૌથી મોટો ધર્મ છે.

- (૧) ઉદાર (૨) સમાન (૩) નિર્ભય (૪) કંદોર

★ નમૂના પ્રમાણે કરો :

દા.ત. : દીવાને કૂક (મારવું) _____ બુજાવો નહિ.

જવાબ : દીવાને કૂક મારીને બુજાવો નહિ.

- (૧) બધાં સાથે (મળવું) _____ કામ કરો.
 (૨) હંમેશાં (જમવું) _____ કોગળા કરવા જોઈએ.
 (૩) મન (પરોવવું) _____ અભ્યાસ કરો.
 (૪) નાનું બાળક માતાની આંગળી (પકડવું) _____ ચાલે છે.
 (૫) (સમજવું) _____ પ્રશ્નોના ઉત્તર આપો.

★ ડિયાપદ્ધને એકવચનમાં ફેરવી વાક્ય ફરી લખો :

દા.ત. : આવો રે સાજન કે સતને જાણીએ. (જાણ)

જવાબ : આવો રે સાજન કે સતને જાણ.

- (૧) એની રે બિહભતમાં ખુદા ભાળીએ. (ભાળ)

(૨) ફૂક રે મારીને નવ બુજાવીએ. (બુજાવ)

(૩) ઈસુની ઉક્લો વાણી. (ઉક્લ)

★ ખાડુવચનમાં ફેરવો : દા.ત.: પ્રભુનો જપ - પ્રભુના જપ

(૧) માનવતાનું મીહું ગાન -

(૨) માતાનું બાળક -

(૩) ગીતાનો શ્લોક -

(૪) માટીનું કોડિયું -

હું વાંચું તમે પણ વાંચો.

પ્રભુ એટલું આપજો

પ્રભુ એટલું આપજો, કુટુંબ-પોષણ થાય, ભૂખ્યા કોઈ સૂલે નહિ, સાધુ સંત સમાય; અતિથિ ભોંઠો નવ પડે, આશ્રિત ના દુભાય, જે આવે મમ આંગણે, આશિષ હેતો જય. સ્વભાવ એવો આપજો, સૌ ઈચ્છે મમ હિત, શત્રુ ઈચ્છે મિત્રતા, પડોશી ઈચ્છે પ્રીત; વિચાર વાણી વર્તને, સૌનો ચાચું પ્રેમ, સગાં સ્નેહી ને શત્રુનું ઈચ્છું કુશળક્ષેમ. જેવા આપી આંખડી, સાંભળવાને કાન, જુભ બનાવી બોલવા ભલું કર્યું ભગવાન ઓ ઈશ્વર તું એક છે, સજ્યો તે સંસાર, પૃથ્વી પાણી પર્વતો તેં કીધા તૈયાર તારા સારા શોભીતા સૂરજને વળી સોમ તે તો સધળા તેં રચ્યાં જબડું તારું જેમ અમને અદકાં શાન ગુણા, તેનો તું દાતાર, બોલે પાપી પ્રાણીઓ, એ તારો ઉપકાર. કાપ કલેશ કંકાશને, કાપ પાપ પરિતાપ, કાપ કુમતી કરણા કીજે, કાપ કષ, સુખ આપ.

- સંકલિત

સૌથી મોટો ધર્મ - માનવતા

૧૦. રાયચંદ્રભાઈ

મહાત્મા ગાંધીજી

૨ ઓક્ટોબર, ૧૮૫૯ના રોજ પોરબંદરમાં તેમનો જન્મ થયો હતો. ભારતના રાજ્યપિતા, સત્યાગ્રહના પ્રણોત્તા, વિશ્વશાંતિના પથદર્શક અને ગુજરાતી સાહિત્યની યુગપ્રવર્તક વિભૂતિ ગાંધીજી એક મૂલ્યનિષ્ઠ સાહિત્યકાર પણ હતાં. ૧૮૯૫ થી ૧૯૫૦ સુધીના ગાળાને ‘ગાંધીયુગ’ તરીકે ઓળખાય છે. ગુજરાતી સાહિત્ય પરિષદ્ધના બારમા અધિવેશનના તેઓ પ્રમુખ પણ હતાં. સાહી, સ્પષ્ટ અને સરળ શૈલી દ્વારા તેમણે ગુજરાતી ગદને નવી દિશા આપી હતી. તેમના પ્રાસંગિક પ્રવચનો અને લખાણો દ્વારા ગુજરાતી સાહિત્યને સમૃદ્ધ બનાવવામાં તેમનું અમૂલ્ય યોગદાન છે. ‘સત્યના પ્રયોગ’ તેમની આત્મકથાનું પુસ્તક દુનિયાના સાહિત્યમાં મોખરાનું સ્થાન ધરાવે છે. એમનાં પત્રો, પ્રવચનો, લેખો વગેરેના સંગ્રહો નવજીવન દ્વારા પ્રગટ થયા છે.

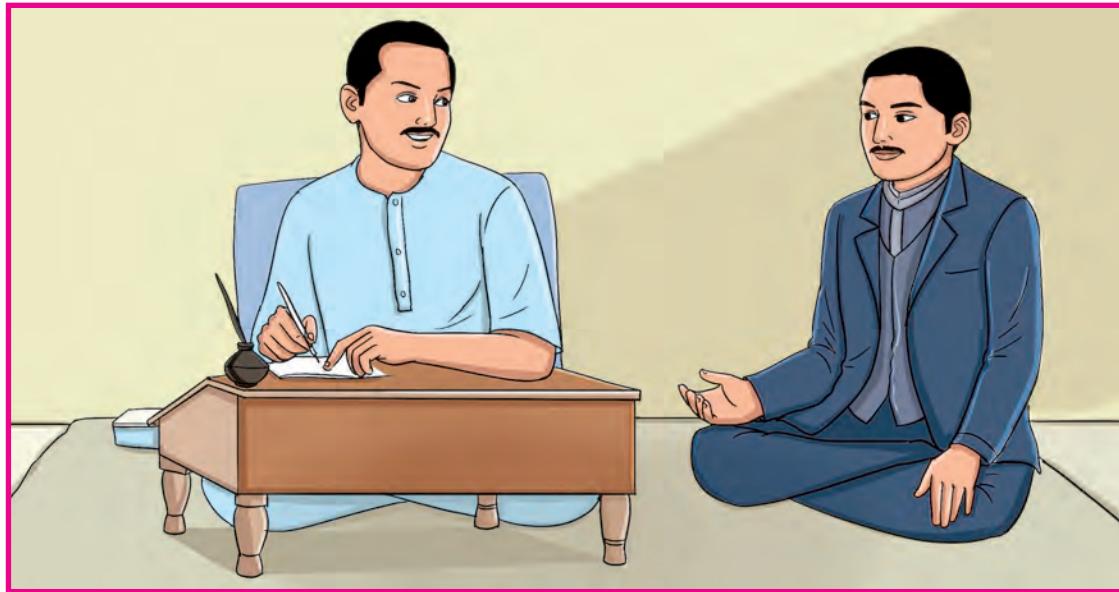
સૂર કૃતિનો

પ્રસ્તુત કૃતિ ગાંધીજીની આત્મકથા ‘સત્યના પ્રયોગો’માંથી લેવામાં આવેલો કેટલોક ભાગ છે. ઈંગ્લેંડથી ડિગ્રી લઈને હિંદુસ્તાન પાછા આવ્યા પછી તેમની ઓળખાણ એક યુવાન રાયચંદ્રભાઈ સાથે થાય છે. જેઓ ડૉ. મહેતાના મોટાભાઈના જમાઈ છે. આ રાયચંદ્રભાઈમાં ધંધાની આવડત અને કુનેહ તો છે જ પણ તેમના વ્યક્તિત્વના ઉમદા ગણી શકાય તેવા બે વિશિષ્ટ પાંસા એટલે તેઓ શતાવધાની અને આત્મજ્ઞાની છે. ધર્મમાં આસ્થા ધરાવે છે. આ યુવાનના વિચારોમાં પરિપક્વતા હોવાથી ગાંધીજી તેમના પ્રત્યે આકર્ષાય છે એટલું જ નહિ પરંતુ તેઓ તેમનાથી એટલા બધા પ્રભાવિત થાય છે કે મૂંજવળણમાં અને મુશ્કેલીમાં તેઓ રાયચંદ્રભાઈની સલાહ લેતા. યોગ્ય માર્ગદર્શન મેળવતા અને શાંતિ પ્રાપ્ત કરતાં. ગાંધીજીના જીવન ઘડતરમાં રાયચંદ્રભાઈનું યોગદાન અમૂલ્ય અને અનન્ય રહ્યું છે તે વાત ગાંધીજીએ સરળ, સચોટ, પ્રવાહી શૈલીમાં ભાવવાહી રીતે રજૂ કરી છે. જે વાંચતા જ રાયચંદ્રભાઈનું વ્યક્તિચિત્ર આંખ સામે ખું થઈ જય છે.

પરીક્ષાઓ પસાર કરી. ૧૮૮૧ની દસમી જૂને હું બેરિસ્ટર કહેવાયો. અગિયારમીએ ઈંગ્લેંડની હાઇકોર્ટમાં અઢી શિલ્બિંગ આપી મારું નામ નોંધાવ્યું, બારમી જૂને હિંદુસ્તાન તરફ પાછો વળ્યો.

અમે ગોડીમાં પહોંચ્યા ત્યારે મારા વડીલ ભાઈ હાજર જ હતા. તેમણે દાકતર મહેતાની અને તેમના વડીલ ભાઈની ઓળખાણ કરી લીધી હતી. દા. મહેતાનો આગ્રહ મને પોતાને ત્યાં જ ઉતારવાનો હતો, એટલે મને ત્યાં જ લઈ ગયા.

દા. મહેતાએ જે ઓળખાણ તેમને ઘેર કરાવી તેમાંની એક નોંધ્યા વિના ન જ ચાલે. તેમના ભાઈ રેવાશંકર જગજીવનની સાથે તો જન્મની ગાંઠ બંધાઈ, પણ હું જેમની વાત કરવા ઈચ્છા છું તે તો કવિ રાયચંદ્ર અથવા રાજચંદ્રની. દાકતરના મોટાભાઈના તે જમાઈ હતા ને રેવાશંકર જગજીવનની પેઢીના ભાગીદાર ને કર્તાહૃત્ત્વ હતા. તેમની ઉંમર તે વેળા ૨૫ વર્ષથી ઉપરની નહોતી. છતાં તે ચારિત્રવાન અને જ્ઞાની હતા એ તો હું પહેલી જ મુલાકાતે જોઈ શક્યો.

તે શતાવધાની ગણાતા હતા. શતાવધાનીની ખાતરી કરવા મહેતાએ મને સૂચવ્યું. મેં મારા ભાષાજ્ઞાનનો બંડોળ ખાલી કર્યો ને કવિએ મેં કહેલા શબ્દો જે નિયમમાં કહ્યા હતા તે જ નિયમમાં કહી સંભળાવ્યા ! આ શક્તિની મને અદેખાઈ થઈ પણ હું તે ઉપર મુગ્ધ ન થયો. જેના ઉપર હું મુગ્ધ થયો તે વસ્તુનો પરિચય મને પાછળથી થયો. એ હતું તેમનું બહોળું શાસ્ત્રજ્ઞાન, તેમનું શુદ્ધ ચારિત્ર અને તેમની આત્મદર્શન કરવાની ભારે ધગશ. આત્મદર્શનને ખાતર જ તે પોતાનું જીવન વ્યતીત કરતાં હતા.

પોતે હજરોના વેપાર ખેડતા, હીરામોતીની પરખ કરતા, વેપારના કોયડા ઉકલતા, પણ એ વસ્તુ તેમનો વિષય નહોતો. તેમનો વિષય-તેમનો પુરુષાર્થ તો આત્મઓળખ-હરિદર્શન-હતો. પોતાની પેઢી ઉપર બીજી વસ્તુ હોય યા ન હોય, પણ કોઈ ને કોઈ ધર્મપુસ્તક અને રોજનીશી હોય જ, વેપારની વાત પૂરી થઈ કે ધર્મપુસ્તક ઊંઘે અથવા પેલી નોંધપોથી ઊંઘે. જે મનુષ્ય લાખોના સોદાની વાત કરી લઈને તુરંત આત્મજ્ઞાનની ગૂઢ વાતો લખવા બેસી જય. તેની જત વેપારીની નહીં પણ શુદ્ધ જ્ઞાનીની છે. તેમનો આવી જતનો અનુભવ મને એક વેળા નહીં પણ અનેક વેળા થયેલો. મારી જેઠે તેમને કશો સ્વાર્થ નહોતો. તેમના અતિ નિકટ સંબંધમાં હું રહ્યો છું. હું તે વેળા બિખારી બેરિસ્ટર હતો. પણ જ્યારે હું તેમની દુકાને પહોંચ્યું ત્યારે મારી સાથે ધર્મવાર્તા સિવાય બીજી વાર્તા ન જ કરે. આ વેળા જેકે મેં મારી દિશા જેઈ નહોતી, મને સામાન્ય રીતે ધર્મવાર્તામાં રસ હતો એમ ન કહી શકાય, છતાં રાયચંદ્રભાઈની વાર્તામાં મને રસ આવતો. ઘણા ધર્માચાર્યોના પ્રસંગમાં હું ત્યાર પછી આવ્યો છું, દરેક ધર્મના આચાર્યોને મળવાનો પ્રયત્ન મેં કર્યો છે, પણ જે છાપ મારા ઉપર રાયચંદ્રભાઈએ પાડી તે બીજી કોઈ નથી પાડી શકાય. તેમનાં ઘણાં વચ્ચનો મને સૌંસરાં ઊતરી જતાં. તેમની બુદ્ધિને વિશે મને માન હતું. તેમની પ્રામાણિકતા વિશે તેટલું જ હતું, ને તેથી હું જાણતો હતો કે તેઓ મને ઈરાદાપૂર્વક આડે રસ્તે નહીં દોરે ને પોતાના મનમાં હશે એવું જ કહેશે. આથી મારી આધ્યાત્મિક ભીડમાં હું તેમનો આશ્રય લેતો.

રાયચંદ્રભાઈને વિશે મારો આટલો આદર છતાં, તેમને હું મારા ધર્મગુરુ તરીકે મારા હૃદયમાં સ્થાન ન આપી શક્યો. તોપણ તેમનો આશ્રય મને વખતોવખત મળ્યો છે. મારા જીવન ઉપર ઊંડી છાપ પાડનાર આધુનિક મનુષ્યો ત્રણ છે. રાયચંદ્રભાઈએ તેમના જીવંત સંસરથી, ટોલ્સ્ટોયે તેમના ‘વૈકુંઠ તારા હૃદયમાં છે.’ નામના પુસ્તકથી, ને રસ્કિને ‘અન ટુ ડિસ લાસ્ટ’ - સર્વોદય નામના પુસ્તકથી મને ચક્કિત કર્યો.

મુંબઈમાં એક તરફથી કાયદાનો અભ્યાસ શરૂ થયો. બીજુ તરફથી ખોરાકના અખતરા. ત્રીજુ તરફથી ભાઈનો પ્રયાસ મારે સારુ કેસ શોધવાનો શરૂ થયો. મુંબઈથી નિરાશ થઈ રાજકોટ ગયો. નોઝી ઓફિસ ખોલી. કંઈક ગાડું ચાલ્યું. અરજુઓ ઘડવાનું કામ મળવા લાગ્યું, ને દર માસે સરેરાશ ત્રણસેં ડિપિયાની આવક થવા લાગી.

દરમિયાન ભાઈની પાસે પોરબંદરની એક મેમણ પેઢીનું કહેણ આવ્યું. મેં પગાર વિશે રક્જક કર્યા વિના શેઠ અબ્દુલ કરીમની દરખાસ્ત કબૂલ રાખી ને દક્ષિણા આફિકા જવા તૈયાર થયો. ૧૮૮૭ના એપ્રિલ માસમાં હું હોશભર્યો દક્ષિણા આફિકમાં મારું નસીબ અભિમાવવા ઉપરથી. પહેલું બંદર લામુ હતું. ત્યાં પહોંચતાં લગભગ તેર દિવસ થયા. લામુથી મોમ્બાસા અને ત્યાંથી ઝાંઝીબાર પહોંચ્યા. ઝાંઝીબારથી મોઝાંબિક ને ત્યાંથી લગભગ બે માસની આખરે નાતાલ પહોંચ્યો. નાતાલનું બંદર ડરબન કહેવાય છે અને નાતાલ બંદરને નામે પણ ઓળખાય છે. ડરબનમાં પ્રિસ્ટી હિંદીઓના સંબંધમાં પણ હું તરત આવ્યો.

બીજે દિવસે સવારે વકીલને ત્યાં ગયો. તેમનું નામ એ ડબલ્યુ. બેકર. મિ. બેકર વકીલ તેમજ ધર્મચુસ્ત પાહરી હતા. તેમણે મારી સાથે પત્રવ્યવહાર કાયમ રાખ્યો. કાગળોનો વિષય એક જ હોય - જુદ્દી જુદ્દી રીતે પ્રિસ્ટી ધર્મની ઉત્તમતા વિશે પોતાના કાગળમાં મારી સાથે ચર્ચા કરે, અને દશુને ઈશ્વરના એકમાત્ર પુત્ર તરીકે સ્વીકાર્યા વિના અને તેને તારણહાર માન્યા વિના પરમશાંતિ મળવાની નથી એ વાતનું પ્રતિપાદન કરે.

જેમ પ્રિસ્ટી મિત્રો મારા ઉપર અસર કરવા મથી રહ્યા હતા તેમ મુસલમાન મિત્રોનો પણ પ્રયત્ન હતો. અબ્દુલ શેઠ મને ઈસ્લામનો અભ્યાસ કરવા લલચાવી રહ્યા હતા. તેની ખૂબીઓની ચર્ચા તો કર્યા જ કરે.

મેં મારી મુસીબતો રાયચંદ્રભાઈ આગળ મૂકી. હિંદુસ્તાનના બીજા ધર્મશાસ્ત્રીઓ સાથે પણ પત્ર વ્યવહાર ચલાવ્યો. રાયચંદ્રભાઈના પત્રથી મને કંઈક શાંતિ થઈ. તેમણે મને ધીરજ રાખવા ને હિંદુ ધર્મનો ઉંડો અભ્યાસ કરવા ભલામણ કરી. તેમના એક વાક્યનો ભાવાર્થ આ હતો : ‘હિંદુ ધર્મમાં જે સૂક્ષ્મ અને ગૂઢ વિચારો છે, આત્માનું નિરીક્ષણ છે, દ્યા છે, તેવું બીજા ધર્મમાં નથી, એવી નિર્ણયપાતપણે વિચારતાં મને પ્રતીતિ થઈ છે.’

અધ્યાપન સંકેત

પ્રસ્તુત કૃતિનું અધ્યાપન કરાવતા પહેલાં શિક્ષકે ગાંધીજીની આત્મકથા ‘સત્યના પ્રયોગો’ જરૂર વાંચવી. આખી આત્મકથા પહેલાથી વાંચેલી હોય તો પણ પ્રસ્તુત પ્રસંગ બીજુ વાર વાંચી જવો. રાયચંદ્રભાઈના વ્યક્તિત્વ વિશે મૌખિક ચર્ચા કરવી. પાઠના વિષયવસ્તુના સંદર્ભે લઘુપ્રશ્નો પૂછવા. પ્રસ્તુત પ્રસંગની આગળ-પાછળનું અનુસંધાન વિધાર્થીઓ સમક્ષ સ્પષ્ટ કરવું. ગાંધીજીના જીવનના પ્રચલિત પ્રસંગો વિધાર્થીઓ પાસેથી કઢાવવા. રાયચંદ્રભાઈના વ્યક્તિત્વને સરળ ભાષામાં વિકસાવવું. ‘શતાવધાની’ શબ્દની સંકલ્પના સ્પષ્ટ કરવી.

ગાંધીજીના જીવનઘડતરમાં ફાળો આપનાર મહત્વની ત્રણ વ્યક્તિઓનો ઉલ્લેખ પણ જરૂર કરવો. વખતે તેમના ગુરુ ગોપાલ કૃષ્ણ ગોખલેનો ઉલ્લેખ પણ જરૂર કરવો.

સ્વાધ્યાય

સ. ૧. નીચેના શબ્દો માટે પાઠમાં વપરાયેલાં શબ્દો શોધો :

(૧) ગિરદી	(૨) સહારો	(૩) પ્રયોગ	(૪) સમૃદ્ધિ
(૫) અંદાજે	(૬) લાક્ષણિકતા	(૭) ગહન	(૮) ઈર્ઝા

સ. ૨. એક શબ્દના અનેક અર્થ આપો : દા.ત. : હાર - પરાજ્ય, ધરેણું, હરોળ, ફૂલની માળા

- (૧) પાત્ર (૨) છાપ (૩) તેજ (૪) કહેણ (૫) પ્રકૃતિ

સ. ૩. અર્થ બદલ્યા વિના વાક્યને નકારાત્મક બનાવો :

- (૧) તમે આ બાબતથી દૂર જ રહો. (૨) તેઓ સાવ નિઃસ્વાર્થી હતાં.
(૩) મોટાભાઈ પાસે હંગામી નોકરી હતી. (૪) બાપુજી હંમેશા સૌનો આદર કરતાં.
(૫) રાયચંદ્રભાઈ પ્રામાણિક હતાં. (૬) બગીચા આપણી સાર્વજનિક સંપત્તિ છે.

સ. ૪. રૂઢિપ્રયોગનો અર્થ લખી વાક્યમાં ઉપયોગ કરો :

- (૧) સૌંસરું ઉતરી જવું (૨) આડે રસ્તે દોરવું
(૩) ગાડું ચાલવું (૪) રક્ખુક કરવી
(૫) જન્મની ગાંઠ બંધાવી (૬) માથામાં રાઈ ભરાવી

સ. ૫. રાયચંદ્રભાઈમાં રહેલા ગુણો લખો : _____, _____, _____, _____, _____.

સ. ૬. કહો :

- (૧) હીરામોતીની પરખ કરનાર - (૨) દાક્તર મહેતાના ભાઈ -
(૩) ગાંધીજીના વડીલ ભાઈની સાથે હતાં - (૪) રેવાશંકરના જમાઈ -

સ. ૭. (અ) ગાંધીજીના જીવન પર છાપ પાડો.

- (૧) રસ્કિનના પુસ્તક - (૨) ટોલ્સ્ટોયના પુસ્તક - (૩) રાયચંદ્રભાઈએ -

(બ) ક્યારે તે લખો :

- (૧) ગાંધીજી બેરિસ્ટર કહેવાયા - (૨) ઈંગેનેરી હાઈકોલેજમાં નામ નોંધાવ્યું - (૩) હિંદુસ્તાન પાછા ફર્યા -

સ. ૮. ગાંધીજીએ કરેલી દક્ષિણ આફ્રિકાની સફર દરમ્યાન આવેલા સ્થળોને યોગ્ય કુમમાં ગોઠવો.

- (૧) ઝાંઝીબાર (૨) નાતાલ (૩) લામુ (૪) મોઝાંબિક (૫) મોઝાંબિક

સ. ૯. યોગ્ય વિકલ્પ શોધીને વાક્ય પૂર્ણ કરો :

- (૧) ગાંધીજીએ તેમનો ભાષાજ્ઞાનનો ભંડોળ ખાતી કર્યો. કારણ કે...
(અ) તેઓ રાયચંદ્રભાઈની યાદશક્તિની પરીક્ષા લેવા ઈચ્છતા હતાં
(આ) તેમને રાયચંદ્રભાઈ શતાવધાની હોવાનો વિશ્વાસ નહોતો
(ઇ) તેમને રાયચંદ્રભાઈ શતાવધાની છે તેની ખાતરી કરવી હતી
(૨) રાયચંદ્રભાઈની જત વેપારની નહિ પણ શુદ્ધ જ્ઞાનીની હતી. કારણ કે...
(અ) તેઓ વેપારના સોદા કર્યા પછી આત્મજ્ઞાનની ગૂઢ વાતો લખતા
(આ) તેઓ વેપારના સોદા કર્યા પછી ધર્મપુસ્તકો વાંચતા
(ઇ) તેઓ વેપારના સોદા કર્યા પછી ચિંતન કરતાં

- (3) ગાંધીજી આધ્યાત્મિક ભીડમાં રાયચંદ્રભાઈનો આશ્રય લેતા. કારણ કે...
- (અ) રાયચંદ્રભાઈ તેમને આધ્યાત્મિક શાન આપતા
 - (આ) રાયચંદ્રભાઈ તેમને આડે રસ્તે નહિ દોરે તેવો વિશ્વાસ હતો
 - (ઇ) રાયચંદ્રભાઈ સાચી સલાહ આપી તેમના મનને શાંતિ દેતા
- (૪) અબ્દુલ શેઠ ગાંધીજીને લલચાવી રહ્યાં હતાં...
- (અ) પ્રિસ્ટી ધર્મનો અભ્યાસ કરવા (આ) હિંદુધર્મનો અભ્યાસ કરવા (ઇ) ઈસ્લામનો અભ્યાસ કરવા

સ. ૧૨. રાયચંદ્રભાઈના વ્યક્તિત્વનું આલેખન કરો.

સંભાષણા

★ ગાંધીજી આજે જીવતાં હોત તો... વર્ગમાં સમૂહચર્ચા કરો.

પ્રકલ્પ

★ તમારા પ્રિય વ્યક્તિવિશેષ વિશે સચિત્ર આલ્બમ બનાવો.

ઉપક્રમ

★ ગાંધીજીની આત્મકથા ‘સત્યના પ્રયોગો’ વર્ગમાં જૂથવાર પ્રકરણો વહેંચી વાંચો અને તેમની શૈલી વિશે તમારા શાફ્ટોમાં લખો.

ભાષિક સમજ

સંધિનો વિશ્રણ કરો :

(૧) નિષ્પક્ષપાત	(૨) નિષ્ફળ	(૩) રામેશ્વર
(૪) પ્રત્યેક	(૫) લોકોક્ષિ	(૬) નિર્ધન

યોગ્ય વિભક્તિનો પ્રત્યુત્ત્ય મૂકો :

(૧) ગાંધીજી _____ ૧૮૮૧માં બેરિસ્ટરની પરીક્ષા આપી.
(૨) રાયચંદ્રભાઈ ગાંધીજી _____ ઘણાં સલાહ-સૂચનો આપતાં.
(૩) આજે બધાં જ મોબાઈલ _____ ઉપયોગ કરે છે.
(૪) આપણે બધા સંસ્કૃતિ _____ માનીએ છીએ.
(૫) ઈ-મેઈલ _____ પત્રવ્યવહાર કરવાનું સરળ પડે છે.
(૬) રમેશ _____ ગાણિતમાં જરાપણ રસ નથી.

સમાસનો વિશ્રણ કરી પ્રકાર લખો :

(૧) ભાઈભાબી	(૨) નવરાત્રિ	(૩) શિષ્યવૃત્તિ
(૪) પુસ્તકાલય	(૫) અષ્ટસખી	(૬) ચાકોઝી

હું વાંચું તમે પણ વાંચો.

ગાયકની માનવતા

ફિલ્મી ગાયકોમાં સર. મુકેશનું નામ મૂર્ધન્ય હતું. એના કંઠની દુર્લભ મીઠાશ લોકો હજુ લગી લગી ભૂલી શક્યા નથી. એના કંઠને સાંભળવા માટે, જે ફિલ્મમાં મુકેશે કંઈ આખ્યો હોય તે ફિલ્મ જેવા લોકોના ટોળા ઊભરાતાં. એનાં ગીતોની રેકર્ડોનું વેચાણ પણ ઘણું મોટું રહેતું !

ફિલ્મી જગતમાં મુકેશના કંઠે જબરો જદુ જમાવ્યો હતો. પણ આ ગાયક પોતે જેવો મહાન ગાયક હતો એવો જ તે માનવતાસભર માણસ પણ હતો.

કોઈ પણ સંઝેગોમાં મુકેશે પોતાની માનવતાની મૂડી ગુમાવી નહોતી. તે વાતચીતમાં ઘણીવાર કહેતો કે, ‘હું પ્રથમ માણસ છું, પછી જ કલાકાર છું.’

એકવાર મુંબઈમાં હોસ્પિટલમાં અપંગ બાળકીને દાખલ કરવામાં આવી હતી. એ બાલિકાએ એવી બાલિશ રઢ લીધી કે, મુકેશ મારી પાસે આવીને કોઈ ગીત સંભળાવે !

એના સગાંવહાતાંએ એને કહ્યું : ‘ગાંડી થા માં ! એવા મોટા ગાયક કંઈ તારી પાસે આવીને તને ગીત સંભળાવે એવું તે વળી બની શકે ખરું !’

પણ બાલિકાની આ રઢ હોસ્પિટલના એક અધિકારીને કાને આવી અને તેણે મુકેશને આ વાત કહેવાનો વિચાર કર્યો.

જે કે, તને મનમાં શંકા હતી જ કે, મુકેશ અહીં આવશે ખરા ? છતાં તેઓ મુકેશ પાસે પહોંચ્યા અને કહ્યું : ‘હોસ્પિટલમાં એક અપંગ બાલિકા આપનો કંઈ સાંભળવા માગે છે! અમે તને ઘણી સમજલવી કે, મુકેશણું કંઈ તને ગીત સંભળાવવા અહીં સુધી લાંબા ન થાય. પણ અભુધ બાલિકા લીધી લત મૂકૃતી નથી.’

મુકેશો કહ્યું : ‘જઈને એને જાણ કરો કે આજે રાતે જ હું ત્યાં આવીશ અને તેને ગીતો સંભળાવીશ.’

અને તે રાતના મુકેશણું તે હોસ્પિટલમાં ગયા અને પેલી અપંગ બાલિકા પાસે બેસીને મોડી રાત સુધી ગીતો ગાયાં. બીજે દિવસે કોઈએ મુકેશણુને પૂછ્યું : ‘આપે એક અપંગ બાલિકાને ગઈ રાતે ગીતો ગાઈ સંભળાવ્યાં એ શું સાચું છે ?’ ‘હા, પણ વધુ સાચું તો એ છે કે મારાં ગીતોથી એના મુખ પર જે પ્રસન્નતા પથરાતી મેં જોઈ અને તેનાથી મને અનેરો જે આનંદ ઉપજ્યો એવો આનંદ તો મને જીવનમાં કદી થયો નથી !’

- સંત પુનિત

કોઈનામાં રહેતા સારા ગુણોને તરત જ અપનાવો.

૧૧. ચારણકન્યા

અવેરચંદ મેધાણી

તેમનો જન્મ ૨૮ ઓગસ્ટ, ૧૮૮૭ના રોજ ગુજરાતના ચોટીલા ગામે થયો હતો. લોકસાહિત્યના સંશોધનમાં, પત્રકારિત્વમાં અને લોકસેવામાં એમણે પોતાનું જીવન ધન્ય કર્યું. કવિ ઉપરાંત તેઓ વાતાંકાર પણ હતાં. તેણે સામાજિક અને ઐતિહાસિક નવલકથાઓ, નવલિકાઓ, નાટકો, નિબંધો, ચરિત્રો લખ્યા છે. લોકસાહિત્યનું સંશોધન કરવા અથડક પરિશ્રમ કરીને તેમણે ગુજરાતી સાહિત્યની ઉચ્ચતમ અને સાચી સેવા કરી છે. ‘વસુંધરાના વહાલા દવલાં’, ‘સોરઠ તારા વહેતા પાણી’, ‘તુલસીકારો’, ‘વેવિશાળ’, ‘પ્રભુ પદ્ધાર્યા’ વગેરે તેમની સામાજિક નવલકથાઓ છે. તો ‘મેધાણીની નવલિકાઓ’, ‘પલકારા’, વગેરે એમના વાતાંસંગ્રહો છે. ‘રાણા પ્રતાપ’, ‘શાહજહાં’ અને ‘વઠેલા અને બીજાં નાટકો’ તેમનાં નાટકનાં પુસ્તકો છે.

સૂર કૃતિનો

સૌરાષ્ટ્રના ગીરપ્રદેશમાં તુલસીશયામ આવેલું છે. તેની નજીકમાં જ ચારણોનો નેસડો એટલે કે મહોત્વો આવેલો છે. આ મહોત્વામાં એક વાઇડીને ભારવા એક વિકરાળ સિંહ ધસી આવે છે ત્યારે હીરબાઈ નામની એક ચૌદ વરસની ચારણકન્યા સૂઝ-બૂજ અને વીરતાથી સિંહને ભગાડે છે તેનું જુસ્સાદાર વાણીમાં વર્ણન કરવામાં આવ્યું છે.

કાવ્યની શરૂઆતમાં ગીરપ્રદેશનો સિંહ કેવી રીતે અને ક્યાં ક્યાં ગરબે છે, તેની ગર્જનાથી કોણ કોણ ધ્રુલ ઊંઠે છે તેનું વર્ણન છે. તે પ્રદેશના ચારણો, આહીરો, રબારીઓ સિંહને હાંકી કાઢવા મેદાને પડે છે તેની સાથે એક ચૌદ વરસની ચારણકન્યા હીરબાઈ પણ નીકળી પડે છે. જે નાજુક છતાં જુવાનીના જેમથી છલકાતી, ભોળી છતાં બહાદુર વીરાંગના જેવી હીરબાઈ હાથમાં લાકડી લઈને ત્રાદ પાડી સિંહની પાછળ દોડે છે ત્યારે સિંહ કાયર બનીને ભાગી જય છે. ધન્ય છે આ નાનકડી બહાદુર બાળાને ! ધન્ય છે સૌરાષ્ટ્રના ગીરપ્રદેશની આ ચારણકન્યાને !!

સાવજ ગરબે !

વનરાવનનો	રાજી	ગરબે
ગીરકાંઠનો	કેસરી	ગરબે
અરાવતકુળનો	અરિ	ગરબે
કડચપાતળિયો	જેદ્રો	ગરબે
મોં ફાડી	માતેલો	ગરબે
જાણો કો	જેગંદર	ગરબે
નાનો એવો	સમદર	ગરબે !

જ્યાં જ્યાં ગરજે ?

બાવળના જળમાં ગરજે
દુંગરના ગાળમાં ગરજે
કણબીના ખેતરમાં ગરજે
ગામ તણા પાદરમાં ગરજે
નદીઓની લેખડમાં ગરજે
ગિરિઓની ગોહરમાં ગરજે
ઉગમણો, આથમણો ગરજે
ઓરો ને આધેરો ગરજે

થર થર કંપે !

વાડામાં વાછડલાં કંપે
ફૂભામાં બાળકડાં કંપે
મધરાતે પંખીડાં કંપે
જાડ તણાં પાંદડલાં કંપે
પહાડોના પથ્થર પણ કંપે
સરિતાઓનાં જળ પણ કંપે
સૂતાં ને જગતાં કંપે
જડ ને ચેતન સૌએ કંપે

આંખ જબૂકે !

કેવી એની આંખ જબૂકે !
વાઢળમાંથી વીજ જબૂકે
જેટે ઊગી બીજ જબૂકે
જાણે બે અંગાર જબૂકે
હીરાના શાણગાર જબૂકે
જેગંદરની ઝાળ જબૂકે
વીર તણી ઝંઝાળ જબૂકે
ટમટમતી બે જ્યોત જબૂકે
સામે ઊભું મોત જબૂકે

જડખાં ફડે !

દુંગર જાણે ડાચાં ફડે !
નેગી જાણે ગુજા ઉધાડે !
જમરાજનું દ્વાર ઉધાડે !
પૃથ્વીનું પાતાળ ઉધાડે !
બરછી સરખા દાંત બતાવે
લસ ! લસ ! કરતા જીભ જુલાવે.

બહાદુર ઊઠે !

બડકંદાર બિરાદર ઊઠે
ફરસી લેતો ચારણ ઊઠે
ખડગ ખેંચતો આહીર ઊઠે
બરછી ભાલે કાઠી ઊઠે
ધર-ધરમાંથી માટી ઊઠે
ગોબો હાથ રખારી ઊઠે
સોટો લઈ ધરનારી ઊઠે
ગાય તણા રખવાળો ઊઠે
દૂધમલા ગોવાળો ઊઠે
મૂછે વળ દેનારા ઊઠે
ખોંખારો ખાનારા ઊઠે
માનું દૂધ પીનારા ઊઠે !
જાણે આભ મિનારા ઊઠે !

ઊભો રે'લે !

ત્રાડ પડી કે ઊભો રે'લે !
ગીરના કુતા ઊભો રે'લે !
કાયર દુતા ઊભો રે'લે !
પેટભરા ! તું ઊભો રે'લે !
ભૂખમરા ! તું ઊભો રે'લે !
ચોર-લૂટારા ઊભો રે'લે !
ગા-ગોજારા ઊભો રે'લે !

ચારણ-કન્યા

ચૌદ વરસની ચારણ-કન્યા
 ચૂંદિયાળી ચારણ-કન્યા
 શૈતસુંવાળી ચારણ-કન્યા
 બાળી ભોળી ચારણ-કન્યા
 લાલ હિંગોળી ચારણ-કન્યા
 ઝાડ ચડંતી ચારણ-કન્યા
 પહાડ ધૂમંતી ચારણ-કન્યા
 જેબનવંતી ચારણ-કન્યા
 આગ-જરંતી ચારણ-કન્યા
 નેસ-નિવાસી ચારણ-કન્યા
 જગદ્દમ્બા-શી ચારણ-કન્યા
 ડાંગ ઉઠાવે ચારણ-કન્યા

ત્રાદ	ગજલે	ચારણ-કન્યા
હાથ	હિલોળી	ચારણ-કન્યા
પાછળ	દોડી	ચારણ-કન્યા

ભયથી ભાગ્યો !

સિંહણ, તારો ભડવીર ભાગ્યો
 રણ મેલીને કાયર ભાગ્યો
 દુંગરનો રમનારો ભાગ્યો
 હાથીનો હરનારો ભાગ્યો
 જેગીનાથ જટાળો ભાગ્યો
 મોટો વીર મૂછાળો ભાગ્યો
 નર થઈ તું નારીથી ભાગ્યો
 નાનકડી છોડીથી ભાગ્યો !

અધ્યાપન સંકેત

પ્રસ્તુત કાવ્યના અધ્યાપનની શરૂઆત કરતાં પહેલાં ગીરના પ્રદેશ અને ગીરના સાવણીની વાત કરવી. સિંહ-સાવણ-કેસરીની બહાદુરી, તેને મળેલા વનના રાજ અર્થાત વનરાજની ઉપમાની માહિતી આપવી. સિંહની ગર્જનાથી ભલભલાંના હાજ ગગડી જય છે તે આપણને જણ છે છતાં અહીં સૌરાષ્ટ્રની ધીરગાળી ભૂમિની બહાદુર ચૌદ વર્ષની ચારણકન્યાની હિંમત દાદ માગી લે તેવી છે. તેની આકર્ષક શૈલીમાં વાર્તા કરવી. ગરજવું, કાંપવું, જબુકવું, ફાડવું, ઉઠાવું, બાગવું જેવા હિયાપદોને ધ્યાનમાં રાખી કાવ્યના વિષયવસ્તુને સમજાવવું અને સિંહના સંદર્ભે દ્રેકનો વાક્યમાં પ્રયોગ કરાવડાવી કવિતાનું હાર્દ સમજાવવું. શૌર્યથી છલોછલ આ કાવ્ય જુસ્સાભેર શીખવવું અને વિદ્યાર્થીઓમાં પણ જુસ્સો નિર્માણ કરવો.

સ્વાધ્યાય

સ. ૧. નીચેના શબ્દોને બદલે કવિતામાં વપરાયેલા શબ્દો શોધો.

(૧) સિંહ	(૨) હાથી	(૩) દુશ્મન	(૪) પર્વત
(૫) નઢી	(૬) મોઢું	(૭) તલવાર	(૮) બૂઝ

સ. ૨. અધોરેખિત શબ્દની જગ્યાએ ઉલટો અર્થ દર્શાવતો શબ્દ લખીને વાક્યને હકારાત્મક બનાવો :

(૧) વનસ્પતિ <u>જડ</u> નથી.	(૨) સ્ટેશન <u>આધું</u> નથી.
(૩) <u>સંદ્યા</u> જતાં અજવાળું રહેતું નથી.	(૪) <u>જગતાં</u> લોકોને ઉઠાડવા સહેલા નથી.
(૫) જે વીર હોય તે રણ છોડીને ભાગે નહિ.	(૬) <u>દૂષિ</u> લોકો પ્રિય હોતા નથી.

સ. ૩. અન્ય ત્રણ ત્રણ સમાનાર્થી શબ્દો લખો : દા.ત. શૈત - શુભ, ઘવલ, સંકેદ

(૧) દુશ્મન	(૨) ઝાડ	(૩) આંખ	(૪) પૃથ્વી	(૫) હાથ	(૬) ગૈયા

સ. ૪. શબ્દસમૂહ માટે એક શબ્દ લખો :

(૧) સૂર્યની ઊગવાની દિશા -	(૨) ગાયોને ચરાવે તે -
(૩) રણમેદાનમાંથી હિંમત હારીને ભાગી જનાર -	(૪) સૂર્યની આથમવાની દિશા -
(૫) ધાસથી બનાવેલું ગોળાકાર ઝૂપડું -	

સ. ૫. (અ) 'જ' ને બહલે 'ય' નો ઉપયોગ કરી તે જ અર્થ દર્શાવતો બીજો શબ્દ લખો : દા.ત. : જમરાજન - યમરાજ.

(૧) જશ	(૨) જશોદા	(૩) જદવ	(૪) જેઢો
(૫) જેજન	(૬) જેગમાયા	(૭) જેગી	(૮) જુવાન

(બ) નીચેના રૂઠિપ્રયોગોના અર્થ લખો. જરૂર પડે તો શબ્દકોશનો ઉપયોગ કરો :

(૧) જમરાજનનું દ્વાર ઉધડવું	(૨) મૂછે વળ ટેવી
(૩) રણ છોડીને ભાગવું	(૪) ત્રાડ પાડવી

સ. ૬. યોગ્ય રીતે જોડો :

વિભાગ 'અ'	વિભાગ 'બ'
(૧) સાવજની ગર્જના	(અ) વીજની જેમ જબૂકે છે.
(૨) ગર્જના સાંભળીને	(આ) કાયરની જેમ ભાગ્યો.
(૩) સાવજની આંખ	(ઇ) જેઢા જેવી છે.
(૪) ચારણકન્યા	(ઈ) જેઠ-ચેતન બધું કંપે છે.
(૫) સિંહ	(ઉ) જગંબા જેવી લાગે છે.

સ. ૭. નામ લખો :

દા.ત.	(અ) સિંહ જ્યાં જ્યાં ગરજે છે તે સ્થળો	-	જવાબ : બાવળના જળામાં
	(આ) સિંહની ગર્જનાથી કાંપતી જડ અને ચેતન વસ્તુઓ	-	-----
	(ઇ) સિંહની આંખની જેની સાથે તુલના કરી છે તે	-	-----
	(ઈ) સિંહની ત્રાડથી ઊઠતાં બહાદુર લોકો	-	-----
	(ઉ) સિંહને માટે કવિતામાં જેની જેની ઉપમા આપી છે તે	-	-----

સ. ૮. ખાલી જગ્યામાં શબ્દ લખી પૂર્ણ કરો :

કવિતામાં આવતા વિવિધ જાતિઓના નામ - કણાબી, _____, _____, _____, _____, _____.

સ. ૯. સિંહનો સામનો કરવાં નીકળેલા નીચેના લોકોએ હાથમાં લીધેલા સાધનોના નામ લખો :

(૧) ચારણ -	(૨) આહીર -	(૩) કાઢી -	(૪) રખારી -	(૫) ધરધરની સ્ત્રીઓ -

સ. ૧૦. 'ચારણકન્યા' નું વર્ણન તમારા શબ્દોમાં કરો.

સંભાષણા

'ઝવેરચંદ મેધાણી' ને મળેલા 'રાષ્ટ્રીય શાયર' ના બિઝુદ માટે વર્ગમાં ચર્ચા કરો.

★ ચારણકન્યાને સ્થાને તમે હો તો શું કરો ? તે વિશે નિખાલસતાથી વાત કરો.

પ્રકલ્પ

સરકાર તરફથી આપવામાં આવતા ‘શૌર્ય પુરસ્કારો’ વિશે સંપૂર્ણ માહિતી મેળવીને સુંદર પ્રોજેક્ટ બનાવો.

ઉપક્રમ

વેકેશનમાં કોઈ સાહસ કેમ્પમાં જઈને ત્યાંના અનુભવ મેળવો.

ભાષિક સમાજ

★ જતિને ધ્યાનમાં રાખી ડિયાપદમાં થતો ફેરફાર કરી વાક્ય ફરીથી લખો :

દા.ત. : સિંહ શિકાર કરતો હતો. જવાબ : સિંહણ શિકાર કરતી હતી.

(૧) ચોમાસામાં મોર નાચતો હતો.	(૨) કુંભાર માટલાં વેચતો હતો.
(૩) કદિયારો લાકડાં કાપતો હતો.	(૪) ગોવાળ ગાયો ચરાવતો હતો.

★ ડિયાપદનું યોગ્ય રૂપ કાવ્યમાંથી શોધીને લખો :

(૧) મૂછને વળ (દિવું)-	(૨) ખોંખારો (ખાંધું)-	(૩) ડાંગા (ઉઠાવવું) -
(૪) હાથીને (હણવું) -	(૫) સિંહને (ભગાવવું) -	

★ ચારણકન્યા માટે કાવ્યમાં આપેલા વિશેખણો શોધીને લખો.

હું વાંચું તમે પણ વાંચો.

દીકરી

શૈશવમાં સપનામાં જેયેલી પરી,
સદેહે અવતરી... થઈ દીકરી,
જુઈની નાજુક કળી,
પ્રભુજુને
ચડાવેલાં ફૂલોની અવેજુમાં મળી. દીકરી...
દાદાની આંખો પર
કૂણા કૂણા હાથ દાબે,
જાણે પોપચાં પર પવન મૂક્યો
ફૂલોની છાબે,
શીતળ, સુગંધિત,
તાજગી ભરી લેરખી
મિંચાયેલી આંખોથી
પણ ઓળખી.
ભારમાસી વાઢળી,
જરમરતી જરમરતી
રાખે સધળુંય લીલુંછમ
... બારેય માસ.

દીકરી...

દીકરી...

પતંગિયું.
ફળિયામાં ઉડાઉડની રંગોળી પૂરે.
શરણાઈ કોઈ વગાડે...
એ તો ચૂપચાપ ઉડી જય...
ને પાછળ રહી ગયેલા રંગો જૂરે. દીકરી...
ચાંદરડું.
દિવસ આખો ઘરમાં તેજ પાથરે,
પકડચું પકડાય ના,
ઉંમરે ને ઓરડે દોડાદોડી કરે...
દાદર ચેડે ઉતરે...
સૂરજ સાથે ચાલ્યું જય. આખરે
વિદાય લીધેલી માની જગ્યા, દીકરીએ
ક્યારે લઈ લીધી
તે ખબરેય ના પડી.

- હર્ષદ ચંદારાણા

દીકરી બે ઘરને ઉનણે છે માટે શ્રેષ્ઠ દીપક છે.

8F1DIZ

૧૨. લવિન આર્મ્સ

શિશિર રામાવત

૧૮ એપ્રિલ, ૧૯૧૧ના રોજ જમનગરમાં તેમનો જન્મ થયો હતો. પ્રાથમિક અને માધ્યમિક શિક્ષણ જમનગરમાં અને ઉચ્ચશિક્ષણ વડોદરામાં લીધા બાદ મુંબઈ આવી પત્રકારત્વના ક્ષેત્રે સહિય થયાં. વિવિધ દૈનિક તથા સામયિકોમાં વિવિધ સ્તરે તેમણે જવાબદારી નિભાવી છે.

‘અપૂર્ણવિરામ’, ‘મને અંધારા બોતાવે... મને અજવાળાં બોતાવે’, ‘વિકાંત’ જેવી નવલક્ષ્યાઓ તથા કાવ્યોનું પણ સર્જન કર્યું છે. એમની કટારોમાંથી ચુનંદા લેખો ‘ફિલ્ક’ અને ‘મલિટિપ્લેક્સ’ નામના પુસ્તકમાં પ્રકાશિત થયા છે. તેમનાં લખેલાં અનેક નાટકો વ્યવસાયિક તેમજ પ્રાયોગિક રંગભૂમિ પર સફળતાપૂર્વક ભજવાઈ ચૂક્યા છે.

સૂર કૃતિનો

પ્રસ્તુત પ્રેરણાત્મક કૃતિમાં નધણિયાતાં માંદા, ઘરડાં અશક્ત પ્રાણીઓની હરાળ થવાના પ્રસંગનો ઉલ્લેખ કરવામાં આવ્યો છે. મૂંગાં - અભોલ પ્રાણીઓ પર થતાં અત્યાચારથી સંવેદનશીલ શાલીનનું હૃદય દ્રવી ઉઠે છે. જીગેલી અનુકૂળા અને પત્નીનો સાથ મળતાં તે પશુઓના બચાવ માટે પ્રયત્ન આહુરે છે ત્યારે તેના સત્કાર્યમાં ઈશ્વરના આશીર્વાદ ઉમેરાવાથી તેને તેના ઘર પાસે જ સસ્તા ભાવે જમીન મળે છે. આ જમીનમાં તે ‘લવિન આર્મ્સ’ જેવા અભયારણનું નિર્માણ કરે છે.

જનજગૃતિ લાવવા તેઓ એજ્યુકેશનલ પ્રોગ્રામ્સ, વીગન વાનગીઓના ફી કુર્કીગ કલાસ જેવી ઇવેન્ટ્સનું આયોજન કરે છે.

આ પ્રસંગના માધ્યમથી જીવદ્યાના મૂલ્યને સુંદર રીતે રજૂ કરી સંવેદનશીલતાના મૂલ્યને વાચા આપવામાં આવી છે.

‘જનાવરોનું રીતસર બજર હતું તે દિવસે. કેટલાં બધાં નધણિયાતાં પ્રાણીઓ - ગાય, બકરી, ઘેટાં, ઘોડાં... અમુક સાવ ઘરડાં થઈ ગયેલાં તો અમુક તાજાં જન્મેલાં. માંદાં, અશક્ત, ઘવાયેલાં, લાચાર, વજનના હિસાબે સૌની હરાળ થઈ રહી હતી. ખરીદાયેલાં જનાવરો આખરે કતલખાનાંમાં ઘકેલાઈને કપાઈ જવાનાં હતાં. જે રીતે તેમને ઘકે ચડાવવામાં આવતાં હતાં, એમનાં શરીર પર લાતો પડતી હતી, પ્રહારો થઈ રહ્યાં હતાં તેથી બિચારાં વેદનાથી બરાડા પાડી રહ્યાં હતાં... અસહ્ય હતું આ બધું. મેં આ બજરમાં છાએક કલાક વીતાંબ્યા હશે. મારા જીવનનો કદાચ આ સૌથી ઈમોશનલ દિવસ હતો ! લગભગ બે વર્ષ પહેલાંની આ ઘટના વર્ણવતી વખતે શાલીન શાહુનો અવાજ આને પણ થોડો કાંપે છે. શાલીન શાહ અમેરિકાના કોલોરાડો સ્ટેટમાં એરી નામના નાનકડા નગરમાં રહે છે. એમને બાતમી મળી હતી કે જનાવરોના પેલા બજરમાં એક પ્રેગનન્ટ ઘોડી અને બે બર્ચયાંની હરાળ થવાની છે. તેમને બચાવવા માટે શાલીન ત્યાં ગયેલા. આ ત્રણેય મૂંગાં જનાવરોને તો તેમણે ખરીદી લીધાં, પણ બાકીનાં પ્રાણીઓની

હાલત જોઈને તેઓ અંદરથી હલ્લી ગયા હતા. પરશુઓના દર્દનાક ચિત્તકારો અને એમની આંખોમાં થીજી ગયેલો ઝોડું ભૂલી શકાય તેમ નહોતા.

શાલીનના હદ્યમાં કરુણાનો ભાવ ન જાગે તો નવાઈ પામવા જેવું હતું. દસ વર્ષની ઉંમરે મમ્મી-પપ્પા સાથે અમદાવાદથી અમેરિકા શિફ્ટ થઈને, ત્યાં જ ભણીગળીને અને એન્યોપ્રિન્સોર બનીને સફળતા પામી ચુકેલા યુવાન શાલીન શાહ ખાનપાનના મામલામાં પાક્કા વીગન છે. વીગન હોવું એટલે માંસ-મરછી-ઈંડા તો નહીં જ, પણ દૂધ અને તેમાંથી બનતી દહી-ધી-ધાશ-પનીર વગેરે જેવી પેદાશોને પણ હાથ નહીં લગાડવાનો. શાલીનને વીગન બનવાની પ્રેરણા એમની પત્ની શિલ્પીએ આપી હતી. જન્મે અને કર્મ જૈન એવાં પતિ-પત્ની બન્નેને થયાં કરતું હતું કે અહિંસાના મામલામાં આપણે વધારે બીજું શું કરી શકીએ ? સદ્ભાગ્યે આ સવાલનો જવાબ જ નહીં સ્પષ્ટ માર્ગ પણ પ્રાણીઓની પેલી બજરની મુલાકાત પછી તરત મળી ગયો.

ત્રણ ઘોડાઓને બચાવીને ઘરે પાછા ફરતી વખતે શાલીનના મનમાં એક જ વિચાર ધૂમરાયા કરતો હતો કે કાશ, મારી પાસે વધારે જગ્યા અને વધારે સગવડ હોત તો હું વધારે જનાવરોને ખરીદીને તેમનો જીવ બચાવી શકત. ભરપૂર તીવ્રતા અને હદ્યની સરચાઈથી વ્યક્ત થયેલી ઈચ્છા કુદરત વહેલામોડી સંતોષે જ છે. એ જ રાતે કોણ જાણે ક્યાંથી શાલીન પર કોઈકનો ફોન આવે છે : ૨૩ એકર જમીનનો એક બંજર ટુકડો એમ જ પડ્યો છે. કોઈને એમાં રસ હોય તો જણાવજો ! જમીન શાલીનના ઘરથી થોડી મિનિટોના અંતર પર જ હતી. આ ફોને શાલીનને વિચારતા કરી મૂક્યા : શું આ ઉપરવાળાનો કોઈ સંકેત છે ? રાતે મોડે સુધી પતિ-પત્ની ખૂબ ચર્ચા કરે છે : શું કરવું છે ? લઈ લેવી છે આ જમીન ? અસહાય પ્રાણીઓને પાળવા માટે સેન્ચ્યુઆરી બનાવવી હોય તો આ જગ્યા પરફેક્ટ છે તે વાત સાચી, પણ આ જવાબદારી બહુ મોટી છે એનું શું ? બેય દીકરાઓ હજુ નાના છે. જીવનનિર્વાહ માટે કામકાજ

કરવાનું છે, પોતાની કંપની ચલાવવાની છે. પહોંચી વળાશે ? જવાબ મળ્યો : હા, પહોંચી વળાશે ! બીજ જ દિવસે લીજનાં કાગળિયાં પર શાલીન સહી કરે છે : આ રીતે ઓગસ્ટ ૨૦૧૫માં ‘લવિન આર્મ્સ’ નામની સંસ્થાની સ્થાપના થાય છે. એલ-યુ-વી-આઈ-એન ‘લવિન એ અંગ્રેજ શાખ Loving Arms માટે વપરાતો સ્લેન્ઝ છે. Luvin Arms એટલે પ્રેમપૂર્વક લંબાવવામાં આવેલો હાથ. શાલીને અગાઉ ઘોડાઓ સાથે પનારો પાડ્યો હતો. ‘મેં અગાઉ ઘોડો ખરીદ્યો નહીં. પણ અડોપ્ટ કર્યો હતો એમ કહીશ, તેઓ કહે છે, ‘તમે નિર્જવ વસ્તુ ખરીદી શકો, જીવતું જગતું પ્રાણી નહીં. એકાદ-બે પ્રાણીઓને પાળવાં એક વાત છે અને આખેચાખું અભયારણ્ય ચલાવવું તદ્દન જુદ્દી વાત છે. તમારે ખૂબ બધી બાબતોનું પ્રેક્ટિકલ નોનેજ ડેળવવું પડે - જેમ કે, કઈ રીતે પ્રાણીઓને બચાવીને સેન્ચ્યુઅરી સુધી લાવવાં, કઈ રીતે માંદા પ્રાણીઓની દેખભાગ કરવી, એમને કેવો અને કઈ રીતે ખોરાક આપવો. કઈ રીતે એમના માટે ખાસ પ્રકારનાં રહેઠાણ ઊભાં કરવાં, પ્રાણીઓ અને આ પ્રકારની સંસ્થા ચલાવવાના કાયદા સમજવાા, નીતિનિયમોનું ઉલ્લંઘન ન થાય એની તકેદારી રાખવી વગેરે. વળી, આ કામમાં જતનતનાં વાહનો જેઠીએ, ઓટોમેટિક વોટર તેમજ હીટીંગ સિસ્ટમ જેઠીએ. તમારે વોલિન્ટર્સ અને પ્રોફેશનલ્સનું મજબૂત નેટવર્ક વિકસાવવું પડે. પુષ્કળ કામ હતું, પડકારો હતા અને ખૂબ બધું સમજવાા-શીખવાનું હતું.

ધીમેદીમે બધું જ થયું. સૌથી પહેલાં તો વર્ષોથી અવાવરુ પડી રહેલી જમીનને સાફ કરવાની હતી. કામ પુણ્યનું હોય અને ઈરાહો નેક હોય તો મદદ મળી જ રહે છે. ધીમે ધીમે વાત ફેલાતાં તદ્દન અજાણ્યા એવા સ્થાનિક અમેરિકનો મદદે આવવા લાગ્યા. પ્રાણીપ્રેમીઓનું જૂથ આકાર લેવા માંડચું. એક નિશ્ચિત માર્ગદર્શિકા કહણાં : આકાર લેવા માંડી. જેમકે, ‘લવિન આર્મ્સ’માં કેવળ શાકાહારી પ્રાણીઓ જ લાવવાં. માંસાહારી પ્રાણીઓનું પેટ ભરવા માંસ આપવું પડે, જે અહિંસાના સિદ્ધાંતની વિરુદ્ધ ગણાય. પ્રાણીઓને કેવળ પ્લાન્ટ-બેઝ ખોરાક અને દવાઓ આપવી, એનિમલ-બેઝ નહીં. એક વાર જનાવરને અહીં લાવવામાં આવે પછી એ જીવે ત્યાં સુધી દેખભાગ કરવી. પ્રાણીઓને ખરીદવાા નહીં, વગેરે.

ત્રણ ઘોડાઓ પછી બે બકરીઓ આવી, મરધાં આવ્યાં, ભૂંડ આવ્યાં. પ્રત્યેક પ્રાણીનું એની પર્સનાલિટી સાથે બંધબેસનું મસ્તમજનું નામ પાડવામાં આવે. જેમ કે બહુ ઉછળફૂદ કરતું જનવર નિર્બલ બની જય. એક ફૂકડાનું નામ ‘રસલ કો’ છે. આ સિવાય બેન્જમિન, ફેલિક્સ, રૂડી, ઓલિવર અને રોકી પણ છે. દરેકની પોતપોતાની કહાની છે. અભયારણ્યની ઘ્યાતિ ફેલાતા એક દાતાએ સારી એવી રકમની આર્થિક મદદ કરી. ચાલીસ એકરનું બહેતર સુવિધાવાળું નવું ફર્મ ખરીદવામાં આવ્યું. આ અભયારણ્ય પ્રાણીપ્રેમીઓ માટેનું મિલનસ્થળ બનતું ગયું. લોકોમાં જગૃતિ ફેલાય તે માટે અહીં એજ્યુકેશનલ પ્રોગ્રામ્સ, વીગન વાનગીઓ માટેના ફી ફૂકીંગ કલાસ અને અન્ય કંઈ કેટલીય ઇવેન્ટ્સ ગોઠવવામાં આવે છે. આજ સુધીમાં પાંત્રીસ-સો કરતાં વધારે લોકો ‘લવિન આર્મ્સ’ની મુલાકાત લઈ ચૂક્યા છે. પ્રાણીઓ પર થતા અત્યાચારની વાતો સાંભળીને ઘણાની આંખો ખૂલ્લી જય છે. શાલીન કહે છે, ‘આમાંથી કમસે કમ હજાર લોકોએ નિર્ધાર કર્યો હશે કે આજ પછી હું ક્યારેય સુવ્યર નહીં ખાઉં યા તો હું ચિકનને હાથ નહીં લગાડું કે પછી અઠવાડિયામાં કમસે કમ બે દિવસ હું વીગન લાઇફસ્ટાઇલ અપનાવીશ. આવા નાના-મોટા પરિવર્તનોનું પણ ઘણું મહત્વ છે.

શાલીન અઠવાડિયામાં કુલ ૨૦થી ૩૦ કલાક પોતાના જીવનનિર્વાહ માટેના કામકાજ પાછળ ખર્ચે છે. બાકીનો બધો સમય પ્રાણીઓ માટે ફાળવે છે. વહેલી સવારથી મોડી રાત સુધી તેઓ પ્રાણીઓને રેસ્ક્યુ કરવામાં, વધારે પડતા માંદા જનાવરોને હોસ્પિટલમાં ખસેડી તેમની સારવાર કરવવામાં અને અભયારણ્યને મેનેજ કરવામાં

રચ્યાપચ્યા રહે છે. પત્ની શિલ્પીએ અભ્યારણનું વહીવટી કામકાજ સંભાળી લીધું છે. આજે શાહુંપતી પાસે પાંચસો જેટલા વોલિન્ટર્સની ફોજ છે, બે સ્ટાફ મેમ્બર છે. પ્રાણીઓના ડોક્ટરો અને અન્ય પ્રોફેશનલ્સ સમયાંતરે વિઝિટ લેતા રહે છે.

‘આપણે માણસોને ગુલામ બનાવી શકતા નથી તો પ્રાણીઓને શી રીતે ગુલામ બનાવી શકીએ?’ શાતીન સમાપન કરે છે, ‘એનિમલ્સ નીડ જસ્ટિસ. બીજાં જીવો પર કબજે જમાવવાનો આપણાને કોઈ અધિકાર નથી. માત્ર જવદ્યાથી નહીં ચાલે, જવમૈત્રી કેળવવી પડશે. પ્રકૃતિના લયને સમતોલ રાખવા માટે પણ આ જરૂરી છે.’

સત્યવચન !

અધ્યાપન સેકેટ

પ્રસ્તુત કૃતિનું અધ્યાપન કરાવતાં પહેલાં જુદાજુદા મુદ્દાઓના આધારે પશુઓ, તેમની દેખરેખ, માલજત, તેમના પર મનુષ્યો દ્વારા આચરાતા અત્યાચારો વિશે મુક્ત ચર્ચા કરવી. આ ચર્ચા દરમ્યાન વિદ્યાર્થીઓના હદ્યમાં પ્રાણીઓ પ્રત્યે સંવેદનશીલતા જગાડવાનો પ્રત્યક્ષ કે પરોક્ષ પ્રયત્ન કરવો. શાકાહારી લોકો અને માંસાહારી લોકોની જેમ જ વીગન લોકોના આહારની સ્પષ્ટ સમજ આપવી. ‘તવિન આર્મસ’ નામની સંસ્થાની સ્થાપના તેમજ સંસ્થા ચલાવવાના નીતિનિયમોની સામાન્ય માહિતી આપવી. આપણા રાજ્યમાં અને દેશમાં આવેલા અભ્યારણ્યો વિશે પ્રશ્નોત્તર કરી વિદ્યાર્થીઓના સામાન્ય જ્ઞાનમાં ઉભેરો કરવો. પશુ ચિકિત્સાલય વિશે પણ વિસ્તૃત ચર્ચા કરવી. જવમૈત્રી કેળવવા માટે પ્રોત્સાહિત કરવા.

સ્વાધ્યાય

સ. ૧. નીચેના શબ્દો માટે પાઠમાં વપરાયેલા શબ્દો શોધો :

(૧) સમાચાર	(૨) સંભાળ	(૩) આહ્વાન	(૪) મુકામ
(૫) લીલામી	(૬) ઉજ્જવલ	(૭) કુદરત	(૮) ઈશારો

સ. ૨. પાછળ ‘સર’ લગાવિને પાંચ શબ્દ બનાવો : દા.ત. : કાયદેસર

સ. ૩. ઇદ્દિપ્રયોગ અને તેના અર્થની યોગ્ય જોડી બનાવો :

વિભાગ ‘અ’

- (૧) પહોંચી વળવું
- (૨) હરાળ થવી
- (૩) રચ્યુંપચ્યું રહેવું
- (૪) પનારો પડવો
- (૫) આંખ ખૂલવી

વિભાગ ‘બ’

- (અ) ફરજિયાત કોઈના સંબંધમાં આવવું
- (આ) ભાન થવું
- (ઇ) મુસીબતનો સામનો કરી પાર ઉત્તરવું
- (ઇ) મશાગુલ રહેવું
- (ઉ) પૈસાની ઊંચી બોલી દ્વારા વેચવું

સ. ૪. શબ્દસમૂહ માટે એક શબ્દ લખો :

- (૧) લાંબા સમયથી વપરાયા વિનાનું પડી રહેલું - (૨) જે સહૃંન જય તે -
 (૩) જ્યાં પ્રાણીઓ નિર્ભયતાથી રહી શકે તે સ્થાન - (૪) ઘણી કે માલિક વિનાનું -
 (૫) માંસાહાર અને દૂધમાંથી બનતાં દહી, છાશ, ધી વગેરે પણ ન ખાનાર લોકો -

સ. ૫. પાઠમાં આવતા અંગેનું શબ્દોની યાદી બનાવો. તેના ગુજરાતી અર્થ ડીક્ષનરીમાંથી શોધો.

સ. ૬. ઓળખીને લખો :

- (૧) પ્રાણીઓની વેહના જેઈ દ્રવી ઉઠનાર - (૨) 'લવિન આર્મ્સ'માં પ્રાણીઓને અપાતો -
 (૩) અભયારણનું વહીવટી કામકાજ સંભાળી લેનાર - (૪) શાલીનને વીગન બનવાની પ્રેરણા આપનાર -
 (૫) પ્રાણીઓની શારીરિક તપાસ માટે સમયાંતરે આવનાર -

સ. ૭. યોગ્ય વિકલ્પ પસંદ કરીને વાક્ય ફરીથી લખો :

- (૧) પ્રાણીઓ વેહનાથી બરાડા પાડતાં હતાં, કારણ કે _____
 (અ) તેમને ધક્કા મારવામાં આવતા હતાં (આ) તેમને માર મારવામાં આવતો હતો
 (ઇ) તેમની પૂંછદી આમળવામાં આવતી હતી
- (૨) ચુવાન શાલીન શાહ ખાનપાનમાં પાકા _____ હતાં.
 (અ) માંસાહારી (આ) શાકાહારી (ઇ) વીગન
- (૩) ત્રણ ઘોડાને બચાવ્યા પછી શાલીનના મનમાં એક જ વિચાર ધુમરાયા કરતો હતો કે કાશ, _____
 (અ) વધારે સગવડ અને વધારે જગ્યા હોત
 (આ) બીજ પ્રાણીઓને પણ હું બચાવી શકત
 (ઇ) મને સસ્તી જમીન મળી જત
- (૪) શાલીને 'લવિન આર્મ્સ' સંસ્થાની સ્થાપના કરી જ્યારે _____
 (અ) તેની પાસે જરૂરી નાજીાંની સગવડ થઈ
 (આ) ઘરની નજીકમાં જ જમીન મળી ગઈ
 (ઇ) પ્રાણીઓની સંભાળ માટે માણસોની સગવડ થઈ
- (૫) શાલીને ફક્ત શાકાહારી પ્રાણીઓ માટે જ અભયારણ શરૂ કર્યું, કારણ કે _____
 (અ) માંસાહારી પ્રાણીઓ માટે માંસાહારી વસ્તુ લાવવી પડે (આ) તેઓ ચુસ્ત શાકાહારી અને વીગન હતાં
 (ઇ) માંસાહાર લાવીને તેઓ પાપમાં પડવા માંગતા ન હોતા

સ. ૮. (અ) વિચારિને લખો :

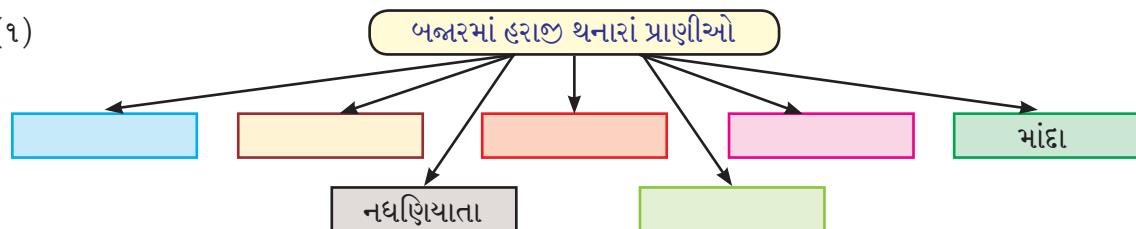
- (૧) ખરીદાયેલા જનવરો ધકેલાવાના હતાં (૨) શાલીન શાહ રહે છે
 (૩) પશુઓના ચિત્કારો હતાં (૪) શાલીન શાહ દસ વર્ષની ઉમરે શીફ્ટ થયા
 (૫) શાલીનને મળેલી જમીનનો વિસ્તાર (૬) 'લવિન આર્મ્સ' સંસ્થાની સ્થાપના થઈ

(૫) સૂચના અનુસાર સમજુને લખો :

- (૧) અભયારણ્ય ચલાવવા મજબૂત નેટવર્ક વિકસાવવું પડે
- (૨) શાલીન શાહે સમાપન કરતાં કહેતા શબ્દો
- (૩) અદવાડિયા દરમિયાનની શાલીન શાહની પ્રવૃત્તિઓ

સ. ૬. આફૂતિ પૂર્ણ કરો :

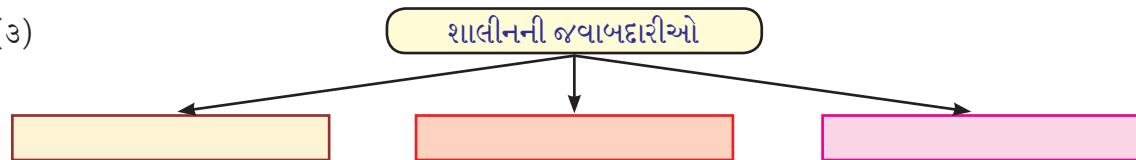
(૧)

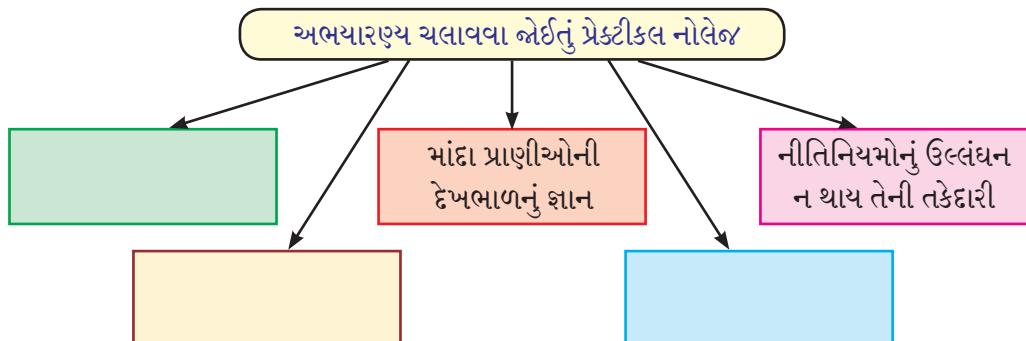
(૨)

(૩)

(૪)

સ. ૧૦. આહારની દણિએ વીગન લોકો વિશે માહિતી મેળવીને તમારા શબ્દમાં લખો.

સંભાષણા

★ માંદા પશુઓની ભાવજત કેવી રીતે કરી શકાય તે બાબત વર્ગમાં સમૂહ ચર્ચા કરો.

પ્રકલ્પ

★ ‘પશુ સંરક્ષણ અને સંવર્ધન’ વિશે ઇન્ટરનેટની મદદથી માહિતી મેળવીને સચિત્ર પ્રોજેક્ટ તૈયાર કરો.

ઉપક્રમ

★ અભયારણ્ય પ્રત્યે આકર્ષણ થાય તે માટે યોજનેલા અને ખોળ શકાય તેવા કાર્યક્રમોની નોંધ બનાવો.

★ નીચેના નામ માટે પાછમાં આવતા વિરોધણ લખો :

(૧) --- ઈરાદો	(૨) --- અભયારણ્ય	(૩) --- અમેરિકનો	(૪) --- કહાની
(૫) --- એકર	(૬) --- પ્રાણીઓ	(૭) --- નામ	(૮) --- વીગન

★ સંધિ છોડો :

(૧) શાકાહાર	(૨) પ્રત્યક્ષ	(૩) અત્યાચાર
(૪) જગદીશ	(૫) પરોપકાર	(૬) નિર્ભય

હું વાંચું તમે પણ વાંચો.

મારા અનાથ મિત્રો

અંધાધૂંધ વૃક્ષોની કટાઈથી વનનાં અનેક પશુ, પંખીઓનું જીવન ખેદાનમેદાન થઈ જતું હોય છે. મારે તેવાં કાઈક રખડી પડેલાં અને અનાથોને આશરો આપવાનો થતો. તે સૌ મારી સાથે એક તંબુમાં રહેતાં. એક સમય એવો હતો કે જ્યારે મારા તંબુમાં ઘણી બધી ગરદી થઈ ગઈ હતી, કારણ કે ત્યારે મારી સાથે બે બચ્ચાં પેટ્રોજ પક્ષીનાં, એક કાળું અને એક રાખોડી રંગનું, ચાર મોરનાં બચ્ચાં, સસ્તાનાં સાવ નાનાં બે બચ્ચાં અને માંડ પોતાના પગ પર ઊભાં રહી શકે તેવાં ચાર શિંગડાવાળાં હરણનાં બચ્ચાં રહેતાં હતાં. તેમાં વળી એક અજગર જેનું નામ મેં રેક્સ પાડ્યું તે જાતે જ આવીને રહેવા લાગ્યો હતો. એક વાર રાતે તંબુમાં હું મોઠેથી આવ્યો અને હરણના એક બચ્ચાને દૂધ પાતો હતો ત્યાં મેં ફિનસના પ્રકાશમાં જ્ઞેયું કે તે બચ્ચાની ઘાસની પથારીમાં રેક્સ ગોઠવાઈ ગયો હતો. મેં તરત જ મારા તંબુના સાથીઓની ગણતરી કરી તો તેમાંનું કોઈ ગાયબ થયું નહોતું. તેથી રેક્સ પોતે જે જગ્યા પસંદ કરી હતી તે મેં તેને રહેવા માટે આપી. રેક્સ બે મહિના સુધી અમારી સાથે રહ્યો. રોજ બપોરે તે ગરમી મેળવવા માટે બહાર તડકામાં જઈને બેસે અને રાત્રે પોતાની જગ્યા પર આવીને સૂઈ જાય. પરંતુ તે આખા સમયગાળા દરમિયાન તંબુમાં રહેતા તેના એક પણ સાથીને-બચ્ચાને તેણે લગીરે ઈજલ પહોંચાડી નહોતી.

આ નિરાધાર અને અનાથ મિત્રો-જેઓ મારા તંબુમાં ઊછી રહ્યા હતા તેઓ જેમ જેમ પગભર થઈ જતા અને પોતાનું જીવન આપમેળે ચલાવવાને શક્તિમાન થતાં કે તરત તેમને જંગલમાં પાછા મોકલી દેવાતા. જેકે તેમાંના એક હરણે મારી સાથે જ રહેવાનું પસંદ કર્યું !

- જિમ કોર્બેટ

પ્રાણીઓ પ્રત્યે દ્યા રાખો.

૧૩. ચાલ મન

વિપિન પરીખ

૨૬ ઓક્ટોબર, ૧૯૩૦ના રોજ વલસાડના ચીખલી ગામે તેમનો જન્મ થયો હતો. બી.કોમ.ના અભ્યાસ બાદ તેઓ મુંબઈમાં વેપાર કરતાં હતાં, ‘આશંકા’, ‘તલાશ’, ‘મારી, તમારી, આપણી વાત’ સમગ્ર કવિતામાં તેમના અછાંદસ કાવ્યોનો સમાવેશ થયો છે. તેમનાં કાવ્યોમાં કટાક્ષ અને કડુણાનો સુભગ સમન્વય; નગરલુધનનાં દોડધામ, ભીડ, પ્રદૂષણ, નિર્મમતા, યાંત્રિકતાનું મર્મલક્ષી ચિત્રણ ઉપર્સી આવે છે. સરળ પ્રાકૃતિક જીવન તથા માનવ માનવ વચ્ચેના સંબંધમાં પ્રેમ અને આત્મીયતાની કવિની જંખના વ્યક્ત થાય છે. ૧૬ ઓક્ટોબર, ૨૦૧૦ના રોજ મુંબઈમાં તેમનું અવસાન થયું હતું.

સૂર ફૂતિનો

પ્રસ્તુત કાવ્યમાં કવિએ આપણા મનની સ્વાર્થી અને લાલચી વૃત્તિની વાત કરી છે. કુદરતે છૂટા હાથે વેરેલા કુદરતી તત્ત્વોને આપણે આપણા લાભ માટે નુકસાન પહોંચાડવામાં કોઈ કસર બાકી રાખતા નથી. તેથી કવિની ઈરછા એવા પ્રદેશમાં જવાની છે જ્યાં માણસની લોભી વૃત્તિની અસર કોઈપણ કુદરતી તત્ત્વો ઉપર ન થાય. દા.ત. વૃક્ષો છાંધો આપવા આપણી સાથે કોઈ શરત ન કરે, કોયલને ટહુકા કરવા આપણી પાસે કોઈ માંગણી ન કરવી પડે.

પ્રફૂતિની અસર માનવ ઉપર થતી જ હોય છે તે પ્રમાણે માનવની બહલાયેલી વૃત્તિ ઉપર કટાક્ષ કરતાં કવિ કહે છે કે, વધારે પૈસાની લાલચે નહીં પણ પોતાનું બધું પાણી સામા કિનારે ઢાલવી નાંખે એટલે કે પૈસા માટે માનવ દુશ્મનને સાથ આપતાં પણ અચકાતો નથી. તેની સાથે હાથ મિલાવે છે. માટે ‘હે મારા મન ! જ્યાં સૂરજને તડકો આપવા માટે આપણે લાંચ આપવાનો વારો ન આવે તેવા લાલચમુક્ત મનના પ્રદેશમાં મને લઈ જ.’ એટલે કે મારા મનમાં રહેલા પ્રલોભનને તિલાંજલિ આપી તેને વણલોભી અને કપટરહિત બનાવી હે.

વૃક્ષ	કદાચ	એમ	પણ	કહે	-
‘મને	પહેલાં	ચા-પાણી		પાઓ	
પછી	જ	છાંધો		આપું.’	

કોયલ	કદાચ	આગહ	રાખે	-
‘કોઈ સરસ જગ્યા જોઈ મને ફ્લોટ બંધાવી આપો				
પછી	જ	ટહુકો	મૂંકું.’	

થોડાક પૈસા વધુ મળે તો
 નહી પોતાનું બધું જ પાણી
 સામે કાઠે ઠાલવી નાખે તો નવાઈ નહી.
 ચાલ મન ! એવા દેશમાં જઈએ
 જ્યાં સૂરજને તડકા માટે લાંચ ન આપવી પડે !

અધ્યાપન સેક્ટેન

પ્રસ્તુત કવિતાનું અધ્યાપન કરવાની શરૂઆત કરતાં પહેલાં કાવ્યનું આરોહ-અવરોહ સાથે પઠન કરવું. કાવ્યમાં આપેલા ઉદાહરણોને ધ્યાનમાં રાખીને નાના-નાના પ્રસંગોકે ઉદાહરણો આપવા. લઘુપ્રક્ષો પૂર્ણીને કાવ્યના વાચ્યાર્થને સ્પષ્ટ કરવો. તેના ગૃહાર્થને સરળ ભાષામાં સમજાવી વર્તમાન પરિસ્થિતિ સાથે ગાડરિયા પ્રવાહમાં તણાવા કરતાં તેમને નિઃસ્વાર્થી, નિર્લોભી, નિષ્પક્ષ, નિષ્કામ અને નિષ્કપ્ત બનવા માટે પૂરતી પ્રેરણા આપવી. મૂલ્ય શિક્ષણનો પાયો દઢ કરાવવો. કુદરતી તત્ત્વો આપણા ઉપર જે ફૂપાવૃષ્ટિ કરે છે તેના વિવિધ ઉદાહરણો આપવા. દા.ત.ચંદ્ર આપણને શીતળતા આપે છે.

સ્વાધ્યાય

સ. ૧. નીચેના શબ્દો માટે કાવ્યમાં આપેલા શબ્દો શોધો :

(૧) ધન	(૨) સરિતા	(૩) વારિ	(૪) કિનારો
(૫) આશ્રય	(૬) રવિ	(૭) ઝાટ	(૮) સ્થળ

સ. ૨. ઓછામાં ઓછા ૮ જોડ શબ્દો લખો : દા.ત. : ચા-પાણી

સ. ૩. ઉદાહરણ પ્રમાણે લખો : દા.ત. : કોયલ - ટહુકે

(૧) મોર	(૨) ગાય	(૩) ભેંસ	(૪) ઊંટ
(૫) હાથી	(૬) ઘોડો	(૭) ફૂતરો	(૮) સિંહ

સ. ૪. જીલટા અર્થ દર્શાવતો શબ્દ ચોરસમાંથી શોધીને તેની ફરતે ગોળ કરો.

(૧) આગ્રહ	(૨) સરસ
(૩) થોડા	(૪) દેશ
(૫) તડકો	(૬) પહેલાં

અ	છી	પ	વિ	બ
વ	ના	ક્ષ	દે	રા
શ	ધા	ગ્ર	શિ	ખ
થો	છાં	રે	દ	ત્ર

સ. ૫. વણાક્ષરના કુમ પ્રમાણે નીચેના શબ્દોને ગોઠવો :

(૧) છાંયો	(૨) ટહુકો	(૩) પૈસા	(૪) નહી	(૫) દેશ
(૬) વૃક્ષ	(૭) સૂરજ	(૮) લાંચ	(૯) નવાઈ	(૧૦) મન

સ. ૬. યોગ્ય વિકલ્પ પસંદ કરો :

- (૧) સૂરજને આપવાની જરૂર ન પડે.
 (અ) તડકો (આ) લાંચ (ઇ) પ્રકાશ
 (૨) નદી પોતાનું બધું પાણી ઠાલવી નાંખે.
 (અ) સામે કાઠ (આ) દરિયામાં (ઇ) ખાડીમાં
 (૩) કોયલ આગળ રાખે.
 (અ) ટહુકો કરવાનો (આ) ઈંડા સેવવાનો (ઇ) ફ્લેટ બાંધવાનો
 (૪) વૃક્ષને પીવડાવવા પડે.
 (અ) ચા-પાણી (આ) દૂધ-છાશ (ઇ) હંડા પીણા

સ. ૭. કાચ્યમાં આપેલા ક્રમ પ્રમાણો ગોઠવો :

- (૧) સૂરજ (૨) કોયલ (૩) વૃક્ષ (૪) નદી

સ. ૮. અર્થ દર્શાવતી પંક્તિ શોધીને લખો :

- (૧) છાંયો આપતા પહેલાં વૃક્ષને ચાપાણી પીવડાવવા પડે.
 (૨) તડકા માટે સૂરજને લાંચ આપવી પડે.
 (૩) કોયલના ટહુકા સાંભળવા તેને ફ્લેટ બંધાવી આપવો પડે.

સ. ૯. યોગ્ય રીતે જોડો :

વિભાગ ‘અ’	વિભાગ ‘બ’
(૧) છાંયો મેળવવા માટે	(અ) પૂઢવીને પ્રદૂષણ મુક્ત કરવી પડે
(૨) નદીનું પાણી જળવી રાખવા	(આ) વૃક્ષ ઉગાડવા પડે
(૩) કોયલના ટહુકા સાંભળવા	(ઇ) તેના કિનારાની સુરક્ષા કરવી પડે
(૪) સૂરજનો તડકો મેળવવા	(ઇ) પક્ષીના અભયારણ્યો વિકસાવવા પડે

સ. ૧૦. કાચ્યનો ભાવાર્થ તમારા શરૂદોમાં સ્પષ્ટ કરો.

સંભાષણા

★ ‘વૃક્ષ બોલે છે’ વિષય ઉપર વર્ગમાં સમૂહચર્ચા કરો.

પ્રકલ્પ

★ કોઈપણ એક વિષય ઉપર ઇન્ટરનેટની મદદથી માહિતી મેળવીને સુંદર પ્રોજેક્ટ બનાવો : ‘નર્મદા યોજના’ અથવા ‘ગંગાનું શુદ્ધિકરણ’.

ઉપક્રમ

★ તમારા વિસ્તારમાં આવેલા કોઈપણ અભયારણની મુલાકાત લો. અભયારણ ન આવેલા હોય તો પ્રાણીબાગની મુલાકાત લઈ ત્યાંના પ્રાણીઓની વિશેષતા જાણો.

ભાષિક સમજ

★ નામ અને વિશેષજ્ઞને જુદા પાડીને લખો :

(૧) સરસ જગ્યા	(૨) વધુ પૈસા	(૩) બધું પાણી
(૪) ઘટાદાર વૃક્ષ	(૫) મોળી ચા	(૬) પ્રભર તડકો

★ કાળ ઓળખો :

(૧) વૃક્ષ છાંચો આપે છે.	(૨) સૂર્યાસ્તનું દશ્ય અદ્ભુત હતું.
(૩) કોયલના ટહુકા સંભળાશે.	(૪) નદીનું પાણી સ્વર્ચછ હતું.

★ વચન બદલો :

(૧) વૃક્ષ	(૨) નદીઓ	(૩) દેશ	(૪) પૈસા	(૫) ફ્લેટ

હું વાંચું તમે પણ વાંચો.

થાય છે

જમીન પર પથરાયેલી
વૃક્ષની ઠંડી લીલી છાયાને
ભેગી કરી લઈ લઉં...
બારીના કાચ પર ઘડીભર જંપેલા
તેજભર્યા સૂરજને
હુળવેથી ઊંચકી લઉ
ને
અગાશી ભરીને લેટેલા
હુંકાળા તડકાની મેંદીને
ગુપચુપ ભરી લઉ હથેળીમાં
અને પઢી
ગુલબાસની ફોરમને
પગલે પગલે ભીતર પ્રવેશી
પૂછી આવું ખબરઅંતર મૂળિયાના
અને
સૌંપી દઉં સૌને
થોડી થોડી છાયા, થોડો થોડો તડકો
થોડો થોડો સૂરજ

- જયા મહેતા

મનની ચંચળતાને સ્થિરતા આપવી એ જ સાચું શાન.

૧૪. હું આવી કેમ ?

શરીકા વીજળીવાળા

૪ ઓગસ્ટ, ૧૯૬૨ના રોજ ભાવનગર જિલ્લાના અમરગઢમાં તેમનો જન્મ થયો હતો. એમ.એ.; પીએચ.ડી. થઈને તેઓ સુરતની એમ.ટી.બી. આર્ટસ કોલેજમાં અધ્યાપક તરીકે કાર્યરત રહ્યા છે. ‘ત્રણ કથાઓ’, ‘અનુ-સંગ’, ‘મન્ટોની કેટલીક વાર્તાઓ’, ‘ઇતિહાર હુસૈનની વાર્તાઓ’, ‘વિભાજનની વાર્તાઓ’, ‘નવલવિશ્વ’, ‘ટૂંકી વાર્તાઓ’, ‘બક્સેશની વાતાઓ’ વગેરે તેમના પ્રકાશિત પુસ્તકો છે. ગુજરાતી સાહિત્ય પરિષદ તથા ગુજરાત સાહિત્ય અકાદમી દ્વારા તેમને વિવિધ પારિતોષિકોથી નવાજવામાં આવ્યા છે.

સૂર ફૂતિનો

પ્રસ્તુત આત્મકથનાત્મક ફૂતિમાં લેખિકાએ પોતાના બાળપણની યાદો તેમજ વ્યક્તિત્વની ખાસિયતો વ્યક્ત કરી છે. આર્થિક સ્થિતિ સંબંધી સંઘર્ષ કરતા હોવા છતાં લેખિકાના માતાપિતાએ પોતાના સંતાનોને કોઈપણ બાબતનો અભાવ વર્તાવા દીધો નહોતો. તેથી તેમનામાં સંતોષની ભાવના પૂરેપૂરી વિકસી હતી. સંઘર્ષમય બાળપણને લીધે સમજદારી વહેલી ભીલી ગઈ હતી. ખુમારી અને આત્મવિશ્વાસનો વિકાસ ખૂબ સારી રીતે થયો હતો. સત્ય, પ્રામાણિકતા, વિનય જેવા નૈતિક મૂલ્યો તેમની રોગમાં વણાઈ ચૂક્યાં હતાં, આખી દુનિયા સામે એકલા હાથે પહોંચી વળવાની તેમનામાં તાકાત હતી.

વાર્તા અને વાંચનનો શોખ, ઉત્તમ યાદશક્તિ, શ્રેષ્ઠ શૈલી, સમૃદ્ધ શર્ષણ ભંડોળ અને છટાદાર અભિવ્યક્તિને કારણે લોકસાહિત્ય તેમની જીબના ટેરવે રમતું થઈ ગયું હતું.

દુરેક ધર્મને સરખું સન્માન આપીને માણસાઈના ધર્મને જ પોતીકો ગણતા લેખિકા આસ્તિક વૃત્તિ ધરાવતા હતાં. પોતાના જળાંહળાં આંતરસત્ત્વનો યશ પુસ્તકોને આપે છે. તો સફળ થવાનો યશ મા-ભાપ, શાળા અને શિક્ષકોને આપે છે.

ટી.વી., મોબાઈલ અને કમ્પ્યુટરની માયાજળમાં અટવાઈ ગયેલા આજના વિદ્યાર્થીઓના બાળપણ માટે લેખિકાને રંજ છે કારણે તેમને પોતાના હર્યાભર્યા હુંકાળા બાળપણની યોગ્ય કદર છે.

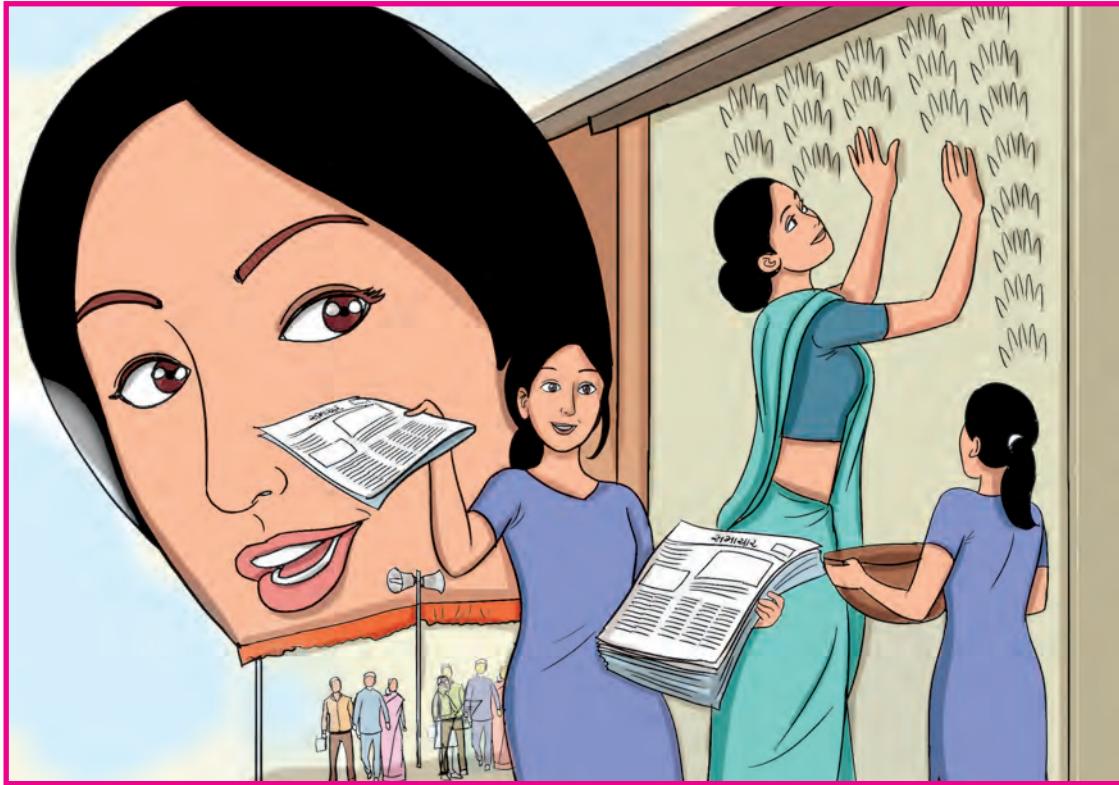
મને કાયમ મારી જત માટે થોડાંક પ્રક્રિયા થાય - ગામ આખાયને આંટો વાઢે તોય વેંત્ય વધે એવડી લાંબી જીબ હોવા છતાંથી હું કેમ જઘડી ના શકું ? જઘડાની આશંકાથી પણ મારા ટાંટિયા કેમ ધુજવા માંડે ? જઘડવાની તાકાત ઘણી, દલીલો પણ બહુ આવડે તે છતાં બોલવા જલ્દિ તે પહેલાં દગ્ગાખોર આંખો સાથ કેમ છોડી દે ? દુનિયાને એકલા હાથે ભરી પીવાની હિંમત છતાંથી હું જઘડાથી આટલી કાયર કેમ ? અડાબીડ વગડા વચ્ચાણે, કાળાડિબાંગ અંધારામાં મોટી થઈ હોવા છતાં ભૂતની કલ્પનાથી પણ હું કાંપું ? કદી ત્રાગા કરી ના શકું અને કોઈનાય ત્રાગા વેઠી ના

શકું એવું કેમ? લાખ કોશિશ કરું તો ય ખોટું ના બોલી શકું. ખોટું ના કરી શકું એવું કેમ? મને સૌંપાયેલા કોઈ પણ કામમાં કદી વેઠ કેમ ના ઉતારી શકું? મૂલ્યો બાબતે કદી બાંધછોડ કેમ ના કરી શકું? દિવસ-રત વાંચવાનો મને કંટાળો કેમ ના આવે? બધાય ધર્મનું વાંચ્યા પછી માણસાઈ સિવાયનો કોઈ ધર્મ મને મારો કેમ ન લાગે? જાતિ, ધર્મ કે વ્યવસાયને કારણે મને કોઈ કદી પણ ઊંચ કે નીચ કેમ નથી લાગ્યું? આવા કેટલાય 'કેમ' ના જવાબો મને મારા બાળપણમાંથી મળે છે.

સૌરાષ્ટ્રના ખોખા જેવડા ગામડામાં અભાણ મા-બાપને ત્યાં મારો જન્મ. બહુ કાઢા કાળમાં જન્મેલી એટલે ભીત્યું હાર્યે માથા પછાડીએ તો જ મારગ થાય એવું બાળપણ વીત્યું. મા અને દાદીએ હાથે ચણેલા ગારાના ઘર પર માથું અડી જય એટલાં ઊંચા પતરાં છાયેલાં. અમે ગામ બારા આવળ, બાવળ, બોરડીને ઝંગોરિયાનાં જળાં વચાળે અફાટ વગડામાં સાવ એકલાં રહેતાં હતાં. અમારા ઘરે લાઈટ તો અમે બધાએ ભણી લીધું છ પછી આવી છેક ૧૯૮૮માં. અમે તો બધાએ ફિનસના અજવાણે જ વાંચ્યું છે. મોસમે મોસમની ચીજેની ફેરી કરતા મારા બાપુજી બોર, બરફ, કેળાંને બદલે છાપાનાં ધંધામાં દરીડામ થયાને ગામેગામના પાણી પીધા પછી બાવનગર જિલ્લાના જિથરી (ટી.બી.હોસ્પિટલ) ગામે સ્થિર થયા પછી મારો જન્મ. ચીનના પુછ્ના પડછાયામાં જન્મેલી એટલે મા કાયમ કહેતા, 'તું આવીને કાળા કોપની મોંઘવારી લઈ આવી.' પછી તો મોંઘવારી એટલી વધતી ગઈ કે ગમે એટલાં ટુંટિયાં વાળવા છતાંયે ચાદર ટૂકી જ પડતી.

એ કાઢા કાળમાં ડોક ઊંચી રાખીને ટકી રહેવા જાંવા નાખવાં પડતાં. ટંક ચૂક્યા નો'તા પણ ચૂકી જવાની ઘાસ્તી તો કેટલીયે વાર અનુભવી હતી. જે ઉંમરે છોકરાં નિશાળેથી આવીને માને ચૂપચાપ બેઠેલી જેઈને સમજી જય કે 'નક્કી કશુંક હશો' ત્યારે અમે સમજી જતાં કે મા ચૂપચાપ બેઠી છે તે 'નક્કી આજે કંઈ જ નહીં હોય.' ને કંઈ પણ બોલ્યા વગર થેતાં મૂકી અમે રમવા દોડી જતાં. ડહાપણાની દાઢ અમારે ભાઈબેનોને જરાક વેલી જ ઊગી ગયેલી. અભર હતી કે ઉપરવાળાએ એવાં મા-બાપ દીધાં છે કે હોય તો માગ્યા વગર મળે જ. ને ખરેખર આ દિવસોએ એવી ખુદારી શીખવી કે ખુદા પાસેય કદી કશુંય નથી માગ્યું. એક પાક્કો ભરોસો કે ભાગ્યમાં હોય તે આપમેળે મળે એમાં માંગવાનું ન હોય. એવા કાઢા કાળમાં અલ્લાઉદ્દીનના ચિરાગની જેમ દશેરાના દિવસે જલેબી ચખાડતા મા-બાપે દિવાળીની રાતે અર્ધો ખોખો ફિટાકડા પણ કાયમ અપાવેલાં. ગામ આખાનાં કપડાં સીવતી મા અર્ધી રાતે રેશનિંગના એક જ તાકામાંથી અમારા બધાયના કપડાં પણ સીવી દેતી. પતંગ ટાણે બાપુ જ ભાઈઓને દોરી પાઈ હેતા ને ઉનાજે બધાને ભાગે કેરીની બે-ત્રણ ચીરીય આવતી. કોઈ અભાવ મા-બાપે ઊંડો નો' તો ઊતરવા દીધેલો. કીડીને કણ અને હાથીને માણ આપનારા હજર હાથવાળા પર એટલે જ અમનેય મા-બાપ જેટલો જ ભારોભાર વિશ્વાસ. ગમે તેવા કપરા સંનોંગો છતાં અમે કોઈ નાસ્તિક ન થયા એમાં બાળપણના અનુભવો જવાબદાર.

મારા બાપુજીને છાપાંનો ધંધો. છાપાંના બિલ ન ભરાયા હોય અને છાપાં બંધ થયાં હોય ત્યારેય ઘરાકને તો છાપું જેઈએ જ. બાપુ મને ભળકડે ઉંડાડી દસ-પંદર ગાઉ આધા શિહોર ગામે છાપાં લેવા મોકલતાં. ચોથા-પાંચમા ધોરણમાં ભણતી હું રોજ દસ-પંદર ગાઉ આધેથી ૫૦-૭૫ છાપાં લઈ આવતી. જે વાહન મળે એમાં જવાનું આવવાનું. હિસાબ પાક્કો રાખવાનો. કોઈના બાપથીય ના બીવું એ મને આ સવારની સફરે જ શીખવાડયું હશે ને? બાજુના સોનગઢ ગામે જૈનોના મેળાવડા થાય, ડોંગરેજી મહારાજની સપ્તાહ બેસે ત્યારે હજરોની સંઘ્યામાં માણસ બેળાં થાય. એ દિવસોમાં છાપાંની ૫૦-૬૦ના બદલે ૧૦૦૦-૧૨૦૦ નકલ ખપે. એક હાથમાં છાપાં ઊંચકી, બીજી હાથે છાપું ઊંચું પકડી, મોટા સાંદે લહેકા કરી છાપાં વેચતા અમે બાપુને જેઈ જેઈને શીખી ગયેલાં. આમેય આખા ગામની બાયુને બોળયોથ, નાગપાંચમ, શીતળા સાતમની વાર્તાયું કહેવાનો મારો એકહૃથું ઇજરો સાવ નાનેથી

જ. આજે કદાચ આટલા માણસ વચ્ચે જે ખુમારી અને આત્મવિશ્વાસથી બોલી શકું છું એના બીજ નાનપણામાં વવાયેલાં. પાસે બેસાડી લાડ કરવાનો કે વાર્તા સંભળાવી સુવાહવાનો વખત તો એ કાઢા કાળમાં દીવો લઈને ગોતો તોય જરૂર એમ ન હતો. પણ અભરાઈ ઉટકતાં, ગારિયા ખૂંદતાં, ગાર્યું કે દ્વારાણા કરતાં, ભીત્યુંને થાપ દેતાં કે ત્રાટા ભીડતા બાએ મબલખ વાર્તાયું કીધી છે. ઉખાણાં અને કહેવતો, ભડલી વાક્યો અને પંચીકડાનો ભંડાર મારા બાળપણની બહુ મોટી મૂડી છે.

આપણા સમાજમાં ઉભરના ધોરણે નહીં પણ આર્થિક ધોરણે જ વ્યવહાર ચાલતો હોવાને કારણે આખું ગામ મારા બાપુજીને ‘તું’ કહીને જ બોલાવતું. અમારા મનમાં ચચરાટ તો બહુ થાય, લમણાં ફાટી જય પણ કરીએ શું? મનોમન ગાંઠ વળતી જય. કંઈક એવા બનવું, એટલા આગળ વધવું કે આ ‘તું’ કહેનારા મારાં મા-બાપને ‘તમે’ કહેતાં થાય. મનમાં એક બીજુ ગાંઠ પણ વળી ગઈ કે જિંદગીમાં કદીએ મારાથી મોટી ઉભરની વ્યક્તિને તુંકારે નહીં બોલાવું. હોદ્દો કે પૈસા નહીં પણ ઉભર મહત્વની છે એ મને મારા બાળપણે સમજાવેલું. એટલે જ મને યાદ નથી કે મેં કદી મારા કામવાળા બહેન કે કોલેજના પટાવાળાને ‘તું’ કહીને બોલાવ્યાં હોય. અમે રોજ સવારે મન થાય ઈ દશો ડબલું ઉલાળતા હાલ્યા જતાં અને વળતા એમને તલબાવળના તાજી તેલ જેવા દાતણ ચાવતાં ચાવતાં હાલ્યા આવતાં હાથ ઉલાળતા. એમાં એક દિવસ મોટોભાઈ (બારેક વર્ષનો હતો, હું આઈની) કોઈ ડાક્ટરના ઘરની પછવાડે પડેલું દાંતે ઘસવાનું રંગીન બ્રશ લઈ આવ્યો. પેલ્લીવાર બ્રશ હાથમાં પકડેલું એટલે અમારો હરખ જાલ્યો જલાય નહીં. બાપુના કાને અમારો કલબલાટ પહોંચ્યો એટલે કારણ જાણવા પાસે આવ્યા. જેવું બ્રશ જેથું કે મગજ છટક્યું. ‘ક્યાંથી લાવ્યો? કોને પૂછીને લાવ્યો?’ ગભરાઈ ગયેલ ભાઈએ ‘ત્રિવેદીસાહેબના ઘર પછવાડેથી’ એટલું માંડ માંડ કહ્યું. ‘હમણાં ને હમણાં જ્યાંથી લીધું ત્યાં જ પાછું નાખી આવ્ય...’ ભાઈ બારો ધા કરવા તૈયાર. બાનો પણ ટેકો પણ બાપુ ઘરાર નો માન્યા. સાઈકલ કાઢી અને સાથે ગયા... જ્યાંથી લીધું હતું ત્યાં ધા કર્યો બ્રશનો પણી વળતા બાપુ ભાઈને સાઇકલ પર બેસાડીને ઘરે લઈ આવ્યા. જિંદગીમાં ગમે તેટલાં અભાવ હોય અને દુનિયા ગમે એટલી

રંગીન હોય તોય કોઈની ચીજને કદી હાથ ન લગાડાય એ અમે બધા એ દા'ઢે શીખી ગયા. કાયમ ઊંચા માથે લડી શકાય, બોલી શકાય એ માટે સાચું બોલવું ને સાચું કરવું એ મા-બાપે બાળપણમાં ડગલે ને પગલે શીખવાડયું.

ગામડામાં મોટા થવાને કારણે ધર્મ બધાનાં ઉબરાની અંદર જ રહેતો. નવરાત્રિ, હોળી, દિવાળી કે ખીંહર અમને કદી પારકા નો'તા લાગ્યા. ગણેશચોથના દા'ઢે આખું ઘર ખાય એટલા લાડવા પડોશમાંથી આવતા અને ઇદના દા'ઢે એ બધા ઘરની ગણતરી સાથે જ તપેલું ચૂલે ચહતું. ગુરુકુળમાં ભણવાને કારણે મેં અને ભાઈએ સત્યાગ્રહ કરી આખા ઘરને શુદ્ધ શાકાહારી બનાવ્યું. કોઈને પણ ત્યાં કથા હોય કે ભજન, રાંદલનો ઘોડો ખૂંદવાનો હોય કે લગનના ગીત... અમારી અને નાનીબેન વગર કોઈનો પાટલો ન ખસતો. હું નરી માણસ બની તે આવા બાળપણને કારણે. આવા મા-બાપ અને આવી નિશાળને કારણે. આમ હું ભારે હિંમતવાળી. દુનિયાને એકલા હાથે ભરી પીવાની વાતું કરવાવાળી. પણ જ્યાં જગડાની વાત આવે કે પાણીમાં બેસી જઉ. કાગળ પર લડી શકું પણ આમને સામને નહીં. જ્યાં જગડો મંડાય ત્યાં દગાખોર આંખો સાથ છોડી હે. હાથ-પગ માંડે ધૂજવા. અને કહેવાની વાત મનમાં જ રહી જય. આમ તો તરત જ ભડકો થઈ જય એવો સ્વભાવ એટલે જગડા ન થાય એવું તો બને જ નહીં. પણ બોલી ના શકું. નીતરતી આંખનો જવાબ શોધવા મથામણ કરું તો જવાબ છેક બાળપણમાંથી મળે છે અને એ જવાબ સાથે સંકળાપેલ છે એક અદ્ભુત 'ક્યારેક્ટર'. ગામની નિશાળમાં ચાર ધોરણ બણ્યા પછી પાંચમાંથી બે ગાઉ આધા સોનગઢ ગામે જવું પડતું. ચોથા ધોરણ સુધી તો ઉધાડા પગ ને ગમે તેવા ફોક ચાલી ગયા પણ પાંચમાં ધોરણથી સફેદ બુસકોટ અને ભૂરું સ્કર્ટ ફરજિયાત બન્યા. ઉધાડા પગ સામે નિશાળને વાંધો નો'તો એટલો પાડ માનવો પડે. મારા વાંબ એક લાંબા બોથડ મોવાળા છ મહિનામાં ઘોળા બૂસકોટની પીઠ ખાઈ જતા. જન્યુ-ફેબ્રૂ. આવતા સુધીમાં થીગડાની બે-ત્રણ નકલ પણ ખવાઈ જતી ને યુનિફોર્મ વગર જવા માટે લગભગ રોજ વર્ગની બહાર ઊભા રહેવું પડતું. અમારા ગામના ડાક્ટરની દીકરી મનિષા મારાથી બે વર્ષ આગળ ભણે. આ ખેલ એ રોજ જેતી હશે. એક દિવસ એના મમ્મીએ મને ઘરે બોલાવી રાજુ થઈ જવાય એવો યુનિફોર્મ આપ્યો. આપણા રામ તો બીજા દા'ઢે ભારે ઉત્સાહથી એ યુનિફોર્મ ચડાવીને નિશાળે ગયા પણ મને જેતાની સાથે જ બધી છોકરીઓ કાબરની જેમ 'હેય માંગેલા કાપડાં પહેર્યા... માંગેલા કાપડાં પહેર્યા...' કહેતી રીતસરની મારા પર તૂટી જ પડી. હુંમેશા બધાને ભરી પીનારી હું સાવ હેબતાઈ ગઈ. આંખ નીતારવા સિવાયની કોઈ પ્રતિક્રિયા આપવાની સમજ ના પડી. ઘરે જઈ યુનિફોર્મનો મા પર સીધો ઘા કરી ભીજમપ્રતિશા જહેર કરી : લિંદગીમાં હવે કદી કોઈનું ઉત્તરેલું નંઈ પેરું... મા થોડી વાર મારી સામે તાકી રહી પછી સપાટ અવાજે બોલી : 'રોજેરોજ બારા ઊભા રે'વું એના કરતાં એક બે દિ' હાંબળી લેવામાં નાના બાપની થઈ જવાની ? બે દિ' બોલીને બધા ભૂલી જશે. આપણે ક્યાં તાલેવંતના સોકરા સીએ તે વાતે વાતે વાંકું પાડવાનું પોહાય ? જે મળ્યું એ ખુદાએ હીધું એમ માનીને પે'રી લેવાનું... ' ખબર નંઈ માના એ સપાટ અવાજમાં કેવી તો લાચારી હતી... પણ પછીથી મેં એ સ્કર્ટ પણ્ણે ઉતારીને છેક ૧૦મા ધોરણ સુધી પેરેલું... દુનિયાના બોલવાથી ડગી જવું કે ડરી જવું એકેય ન પોસાય એ મને આ અનુભવે શીખવાડયું... સાથે સાથે ફી કે કપડાંની જરૂરિયાતવાળા વિદ્યાર્થીને મારી આંખ આજે ગમે ત્યાંથી શોધી કાઢે છે એનું કારણ પણ આ અનુભવ. હું જ્યારે પણ કોઈ વિદ્યાર્થીની ફી ભરું કે પુસ્તક લઈ આપું ત્યારે નાનાપણમાં માથે ચડાવેલું ઝાણ ફેડતી હોઉં એવું જ લાગે છે કાયમ.

કેવા તો અદ્ભુત દિવસો હતા બાળપણના ! ચોરના માથાની જેમ રખડવા સાથે, મોસમે મોસમની બદલાતી રમતો રમવા ઉપરાંત ડગલો એક વાંચવાનું પણ ખરું... 'બાવલાના પરાકમો', 'બત્રીસ પૂતળીની વાતાચ્ચો', જૂલે વર્નના મૂળશંકરદાઢાના અનુવાદો, ગીજુભાઈની વાતાચ્ચો પાછળ હું ઘેલી હતી. આ બધું નિશાળમાંથી મળી રહેતું.

વળી ઘરે બાપુને છાપાનો ધંધો એટલે ‘કૂતવાડી’, ‘જગમગ’, ‘બાલસર્વેશ’, ‘રમકડું’, ‘ચાંદામામા’ એ બધું પણ વાંચવા મળી રહેતું. દિવસે લીમડાને છાંયે કે થોરની વાડય પાઇળ ખાટલો ઢાળીને વાંચે રાખતી તો રાતે ફિનસના બાદશાહી અજવાળે વંચાતું રહેતું. આમેય હું રસનું ધોયું ને યાદશક્તિ જરાક સારી તે વાંચેલી વાતાઓ નિશાળમાં કહેતી થઈ. બે ધોરણાના ટાબરિયાંવને ભેળાં કરી વાતાઓ કહેવાતી. હું હાથ વીજતી, મલાવી મલાવીને એયને ટેસથી ઝીક્યે રાખતી. આમેય ગામની બાયુને શ્રાવણ મહિનાની વાતાઓ કહેવાની મને ટેવ. વળી લાંબા સાદે છાપાંય વેચતી. ધર્યે મા-દાદી પાસેય જતભાતની વાતાયું સાંભળેલી. એટલે વગર અટક્યે કલાક-દોઢ કલાક બેંચી કાઢતી. આમેય સત્યનારાયણની કથા, ઓખાહરણ કે ભવાયાના વેશ... હું આમાંનું કાંય ના છોડતી... મોડી રાત સુધી ભવાયા રમે તો મારી જેવા પાંચ-સાત રસના ધોયા માંડવા હેઠળ જ સૂર્ય જતા. સવારે ઊઠીને ઘરબેણા થતા પણ મા-બાપને પાક્ઝો વિશ્વાસ હતો કે આ બીજે ક્યાંય નંઈ જય અને ના કહીશું તોય ભવાયા જેવા તો જીવાની જ. પણ આ બધાને કારણે કોઈ જતના આયાસ વગર બોલવાની ફાવટ આવી જતી હતી. શબ્દબંડોળ અને ભાષાની અભિવ્યક્તિ સમૃદ્ધ થતા જતાં હતાં, લોકસાહિત્ય જુભના ટેરવે રમતું થઈ ગયું હતું... એ તો છેક હવે સમજ્ય છે.

જરાક સારા વરસાદમાં ઘરની કાચી દીવાલો શ્વાસ ઊંચો કરી દેતી. ઘર પર પતરાં હતાં એટલે ત્રમજટ વરસતો મે' નગારા પર આડેધડ પડતી હાંડી જેવો લાગતો. એટલે જ હવે મને તો વરસાદ સાથ મૂંગો લાગે છે ! એકાદી દીવાલ નમે ત્યારે મજૂર, ઈંટ વગેરે સપનામાંય નો'તા આવતાં. ત્રિકમથી પથરા ઓદે, અમે તગારામાં લાવીએ અને બા ગારા સાથે માંડતા જય બે દાડામાં ભીત પાછી હોય એવી થઈ જય. ભલે ખાવાના ફાંઝાં હતા ને કમાવા માટે બધાએ કંઈ ને કંઈ કરવું પડતું પણ સૌથી હુંકાળા, પ્રેમાળ દિવસો બાળપણે જ આપ્યાં. પરસ્પર પ્રત્યેનો ઊભરાતો પ્રેમ, એકમેક માટે જતું કરવાની ભાવના, મુશ્કેલી સામે છાતી કાઢીને ઊભા રહેવાની ટેવ બાળપણે જ આપી. અમે એક વાત જણાતા હતા કે અમારા બાપદાદા વારસામાં સિવાય સંઘર્ષ બીજું કંઈ આપી નો'તા ગયાં. મા વારેવારે કહેતી : ‘આપણે ક્યાં તાલેવંતના છોકરાં છીએ તે બાપદાદાની મિલકતું વાટ જેતી હોય. તમારે અમારી જેમ તૂટી ના મરવું હોય તો ભણો... ભણશો તો જ દા’ડા વળશો. નઈતર તમેય કરને અમારી જેમ ફસરડા...’ માના રોજના આવાં વેણ અને બાપુનાં સપનાંની લંગારે અમને ભણવા બાજુ વધુ ગંભીર કર્યા. ભણવા ઉપરાંત છાપાંના ધંધાને કારણે રમતગમત, રાજકારણ, ફિલ્મ, સાહિત્ય... એ બધાંય ક્ષેત્રમાં મને સરખો રસ. ઘરમાં સામસામી દલીલો ચાલે એમાં બાપુ પણ ભાગીદાર... દરેકને પોતીકો મત વ્યક્ત કરવાની પૂરી સ્વતંત્રતા.

નિશાળમાંથી જતભાતની નિબંધ અને વક્તવૃત્ત સ્પર્ધાઓમાં ભાગ લેવા બહાર મોકલતા. નિબંધો જતે લખતી થઈ. નાનપણમાં શિક્ષકો પણ એવાં મળ્યાં કે જેમણે ગળિત, ભાષા અને ઇતિહાસ-ભૂગોળને સરખું મહત્વ આપતા શીખવ્યું. મૌલિક વિચારને જતે અભિવ્યક્ત કરતા ચોથા-પાચંમાના શિક્ષકોએ શીખવાડયું. જતે લખેલા જવાબો વર્ગ વર્ચ્યે વંચાવતા શિક્ષકોએ મૌલિક લખાણની સાથે શુદ્ધ ઉચ્ચારણની પણ અનાયાસે જ તાલીમ આપી. શિક્ષકો કદી પણ મશીનની જેમ ‘બે પાઠ લખી આવો’ કે ‘પાંચ વાર લખો’ એવું ન કહેતા. રોજેરોજ જવાબો તપાસતા ને જહેરમાં ખભો પણ થાબડતા. પૈસા કે ધર્મ આધારિત કોઈ ભેદભાવ મેં નિશાળમાં નો'તો અનુભવ્યો. મંત્રોચ્ચાર કે હોમહવનમાં મારી પણ સરખી જ ભાગીદારી રહેતી. શ્રેષ્ઠ વિદ્યાર્થીની પસંદગીમાં પણ કોઈ પક્ષપાત કે પૂર્વગ્રહનો અનુભવ નો'તો થયો. આ નિશાળે મને કહેવાતા ધર્મથી દૂર રાખી માત્ર માણસ બનાવી. મા-બાપ, શિક્ષકો ઉપરાંત વાંચને મને ઘરમૂળથી બહાલી. પોતાની રીતે વિચારવાની, પૃથક્કરણ કરવાની ટેવ પડી, રજૂઆતની તાકાતને વાંચને ધાર કાઢી આપી, તર્ક અકાટ્ય થતા ચાલ્યા. ઓબા જેવડા ગામડામાં જીવતા મારા જેવા જીવને પુસ્તકોએ બૃહૃદ્ય જળ સાથે જેડી આપ્યો. મારા આંતરસત્ત્વને પુસ્તકોએ જળાંહળાં કર્યું. ગમે તેટલું જણો, વાંચો તોય ઓછું જ

પદવાનું કારણ કે શાનને કોઈ સીમા નથી હોતી એ પણ મને પુસ્તકોએ જ શીખવ્યું. ગીતા, રામાયણ, મહાભારત કે બાઈબલ મને કુરાન જેટલાં જ મારાં લાગ્યાં. મને કોઈ ધર્મના માણસ બનવામાં કદ્દી રસ ના પડ્યો માત્ર માણસ બનવામાં જ રસ પડ્યો એની પાઇળ મારા મા-બાપ, મારી નિશાળ, મારા શિક્ષકો જેટલો જ ફાળો પુસ્તકોનો પણ ખરો જ. નાનાપણમાં શીખેલું કહી અફળ નથી જતું. બાળપણમાં ઉત્તમ વાવો તો આવતીકાલ ઉજળી જ ઉગે એ વાતનો સૌથી મોટો પુરાવો અમે બાઈબલેન છીએ. ટી.વી., મોબાઈલ અને કમ્પ્યુટરની માયાજળમાં અટવાઈ ગયેલા આજના બાળપણને જેઓ છું ત્યારે મને મારા બાળપણનું મહત્વ સમજય છે. ભલા ભગવાન, સારું થયું તે અમને અફાટ વગડા વચાળ આવું ભર્યું ભર્યું હુંફાળું બાળપણ દીધું... એટલે જ આજે હું આવી છું. આવું બાળપણ બધાને મળે.

અધ્યાપન સંકેત

પ્રસ્તુત કૃતિનું અધ્યાપન કરાવવાની શરૂઆત કરતાં પહેલાં ગાંધીજીની ‘સત્યના પ્રયોગો’ આત્મકથા વિશે ચોક્કસ વાત કરવી. પાઠના શીર્ષકનો મર્મ સ્પષ્ટ કરવો. કૃતિમાં આવતા તળપદાં શબ્દોની યાદીનો એક ચાર્ટ બનાવી વિદ્યાર્થીઓની નજર સામે રાખવો. અધ્યાપનની સાથે સાથે તે તળપદાં શબ્દોના પ્રમાણભાષાના શબ્દો વિદ્યાર્થીઓ પાસેથી જ કઢાવવા, જરૂર પડે ત્યાં પોતે પણ આપવા. તે શબ્દોનો વાક્યમાં પ્રયોગ કરીને સ્પષ્ટ કરવાનો પ્રયત્ન કરવો.

પાઠમાં આવતા રૂદ્ધપ્રયોગોની યાદી બાળકો પાસે કાળા પાઠિયાં ઉપર કરાવવી.

લેખિકાના મનમાં ઉઠતા પોતાના બાળપણ અંગેના પ્રશ્નો બાબત પ્રશ્નોત્તર કરવા. બાળપણના મહત્વ વિશે વિસ્તૃત ચર્ચા કરવી. પોતાના માતાપિતા, શાળા અને શિક્ષકોની કદર કરવા બાળકોને પ્રેરણા આપવી. વાંચન પ્રત્યે અભિરુચિ વધારવા પ્રત્યક્ષ તેમજ પરોક્ષ પ્રયત્ન પણ કરવા.

લેખિકાનું વ્યક્તિચિત્ર ઉપસી આવે તે માટે મુદ્દાસર ચર્ચા કરવી.

સ્વાધ્યાય

સ. ૧. નીચેના શબ્દો માટે પાઠમાં આપેલા શબ્દ શોધો :

(૧) બીક	(૨) ગ્રાહક	(૩) ઠેકો	(૪) મકરસંકાંતિ
(૫) નસીબદાર	(૬) આંગણું	(૭) ભાષાંતર	(૮) વિશ્લેષણ

સ. ૨. નીચેના રૂદ્ધપ્રયોગ અને તેના અર્થને યોગ્ય રીતે જોડો :

વિભાગ ‘અ’

- (૧) વેઠ ઉતારવી
- (૨) બાંધછોડ કરવી
- (૩) જાવાં નાંખવાં
- (૪) પાણીમાં બેસી જવું
- (૫) દરીઠામ થવું

વિભાગ ‘બ્ય’

- (અ) હિંમત હારી જવી
- (આ) સ્થિર થવું
- (ઇ) જેવું તેવું કામ કરવું
- (ઇ) ખૂબ મહેનત કરવી
- (ઉ) સમાધાન કરવું

સ. ૩. ‘પાંકુ’ ના ડ્રેપના દરેક શબ્દનો અર્થ કૌસમાંના શબ્દનો ઉપયોગ કરીને લખો :

દા.ત. પાકો રસ્તો (ડામર) જવાબ : ડામરનો રસ્તો

(પૂર્ણ, સાચું, કાયદેસર, તૈયાર, પરિપક્વ, કાયમી, પહોંચેલો, ચોખ્ખો, દઢ, ઘણો)

(૧) <u>પાંકુ ફળ</u> - -----	(૨) <u>પાકો કંજૂસ</u> - -----
(૩) <u>પાકો છોકરો</u> - -----	(૪) <u>પાંકુ સીધું</u> - -----
(૫) <u>પાકો ભરોસો</u> - -----	(૬) <u>પાંકુ જાન</u> - -----
(૭) <u>પાકો રંગ</u> - -----	(૮) <u>પાંકુ લખાણ</u> - -----
(૯) <u>પાંકુ પાન</u> - -----	(૧૦) <u>પાકો હિસાબ</u> - -----

સ. ૪. (અ) નીચેના શબ્દસમૂહ માટે એક શબ્દ આપો :

(ફસરડો, પૂર્વગ્રહ, મેળાવડો, ત્રિકમ, નકલ)

(૧) ઘણા માણસોનો એકઠો થયેલો સમૂહ અથવા જલસો કે ઈનામ વિતરણ વગેરેનો સમારંભ	- -----
(૨) કોઈપણ કિયાનું અનુકરણ - મૂળ ઉપરથી ઉતારેલું બીજું લખાણ	- -----
(૩) એક છેઠે અણી અને બીજા છેઠે પાનાવાળું ખોદવાનું હથિયાર	- -----
(૪) દિલ વિના સતત કામ કર્યા કરવાની સ્થિતિ	- -----
(૫) અગાઉથી બાંધવામાં આવેલો મત કે અભિપ્રાય જે પછી છૂટ્ટો નથી	- -----

(બ) એક શબ્દ લખો :

(૧) ફાડચા વિનાનું લાંબું એકસરખું કાપદ	- -----
(૨) કેરી, ચીકુ, સફરજનની નાની-પાતળી-ઊભી ફાડ	- -----
(૩) દેશવિદેશના ખબર આપતું પત્ર	- -----
(૪) જે ભાણેલું ન હોય તે	- -----
(૫) સાત દિવસ ચાલતી ભાગવતની કથા	- -----

સ. ૫. અર્થ બહલ્યા વગર નીચેનાં વાક્યોનું હકારાત્મક કે નકારાત્મક વાક્યમાં ડ્રેપાંતર કરો :

(૧) દાદા અંધારામાં ભૂતની વાતો કરતાં.	(૨) દાદા માંસાહારી ભોજન કરતાં નહિ.
(૩) ભાઈ -બહેન તાજ દાતણથી દાંત સાફ કરતાં.	(૪) દરેકને માબાપ પર વિશ્વાસ હોય.
(૫) મોંઘવારી કોઈનેથ પોસાય નહિ.	(૬) મોગરાના અસલી કૂલમાંથી ચુંગંધ આવે.

સ. ૬. સમજુને લખો :

(૧) મોસમે મોસમે ફળની ફરી કરનાર	- -----
(૨) ભજકડે પંદર ગાઉ દૂર છાપાં લેવા જનાર	- -----
(૩) ત્રિવેદી સાહેબના ધરના પછીવાઓથી બ્રશ લઈ આવનાર	- -----

(૪) જૈનોના મેળાવડા થતા તે ગામ _____ - _____

સ. ૭. યોગ્ય વિકલ્પ પસંદ કરીને વાક્ય ફરીથી લખો :

- (૧) લેબિકાના મનમાં ઉદ્ભવતા 'કેમ'ના જવાબો _____
(અ) તેમને ચોપડીમાંથી મળે છે (આ) તેમને જીવનમાંથી મળે છે (ઇ) તેમના ભાગપણમાંથી મળે છે
- (૨) તેમનો જન્મ _____
(અ) કપરા હિવસોમાં થયો હતો (આ) ચીનના યુદ્ધ સમયે થયો હતો (ઇ) ભાવનગર જિલ્લામાં થયો હતો
- (૩) ભાઈ-બહેનમાં ખુદારી હોવાથી _____
(અ) કોઈની પાસે ક્યારેય કાંઈ માગતા નહિ (આ) જે મળે તે ખાઈ લેતા
(ઇ) ભાગ્યમાં વિશ્વાસ રાખતાં હતાં
- (૪) માબાપે દીકરા-દીકરીને _____
(અ) સારું ખાવાનું અને કપડાં આપ્યાં હતાં (આ) સાચું બોલવાનું કહ્યું હતું
(ઇ) સારા સંસ્કાર આપ્યા હતાં

સ. ૮. (અ) પાઠના આધારે ખાતી જગ્યામાં યોગ્ય શબ્દ લખો :

- (૧) લાખ _____ કરું તોથ ખોટું ના બોલી શકું.
(૨) ઉખાળાં અને કહેવતો, ભડલી વાક્યો અને પંચીકરણો ભંડાર મારા _____ બહુ મોટી મૂડી છે.
(૩) નવરાત્રિ, હોળી, દિવાળી કે _____ અમને કદી પારકા નો'તા લાગ્યા.
(૪) _____ પર લડી શકું પણ આમને સામને નહિ.
(૫) ઘરે જઈ યુનિફોર્મનો મા પર સીધો ધા કરી _____ જલેર કરી.

(બ) કહો જોઈએ.

- (૧) ગામના ડાક્ટરની દીકરીનું નામ _____
(૪) બાપુ ભાઈને બ્રશ મૂકવા લઈ ગયા તે વાહન _____
(૨) સપ્તાહના હિવસોમાં છાપાંની નકલ ખપતી _____
(૫) ટી.બી. હોસ્પિટલ આવેલી છે તે ગામ _____
(૩) લેબિકા અને તેમના મોટાભાઈ વચ્ચે ઉમરનો તફાવત _____
(૬) લેબિકા છાપાં લેવા આ ગામે જતાં _____

સ. ૯. નીચેનાં વાક્યોને યોગ્ય કુમમાં ગોઠવો :

- (૧) મને કોઈ ધર્મના માણસ બનવામાં કદી રસ ના પડચો.
(૨) કેવા તો અદ્ભુત હિવસો હતા ભાગપણના !
(૩) ડહાપણની દાઢ અમારે ભાઈબેનોને જરાક વેલી જ ઊગી ગયેલી.

- (૪) પાંચમા ધોરણથી સફેદ બુસકોટ અને ભૂરું સ્કર્ટ ફરજિયાત બન્યાં.
(૫) મંત્રોચ્ચાર કે હોમહવનમાં મારી પણ સરખી જ ભાગીદારી રહેતી.

સ. ૧૦. ‘કીડિને કણ અને હાથીને મળ’ કહેવતને તમારા શબ્દમાં સમજાવો.

સંભાષણ.

વિદ્યાર્થીઓના જૂથ બનાવીને આપેલા તહેવારો વિશે સમૂહમાં ચર્ચા કરો : જન્માષ્ટમી, શીતળાસાતમ, ગાંધેશાચતુર્થી.

પ્રકટણ.

પાઠમાં આવેલા તળપદા શબ્દોની યાદી બનાવો. તેની સામે તે શબ્દના પ્રમાણભાષાના શબ્દો લખો : આ યાદીમાં તમારા ધરમાં બોલાતા ઓછામાં ઓછાં પાંચ તળપદા શબ્દનો ઉમેરો કરી તેની માટેના પ્રમાણભાષાના શબ્દ પણ લખો.

ઉપક્રમ.

લેખિકાને પોતાના બાળપણમાંથી ‘કેમ’ના જવાબો મળે છે. તે પ્રશ્નો જેવા તમને કયા કયા પ્રશ્નો સત્તાવે છે તેની યાદી કરો. ઓછામાં ઓછા પાંચ પ્રશ્નો લખો.

ભાષિક સમજ

★ નીચેના વાક્યોનું બહુવચન કરો :

- (૧) મને ઝઘડો કરવો ગમતો નહિ. (૨) વાંચ્યા પછી છાપું મેજ પર પડી રહેતું.
(૩) મારો ભાઈ ભણવામાં કાચો હતો. (૪) અમારો દિવસ સારો ગયો.

★ ‘પળ’ પ્રત્યય લગાવી ભાવવાચક નામ બનાવી અને તેનો વાક્યમાં ઉપયોગ કરો.

દા.ત. : ડાલ્યું - ડહાપણ વાક્ય : વિજ્ઞાન માણસો ડહાપણના ભંડાર સમા હોય છે.

- (૧) બોણું (૨) ધરું (૩) શાળું (૪) નાનું

★ નીચેના બે વાક્યોને ‘પઢી’ શબ્દથી જોડો.

- દા.ત. : હું ખાઉં છું. હું હાથ-મોહું ધોઉં છું. (પઢી) જવાબ : હું ખાધા પઢી હાથ-મોહું ધોઉં છું.
(૧) ભાઈ રમીને આવે છે. ભાઈ અભ્યાસ કરે છે. (૨) અમે ભણી લીધું. ગામમાં લાઇટ આવી.
(૩) બાપુલાએ કોઈનું બ્રશ જેયું. બાપુલાનું મગજ છટક્યું. (૪) બા તકો લાવતી. અમારા માટે કપડાં સીવતી.

નોંધ

- ★ ભડલી વાક્ય : દૂરદ નામના પ્રાચીન જ્યોતિશીની ભડલી નામની પુત્રીએ રચેલા આગાહીવાળા દોહરા. (વરસાદ કેવો થશે કે વર્ષ કેવું જશે તે અંગે આગાહી.)
- ★ વાંબ : શરીરના મોરાને સમાંતર બેઉ બાજુ હાથ સીધા લંબાતાં બંને બાજુની મધ્યમાં ટચલી આંગળીના છેડા સુધી લંબાતાં બંને બાજુની મધ્યમાં ટચલી આંગળીના છેડા સુધીની લંબાઈનો આકાર.

- ★ તલબાવળ : કડછા સ્વાદનો ઉત્તરતી કોઈનો બાવળ.
- ★ રસનું ધોયું : રસ ધરાવતું, ધોયું એટલે હઠીલું, ભમતીલું, ભમતાવાણું.
- ★ ચ્યચરાટ : બળતરા કે દાક જેવો અનુભવ.

હું વાંચું તમે પણ વાંચો.

માની શીખ

અમે દાદીમાને મા કહેતા. તેમને વારંવાર યાદ કરવાનું બન્યા કરે છે. ત્યારે આકરી લાગતી છતાં ઉપયોગી શીખ અનેક વાર સાંભરી આવે છે. તે જે કહેતાં હતાં તે છેત્તાં ચાલીસ-પચાસ વર્ષથી જેતી આવું છું કે તેવું ને તેવું પ્રસ્તુત રહ્યું છે. અને વ્યવહારું પણ.

કિશોરાવસ્થામાં માને મૌંએ જેનો વારંવાર ઉલ્લેખ થતો તે : ‘કોઈને ચામ વહાલું નથી, કામ વહાલું છે. આગળ પડીને કામ કરી દઈશા, તો સૌ કોઈ બોલાવશે. જ્યાં જઈએ ત્યાં ‘લાવો, હું કરું.’ કહીએ, જેથી સામાને વહાલાં લાગીએ.’ હકીકત છે કે ઘરમાં કે બહાર, નોકરીમાં કે સામાજિક કાર્યમાં ‘ચામ વહાલું નથી, કામ વહાલું છે.’ તે જેતી આવી છું.

કોલેજના પહેલા વર્ષે, પહેલા વર્ગમાં બીજે નંબરે આવી ત્યારે મારાથી સહજપણે ઘરમાં હર્ષ પ્રદર્શિત થઈ ગયેલો. ત્યારે માએ મને ઠપકારી હતી : ‘એમાં આટલું કુલાવાનું શું ? ભણીએ એટલે સારી રીતે પાસ તો થવું જ જેઈએ ને ? એમાં શું ધાડ મારી હોય તેમ ક્યારની ફરે છે તે !’

– ઈલા પાઠક

શિક્ષકભિત્તો,

અનુકૂળાંકામાં પિરિયડોની ફાળવણી આપેલી છે તે માત્ર માર્ગદર્શન માટે છે. પાઠ કે કવિતાની લંબાઈ પ્રમાણે તેમાં ફેરફાર કરવા કે ઓછા-વધારે કરવા માટે પૂર્ણ સ્વાતંત્ર્ય છે.

બાળપણ - જીવનનો ઉત્તમોત્તમ સમય.

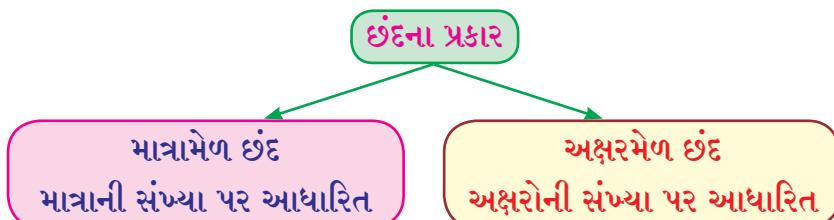
★ ભૂમિકા :

કવિતાનું વાંચન ઓછું કરતાં હોવાથી તેમાં યોજના ‘છંદ’ના મેળનો આપણને અનુભવ હોતો નથી. પરિણામે કવિતાની રચનાના શબ્દોનો આનંદ આપણે માણી શકતા નથી.

- દા.ત. • ઓ ઈશ્વર તુજ નામ મોટું છે ભજિયે તને. ગધની જેમ વાંચી શકાય. પરંતુ
• ઓ ઈશ્વર, ભજિયે તને મોટું છે તુજ નામ. કાચ્યપંક્તિની જેમ ગાઈ શકાય છે.

નોંધ : બંનેમાં શબ્દો સરખા હોવા છતાં તેની રચનામાં ફરક છે.

યાદ રાખો : લથમાં ગાઈ શકાય તેવી શબ્દોની રચનાને ‘છંદ’ કહે છે.

★ છંદના અલ્યાસ માટે મુખ્ય પાંચ બાબતો શીખવી અનિવાર્ય છે.

- (૧) લધુગુરુ (૨) માત્રા (૩) ચરણ (૪) યતિ (૫) ગણ

(૧) લધુગુરુ : વ્યાકરણની ભાષામાં હસ્ત અક્ષરને ‘લધુ’ અને દીર્ઘ અક્ષરને ‘ગુરુ’ કહેવાય છે.

- હસ્ત - અ, ઈ, ઉ, ઊ
● દીર્ઘ - આ, ઈ, ઉ, એ, ઐ, ઓ, ઔ, અં, અ:

● કોમલ અનુસ્વાર હોય ત્યારે લધુ આવે.	દા.ત. કુંવર, સુંવાળું.
● તીવ્ર અનુસ્વાર હોય ત્યારે ગુરુ આવે.	દા.ત. બિંદુ, સુંદર.
● જેડાક્ષરમાં થડકો ન લાગે ત્યારે લધુ આવે.	દા.ત. અદ્વર, જિલ્લો
● જેડાક્ષરમાં થડકો લાગે ત્યારે ગુરુ આવે.	દા.ત. કન્યાદાન, રમ્ય
● વિસર્ગ આવે ત્યારે પણ ગુરુ આવે.	દા.ત. દુઃખ, અધઃપતન
● છેલ્લો અક્ષર લધુ હોય તો પણ ગુરુ ગણાય.	

(૨) માત્રા : ‘લધુ’ની ‘૧’ માત્રા આવે. ‘ગુરુ’ની ‘૨’ માત્રા ગણાય.

● હસ્ત સ્વર : અક્ષર - લધુ અક્ષર - માત્રા ૧	દા.ત. કુસુમ = માત્રા ૩ હસ્ત - ગિ રિ ધ ૨ = માત્રા ૪
● દીર્ઘ સ્વર - ગુરુ અક્ષર - માત્રા ૨	દા.ત. વંદના = માત્રા ૫ દીર્ઘ - લી લો = માત્રા ૪
● કોમળ અનુસ્વાર = કુંવર = માત્રા ૩	● જેડાક્ષર થડકો = સું દ ૨ = માત્રા ૪
● જેડાક્ષરમાં થડકો - કન્યા દા ન = માત્રા ૬	● જેડાક્ષરમાં થડકો નહિ - જિલ્લો = માત્રા ૨
● વિસર્ગ = અંત : કરણ = માત્રા ૭	

(३) ચરણ : દ્વારેક પંક્તિને 'ચરણ' અથવા 'પદ' કહેવાય.

(૪) યતિ : યતિ એટલે વિરામ, ચરણમાં જ્યાં અટકવાનું આવે તેને 'યતિ' કહેવાય.

(૫) ગણ : અક્ષરમેળ છંદ શીખતી વખતે તમે શીખશો. માત્રામેળ છંદમાં તેની જરૂર નથી.

સ્વઅધ્યયન કરો.

★ માત્રા મૂકી તેનો સરવાળો કરો : દા.ત. ભા. નુ. મ. તિ = માત્રા. ૬

(૧) હવન

(૨) દેવકી

(૩) સુનંદા

(૪) નવોઢા

(૫) કુંવર

★ તમારા ૧૦ મિનોના નામ લખી ઉપર માત્રા કરો.

(૧) ઓપાઈ છંદ :

- ચાર ચરણ હોય.
- માત્રા - દ્વારેક ચરણની માત્રા ૧૫ હોય.
- યતિ - ૮મી અને ૧૫મી માત્રા પછી.

★ યાદ રાખો :

દ્વારેક ચરણનું માપ સરખું.
૧૪મી માત્રા ગુરુ - ૧૫મી માત્રા લધુ
૧ ૨

દા.ત. : ભા.ત. ચરણને અંતે પ્રાસ.

ઉદા. : ૧ ૧ ૨ ૨ | ૨ ૧ ૧ | ૧ ૧ | ૨ ૧
દ રિ યા થી | કું ગ ૨ | પ ૨ | જ ય
૨ ૨ | ૨ | ૨ ૧ ૧ ૨ | ૨ ૧
કે ડી | ત્યાં | ના ન ક ડી | થા ય
૧ ૨ ૧ ૨ | ૨ | ૨ ૨ | ૨ ૧
ત રુ વ રો | ત્યાં | ઢો જો | છાં ય
૨ | ૨ ૨ | ૨ ૧ | ૧ ૨ ૨ ૧
ને | ં ડો | વા યુ | લ હે રા ય

(૨) દોહરો છંદ :

- બે ચરણ, પણ તેના ચાર ખંડ.
- માત્રા - દ્વારેક ચરણની માત્રા ૨૪ હોય.
- યતિ - ૧૩મી અને ૨૪મી માત્રા પછી.

★ યાદ રાખો :

પહેલા અને ત્રીજા ખંડની માત્રા - ૧૩

બીજા અને ચોથા ખંડની માત્રા - ૧૧

પહેલો = ત્રીજો ખંડ

બીજો = ચોથો ખંડ

- દ્વારેક ખંડની ૧૧મી માત્રા લધુ જ આવે.

- બીજા - ચોથા ખંડમાં છેલ્લા બે અક્ષર ગુરુ-લધુ આવે.
ચરણને અંતે પ્રાસ.

ઉદાહરણ :

લી લો | પ ણ | પો પ ટ | ન હી, | કા ગો | પ ણ | ન હિ | કા ગ
૨ ૨ | ૧ ૧ | ૨ ૧ ૧ | ૨ ૧ | ૨ ૨ | ૧ ૧ | ૧ ૧ | ૨ ૧
પાં ખો | પ ણ | પં ખી | ન હી, | ઊ તે | ન હિ | પ ણ | ના ગ
૨ ૨ | ૧ ૧ | ૨ ૨ | ૧ ૨ | ૧ ૨ | ૧ ૧ | ૨ ૧

સ્વાધ્યાય

સ. ૧. માત્રા લખી સરવાળો કરો.

- (૧) આકાશે તારાની ભાત
- (૨) સહાય પણ તેવી મળો
- (૩) તેવી બુદ્ધિ થાય.
- (૪) વાડામાંથી પાંદું એક

સ. ૨. છંદ ઓળખી પ્રકાર લખો :

- (૧) વાદળની ચાદર ઓઢીને,
સૂરજ જ્યારે પોઢી જય;
ભટુરિયાં શા તારલિયા લૈ,
ચંદા આબે રમવા જય.

- (૨) મુખ સમ કો મંગલ નહીં,
મૃત્યુ સમી નહીં હાણ;
જગ સમ કો જંગલ નહીં,
સત્ય સમી નહીં વાણ.

૧૫. વાદળ વાયડાઈ મેલો

નેહા પુરોહિત

૬ ઓગસ્ટ, ૧૯૭૩ના રોજ અમરેલી બિલ્લાના ચલાળા ગામે તેમનો જન્મ અને ઉછેર જૂનાગઢમાં થયો. છેલ્લાં ૨૨ વર્ષથી તેઓ ભાવનગરમાં સ્થાયી થયાં છે. બી.એસ.સી.નો અભ્યાસ કર્યો હોવા છતાં તેઓ સાહિત્યના સર્જન ક્ષેત્રે સક્રિય છે. ૨૦૧૪ની સાલમાં તેમનો પ્રથમ કાવ્યસંગ્રહ ‘પરપોટાની જત’ પ્રકાશિત થયો. કાવ્ય ઉપરાંત તેઓ વાર્તા અને બાળસાહિત્યનું સર્જન પણ કરે છે. આકાશવાણી, દૂરદર્શન તથા જલેર કાર્યક્રમોમાં અવારનવાર કાવ્યપદ્ધન કરે છે. તેમણે વિવિધ સ્પર્ધાઓમાં પારિતોષિકો મેળવ્યા છે. સ્થાનિક ચેનલમાં તેમની બાળવાર્તાઓ સમયાંતરે પ્રસારિત થાય છે.

સૂર કૃતિનો

પ્રસ્તુત કવિતામાં કવયિત્રી વાદળોને વરસવાની વિનંતી પોતાની આગવી શૈલીમાં કરે છે. સૂરજ પોતાની પૂરી તાકાતથી અભિવ્યર્ણ કરી રહ્યો છે. ચારેબાજુ સૂરજના કોપાયમાન થવાની ચર્ચા થાય છે. ધરતીમાતા સૂક્ષ્માઈને ઉજરડાઈ ગઈ છે. પવન પણ એટલો બધો દાઝેલો છે કે તેનામાં ધરતીને હંડક આપવાની શક્તિ બચી નથી.

કવયિત્રી મોરને મલહાર રાગને બદલે કેદાર રાગથી ટહુકવાની વિનંતી કરતાં કહે છે કે, ‘તું એવા સૂર છેડ કે જેથી વરસાહ અનરાધાર વરસીને સહુ કોઈને શાતા આપે.’ તે જ રીતે વાદળને વરસી જઈને ધરતીના લીલી ચૂંદી ઓફવાના કોડ પૂરા કરવા કહે છે. કારણ કે ધરતી માતા સોળે શાણગાર સજવા માટે આતુર છે.

અંતમાં કવયિત્રી સાગરના શિષ્ય સમા વાદળને વિના વિલંબે વરસી જવાની વિનંતી કરે છે.

હવે વાદળ વાયડાઈ મેલો,

ધરતીની સાથ વીજ-વારિનો ખેલકુલ પૂરી તાકાત લઈ ખેલો.

હવે વાદળ વાયડાઈ મેલો.

સૂરજનું માનસિક સંતુલન ખોરવાયું એવું કર્દ આબે ચર્ચાય છે !

પાગલના કોપથી નમણી રૂપાળી મા ધરતી ઉજરડાતી જય છે.

વાયરો શું ઠરે ધરાને, જ્યાં રોમરોમ તાપથી એ ય દાઝેલો.

હવે વાદળ વાયડાઈ મેલો !

રૂડાં એંધાણ છે આભમાં ગાબ સોળ આનીનો અહિથી વરતાય,

મોરલાને વીનવું કે મેલી મલહાર, સૂર કેદારી આજે થૈ જય !

એવી તે તાન છે સાંબેલાધારે એય વરસી પડવાને થાય ઘેલો !

હવે વાદળજુ વાયડાઈ મેલો !

જૂકી વાદળજુ, કે ચૂમો ધરાને એને લીલવણી ચૂંદીના કોડ,

સોળે શાણગાર સજુ લેવા આતુર એણો હાથવગો રાખ્યો છે મોડ !

આવી નઠરાઈ શોભે જ્યાં કહેવાતું મેધ તો છે સાગરનો ચેલો !

હવે વાદળજુ વાયડાઈ મેલો !

અધ્યાપન સેકેન્ટ

પ્રસ્તુત ફૂતિનું અધ્યાપન કરાવવાની શરૂઆત કરતાં પહેલાં વિદ્યાર્થીઓ પાસે તેમને આવડતા કોઈપણ વર્ષાંગીતનું સામૂહિક ગાન કરાવવું. અતિવૃષ્ટિ (લીલો દુકાળ) અને અનાવૃષ્ટિ (સૂકો દુકાળ) વિશે વિસ્તૃત ચર્ચા કરવી. ચર્ચા માટેના મુદ્રા કા.પા.ઉપર લખવા. પશુ, પંખી, લોકો, ઝેડૂતોને સૂકો દુકાળથી કેવી કેવી મુશ્કેલીઓનો સામનો કરવો પડે છે તેનું વિસ્તૃત વિવરણ કરવું. અસહ્ય ગરમી, પાણી-પાણીના પોકાર, ભૂખમરા જેવી પરિસ્થિતિનું વર્ણા કરવું. આવી પરિસ્થિતિમાં મેધરાજને વિનવવા માટે થતાં હોમ-હવન, પ્રાર્થના, ભજન વગેરેની પણ ચર્ચા કરવી. અહીં કવચિત્રીએ વાદળને પોતાની વાયડાઈ છોડીને વરસી જવાની વિનંતી કરી છે તેની સમજ પ્રશ્નોત્તર દ્વારા આપવી.

સ્વાધ્યાય

સ. ૧. નીચેના શબ્દો માટે પાઠમાં આપેલા શબ્દ શોધો :

(૧) દામની	(૨) ગુસ્સો	(૩) વિદ્યાર્થી	(૪) સમતોલ
(૫) પાણી	(૬) પવન	(૭) દૃઢિણા	(૮) નિશાની

સ. ૨. રૂઢિપ્રયોગોનો અર્થ આપી વાક્યમાં ઉપયોગ કરવો.

- (૧) હાથવગું રાખવું (૨) વાયડાઈ મેલવી (૩) માનસિક સંતુલન ખોરવાવું (૪) રોમ રોમ દાઝવું

સ. ૩. શબ્દલેદ ઓળખીને અર્થલેદ સ્પષ્ટ કરો : દા.ત. સૂર - કંદ સુર - દેવ

(૧) વધૂ - _____	વધુ - _____	(૨) ગૂળા - _____	ગૂળા - _____
(૩) પાણી - _____	પાણિ - _____	(૪) ચીર - _____	ચિર - _____

સ. ૪. કાવ્યમાંથી 'વ'થી શરૂ થતાં બારાખડીના બધાં શબ્દો શોધો અને તે વર્ણાકૃતના કુમ પ્રમાણે ગોઠવો.

સ. ૫. જેમ સોળ શાણગાર તેમ નીચેના માટેનો શબ્દ કૌંસને આધારે લખો :

(૧) સાત _____ (વસિષ્ટ, વિશ્વામિત્ર વગેરે)	(૨) નવ _____ (અંબા, બહુચર વગેરે)
(૩) ચૌદ _____ (નીલમ, માણેક, પન્ના વગેરે)	(૪) બાર _____ (મેષ, મકર, મીન વગેરે)
(૫) પાંચ _____ (તાંબુ, કાંસુ, વગેરે)	

સ. ૬. સમજુને લખો :

(૧)

ધરતી સાથે ખેલકુંભ રમવા આવનાર

(૨)

કાવ્યમાં ઉત્તેખાયેલા રાગ

સ. ૭. (અ) કાવ્યને આધારે યોગ્ય રીતે જોડો :

વિભાગ ‘અ’

- (૧) નમણી ઢપાળી
- (૨) સાંબેલાધાર
- (૩) રૂડાં
- (૪) સાગરનો ચેલો
- (૫) હાથવગો

વિભાગ ‘બ’

- (અ) મેદ
- (આ) ઓંધાળ
- (ઇ) વરસાદ
- (ઈ) ધરતી
- (ઉ) મોઠ

(બ) યોગ્ય શબ્દ મૂકી ખાતી જગ્યા પૂરો :

- (૧) ધરતીની સાથ વીજૈ-વારિનો _____ પૂરી તાકાત લઈ ખેલો.
- (૨) રૂડાં _____ છે આભમાં ગાભ સોળ આનીનો અહિથી વરતાય
- (૩) એવી તે તાન છેડ _____ એય વરસી પડવાને થાય ઘેલો !
- (૪) સોળે શાણગાર સજ લેવા _____ એણે હાથવગો રાખ્યો છે મોટ.

સ. ૮. યોગ્ય વિકલ્પ પસંદ કરી વાક્ય ફરીથી લખો :

- (૧) સૂરજના કોપથી ધરતી _____

(અ) સૂકાઈ જઈ તોમાં ઉજરડા પડે છે (આ) સૂકાવથી પાણી માંગે છે (ઇ) વધુ તપે છે

- (૨) સૂરજના માનસિક સંતુલન ખોરવાયાની ચર્ચા _____ થાય છે.

(અ) ધરતી પર (આ) આભમાં (ઇ) લોકોમાં

- (૩) વરસાદને રીજવવા માટે ગવાતો રાગ -----

(અ) બૈરવી (આ) મહાર (ઇ) કેદાર

- (૪) મોરના સૂરથી વરસાદ -----વરસવા ઘેલો બને છે.

(અ) ધોધમાર (આ) સાંબેલાધાર (ઇ) મુશળધાર

સ. ૯. (અ) ઘટનાને યોગ્ય ક્રમમાં ગોઠવો :

- (૧) સૂરજના માનસિક સંતુલન ખોરવાઈ જવાની આભમાં ચર્ચા થાય છે.

- (૨) ધરતીને લીલી ચુંદુડી ઓઢવાના કોડ છે.

- (3) વાદળને ધરતી સાથે પાણી અને વીજળીનો ખેલ ખેલવા કહે છે.
- (4) પવન સૂર્યના પ્રખર તાપને ઠારી શકતો નથી.

(બ) નીચેના અર્થ દર્શાવતી પંક્તિ શોધીને લખો :

- (1) વીજળી અને પાણીને સાથી બનાવી ધરતી સાથે રમતની શકૃઆત કરો.
- (2) સૂર્યના તાપથી દાઢેલી ધરતીને પવન પણ શાતા આપી શકતો નથી.
- (3) સોણે શાળગાર સજવાની આતુરતા હોવાથી તેણે મોડિયો પણ તૈયાર રાખ્યો છે.
- (4) વાદળજી તમે ધરતીના લીલી ચૂંદ્દી ઓફવાના કોડ પૂરવા પધારો.

સ. ૧૦. ‘વાદળજી વાયદાઈ મેલો’ શીર્ષકની યથાર્થતા તમારા શબ્દોમાં સ્પષ્ટ કરો.

સંભાષણા

★ જે વરસાદ ન પડે તો વર્ગમાં સામૂહિક ચર્ચા કરો.

પ્રકલ્પ

★ વર્તમાનપત્રોમાંથી કે સામયિકોમાંથી અતિવૃદ્ધિના ચિત્રો શોધીને પ્રોજેક્ટ બુક તૈયાર કરો.

ઉપક્રમ

★ ‘ખેડૂતો’ અને ‘વરસાદ’ આ બે શબ્દો આધારે એક નાનકડો પ્રસંગ તૈયાર કરો.

ભાષિક સમજ

સાચા શબ્દ ફરતે ગોળ કરો :

(1) સંતુલન	સંતુલન	શંતુલન	(2) ઉજરડો	ઉજરડો	ઉજરડો
(3) સાંબેલાધાર	શાંબોલાધાર	સાખેલાધાર	(4)	લીલવણી	લિલવણી

નીચેના નામ માટે કાવ્યમાં વપરાયેલા વિશેષજ્ઞ શોધીને લખો :

- (1) _____ એંધાણ (2) _____ ચૂંદ્દી (3) _____ શાળગાર (4) _____ સંતુલન

આપેલા બંને વાક્યો કૌંસમાંના શબ્દનો ઉપયોગ કરીને જોડો :

દા.ત. : પુજળ તાપ પડે છે. (થી) ----- ધરતી સૂકી ભંડ બની ગઈ છે.

જવાબ : પુજળ તાપ પડવાથી ધરતી સૂકી ભંડ બની ગઈ છે.

(1) સાંબેલાધાર વરસાદ પડે છે. (ને કારણે)	(2) વરસાદના એંધાણ વરતાય છે. (થી)
ચારે તરફ પાણી પાણી થઈ ગયું છે.	મોરલાઓ ટહુકી રહ્યાં છે.

હું વાંચું તમે પણ વાંચો.

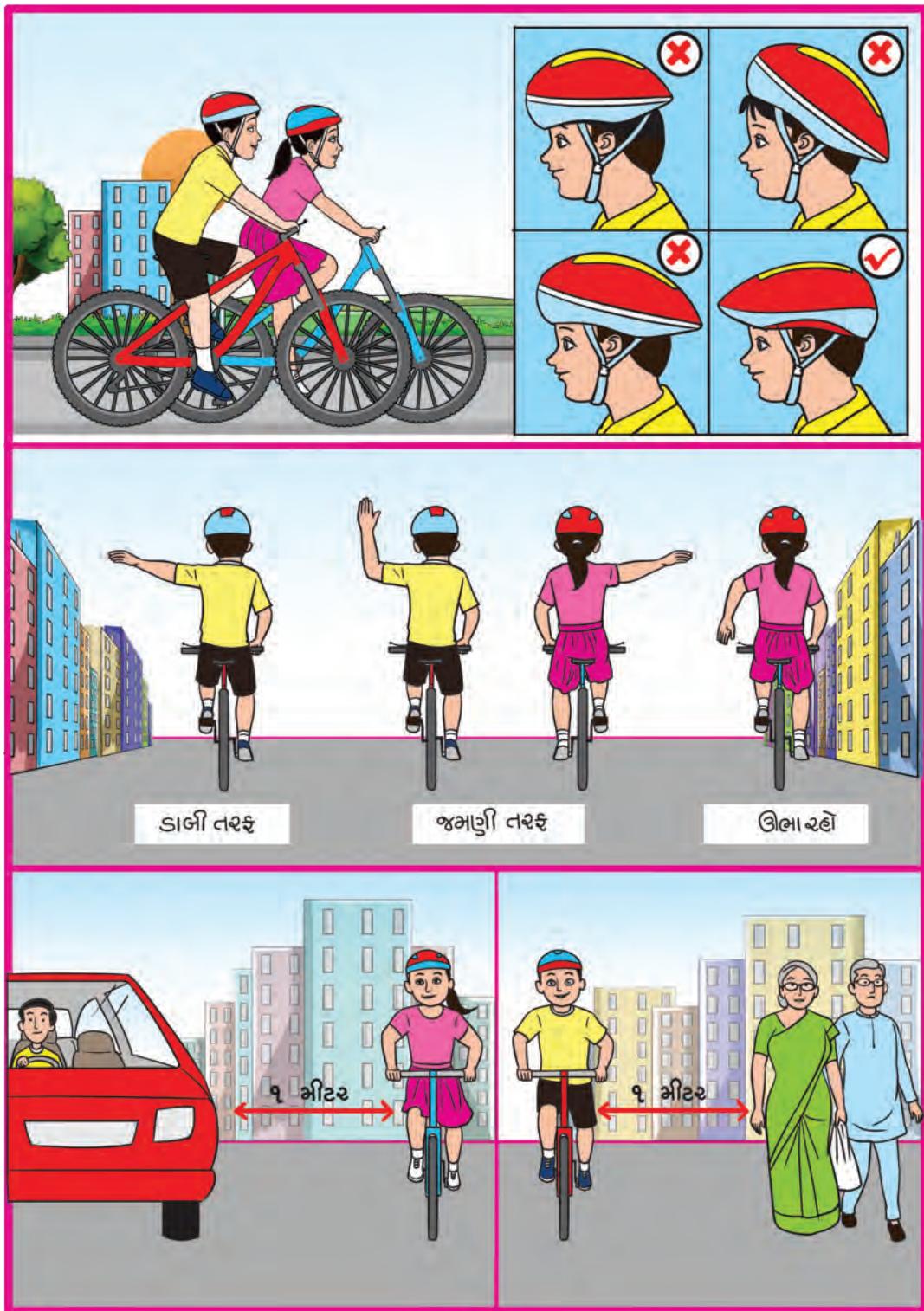
વાદળની રેલગાડી

વાદળની રેલગાડી આવે રે લોલ મેઘધનુષ એના છે પાટા રે લોલ પવનભાઈ પોતે ચલાવે રે લોલ સ્ટેશન આવે તો જરા થોબે રે લોલ ગરજુને વહીસલ વગાડે રે લોલ ભીજતા ગામ કેવા શોબે રે લોલ ટહુકાઓ સિંનલ દેખાડે રે લોલ ખળ ખળ ખળ ઝરણાંઓ દોડે રે લોલ ડબ્બામાં છલકતા છાંટા રે લોલ ઊંચા બે પર્વતને જેડે રે લોલ

ખેતર કયે ખેડૂતજી આવો રે લોલ મનગમતા સપનાઓ વાવો રે લોલ કુંપળભાઈ દરવાજી ખોલે રે લોલ લીલલુંછમ લીલલુંછમ બોલે રે લોલ - ફૃષ્ણ દવે

નીચેના ચિત્રનું નિરીક્ષણ કરીને વર્ણન કરો.

વાદળ પાસેથી વરસતાં શીખવાનું છે.

૧૬. સાચું ધી

ગિરીશ ગણાત્રા

૫ ઓગસ્ટ, ૧૯૪૦ના રોજ સૌરાષ્ટ્રના હળિયાદ ગામે તેમનો જન્મ થયો હતો. એલ.એલ.બી.ના અભ્યાસ બાદ તેઓ અમદાવાદ ખાતે બેંક ઓફ બરોડામાં જનસંપર્ક અધિકારી તરીકે કાર્યરત થયા.

‘તુરુંગોને પેલે પાર’, ‘મધુ પેખ્પી પૂતળી’, ‘સાહસ પાડે સાદ’, ‘સાગરરાજની સંગાથે’ વગેરે તેમની સાહસકથાઓને ગુજરાત સરકાર દ્વારા પુરસ્કૃત કરવામાં આવી છે. ‘ફીંગલાભાઈનાં પરાકમો’ જેવી બાળકથાઓનું સર્જન પણ તેમણે કર્યું છે. તેમનાં ‘ગોરસ કથા’ ખૂબ લોકભોગ્ય બની હતી. ૧૯ ઓક્ટોબર, ૨૦૦૩ના રોજ તેઓ અવસાન પાખ્યા હતાં.

સૂર્ય કૃતિનો

પ્રસ્તુત કૃતિનું મુખ્ય પાત્ર ‘વજુ’ વધુ પૈસા કમાવાની લાલચે અપ્રામાણિકતા અને અનીતિ આચરતા ખ્યકાતી નથી. ગ્રાહકોનો વિશ્વાસ સંપાદિત કરવા માટે પોતાના એકના એક દીકરાના સોગંદ ખાતા પણ તે વિચાર કરતી નથી. વધારે પૈસા મેળવવા તે ગ્રાહકો સાથે છેતરપદી કરે છે. પરંતુ આપણે જણીએ છીએ કે, ‘ખોટું કામ કરનારને, ફળ પણ તેવું થાય; બાવળ બારણે વાવીને, કેરીકેમ ખવાય ?’ એમ ઈશ્વર અયોગ્ય અને અનીતિબર્યા કામનું ફળ આપે જ છે. તે ન્યાયે તેને કુદરતની આકરી સજી ભોગવવી પડે છે. પોતાના એકના એક દીકરાનું અક્ષરમાતમાં મૃત્યુ થાય છે. કુદરતના આવા કારમા આધાતથી તેનું હદ્ય પરિવર્તન થાય છે. તે પ્રાયશ્વિતના તાપમાં પોતાની અનીતિને અને અપ્રામાણિકતાને ભસ્મ કરી નાંબે છે. તેની આંખ સાચા અર્થમાં ખૂલ્લી જથ્ય છે. તે ધી વેચવાનો ધંધો છોડીને બીજે ધંધો પ્રામાણિકપણે શરૂ કરે છે. આમ કુદરતે મારેલી થાપટમાંથી તે પાઠ ભણે છે અને પ્રામાણિકતાના સથવારે સદ્માર્ગે વળી જથ્ય છે.

એનું નામ વજુ,

આ વજુબાઈ એના ગંધાગોબરા છોકરાને કાખમાં નાખી ધી વેચવા આવે - ક્યારેક સૌરાષ્ટ્ર તો ક્યારેક સાબરકાંઠાનું; ક્યારેક કર્ય તો ક્યારેક ગીરનું. નાનકડા એટ્યુમિનિયમના દેગડામાં બેથી ત્રણ-ચાર કિલો ધી લઈ વેચવા નીકળે. એના ઘરાકો કાલબાટેવીથી કાંદિવલી સુધી પથરાયેતા. બપોરના બારથી ચાર-સાડાચારના ગાળામાં એ દેખા હે, જ્યારે ગૃહિણીઓ ઘરકામથી પરવારી છાપું લઈ આડી પડી હોય ત્યારે. બરાબર એવે વખતે વજુ ટહુકો કરે -

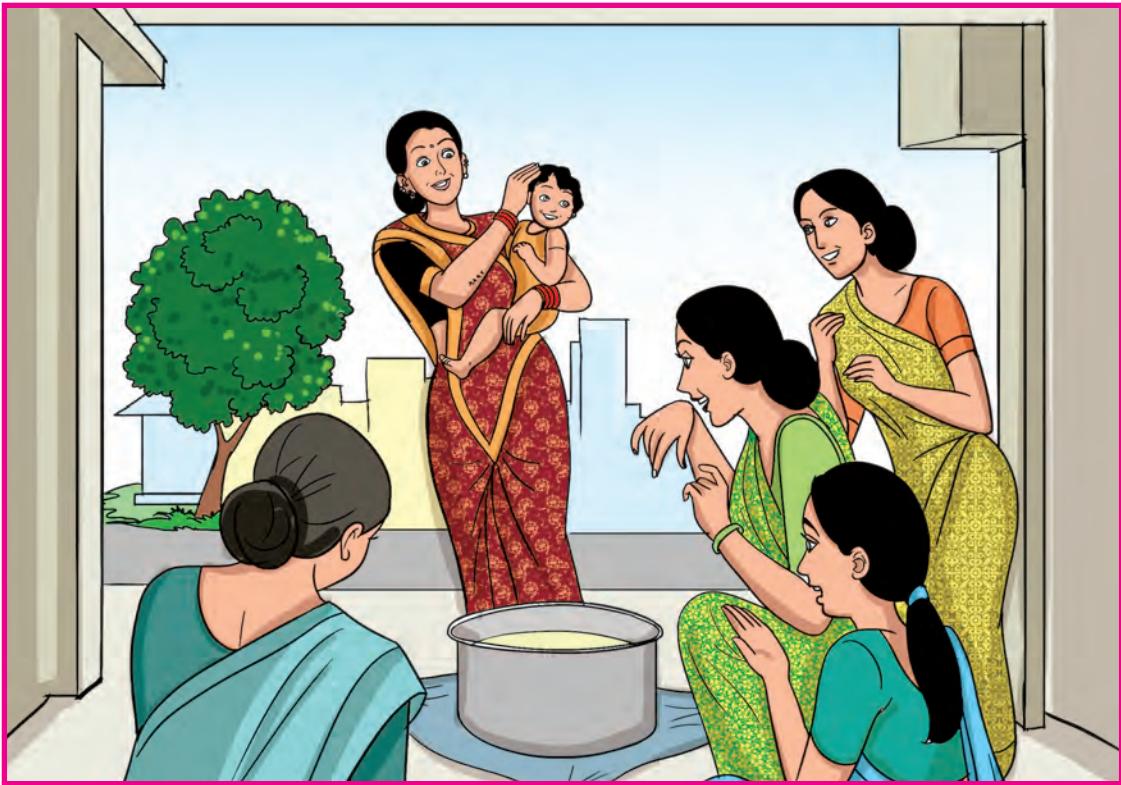
‘બે’ન, ધી લેવું છે ? તાજું, ચોખ્ખુ, ચોટીલાનું ધી છે. તમારો નાનકો ખાશો તો રાબડા જેવો થઈ જશો...’

ધીનાં વખાણ સાંભળી ગૃહિણી ઉભી થાય. આજુ-બાજુની પાડોશણો પણ ભેગી થાય. નાનકડી એક વાટકીમાં ધી નીકળે. સૌ એની સોડમ માણે. હાથ પર ધસે, ફરી ફરીને સૂંધે ને દાણાદાર ધી જેઈને પૂછે :

‘અલી, ક્યાંથી લાવી ?’

‘ચોટીલાથી. આ ગગાના બાપા આ વખતે ચોટીલા જ્યા’તા તે ભાઈએ તાજ્ય કરીને દસ શેરનું દેગડું બાંધી દીધું.’ એમાંથી પાંચ શેર ધી અમારાં વાલકેશ્વરનાં શેઠાણીને આપ્યું. બાકી રહ્યું તે અહીં લઈ આવી. આ બાજુથે

અમારે ધરાક સાચવવાં જોઈએ ને....!’

પછી તો વાટકીમાં આંગળીઓ બોળાય, ધી ચખાય, ને વળી જે કોઈને શંકા જથું તો ઢની વાટ મંગાવી, ધીમાં અભકોળી એનો દીવો કરાય ને વજુ પૂછે, ‘લ્યો બે’ન, કરી લ્યો ખાતરી. જરાય તડતડે છે ? આ ગગાના સમ. આ સાત ખોટના છોકરાના સોગ’દ, જે ખોટું’ ધી વેચ્યું તો....’

એ પછી ધરમાંથી તપેલીઓ નીકળે, ત્રાજવાં-તોલાં મંગાવાય, ધડા થાય ને ધી જોખાય. જેતજેતામાં વજુનું દેગાંદું ખાલી થઈ જથું.

વજુએ આજ સુધીમાં કેટલા કિલો ધી વેચ્યું હશે એ તો એક વજુ જ જણે. એના ધીના બંધાણી ધરાકો વજુની અમુક સમયે અચૂક રાહ જુએ. પણ વચ્ચમાં વજુ દેખાણી જ નહિ. લગભગ છ-આં મહિના થઈ ગયા હશે. એ પછી દેખાણી ત્યારે એના હાથમાં કંતાનનો એક મોટો થેલો હતો ને થેલામાં કીડી-મંકોડા-વાંદા મારવાનો પાઉડર, ફિનાઈલની બોટલો અને વાસણો ઊજળાં કરવાના પાઉડરનાં પેકેટ હતાં.

‘ધણા દિવસે તું દેખાણી, વજુ. ક્યાં બહારગામ ગઈ’તી?’

‘ના રે શોઠ, મુંબઈમાં જ છું. ટિકિટભાડાના પૈસા કંઈ રેઢા પડ્યા છે ?’

‘તો પછી ધંધો બદલ્યો કે શું ? ધીમાંથી ફિનાઈલ પર વળી ક્યારથી આવી ગઈ ?’

જવાબમાં એની આંખમાંથી રેલા નીતર્યા. પછી સાડલાથી આંખ સાફ કરી બોલી, ‘ફિનાઈલ લેવું છે શોઠ, હાઈ કલાસ કોલિટીનું છે....’

‘પણ આ ધીનો ધંધો કેમ બંધ કર્યો એ વાત કર, પછી ફિનાઈલની વાત.’

‘શોઠ, છોકરો પાછો થયો....’ કહી એ ફરી રડી પડી.

‘અરર ! બહુ ખોટું થયું ! કંઈ રોગ હતો ?’

‘નખમાંથ રોગ નો’તો. રસ્તામાં દોડવા ગ્યો ને ગાડીની હટકેટે આવી ગ્યો... બસ, ત્યારથી આ ધીનો ધંધો બંધ કર્યો છે...’

‘હશે ! છોકરો એનું નસીબ લખાવીને આવ્યો, તેટલાં વરસ જુબ્યો. બીજું શું ?’

‘ના રે ના, શોઠ, છોકરાના ખોટા ખોટા સોગંદ ખાઈને બધાને ધી ભટકાડ્યુ’તું, તે ઉપરવાળો એમ શેં સાંખી લ્યે ? બહુ સમ ખાધા’તા તે એમાં જ દીકરો ગ્યો. કોઈ દી ખોટા સમ ખાવા નહિ : ને ખોટી વસ્તુ કરવી નહિ એવું નીમ લીધું છે...’

‘તે તારું ધી....’

‘શાનું શેઠ ? વનસ્પતિ હતું, વનસ્પતિ ! અમારા જ ગામનો એક જણા વનસ્પતિ ધીની ફેક્ટરીમાં કામ કરતો’તો. એની પાસેથી ધીનું કીટું.’ વેચાતું લેતી. ઈ ત્યાં ચોરી કરે ને હું અહીં ધરમાં આ કીટાને ઉકાળીએ. એમાં મૂળિયાં પાંડાં નાખી નિતારીએ. સોડમ લાવવા એક જતના તેલનાં ટીપાં નાખીએ... અમારો હાથકસબ જ એ બધો. એવું ખોટાં ધી લઈ, ગગાના સમ ખાઈ ખાઈને એને સાચા ધીમાં ખપાવતી’તી ને મહિને સાતસેં આછસેં ઢુપિયા પાડી લેતી’તી. હવે તમે જ ક્યો, શોઠ, ઉપરવાળો આ બધું શે’ સાંખી લ્યે ? એણે છોકરાને ઉપાડી લઈ આંખ ઉધાડી દીધી. તે આજનો હી ને કાલની ઘડી - ધી વેચવું જ બંધ કર્યું. એ ખોટો ધંધો હવે બંધ કરી દીધો... લ્યો ત્યારે ફિનાઈલ લેવું છે કે પાઉડર લેવો છે ?’

વજુની આંખમાંથી પ્રાયશ્ક્રિત નીતરી રહ્યું...

અધ્યાપન સંકેત

પ્રસ્તુત ફૂતિના અધ્યાપનની શરૂઆત કરતાં પહેલા પ્રામાણિકતાના મૂલ્યને પોષક એવી અન્ય વાર્તા કે પ્રસંગો કહેવા. વિદ્યાર્થીઓ જાણતા હોય તો તેમની પાસેથી પણ સાંભળવા અને અન્યને સંભળાવવા. પ્રસ્તુત વાર્તાના વિષયવસ્તુને આકર્ષક શૈલીમાં વાર્તા ઝે જ સ્પષ્ટ કરવું. તેમ કરતાં કરતાં લધુ પ્રક્રો પૂછીને તેમજ વિદ્યાર્થીઓના અંગત અભિપ્રાયને જાણવા માટે સહિય ચર્ચા કરવી. ‘વજુ’ની જગ્યાએ અન્ય કોઈ હોત તો શું કરત અથવા તો આપણે હોઈએ તો શું કરવું જોઈએ તેની ચર્ચા ખુલ્લા દિલે કરીને વિદ્યાર્થીઓમાં પ્રામાણિકતાના મૂલ્યને સારી રીતે દઢ કરવાનો સકારાત્મક પ્રયત્ન કરવો.

સ્વાધ્યાય

સ. ૧. નીચેના શબ્દો માટે પાઠમાં આપેલા શબ્દ શોધો :

(૧) બગલ	(૨) સુગંધ	(૩) ગ્રાહક	(૪) પસ્તાવો
(૫) સાડી	(૬) વ્રત	(૭) દીકરો	(૮) નસીબ

સ. ૨. અર્થ બદલ્યા વગર વાક્ય ફરીથી લખો :

(૧) તાજ ધીમાંથી સરસ સોડમ આવે છે.	(૨) પર્વત પર ચઢવું કર્પરું છે.
(૩) હંડો પવન શરીરને આનંદ આપે છે.	(૪) વાડીનો રખેવાળ પ્રામાણિક છે.
(૫) ધંધામાં નંદો થાય તો આનંદ થાય.	(૬) માતિકના વિશ્વાસપાત્ર બનવું જોઈએ.

સ. ૩. શબ્દસમૂહ માટે એક શબ્દ લખો :

(૧) નખમાંથ રોગ ન હોય તેવો -	(૨) ચૂકી ન જવાય તેવું -
(૩) ધી ને તાવ્યા પછી નીચે જલ્મી ગયેલો કચરો -	(૪) પાણી ભરવાનું સાધન -

સ. ૪. રૂઢિપ્રયોગને તો અર્થ સાચે જોડો :

વિભાગ 'અ'	વિભાગ 'બ'
(૧) આંખ ઉધાડી દેવી	(અ) સહન કરવું
(૨) પાછું થવું	(આ) આગ્રહ કરવો
(૩) સાંખી લેવું	(ઇ) અથડાઈ જવું
(૪) તાણ કરવી	(ઇ) ભાન કરાવવું
(૫) હડકેટે આવી જવું	(ઉ) મૃત્યુ પામવું

સ. ૫. દૂધમાંથી ધી બનાવવાની કિયાને કમમાં ગોઠવો :

(૧) વલોવવું	(૨) દૂધ ગરમ કરવું	(૩) તાવવું
(૪) દોહવું	(૫) મેળવવું	(૬) હંકુ કરવું

સ. ૬. લખો :

(૧) ધી વેચવા આવનાર -	(૨) ધી લેવા ભેગા થનાર -
(૩) તાણ કરીને દસ શેરનું દેગું બાંધી આપનાર -	(૪) પાંચ શેર ધી લેનાર -
(૫) ગાડીની હડકેટે આવી જનાર -	(૬) વજને ધંધો બદલવાનું કારણ પૂછનાર -

સ. ૭. યોગ્ય વિકલ્પ પસંદ કરી વાક્ય પૂર્ણ કરો :

- (૧) 'વજુ' _____ ધી વેચતી હતી.
 (અ) સાબરકાંદા, કચ્છ, ગીર જૈવાં સ્થાનેથી લાવેલું (આ) બજરમાંથી સસ્તા ભાવે લાવેલું
 (ઇ) ધરના દૂધાળાં પ્રાણીઓનાં દૂધમાંથી બનાવેલું
- (૨) વજુએ ધી નો ધંધો બદલી નાંખ્યો. કારણ કે _____.
 (અ) ધીના ધંધામાં બરકત રહી નહોતી (આ) નવા ધંધામાં બરકત વધારે હતી
 (ઇ) ખોટા કામની સજી મળી અને તેનો દીકરો મરી ગયો
- (૩) ધી ચોખ્યું છે તે સાબિત કરવા _____.
 (અ) ચાખવા આપતી (આ) ખોટના દીકરાના સોગંદ ખાતી (ઇ) તે ધીનો દીવો કરતી
- (૪) વજુ વનસ્પતિ ધીના કીટામાંથી ચોખ્યું ધી મેળવવા _____.
 (અ) ધીના કીટાને ઉકાળી તેમાં મૂળિયાં, પાંદડાં નાખી બેળસેળ કરતી
 (આ) ધીના કીટામાં બજરમાંથી લાવેલું થોડું ચોખ્યું ધી અને વનસ્પતિ ધીની બેળસેળ કરતી
 (ઇ) ધીના કીટામાં શીગદાળાનું તેલ નાંખી બેળસેળ કરતી
- (૫) આ પાઠ આપણે બોધ આપે છે કે _____.
 (અ) બેળસેળ કરી વધુ પૈસા કમાઈ શકીએ (આ) લોકોને જણમાં ફસાવતાં શીખવું જોઈએ
 (ઇ) ખોટાં કામ કરવાથી ઈશ્વર સજી કરે અને નુકસાન થાય

સ. ઈ. વિચારીને લખો :

- (૧) 'વજનો ટહુકો' - ટહુકમાં ઉચ્ચારાયેલું વાક્ય
 (૩) ધી લેતા પહેલા ગૃહિણીઓ ધીની કસોટી કરતી તે રીત
 (૫) વજાએ ઓટું કામ ન કરવાનું નીમ લીધાનું કારણ
- (૨) ધીને બદલે વજાએ સ્વીકારેલો નવો ધંધો
 (૪) વજના દીકરાના મૃત્યું કારણ

સ. ઙ. વાવો તેવું લખો, દાનત તેવી બરકત, જેવી કહેવતો આ પાઠના વિષયવસ્તુ સાથે તમે કેવી રીતે અનુભંગિત કરો છો તે તમારા શબ્દોમાં સ્પષ્ટ કરો.

સંભાષણા

★ 'અહીનું કર્યું અહીં જ ભોગવો' વિષય ઉપર વર્ગમાં સામૂહિક ચર્ચા કરો.

પ્રકલ્પ

★ અમૂલ ડેરીની નીચેની વસ્તુઓના ખાલી રેપર કે ડબ્બા મેળવો અને તે ચાઈ પેપર ઉપર ચોંટાડો. સામે તેની ઉત્પાદન તારીખ, પેકીંગ તારીખ, કિંમત, તે બનાવવા માટેની સામગ્રી વગેરે ઉપયોગી માહિતી લખીને ચાઈ બનાવો. (૧) બટર (૨) ચોકલેટ (૩) શીઝંડ (૪) પનીર

ઉપક્રમ

★ 'ગિરીશ ગણાત્રા' ની અન્ય નાની વાતોઓ ઇન્ટરનેટ પરથી મેળવીને વાંચો.

ભાષિક સમજ

★ નીચેના વાક્યોનું ભૂતકાળમાં ઇપાંતર કરો :

- (૧) વજ કાખમાં છોકરાને લઈ ધી વેચવા નીકળે છે.
 (૩) પાંચ શેર ધી વાલકેશ્વરના શોઠાણીને આપ્યું છે.
- (૨) તું ધીનો ધંધો કેમ બંધ કરે છે ?
 (૪) હું ઓટું બોલીને ધી વેચ્યું છું.

★ વિરુદ્ધ જતિના શબ્દો યોગ્ય રીતે જોડો :

વિભાગ 'અ'	વિભાગ 'બ'
(૧) શેઠ	(અ) ગૃહિણી
(૨) ગૃહસ્થ	(આ) સન્નારી
(૩) સજજન	(ઇ) સાગ્રાજી
(૪) સમાટ	(ઈ) શોઠાણી

★ અધોરેખિત નામનો પ્રકાર જણાવો :

- (૧) આ ચોટીલાનું ધી છે.
 (૨) ધીની સોડમ તો માણી જુઓ.
 (૩) ધી લેવા બધી ગૃહિણીઓ બેગી થતી.
 (૪) ચોટીલાનો દુંગર કાઢિયાવાડમાં છે.
 (૫) અકરસમાત થતાં ટોળું બેગું થઈ ગયું

હું વાંચ્યું તમે પણ વાંચો.

તો પણ

જેને બાંધવા તમારાં અમૂલ્ય વર્ષો ખર્ચો છો તેને એક રાત માત્રમાં તોડી પાડવામાં આવે -

- તો પણ બાંધવાનું, રચવાનું ચાલુ રાખો !

પ્રામાણિકતા અને નિખાલસતા તમને ટીકા પાત્ર બનાવે

- તો પણ સદૈવ પ્રામાણિક અને નિખાલસ રહો !

આજે તમે જે ભલું કરો છો ને આવતી કાલે ભુલાઈ જશો.

- તો પણ ભલું કરવામાં પાછી પાની ના કરશો !

જે નૂતન છે તે નૂતન હોય અથવા

પુરાણા વિચારો જ નૂતન સ્વરૂપે હોય

- તો પણ નવીનતા માટે મથતા રહો !

જીવનમાં સિદ્ધિનાં શિખરો સર કરશો તો જુદ્ધા મિત્રો અને દાના દુશ્મનો મળશો

- તો પણ સિદ્ધિ હાંસલ કરવાનું ના છોડશો !

તમે સત્કાર્યો કરશો તો પણ લોકો

તમારા પર તકસાધું દોખારોપણ કરશો

- તો પણ સત્કર્મો તો કરતા જ રહેજે !

તમારામાં જે શ્રેષ્ઠ છે તે દુનિયાને આપશો

તોય દુનિયા તમારા મોઢા પર લાત મારશો

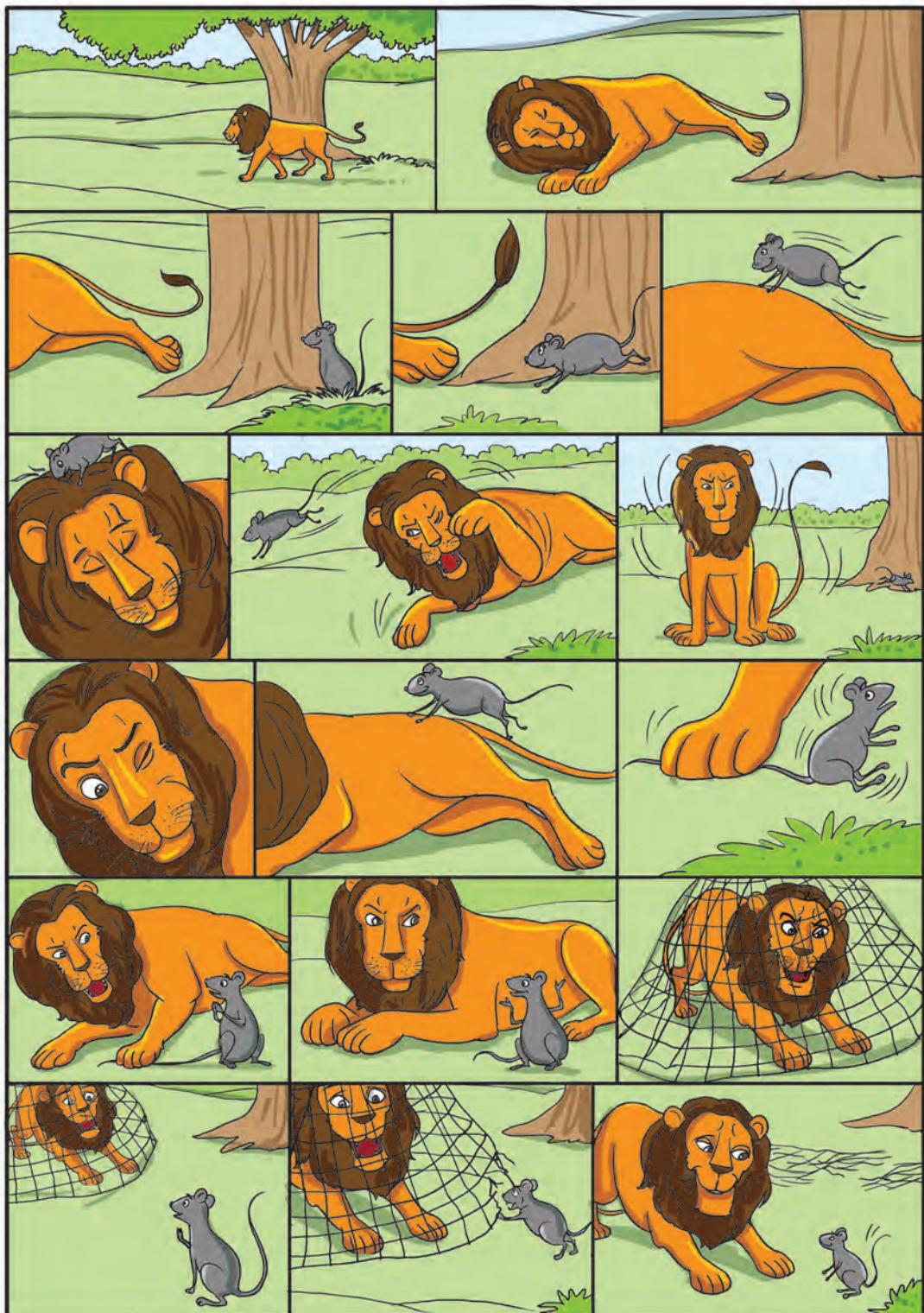
- તો પણ તમારું શ્રેષ્ઠ દુનિયાને આપો !

- જેસેક મેકવાન

નીચેના ચિત્રનું નિરીક્ષણ કરી એક વારાં લખો.

ધંધામાં અનીતિ સર્વનાશ નોતરે છે.

પુસ્તક સમીક્ષા

મિત્રો, તમે ચોથા ધોરણથી પૂ. સાને ગુરુજી લિભિત અને નટવર પેટેલ અનુવાદિત ‘શ્યામની મા’ પુસ્તકનું એક-એક પ્રકરણ શીખી ગયા છે તે યાદ છે ને ? ધો. ૪માં ‘ભૂતદ્વાયા’, ધો. ૫માં ‘મૂંગા ફૂલ’, ધો. ૬માં ‘પાતળ’ અને ધો. ૭માં ‘પવિત્ર આંસુ’ જેવા પાઠો તમે શીખી ગયા છો. જે ભૂલી ગયા હો તો ફરી એકવાર આ બધાં જ પ્રકરણ વાંચી જાઓ. આ પુસ્તકના અન્ય પ્રકરણો વાંચવાનું પણ તમને અવશ્ય મન થશે. આ પુસ્તકમાં કુલ ૪૫ પ્રકરણો છે.

★ કોઈપણ પુસ્તકની સમીક્ષા કેવી રીતે થાય તેનું ઉદ્ઘાટણ અહીં આપેલું છે. આ સમીક્ષા વાંચ્યા પછી તમે જે પુસ્તક વાંચ્યું હોય તેની સમીક્ષા તમારા શાબ્દોમાં લખીને તમારા વર્ગશિક્ષકને ચોક્કસ બતાવશો.

સમીક્ષા

‘શ્યામની મા’ પુસ્તકના દરેક પ્રકરણને ‘રાત્રિઓ’ નામ આપેલું છે. કારણ કે આ પુસ્તકનું લેખનકાર્ય રાત્રે થયું છે. લેખક સાને ગુરુજીનું નામ શ્યામ અને તેમની માતાનું નામ યશોહા હતું. માતૃપ્રેમના મંગલસ્તોત્ર સમા આ પુસ્તકનું દરેક મહારાષ્ટ્રીયના હફ્યમાં એક ધર્મગ્રંથ જેવું સ્થાન છે.

લેખકે આ પુસ્તકમાં સદ્ગુણો અને સૌંદર્યોને સરળ ભાષામાં વર્ણવીને યુવાપેઢીને અમૂલ્ય બેટ આપી છે.

મૂળ મરાಠી ભાષાના આ પુસ્તકનો ઘણી ભાષામાં અનુવાદ થયેલો છે અને ૫૦ થી પણ વધારે આવૃત્તિઓ બહાર પડી ચૂકી છે.

૨૩૦ પાનાના આ પુસ્તકના દરેક પાને રત્નકણિકા નજરે ચેતે છે. તેથી જ વારંવાર વાંચવાનું મન થાય છે.

એક ગ્રામ્યજીવન જીવતી અભણ માતા સહજતા અને સરળતાથી પોતાના સંતાનોનાં જીવનમાં ઉચ્ચ મૂલ્યોનું સિંચન કરી શકે છે. શ્યામને નાની ઊંભરથી જ સમજ આપી કે, ‘નાના-મોટાનો બેદ ભૂસી નાંખવો જોઈએ.’

માટીમાં પોતાના ભીના પગ મૂક્શો તો ગંદા થઈ જશે એવા ચોખલિયાવેડા કરતાં શ્યામને મા અકળાયા વગર શાંતિથી સમજાવે છે કે, ‘શ્યામ, પગ ગંદા ન થાય એનું આટલું ધ્યાન રાખે છે તો મન ગંદું ન થાય એનું પણ એટલું જ ધ્યાન રાખજે હોં ! ભગવાનને કહેજે તને ચોખ્ખી દાનત આપે.’

એક વખત આંગણામાંના ઝાડ પરથી પક્ષીનું નાનકડું બચ્ચું ટ્યુ કરતું પડ્યું. ખૂબ ઉંચેથી પડવાને કારણે તેને ખૂબ માર વાગ્યો હતો. એને તકલીફીમાં જોઈને શ્યામનું હૈયું વલોવાઈ ગયું. તેને જીવાડવાના ખૂબ પ્રયત્નો કરવા છિતાં એ મરી ગયું, ત્યારે દુઃખી શ્યામને સાંત્વના આપતાં મા કહે છે, ‘મનમાં ઓછું ન આણીશ. તે એને કેટલું વહાલ કર્યું ?’ ભગવાન પણ તને વહાલ કરશે. કીડી, મંકોડાને, પશુપંખીને જે કંઈ આપો એ સો ગાણું કરીને ભગવાનજી પાછું આપે છે.

રોજિંદા જીવનના આવા કેટલાય નાના-મોટા પ્રસંગોમાંથી મરમ શોધી કાઢીને એક મા પોતાના પુત્રને આદર્શ અને સાચો માનવ બનાવવા માટે ઘાટ ઘડતી જય છે. એનું ઉત્તમ દાખાંત આ પુસ્તક છે. ચોરી ન કરવી, જૂહું ન બોલવું, માતા-પિતા કે અન્ય વડીલો સાથે કેવું વર્તન હોવું જોઈએ, ભાઈ-બહેન, મિત્રો, ધરના કામકાજ કરતા નોકરિયાત વર્ગ-દરેક સાથેનું વર્તન સૌહાર્દ્યપૂર્ણ હોવું જોઈએ. માચે અનેક વાતો પોતાના સંતાનોને પોતાના વાણી-વર્તન એટલે કે આચરણ દ્વારા શીખવી હતી.

પુસ્તક વાંચતી વખતે વારંવાર આપણી આંખો છલકાઈ ઉઠે છે. આપણાથી પણ શ્યામની માતાને અહોભાવપૂર્વક આપોઆપ જ વંદન થઈ જય છે.

किशोर

**कथा, कविता, कादंबटीका, एकांकिका,
दीर्घकथा, गंमतगाणी, ललित, छंद, चटिन,
विज्ञान, देश-देशांतर, लोककथा**

**लोकप्रिय व अभिकुचिसंपन्न किशोर
मासिकातील चाळीस्वर्ष वर्षांतील
निवडक साहित्यांवर आधारित
'निवडक किशोर'चे १४ खंड**

**किंमत प्रत्येकी
₹ १६३/-
(३०% सूट)**

वरील खंड पाठ्यपुस्तक मंडळाच्या सर्व भांडारांत विक्रीसाठी
उपलब्ध आहेत. १४ खंडांची एकूम किंमत ₹ १६००/-

किशोर

वरील खंडांच्या खण्डेदीसाठी मंडळाच्या पुढील विभागीय भांडारांशी संपर्क साधा.

पुणे (०२०- २५६५९४६५), मुंबई (गोरेगाव) (०२२-२८७७९८४२), औरंगाबाद (०२४०- २३३२९७१),
नागपूर (०७१२-२५२३०७८ / २५४७७९६), नाशिक (०२५३- २३९९५११), लातूर (०२३८२- २२०९३०),
कोल्हापूर (०२३०- २४६८५७६), अमरावती (०७२१-२५३०९६५), पनवेल (०२२- २७४६२६४५)

મહારાષ્ટ્ર રાજ્ય પાઠ્યપુસ્તક નિર્મિતિ અને અભ્યાસકાળ સંશોધન મંડળ, પુણો.

વાલભારતી ડ્રયત્તા આઠવી (ગુજરાતી)

₹ 49.00

